

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel ⁽¹⁾ 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾ 16
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽¹⁾ 63
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS ⁽¹⁾ 88
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/EŠ, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020** 136

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 443/2009

ze dne 23. dubna 2009,

kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem tohoto nařízení je stanovit výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily registrované ve Společenství, což je součástí integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel za současného zajištění řádného fungování vnitřního trhu.
- (2) Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES (3), vyžaduje, aby

všechny strany vypracovaly a prováděly vnitrostátní a případně regionální programy obsahující opatření na zmírnění změn klimatu. Komise v tomto smyslu v lednu 2007 navrhla, aby Evropská unie v rámci mezinárodních jednání sledovala cíl, že rozvinuté země do roku 2020 sníží emise skleníkových plynů o 30 % (oproti úrovni v roce 1990), aby Unie sama již nyní přijala pevný nezávislý závazek, že do roku 2020 dosáhne alespoň 20 % snížení emisí skleníkových plynů (oproti úrovni v roce 1990) nezávisle na snížení, kterých dosáhnou ostatní rozvinuté země. Tento cíl byl potvrzen Evropským parlamentem a Radou.

- (3) Jedním z důsledků těchto závazků je, že všechny členské státy budou muset podstatně snížit emise z osobních automobilů. Aby se dosáhlo nutného podstatného snížení emisí, je třeba provádět politiky a opatření na úrovni členských států a na úrovni Společenství ve všech odvětvích hospodářství Společenství, a ne pouze v odvětvích průmyslu a energetiky. Silniční doprava je druhým největším odvětvím Unie produkujícím emise skleníkových plynů a emise, které z ní pocházejí, se dále zvyšují. Pokud se budou dopady silniční dopravy na změnu klimatu nadále zvětšovat, značně to oslabí snížení dosažené v boji se změnou klimatu v jiných odvětvích.
- (4) Cíle Společenství pro nové osobní automobily poskytnou výrobcům více jistoty při plánování a více pružnosti při plnění požadavků na snížení emisí CO₂ než samostatné cíle snížení stanovené jednotlivými členskými státy. Při stanovení výkonnostních emisních norem je důležité vzít v úvahu důsledky pro trhy a konkurenceschopnost výrobců, přímé a nepřímé náklady vznikající podnikům a výhody, které vznikají v podobě podpory inovace a snížení spotřeby energie.

(1) Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 1.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

(3) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (5) Základem tohoto nařízení je dobře zavedený systém měření a sledování emisí CO₂ z vozidel registrovaných ve Společenství v souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1753/2000/ES ze dne 22. června 2000, kterým se zřizuje systém monitorování průměrných specifických emisí CO₂ z nových osobních vozidel⁽¹⁾. Je důležité, aby stanovení požadavků na snížení emisí CO₂ i nadále poskytovalo v celém Společenství výrobcům vozidel předvídatelnost a jistotu při plánování jejich nového vozového parku ve Společenství.
- (6) Komise přijala v roce 1995 strategii Společenství na snižování emisí CO₂ z automobilů. Tato strategie byla založena na třech pilířích: dobrovolných závazcích automobilového průmyslu snížit emise, zlepšení v oblasti informovanosti spotřebitelů a podpoře palivově hospodárných automobilů prostřednictvím daňových opatření.
- (7) V roce 1998 přijala Evropská asociace výrobců automobilů (ACEA) závazek snížit průměrné emise z nových prodáváných automobilů do roku 2008 na 140 g CO₂/km a v roce 1999 přijaly Japonská asociace výrobců automobilů (JAMA) a Korejská asociace výrobců automobilů (KAMA) závazek snížit průměrné emise z nových prodáváných automobilů na 140 g CO₂/km do roku 2009. Tyto závazky byly uznány doporučením Komise 1999/125/ES ze dne 5. února 1999 ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů⁽²⁾ (ACEA), doporučením Komise 2000/303/ES ze dne 13. dubna 2000 ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů (KAMA)⁽³⁾ a doporučením Komise 2000/304/ES ze dne 13. dubna 2000 ke snižování emisí CO₂ z osobních automobilů (JAMA)⁽⁴⁾.
- (8) Dne 7. února 2007 přijala Komise dvě související sdělení: sdělení o výsledcích přezkumu strategie Společenství na snižování emisí CO₂ z osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel a sdělení o rámci právní úpravy pro konkurenceschopnost automobilového průmyslu ve 21. století (CARS21). Sdělení zdůraznila, že byl učiněn pokrok směrem k dosažení cíle 140 g CO₂/km do roku 2008/2009, ale cíl Společenství 120 g CO₂/km by do roku 2012 nebyl splněn bez dodatečných opatření.
- (9) Ve sděleních byl navržen integrovaný přístup zaměřený na dosažení cíle Společenství ve výši 120 g CO₂/km do roku 2012 a bylo oznámeno, že Komise navrhne legislativní rámec pro dosažení cíle Společenství, přičemž se zaměří na závazné snížení emisí CO₂ za účelem dosažení cíle 130 g CO₂/km u průměrného nového vozového parku zlepšováním technologií automobilových motorů. V souladu s přístupem v rámci dobrovolných závazků přijatých výrobci pokrývá tento rámec ty prvky, které jsou zohledněny v měření emisí CO₂ z osobních automobilů v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla⁽⁵⁾. Dalšího snížení ve výši 10 g CO₂/km, nebo, je-li to z technických důvodů nutné, jeho ekvivalentu se docílí jinými technickými zlepšeními a zvýšeným používáním udržitelných biopaliv.
- (10) Legislativní rámec k uskutečnění cíle průměrných emisí pro nový vozový park by měl zajistit, aby cíle snižování byly nestranné z hlediska hospodářské soutěže a sociálně spravedlivé a udržitelné, aby přihledly k různorodosti evropských výrobců automobilů a aby bránily jakémukoli neodůvodněnému narušování hospodářské soutěže mezi nimi. Legislativní rámec by měl být slučitelný s celkovým cílem dosažení Kjótských cílů Společenství a měly by ho doplňovat další nástroje, které více souvisejí s používáním, jako například rozdílné daně z motorových vozidel a z energie.
- (11) V souhrnném rozpočtu Evropské unie by měl být vyčleněn dostatečný objem finančních prostředků na podporu vývoje technologií zaměřených na výrazné snížení emisí CO₂ ze silničních vozidel.
- (12) S cílem zachovat rozmanitost trhu s automobily a jeho schopnost uspokojovat různé potřeby spotřebitelů by měly být cíle CO₂ pro osobní automobily stanoveny lineárně v závislosti na užitkovosti automobilů. Pro vyjádření této užitkovosti je vhodným parametrem hmotnost, která umožňuje korelaci se stávajícími emisemi, a poskytuje tedy realističtější a z hlediska hospodářské soutěže nestranné cíle. Údaje o hmotnosti jsou navíc snadno dostupné. Údaje o alternativních parametrech užitkovosti, jako je například stopa (rozchod kol násobený rozvorem), by měly být sbírány s cílem usnadnit dlouhodobější hodnocení přístupu založeného na užitkovosti. Komise by měla do roku 2014 prověřit dostupnost údajů a případně předložit Evropskému parlamentu a Radě návrh na úpravu parametru užitkovosti.
- (13) Cílem tohoto nařízení je vytvořit pobídky pro automobilový průmysl, aby investoval do nových technologií. Toto nařízení aktivně podporuje ekologické inovace a bere v úvahu budoucí technologický vývoj. Zejména by přitom měl být podporován vývoj inovačních technik pohonu, neboť automobily, které je využívají, uvolňují mnohem méně emisí než tradiční osobní automobily. Takto se podporuje dlouhodobá konkurenceschopnost evropského průmyslu a vytváří více vysoce kvalifikovaných pracovních míst. Komise by měla zvážit možnost začlenit opatření týkající se ekologických inovací do přezkumu zkušebních postupů podle čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 715/2007 a zohlednit přitom technické a hospodářské dopady tohoto začlenění.

(1) Úř. věst. L 202, 10.8.2000, s. 1.

(2) Úř. věst. L 40, 13.2.1999, s. 49.

(3) Úř. věst. L 100, 20.4.2000, s. 55.

(4) Úř. věst. L 100, 20.4.2000, s. 57.

(5) Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1.

- (14) Vzhledem k velmi vysokým nákladům na výzkum a vývoj a velmi vysokým jednotkovým výrobním nákladům úvodních generací technologií na výrobu vozidel s velmi nízkými emisemi uhlíku, která mají být uvedena na trh po vstupu tohoto nařízení v platnost, usiluje toto nařízení o přechodné zrychlené a usnadněné uvádění vozidel s mimořádně nízkými emisemi uhlíku na trh Společenství v počáteční fázi jejich prodeje.
- (15) Používání určitých alternativních paliv může přinést významné snížení emisí CO₂ hlediska celého jejich životního cyklu. Toto nařízení proto zahrnuje zvláštní ustanovení zaměřená na další zavádění vozidel využívajících určitá alternativní paliva na trh Společenství.
- (16) S cílem zajistit soulad s přístupem přijatým v rámci strategie Komise pro CO₂ a automobily, zejména s ohledem na dobrovolné závazky přijaté sdruženími výrobců, by se uvedený cíl měl uplatňovat na nové osobní automobily, které jsou v rámci Společenství registrovány poprvé a které, pouze s výjimkou omezeného období k vyloučení zneužití, nebyly předtím registrovány mimo Společenství.
- (17) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla⁽¹⁾, zřizuje harmonizovaný rámec obsahující správní ustanovení a všeobecné technické požadavky týkající se schvalování všech nových vozidel v rámci její oblasti působnosti. Subjekt odpovědný za dodržování tohoto nařízení by měl být totožný se subjektem, který odpovídá za všechny aspekty postupu schvalování typu v souladu s uvedenou směrnicí a za zajištění shodnosti výroby.
- (18) Pro účely schvalování typu se na vozidla zvláštního určení, definovaná v příloze II směrnice 2007/46/ES, vztahují zvláštní požadavky, a proto by tato vozidla měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena. V souladu s politikou Společenství pomáhat postiženým osobám by měla být z působnosti tohoto nařízení vyloučena rovněž vozidla, která byla zařazena do kategorie M₁ před vstupem tohoto nařízení v platnost, která jsou speciálně konstruována pro obchodní účely tak, aby uvnitř bylo možné používat vozík pro invalidy, a která odpovídají definici vozidel zvláštního určení podle přílohy II směrnice 2007/46/ES.
- (19) Výrobci by měli mít možnost rozhodnout, jak svých cílů podle tohoto nařízení dosáhnout, a mělo by jim být umožněno spíše počítat průměrné emise svého nového vozového parku než dodržovat cíle CO₂ pro každý jednotlivý automobil. Na výrobcích by se proto mělo požadovat, aby zajistili, že průměrné specifické emise všech nových automobilů registrovaných ve Společenství, za které zodpovídají, nepřesahují průměr emisních cílů pro tyto automobily. Pro usnadnění tohoto přechodu by se měl uvedený požadavek začít postupně uplatňovat v období mezi rokem 2012 a 2015.
- (20) Není vhodné, aby byla k určení cílů v oblasti snižování emisí používána táž metoda pro velkovýrobce i malovýrobce považované na základě kritérií uvedených v tomto nařízení za nezávislé. Malovýrobci by měly být v oblasti snižování emisí stanoveny alternativní cíle, které odpovídají technologickému potenciálu jejich vozidel ke snížení specifických emisí a charakteristikám daného segmentu trhu. Tato výjimka by měla být předmětem přezkumu cílů pro specifické emise stanovených v příloze I, který bude dokončen do začátku roku 2013.
- (21) Specializovaným výrobcům by mělo být povoleno využít alternativního cíle, který je o 25 % nižší než jejich průměrné specifické emise CO₂ v roce 2007. V případech, kdy informace o průměrných specifických emisích výrobce za rok 2007 nejsou k dispozici, by měl být stanoven ekvivalentní cíl. Tato výjimka by měla být předmětem přezkumu cílů pro specifické emise stanovených v příloze I, který bude dokončen do začátku roku 2013.
- (22) Při zjišťování průměrných specifických emisí CO₂ pro všechna nová vozidla registrovaná ve Společenství, za něž jsou výrobci odpovědní, by měla být vzata v úvahu všechna vozidla bez ohledu na hmotnost a jiné charakteristiky. Přestože se nařízení (ES) č. 715/2007 nevztahuje na osobní vozidla, jejichž referenční hmotnost přesahuje 2 610 kg a na něž není schválení typu ani rozšířeno podle čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. 715/2007, měly by být emise z těchto vozidel měřeny stejnými postupy, jaké pro osobní vozidla stanoví nařízení (ES) č. 692/2008⁽²⁾. Hodnoty emisí CO₂ získané na základě těchto měření by měly být uvedeny v prohlášení o shodě daného vozidla tak, aby bylo možné je zanést do monitorovacího systému.
- (23) Aby se výrobcům umožnila pružnost při plnění jejich cílů podle tohoto nařízení, mohou se dohodnout na vytvoření sdružení na otevřeném, transparentním a nediskriminačním základě. Platnost dohody o vytvoření sdružení by neměla přesáhnout pět let, ale může být obnovena. Pokud výrobci vytvoří sdružení, mělo by se mít za to, že splnili své cíle podle tohoto nařízení, pokud průměrné emise sdružení jako celku nepřesahují emisní cíle sdružení.

(1) Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

(2) Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008, kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1).

- (24) Aby bylo zajištěno plnění cílů podle tohoto nařízení, je zapotřebí důkladný mechanismus k zajištění souladu.
- (25) Specifické emise CO₂ z nových osobních automobilů jsou ve Společenství měřeny harmonizovaným způsobem podle metodiky stanovené nařízením (ES) č. 715/2007. Aby administrativní zatížení vyplývající z tohoto nařízení bylo co nejmenší, měl by být soulad měřen pomocí údajů o registracích nových automobilů ve Společenství sbíraných členskými státy a hlášených Komisi. S cílem zajistit soudržnost údajů určených k posouzení souladu by měla být pravidla pro sběr a vykazování těchto údajů co nejlépe harmonizována.
- (26) Směrnice 2007/46/ES stanoví, že výrobci vydávají prohlášení o shodě, jímž musí být opatřeno každé nové osobní vozidlo, a že členský stát může dovolit registraci a uvedení do provozu nového osobního vozidla, pouze pokud je opatřeno platným prohlášením o shodě. Údaje sbírané členskými státy by měly být v souladu s prohlášením o shodě vydaným výrobcem osobního automobilu a měly by se zakládat pouze na těchto údajích. Pokud by členské státy z oprávněných důvodů prohlásily o shodě k dokončení procesu registrace a uvedení nového osobního automobilu do provozu nepoužily, měly by zavést opatření nutná k zajištění odpovídající přesnosti při monitorování. Pro údaje získané na základě prohlášení o shodě by se měla zřídit standardní databáze Společenství. Ta by měla sloužit jako jediný referenční zdroj, který členskými státy umožní jednodušším způsobem uchovávat registrační údaje v případě nové registrace vozidel.
- (27) Plnění cílů podle tohoto nařízení výrobci by mělo být hodnoceno na úrovni Společenství. Výrobci, jejichž průměrné specifické emise CO₂ přesahují emise povolené v rámci tohoto nařízení, by měli uhradit poplatek za překročení emisí za každý kalendářní rok počínaje rokem 2012. Poplatek by měl odpovídat míře, ve které výrobci nespĺnili svůj cíl. Poplatek by se měl postupem času zvyšovat. S cílem poskytnout dostatečný podnět k přijetí opatření na snížení specifických emisí CO₂ z osobních automobilů by poplatek měl zohlednit technologické náklady. Částky poplatků za překročení emisí by měly být považovány za příjem souhrnného rozpočtu Evropské unie.
- (28) Žádná vnitrostátní opatření, která mohou členské státy zachovávat nebo zavádět v souladu s článkem 176 Smlouvy, by neměla vzhledem k účelu a postupům zavedeným tímto nařízením ukládat výrobcům dodatečné nebo přísnější sankce za to, že nespĺní cíle stanovené v tomto nařízení.
- (29) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno plné uplatňování pravidel Společenství o hospodářské soutěži.
- (30) Komise by měla zvážit možnost nových způsobů dosažení dlouhodobého cíle, zejména v souvislosti se sklonem křivky, parametrem užítkovosti a systémem poplatků za překročení emisí.
- (31) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (32) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke změně požadavků na sledování a hlášení s ohledem na zkušenosti s používáním tohoto nařízení, ke stanovení způsobů vybírání poplatků za překročení emisí, k přijetí prováděcích pravidel o výjimce pro některé výrobce a k přizpůsobování přílohy I vývoji hmotnosti nových osobních automobilů registrovaných ve Společenství a změnám v regulačním zkušebním postupu měření specifických emisí CO₂. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (33) Rozhodnutí č. 1753/2000/ES by mělo být zrušeno z důvodu zjednodušení a právní jasnosti.
- (34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovit výkonnostní požadavky na emise CO₂ pro nové osobní automobily tak, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu a dosažení celkového cíle Unie snížit emise skleníkových plynů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a cíle

Toto nařízení stanoví výkonnostní požadavky na emise CO₂ pro nové osobní automobily s cílem zajistit řádné fungování vnitřního trhu a dosáhnout celkového cíle Společenství, tj. průměrných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

emisí 120 g CO₂/km u nového vozového parku. Toto nařízení stanoví průměrné emise CO₂ z nových osobních automobilů ve výši 130 g CO₂/km pomocí zlepšení technologií automobilových motorů, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a prováděcími opatřeními k němu, a pomocí inovativních technologií.

V souladu s čl. 13 odst. 5 stanoví toto nařízení za cíl průměrné emise 95 g CO₂/km pro nový vozový park s účinkem od roku 2020.

Toto nařízení se doplní o dodatečná opatření odpovídající snížení o 10 g CO₂/km v rámci integrovaného přístupu Společenství.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na motorová vozidla kategorie M₁ definovaná v příloze II směrnice 2007/46/ES („osobní automobily“), která jsou ve Společenství registrována poprvé a která nebyla předtím registrována mimo Společenství („nové osobní automobily“).

2. Předchozí registrace mimo Společenství provedená před méně než třemi měsíci před registrací ve Společenství se nezohledňuje.

3. Toto nařízení se nevztahuje na vozidla zvláštního určení definovaná v bodě 5 části A přílohy II směrnice 2007/46/ES.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „průměrnými specifickými emisemi CO₂“ ve vztahu k výrobci průměr specifických emisí CO₂ ze všech nových osobních automobilů, jichž je výrobcem;
- b) „prohlášením o shodě“ prohlášení podle článku 18 směrnice 2007/46/ES;
- c) „výrobcem“ osoba nebo subjekt, který schvalovacímu orgánu odpovídá za všechna hlediska postupu ES schvalování typu v souladu se směrnicí 2007/46/ES a za zajištění shodnosti výroby;
- d) „hmotností“ hmotnost automobilu s karoserií v provozním stavu, jak je uvedena v prohlášení o shodě a definována v bodě 2.6 přílohy I směrnice 2007/46/ES;
- e) „stopou“ rozchod kol vynásobený rozvorem náprav, jak jsou uvedeny v prohlášení o shodě a definovány v bodech 2.1 a 2.3 přílohy I směrnice 2007/46/ES;

f) „specifickými emisemi CO₂“ emise CO₂ z osobního automobilu měřené v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a určené jako hmotnostní emise CO₂ (kombinace) v prohlášení o shodě. V případě osobních automobilů, které nemají schválení typu v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007, se „specifickými emisemi CO₂“ rozumějí emise CO₂ měřené stejným měřicím postupem, jaký pro osobní automobily stanoví nařízení (ES) č. 692/2008, nebo postupy, které přijala Komise za účelem stanovení emisí CO₂ pro takové osobní automobily;

g) „cílem pro specifické emise“ ve vztahu k výrobcí průměr specifických emisí CO₂ povolený v souladu s přílohou I ve vztahu ke každému novému osobnímu automobilu, kterého je výrobcem, nebo pokud je výrobcí udělena výjimka podle článku 11, cíl pro specifické emise určený v souladu s uvedenou výjimkou.

2. Pro účely tohoto nařízení se „skupinou spojených výrobců“ rozumí výrobce a jeho spojené podniky. V souvislosti s výrobcem se „spojenými podniky“ rozumějí:

- a) podniky, v nichž má výrobce, přímo či nepřímo
 - pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv,
 - pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčího orgánu, správní rady nebo orgánů právně zastupujících podnik nebo
 - právo řídit záležitosti podniku;
- b) podniky, které mají přímo či nepřímo ve vztahu k výrobcí práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- c) podniky, v nichž podnik uvedený v písmenu b) má přímo či nepřímo práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- d) podniky, v nichž výrobce spolu s jedním nebo více podniky uvedenými v písmenech a), b) nebo c) nebo v nichž dva nebo více posledně zmíněných podniků mají společně práva nebo pravomoci uvedené v písmenu a);
- e) podniky, v nichž práva a pravomoci uvedené v písmenu a) mají společně výrobce nebo jeden či více jeho spojených podniků uvedených v písmenech a) až d) a jedna nebo více třetích osob.

Článek 4

Cíle pro specifické emise

Na kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2012 a každý následující kalendářní rok zajistí každý výrobce osobních automobilů, aby jeho průměrné specifické emise CO₂ nepřekročily jeho cíl pro

specifické emise určený v souladu s přílohou I, nebo pokud je výrobci udělena výjimka podle článku 11, cíl určený v souladu s uvedenou výjimkou.

Pro účely určení průměrných specifických emisí CO₂ každého výrobce se přihlíží k těmto procentním podílům nových osobních automobilů registrovaných v daném roce:

- 65 % v roce 2012,
- 75 % v roce 2013,
- 80 % v roce 2014,
- 100 % od roku 2015.

Článek 5

Superkredity

Pro výpočet průměrných specifických emisí CO₂ se každý nový osobní automobil se specifickými emisemi CO₂ nižšími než 50 g CO₂/km započte jako

- 3,5 automobilu v roce 2012,
- 3,5 automobilu v roce 2013,
- 2,5 automobilu v roce 2014,
- 1,5 automobilu v roce 2015,
- 1 automobil od roku 2016.

Článek 6

Cíl pro specifické emise z vozidel poháněných alternativním palivem

S cílem určit, zda výrobce osobních automobilů plní svůj cíl pro specifické emise uvedený v článku 4, se specifické emise CO₂ pro každé vozidlo navržené tak, aby mohlo používat směs benzínu s 85 % etanolu („E85“), které splňuje příslušné právní předpisy Společenství nebo evropské technické normy, snižují o 5 % do 31. prosince 2015, aby mohla být zohledněna jejich větší technologická schopnost snižovat emise při používání biopaliv. Toto snížení se uplatní pouze v případě, že alespoň 30 % čerpacích stanic v členském státě, v němž je vozidlo registrováno, zajišťuje tento druh alternativního paliva v souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva stanovená v příslušných právních předpisech Společenství.

Článek 7

Sdružování

1. Výrobci jiní než ti, kterým byla udělena výjimka podle článku 11, mohou za účelem splnění svých povinností podle článku 4 vytvořit sdružení.

2. Dohoda o utvoření sdružení se může vztahovat na jeden či více kalendářních roků, pokud celková doba trvání každé dohody nepřekračuje pět kalendářních let, a musí být uzavřena do 31. prosince prvního kalendářního roku, ve kterém mají být emise sdíleny. Výrobci, kteří tvoří sdružení, sdělí Komisi tyto informace:

- a) výrobce, kteří jsou členy sdružení;
- b) výrobce, který je jmenován správcem sdružení; ten pak je kontaktní osobou sdružení a zodpovídá za úhradu případných poplatků za překročení emisí uložených sdružení v souladu s článkem 9; a
- c) doklad o tom, že správce sdružení bude schopen splnit povinnosti stanovené v písmenu b).

3. Pokud navrhovaný správce sdružení nesplní požadavek uhradit případné poplatky za překročení emisí uložené sdružení v souladu s článkem 9, oznámí to Komise výrobcům.

4. Výrobci, kteří jsou členy sdružení, oznámí Komisi společně veškeré změny týkající se správce sdružení, jeho finančního stavu, pokud to může ovlivnit jeho schopnost plnit požadavek uhradit případné poplatky za překročení emisí uložené sdružení v souladu s článkem 9, a změny v členství sdružení nebo zrušení sdružení.

5. Výrobci mohou uzavřít dohody o vstupu do sdružení za předpokladu, že tyto dohody jsou v souladu s články 81 a 82 Smlouvy a že umožňují za obchodně přiměřených podmínek otevřenou, transparentní a nediskriminační účast všech výrobců, kteří požádají o to stát se členem sdružení. Aniž je dotčena všeobecná použitelnost pravidel Společenství o hospodářské soutěži na tato sdružení, všichni členové sdružení zajistí zejména, aby v souvislosti s jejich dohodou o sdružení nedocházelo ke sdílení údajů ani výměně informací, s výjimkou

- a) průměrných specifických emisí CO₂;
- b) cílů pro specifické emise;
- c) celkového počtu registrovaných vozidel.

6. Odstavec 5 se nepoužije, pokud jsou všichni výrobci ve sdružení součástí stejné skupiny spojených výrobců.

7. S výjimkou případu, kdy je učiněno oznámení podle odstavce 3, jsou výrobci ve sdružení, o němž byly podány informace Komisi, považováni pro účely plnění svých závazků podle článku 4 za jednoho výrobce. Informace ze sledování a hlášení týkající se jednotlivých výrobců a případných sdružení jsou zaznamenávány, hlášeny a zpřístupňovány v centrálním registru uvedeném v čl. 8 odst. 4.

Článek 8

Sledování a hlášení průměrných emisí

1. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2010 a každý následující kalendářní rok zaznamená každý členský stát u každého nového osobního automobilu registrovaného na jeho území informace v souladu s částí A přílohy II. Tyto informace zpřístupní výrobcům a jejich určeným dovozcům nebo zástupcům v každém členském státě. Členské státy vyvinou maximální úsilí k zajištění transparentní činnosti subjektů předávajících tyto informace. Každý členský stát zajistí, aby specifické emise CO₂ z osobních automobilů, které nemají schválení typu v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007, byly měřeny a zaznamenávány v prohlášení o shodě.

2. Do dne 28. února každého roku, počínaje rokem 2011, každý členský stát zjistí a předá Komisi informace uvedené v části B přílohy II týkající se předchozího kalendářního roku. Údaje se předávají ve formátu podle části C přílohy II.

3. Na žádost Komise předá členský stát také úplný soubor údajů sebraných podle odstavce 1.

4. Komise vede centrální registr údajů hlášených členskými státy podle tohoto článku a do 30. června každého roku, počínaje rokem 2011, předběžně vypočítá pro každého výrobce

- a) průměrné specifické emise CO₂ za předchozí kalendářní rok;
- b) cíle pro specifické emise v předchozím kalendářním roce a
- c) rozdíl mezi jeho průměrnými specifickými emisemi CO₂ v předchozím kalendářním roce a jeho cílem pro specifické emise v daném roce.

Komise oznámí každému výrobcí svůj předběžný výpočet pro daného výrobce. Oznámení obsahuje údaje o počtu registrovaných nových osobních automobilů a o jejich specifických emisích CO₂ za každý členský stát.

Registr je přístupný veřejnosti.

5. Výrobci mohou do tří měsíců ode dne, kdy jim byl oznámen předběžný výpočet podle odstavce 4, oznámit Komisi případné chyby v údajích s uvedením, ve kterém členském státě podle nich k chybě došlo.

Komise posoudí veškerá oznámení výrobců a do 31. října předběžné výpočty podle odstavce 4 buď potvrdí, anebo pozmění.

6. Pokud Komise na základě výpočtů podle odstavce 5 týkajících se kalendářního roku 2010 anebo 2011 dojde k závěru, že průměrné specifické emise CO₂ výrobce v daném roce překročily jeho cíl pro specifické emise pro daný rok, oznámí to výrobcí.

7. Členské státy určí orgán příslušný pro sběr a sdělování údajů ze sledování v souladu s tímto nařízením a uvedomí o něm Komisi do 8. prosince 2009. Komise následně uvedomí Evropský parlament a Radu.

8. Za každý kalendářní rok, během něhož se použije článek 6, poskytnou členské státy Komisi informace o podílu čerpacích stanic a kritériích udržitelnosti týkajících se E85 uvedených ve zmíněném článku.

9. Komise může regulativním postupem podle čl. 14 odst. 2 přijmout prováděcí pravidla pro sledování a hlášení údajů podle tohoto článku a pro použití přílohy II.

Komise může změnit přílohu II s ohledem na zkušenosti s uplatňováním tohoto nařízení. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.

Článek 9

Poplatek za překročení emisí

1. Za každý kalendářní rok, počínaje rokem 2012, v němž průměrné specifické emise CO₂ výrobce překročí jeho cíl pro specifické emise v daném roce, uloží Komise výrobcí, anebo v případě sdružení správci sdružení, poplatek za překročení emisí.

2. Poplatek za překročení emisí podle odstavce 1 se vypočítá pomocí těchto vzorců:

a) Od roku 2012 do roku 2018:

i) Pokud průměrné specifické emise CO₂ výrobce překračují cíl pro specifické emise o více než 3 g CO₂/km:

$$((\text{překročení emisí} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobních automobilů.}$$

- ii) Pokud průměrné specifické emise CO₂ výrobce překračují cíl pro specifické emise o více než 2 g CO₂/km, avšak nejvýše o 3 g CO₂/km:

$$((\text{překročení emisí} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobních automobilů.}$$

- iii) Pokud průměrné specifické emise CO₂ výrobce překračují cíl pro specifické emise o více než 1 g CO₂/km, avšak nejvýše o 2 g CO₂/km:

$$((\text{překročení emisí} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobních automobilů.}$$

- iv) Pokud průměrné specifické emise CO₂ výrobce nepřekračují cíl pro specifické emise o více než 1 g CO₂/km:

$$(\text{překročení emisí} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobních automobilů.}$$

- b) Od roku 2019:

$$(\text{překročení emisí} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobních automobilů.}$$

Pro účely tohoto článku se „překročením emisí“ určeným podle článku 4 rozumí kladný počet gramů na kilometr, o které průměrné specifické emise výrobce – s ohledem na snížení emisí CO₂ v důsledku schválených inovativních technologií – překročily jeho cíl pro specifické emise v daném kalendářním roce, zaokrouhlený na tři desetinná místa; a „početem nových osobních automobilů“ se rozumí počet nových osobních automobilů, jichž je výrobcem a jež byly zaregistrovány v daném roce v souladu se zaváděcími kritérii stanovenými v článku 4.

3. Komise stanoví způsoby vybírání poplatků za překročení emisí podle odstavce 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.

4. Částky poplatku za překročení emisí se považují za příjem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

Článek 10

Zveřejnění výkonnosti výrobců

1. Do 31. října každého roku, počínaje rokem 2011, zveřejní Komise seznam, ve kterém u každého výrobce uvede

- a) jeho cíle pro specifické emise za předchozí kalendářní rok;

- b) jeho průměrné specifické emise CO₂ v předchozím kalendářním roce;

- c) rozdíl mezi jeho průměrnými specifickými emisemi CO₂ v předchozím kalendářním roce a jeho cílem pro specifické emise v daném roce;

- d) průměrné specifické emise CO₂ pro všechny nové osobní automobily ve Společenství v předchozím kalendářním roce a

- e) průměrnou hmotnost všech nových osobních automobilů ve Společenství v předchozím kalendářním roce.

2. Ode dne 31. října 2013 seznam zveřejňovaný podle odstavce 1 rovněž uvede, zda výrobce splnil pro předchozí kalendářní rok požadavky uvedené v článku 4.

Článek 11

Výjimky pro určité výrobce

1. Žádost o výjimku z cíle pro specifické emise vypočteného v souladu s přílohou I může podat výrobce, který je odpovědný za méně než 10 000 nových osobních automobilů registrovaných ve Společenství za kalendářní rok a který

- a) není součástí skupiny spojených výrobců nebo

- b) je součástí skupiny spojených výrobců, která celkově odpovídá za méně než 10 000 nových osobních automobilů registrovaných ve Společenství za kalendářní rok nebo

- c) je součástí skupiny spojených výrobců, ale provozuje svá vlastní výrobní zařízení a konstrukční středisko.

2. Výjimku, o níž je požádáno podle odstavce 1, lze udělit nejvýše na dobu pěti kalendářních let. Žádost se podává Komisi a musí obsahovat

- a) název a kontaktní osobu výrobce;

- b) důkaz, že výrobce je způsobilý pro výjimku podle odstavce 1;

- c) údaje o osobních automobilech, které vyrábí, včetně hmotnosti a specifických emisí CO₂ z uvedených osobních automobilů a

- d) cíl pro specifické emise v souladu s jeho potenciálem snížení emisí, včetně hospodářského a technologického potenciálu ke snížení jeho specifických emisí CO₂, zohledňující charakteristiky trhu pro vyráběný typ automobilu.

3. Pokud se Komise domnívá, že je výrobce způsobilý pro výjimku, o niž požádal podle odstavce 1, a usoudí, že cíl pro specifické emise navržený výrobcem je v souladu s jeho potenciálem snížení emisí, včetně hospodářského a technologického potenciálu ke snížení specifických emisí CO₂, s přihlédnutím k charakteristikám trhu pro vyráběný typ automobilu udělí tomuto výrobcovi výjimku. Výjimka se použije ode dne 1. ledna roku následujícího po dni udělení výjimky.

4. Žádost o výjimku z cíle pro specifické emise vypočítané na základě přílohy I může podat výrobce, který je spolu se všemi svými spojenými podniky odpovědný za 10 000 až 300 000 nových osobních automobilů registrovaných za kalendářní rok ve Společenství.

Tuto žádost může podat výrobce sám za sebe nebo za sebe a kterýkoli ze svých spojených podniků. Žádost se podává Komisi a musí obsahovat

- a) všechny informace uvedené v odst. 2 písm. a) a c), včetně případných informací o jakýchkoli spojených podnicích;
- b) cíl, kterým je 25 % snížení průměrných specifických emisí CO₂ naměřených v roce 2007, nebo podává-li více spojených podniků jednu žádost, 25 % snížení průměru průměrných specifických emisí CO₂ těchto spojených podniků v roce 2007.

Pokud nejsou k dispozici informace o průměrných specifických emisích CO₂ výrobce za rok 2007, určí Komise ekvivalentní cíl snížení, jenž vychází z nejlepších dostupných technologií ke snížení emisí CO₂ používaných v osobních automobilech srovnatelné hmotnosti, a zohlední charakteristiky trhu pro vyráběný typ automobilu. Tento cíl použije žadatel k účelům uvedeným v písmenu b).

Komise výrobcovi výjimku udělí, pokud je prokázáno, že kritéria pro její udělení stanovená v tomto odstavci jsou splněna.

5. Výrobce, na nějž se vztahuje výjimka v souladu s tímto článkem, bezodkladně oznámí Komisi jakoukoli změnu, která ovlivňuje nebo může ovlivnit jeho způsobilost k výjimce.

6. Pokud se Komise domnívá, ať už na základě oznámení podle odstavce 5 nebo jiném základě, že výrobce již není způsobilý k výjimce, zruší výjimku s účinkem od 1. ledna následujícího kalendářního roku a oznámí to výrobcovi.

7. Pokud výrobce nedosahuje svého cíle pro specifické emise, uloží mu Komise poplatek za překročení emisí podle článku 9.

8. K odstavcům 1 až 7 může Komise přijmout prováděcí pravidla, včetně výkladu kritérií způsobilosti k výjimce, obsahu žádosti a obsahu a posouzení programů na snižování specifických emisí CO₂.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.

9. Žádosti o výjimku, obsahující podpůrné informace, oznámení podle odstavce 5, jakékoli zrušení výjimky podle odstavce 6, uložení poplatku za překročení emisí podle odstavce 7 výrobcovi a opatření přijatá podle odstavce 8 se zpřístupňují veřejnosti v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾.

Článek 12

Ekologická inovace

1. Na žádost dodavatele nebo výrobce se zohlední snížení emisí CO₂ dosažené použitím inovativních technologií. Celkový příspěvek těchto technologií ke snížení cíle pro průměrné specifické emise každého výrobce činí nejvýše 7 g CO₂/km.

2. Komise do roku 2010 přijme regulativním postupem podle čl. 14 odst. 2 prováděcí pravidla o postupu schvalování těchto inovativních technologií. Tato prováděcí pravidla vycházejí z těchto kritérií pro inovativní technologie:

- a) snížení emisí CO₂ dosažené použitím daných inovativních technologií musí být možné přičíst dodavateli či výrobcovi;
- b) inovativní technologie musí mít ověřitelný přínos ke snížení emisí CO₂;
- c) inovativní technologie nesmějí podléhat měřením CO₂ v rámci standardního zkušebního cyklu ani závazným ustanovením na základě doplňkových dodatečných opatření pro dodržení snížení o 10 g CO₂/km uvedeného v článku 1, ani nesmějí být povinné podle jiných právních předpisů Společenství.

3. Dodavatel nebo výrobce, který žádá o schválení určitého opatření jako inovativní technologie, předloží Komisi zprávu, která musí obsahovat i zprávu o ověření provedeném nezávislým a autorizovaným subjektem. V případě možného vzájemného působení mezi daným opatřením a jinou, již schválenou inovativní technologií uvede zpráva toto vzájemné působení a ve zprávě o ověření se vyhodnotí, do jaké míry toto vzájemné působení ovlivňuje snížení dosažené prostřednictvím každého opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Komise potvrzuje dosažené snížení na základě kritérií stanovených v odstavci 2.

Článek 13

Přezkum a zpráva

1. V roce 2010 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v provádění integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel.

2. Do 31. října 2014 a poté každé tři roky se přijmou opatření, kterými se v příloze I hodnota M₀ upraví tak, aby vyjadřovala průměrnou hmotnost nových osobních automobilů za předchozí tři kalendářní roky.

Tato opatření vstoupí poprvé v platnost dne 1. ledna 2016 a poté každé tři roky.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.

3. S cílem provést do roku 2014 v souladu s čl. 14 odst. 3 nařízení (ES) č. 715/2007 přezkum postupů pro měření emisí CO₂ stanovených uvedeným nařízením provádí Komise od roku 2012 posuzování dopadu. Komise zejména předloží vhodné návrhy na úpravu postupů tak, aby náležitě zohledňovaly skutečné emise CO₂ z automobilů, a zejména návrhy na začlenění schválených inovativních technologií definovaných v článku 12, které by mohly být zohledněny ve zkušebním cyklu. Komise zajistí, aby tyto postupy byly následně pravidelně přezkoumávány.

Ode dne použitelnosti revidovaného postupu pro měření emisí CO₂ nejsou inovativní technologie nadále schvalovány postupem stanoveným v článku 12.

4. Do roku 2010 provede Komise přezkum směrnice 2007/46/ES, aby každý typ, každá varianta či každá verze odpovídaly jedinečnému souboru inovativních technologií.

5. Do 1. ledna 2013 dokončí Komise přezkum cílů pro specifické emise uvedených v příloze I a výjimek uvedených v článku 11 s cílem stanovit

— způsoby, jak do roku 2020 nákladově efektivním způsobem dosáhnout dlouhodobého cíle 95 g CO₂/km, a

— aspekty plnění uvedeného cíle, včetně poplatku za překročení emisí.

Komise podle potřeby předloží na základě tohoto přezkumu a svého posouzení dopadu, které zahrne celkové posouzení dopadu na automobilový průmysl a na něm závislá odvětví, návrh na změnu tohoto nařízení způsobem, který bude v co nejvyšší míře nestranný z hlediska hospodářské soutěže, sociálně spravedlivý a udržitelný.

6. Do roku 2014 zveřejní Komise v návaznosti na posouzení dopadu zprávu o dostupnosti údajů o stopě a jejím užití jako parametru užitkovosti pro určení cílů pro specifické emise a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu přílohy I.

7. Přijmou se opatření, která stanoví nezbytnou úpravu vzorce v příloze I, aby byly zohledněny veškeré změny v regulačním zkušebním postupu pro měření specifických emisí CO₂.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 14 odst. 3.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES⁽¹⁾.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 15

Zrušení

Rozhodnutí č. 1753/2000/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2010.

Články 4, 9 a 10 uvedeného rozhodnutí však zůstávají použitelné do doby, než Komise předloží Evropskému parlamentu zprávu s údaji ze sledování za kalendářní rok 2009.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1).

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

CÍLE PRO SPECIFICKÉ EMISE

1. Specifické emise CO₂ pro každý nový osobní automobil, měřené v gramech na kilometr, se pro účely výpočtů v této příloze určují v souladu s těmito vzorci:

- a) Od roku 2012 do roku 2015:

$$\text{Specifické emise CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

kde:

M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- b) Od roku 2016:

$$\text{Specifické emise CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

kde:

M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)

M₀ = hodnota přijatá podle čl. 13 odst. 2

a = 0,0457

2. Cíl pro specifické emise pro výrobce v kalendářním roce se vypočítá jako průměr specifických emisí CO₂ každého nového osobního automobilu registrovaného v uvedeném kalendářním roce, jehož je výrobcem.
-

PŘÍLOHA II

SLEDOVÁNÍ A HLÁŠENÍ EMISÍ

ČÁST A – Sběr údajů o nových osobních automobilech a zjištění údajů za sledování emisí CO₂

1. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2010 a každý následující kalendářní rok zaznamenají členské státy u každého nového osobního automobilu registrovaného na jejich území tyto údaje:
 - a) výrobce;
 - b) typ, variantu a verzi;
 - c) specifické emise CO₂ (g/km);
 - d) hmotnost (kg);
 - e) rozvor náprav (mm) a
 - f) rozchod kol (mm).
2. Údaje uvedené v bodě 1 se zjišťují z prohlášení o shodě příslušného osobního automobilu. Pokud prohlášení o shodě uvádí minimální i maximální hmotnost osobního automobilu, použijí členské státy pro účely tohoto nařízení pouze maximální hodnotu. V případě vozidel na dvojitě palivo (benzín/plyn), jejichž prohlášení o shodě obsahují konkrétní údaje o specifických emisích CO₂ pro oba druhy paliva, použijí členské státy pouze hodnotu naměřenou pro plyn.
3. Za kalendářní rok začínající dnem 1. ledna 2010 a každý následující kalendářní rok zjišťuje každý členský stát metodami popsanými v části B pro každého výrobce tyto údaje:
 - a) celkový počet nových osobních automobilů registrovaných na jeho území;
 - b) průměrné specifické emise CO₂, jak jsou uvedeny v bodě 2 části B této přílohy;
 - c) průměrnou hmotnost, jak je uvedena v bodě 3 části B této přílohy;
 - d) pro každou verzi každé varianty každého typu nového osobního automobilu
 - i) celkový počet nových osobních automobilů registrovaných na jeho území, jak je uveden v bodě 1 části B této přílohy,
 - ii) specifické emise CO₂ a podíl, který mají na snižování emisí inovativní technologie v souladu s článkem 12 nebo vozidla poháněná alternativním palivem podle článku 6,
 - iii) hmotnost,
 - iv) stopu automobilu, jak je vymezena v bodě 5 části B této přílohy.

ČÁST B – Metoda zjišťování údajů ze sledování emisí CO₂ z nových osobních vozidel

Údaje ze sledování, které mají členské státy stanovit v souladu s bodem 3 části A, se zjišťují metodou popsanou v této části.

1. Počet nových registrovaných osobních automobilů (N)

Členské státy zjistí počet nových osobních automobilů registrovaných na jejich území v příslušném roce sledování (N).

2. Průměrné specifické emise CO₂ z nových osobních automobilů (S_{ave})

Průměrné specifické emise CO₂ ze všech nových osobních automobilů nově registrovaných na území některého členského státu v roce sledování (S_{ave}) se vypočtou tak, že se součet specifických emisí CO₂ z každého jednotlivého osobního automobilu (S) vydělí počtem nových osobních automobilů (N).

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Průměrná hmotnost nových osobních automobilů

Průměrná hmotnost všech nových osobních automobilů registrovaných na území některého členského státu v roce sledování (M_{ave}) se vypočte tak, že se součet hmotností každého jednotlivého osobního automobilu (M) vydělí počtem nových osobních automobilů (N).

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. Rozdělení nových osobních automobilů podle verze

Pro každou verzi každé varianty každého typu nového osobního automobilu se zaznamenává počet nově registrovaných osobních automobilů, hmotnosti vozidel, specifické emise CO₂ a stopa automobilu.

5. Stopa

Stopa automobilu se vypočte tak, že se rozvor náprav automobilu vynásobí jeho rozchodem kol.

ČÁST C – Formát pro předávání údajů

Za každý rok ohlásí členské státy údaje popsané v části A bodě 3 pro každého výrobce v tomto formátu:

Souhrnné údaje:

Rok:				
Výrobce	Počet nových registrovaných osobních automobilů	Průměrné specifické emise CO ₂ (g/km)	Průměrná hmotnost (kg)	Průměrná stopa (m ²)
(Výrobce 1)
(Výrobce 2)
...
Všichni výrobci celkem

Podrobné údaje na úrovni výrobce:

Rok	Výrobce	Typ automobilu	Varianta	Verze	Inovativní technologie (*) nebo skupina inovativních technologií, nebo vozidlo poháněné alternativním palivem (**)	Značka	Obchodní název	Nové registrace celkem	Specifické emise CO ₂ (g/km)	Hmotnost (kg)	Stopa (m ²)	Snížení emisí prostřednictvím inovativních technologií (*) či možnosti pohonu alternativním palivem (**)
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 1)	(Název varianty 1)	(Název verze 1)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 1)	(Název varianty 1)	(Název verze 2)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 1)	(Název varianty 2)	(Název verze 1)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 1)	(Název varianty 2)	(Název verze 2)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 2)	(Název varianty 1)	(Název verze 1)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 2)	(Název varianty 1)	(Název verze 2)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 2)	(Název varianty 2)	(Název verze 1)	
Rok 1	(Název výrobce 1)	(Název typu 2)	(Název varianty 2)	(Název verze 2)	
Rok 1	(Název výrobce 1)
Rok 1	(Název výrobce 1)
Rok 1	(Název výrobce 1)
Rok 1	(Název výrobce 1)
Rok 1	(Název výrobce 1)

(*) V souladu s článkem 12.

(**) V souladu s článkem 6.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/28/ES

ze dne 23. dubna 2009

o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 a článek 95 této smlouvy ve vztahu k článkům 17, 18 a 19 této směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Důležitými součástmi balíčku opatření, která jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a ke splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu a dalších závazků Společenství a mezinárodních závazků týkajících se snížení emisí skleníkových plynů po roce 2012, jsou kontrola spotřeby energie v Evropě a větší využívání energie z obnovitelných zdrojů spolu s úsporami energie a zvýšením energetické účinnosti. Tyto faktory hrají také důležitou roli při podpoře zabezpečení dodávek energií, technologického vývoje a inovací a při poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálnímu rozvoji, zejména ve venkovských a izolovaných oblastech.

(2) Zejména intenzivnější vývoj lepších technologií, pobídky k využívání a rozšiřování veřejné dopravy, využívání energeticky účinných technologií a využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě patří mezi nejúčinnější nástroje,

jimiž může Společenství snížit svou závislost na dovážené ropě v odvětví dopravy, kde je problém zabezpečení dodávek energie nejvíce akutní, a ovlivnit trh s pohonnými hmotami pro dopravu.

(3) Uznává se, že hospodářského růstu lze dosáhnout prostřednictvím inovací a udržitelné konkurenceschopné energetické politiky. Výroba energie z obnovitelných zdrojů často závisí na místních nebo regionálních malých a středních podnicích. Možnosti, které přinášejí pro růst a zaměstnanost investice do výroby energie z obnovitelných zdrojů na místní a regionální úrovni v členských státech a jejich regionech, jsou rozsáhlé. Komise a členské státy by proto měly podporovat rozvojová opatření na národní a regionální úrovni v těchto oblastech, podporovat výměnu osvědčených postupů ve výrobě energie z obnovitelných zdrojů mezi místními a regionálními rozvojovými iniciativami a podporovat využívání strukturálních fondů v této oblasti.

(4) V rámci podpory rozvoje trhu s obnovitelnými zdroji energie je nutné zohlednit pozitivní vliv na možnosti regionálního a místního rozvoje, vývozní možnosti, sociální soudržnost a možnosti zaměstnání, zejména pokud jde o malé a střední podniky a nezávislé výrobce energie.

(5) Za účelem snížení emisí skleníkových plynů ve Společenství a závislosti Společenství na dovozu energie by měl být rozvoj energie z obnovitelných zdrojů úzce spjat se zvyšováním energetické účinnosti.

(6) U decentralizovaných technologií obnovitelných zdrojů energie je nutno podporovat fázi demonstrace a uvádění na trh. Přechod k decentralizované výrobě energie má mnoho výhod, včetně využití místních zdrojů energie, lepšího zabezpečení dodávek energie na místní úrovni, kratší přepravní vzdálenosti a nižší ztráty při přenosu energie. Tato decentralizace napomáhá také rozvoji a soudržnosti společnosti, neboť vytváří zdroje příjmů a pracovní místa na místní úrovni.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. září 2008 (Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 43).

⁽²⁾ Úř. věst. C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě⁽²⁾ stanovily definice pro různé druhy energie z obnovitelných zdrojů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽³⁾ stanovila obecné definice pro odvětví elektroenergetiky. V zájmu právní jistoty a jasnosti je vhodné používat v této směrnici stejné nebo podobné definice.
- (8) Ze sdělení Komise ze dne 10. ledna s názvem „Pracovní plán pro obnovitelné zdroje energie – Obnovitelné zdroje energie v 21. století: cesta k udržitelnější budoucnosti“ vyplývá, že vhodnými a dosažitelnými cíli je cíl 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů a cíl 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě a že rámec, který zahrnuje povinné cíle, by měl podnikatelskému prostředí poskytnout dlouhodobou stabilitu, kterou potřebuje k udržitelnému investování do odvětví obnovitelné energie, jež umožní snížit závislost na dovážených fosilních palivech a více využívat nových technologií pro výrobu energie. Tyto cíle jsou doplněny 20 % zvýšením energetické účinnosti do roku 2020 stanoveným ve sdělení Komise ze dne 19. října 2006 s názvem „Akční plán pro energetickou účinnost: využití možností“, které bylo schváleno Evropskou radou na zasedání v březnu roku 2007 a Evropským parlamentem v usnesení ze dne 31. ledna 2008 o tomto akčním plánu.
- (9) Evropská rada na zasedání v březnu roku 2007 znovu potvrdila závazek Společenství rozvíjet energii z obnovitelných zdrojů po roce 2010 v celém Společenství. Schválila povinný cíl 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie ve Společenství do roku 2020 a povinný minimální cíl, jenž má být dosažen všemi členskými státy, 10 % podílu biopaliv na celkové spotřebě benzínu a nafty v dopravě, přičemž tento cíl má být zaveden nákladově efektivním způsobem. Evropská rada uvedla, že závazná povaha tohoto cíle je přiměřená a podmíněna udržitelností výroby, dostupností biopaliv druhé generace na trhu a odpovídající změnou směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty⁽⁴⁾, aby umožňovala patřičnou míru přimíchávání. Evropská rada na zasedání v březnu roku 2008 zopakovala, že je nezbytné vypracovat a splnit účinná kritéria udržitelnosti pro biopaliva a zajistit komerční dostupnost biopaliv druhé generace. Na zasedání v červnu roku 2008 Evropská rada opět zmínila kritéria udržitelnosti a rozvoj biopaliv druhé generace a zdůraznila, že je nutné posoudit možné dopady výroby biopaliv na zemědělské potravinářské produkty a případně přijmout opatření k odstranění nedostatků. Uvedla také, že by mělo být provedeno další posouzení environmentálních a sociálních dopadů výroby a spotřeby biopaliv.
- (10) Ve svém usnesení ze dne 25. září 2007 o pracovním plánu pro obnovitelné zdroje energie v Evropě⁽⁵⁾ vyzval Evropský parlament Komisi, aby předložila do konce roku 2007 návrh právního rámce pro energii z obnovitelných zdrojů s odkazem na význam stanovení cílů, pokud jde o podíly energie z obnovitelných zdrojů na úrovni Společenství a členských států.
- (11) Je třeba stanovit transparentní a jednoznačná pravidla pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů a pro definici těchto zdrojů. V této souvislosti je třeba zahrnout energii přítomnou v oceánech a jiných vodních tělesech v podobě vln, mořských proudů, přílivu a odlivu, gradientů termální energie nebo gradientů salinity v oceánech.
- (12) Používání zemědělského materiálu, jako je hnůj, kejda a další odpadní látky živočišného nebo organického původu k výrobě bioplynu, může vést k výraznému snížení emisí skleníkových plynů, a má proto značné výhody z hlediska životního prostředí, pokud jde o výrobu tepla a energie a o použití těchto látek jako biopaliv. Zařízení na výrobu bioplynu mohou vzhledem ke své decentralizované povaze a regionálnímu financování rozhodujícím způsobem přispět k udržitelnému rozvoji venkovských oblastí a mohou pro zemědělce představovat nové zdroje příjmu.
- (13) Vzhledem k postojům Evropského parlamentu, Rady a Komise je vhodné stanovit závazné národní cíle 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů a 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě na spotřebě energie ve Společenství do roku 2020.
- (14) Hlavním účelem závazných národních cílů je poskytnout jistotu investorům a podpořit trvalý rozvoj technologií, které vyrábějí energii ze všech druhů obnovitelných zdrojů. Není proto vhodné, aby se odkládalo rozhodnutí o tom, zda cíl je závazný, do doby, než se bude konat další zasedání.

(1) Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 33.

(2) Úř. věst. L 123, 17.5.2003, s. 42.

(3) Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

(4) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

(5) Úř. věst. C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Výchozí pozice, možnosti energie z obnovitelných zdrojů a skladby zdrojů energie každého členského státu se liší. Je proto nezbytné převést celkový 20 % cíl Společenství na jednotlivé cíle pro každý členský stát se spravedlivým a náležitým rozdělením, které zohledňuje odlišné výchozí pozice jednotlivých členských států a jejich možnosti, včetně stávajícího podílu energie z obnovitelných zdrojů a skladby zdrojů energie. Je vhodné tak učinit sdílením požadovaného celkového zvýšení využívání energie z obnovitelných zdrojů mezi členskými státy na základě rovného zvýšení podílu každého státu váženého podle jeho HDP, jež odráží jejich výchozí pozice, a vyjádřením cílů pomocí hrubé konečné spotřeby energie, přičemž je zapotřebí zohlednit dosavadní úsilí členských států v oblasti využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (16) Naopak cíl 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě je vhodné stanovit pro každý členský stát na stejné úrovni, aby se zajistila shoda se specifikacemi a dostupností pohonných hmot. Jelikož se s pohonnými hmotami určenými pro dopravu snadno obchoduje, členské státy, které jsou slabě vybaveny příslušnými zdroji, snadno získají biopaliva odjinud. Ačkoli by bylo pro Společenství technicky možné dosáhnout cíle v oblasti využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě pouze z domácí výroby, je vhodné i žádoucí, aby bylo cíle dosaženo kombinací domácí výroby a dovozu. Za tímto účelem by měla Komise sledovat zásobování trhu Společenství s biopalivy a v případě potřeby navrhnout příslušná opatření k dosažení vyrovnaného přístupu mezi domácí výrobou a dovozem s ohledem mimo jiné na rozvoj mnohostranných a dvoustranných obchodních jednání, otázky životního prostředí, sociální a hospodářské otázky a otázky zabezpečení dodávek energie.
- (17) Zvýšení energetické účinnosti je klíčovým cílem Společenství s tím, že do roku 2020 má být dosaženo 20 % zvýšení energetické účinnosti. Tento cíl spolu se stávajícími a budoucími právními předpisy, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/91/ES ze dne 16. prosince 2002 o energetické náročnosti budov ⁽¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách ⁽³⁾ hraje klíčovou úlohu při zajištění toho, aby bylo dosaženo cílů v oblasti klimatu a energetiky, a to za vynaložení co možná nejnižších nákladů, přičemž toto úsilí může rovněž poskytnout nové příležitosti pro hospodářství Evropské unie. Politiky energetické účinnosti a úspor energie jsou pro členské státy jednou z neúčinnějších metod, jak zvýšit procentuální podíl energie z obnovitelných zdrojů, a členské státy tak snáze dosáhnou cílů stanovených touto směrnicí v oblasti obnovitelných zdrojů energie, a to jak celkových národních cílů, tak cílů v oblasti dopravy.
- (18) Bude povinností členských států dosáhnout ve všech odvětvích výrazného zlepšení z hlediska energetické účinnosti, což jim usnadní splnit daný cíl v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, vyjádřený jako procentní podíl na hrubé konečné spotřebě energie. Potřeba energetické účinnosti v odvětví dopravy je naléhavá, protože závazného procentního cíle pro obnovitelnou energii bude stále těžší dosáhnout udržitelným způsobem, pokud celková poptávka po energii v dopravě i nadále poroste. Závazný cíl 10 % podílu v dopravě, jehož mají všechny členské státy dosáhnout, by proto měl být stanoven jako podíl na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy, kterého má být dosaženo prostřednictvím energie z obnovitelných zdrojů a nikoliv pouze prostřednictvím biopaliv.
- (19) Aby se zajistilo dosažení celkových závazných národních cílů, měly by členské státy pracovat na orientačním plánu, jak hodlají dosáhnout konečných povinných cílů. Měly by vypracovat národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů, včetně informací o odvětvových cílech, a uvědomit si, že existují různá užití biomasy, a proto je zapotřebí mobilizovat její nové zdroje. Členské státy by rovněž měly přijmout opatření na dosažení těchto cílů. Při vyhodnocování vlastní očekávané hrubé konečné spotřeby energie v rámci svého národního akčního plánu pro energii z obnovitelných zdrojů by měl každý členský stát posoudit, jaký může být přínos opatření týkajících se energetické účinnosti a úspor energie v souvislosti s dosahováním národních cílů. Členské státy by měly mít na zřeteli optimální kombinaci energeticky účinných technologií a energie z obnovitelných zdrojů.
- (20) Aby bylo možné využívat technologický pokrok a úspory z rozsahu, měl by orientační plán zohlednit možnost rychlejšího nárůstu využívání energie z obnovitelných zdrojů v budoucnu. Mohla by se tak věnovat zvýšená pozornost odvětvím, která nepřiměřeně trpí neexistencí technologického pokroku a úspor z rozsahu, a proto se málo rozvíjejí, nicméně která by v budoucnu mohla významně přispět k dosažení cílů pro rok 2020.
- (21) Pro orientační plán by měl být výchozím bodem rok 2005, protože je posledním rokem, pro nějž jsou k dispozici spolehlivé údaje o národních podílech energie z obnovitelných zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽³⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) Má-li být cílů této směrnice dosaženo, je třeba, aby Společenství a členské státy věnovaly značné finanční prostředky na výzkum a vývoj v oblasti technologií pro energie z obnovitelných zdrojů. Tento výzkum a vývoj by měl být vysokou prioritou zejména pro Evropský inovační a technologický institut.
- (23) Členské státy mohou pobízet místní a regionální orgány ke stanovení cílů nad rámec národních cílů a zapojovat místní a regionální orgány do vypracovávání národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů a šíření informovanosti o výhodách energie z obnovitelných zdrojů.
- (24) Za účelem využití veškerého potenciálu biomasy by mělo Společenství a členské státy podporovat vyšší využívání stávajících zásob dřeva a rozvoj nových systémů v oblasti lesního hospodářství.
- (25) Členské státy mají různý potenciál, pokud jde o energii z obnovitelných zdrojů, a na vnitrostátní úrovni používají odlišné režimy podpory pro energii z obnovitelných zdrojů. Většina členských států uplatňuje režimy podpory, které poskytují výhody výhradně v případě energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na jejich území. K tomu, aby vnitrostátní režimy podpory náležitě fungovaly, je nezbytné, aby členské státy mohly kontrolovat dopad a náklady svých vnitrostátních režimů podpory na základě svých odlišných potenciálů. Důležitým prostředkem k dosažení cíle této směrnice je zajistit řádné fungování vnitrostátních režimů podpory podle směrnice 2001/77/ES tak, aby byla zachována důvěra investorů a aby členské státy mohly přijmout účinná vnitrostátní opatření v zájmu splnění cíle. Cílem této směrnice je usnadnit poskytování přeshraniční podpory energie z obnovitelných zdrojů, aniž by tím byly dotčeny vnitrostátní režimy podpory. Zavádí mechanismy dobrovolné spolupráce mezi členskými státy, která jim umožní dohodnout se na rozsahu, v jakém by jeden členský stát podporoval výrobu energie v jiném členském státě, a na rozsahu, v jakém by se měla výroba energie z obnovitelných zdrojů započítávat do jejich příslušných celkových národních cílů. V zájmu zajištění účinnosti obou opatření pro splnění cíle, tj. vnitrostátních režimů podpory a mechanismů spolupráce, je zásadní, aby členské státy byly schopny určit, zda a v jakém rozsahu se jejich vnitrostátní režimy podpory vztahují na energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiných členských státech, a aby byly schopny se na tom dohodnout prostřednictvím mechanismů spolupráce stanovených v této směrnici.
- (26) Je žádoucí, aby ceny energie odrážely externí náklady na výrobu a spotřebu energie, včetně případných environmentálních, sociálních a zdravotních nákladů.
- (27) K dosažení cílů Společenství týkajících se rozšíření výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie je nezbytná podpora ze strany veřejnosti, zejména pokud ceny elektřiny na vnitřním trhu plně neodrážejí environmentální a sociální náklady a výhody spojené s použitými zdroji energie.
- (28) Společenství a členské státy by měly usilovat o snížení celkové spotřeby energie v odvětví dopravy a zvýšit v tomto odvětví energetickou účinnost. K hlavním způsobům snižování spotřeby energie v dopravě patří plánování dopravy, podpora veřejné dopravy, zvyšování podílu vyráběných elektrických vozidel a výroba energeticky účinnějších vozidel o menší velikosti a s nižším objemem motoru.
- (29) Členské státy by měly usilovat o diverzifikaci skladby energie z obnovitelných zdrojů ve všech odvětvích dopravy. Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit do 1. června 2015 zprávu, v níž navrhne, jak lze zvýšit využívání energie z obnovitelných zdrojů v jednotlivých odvětvích dopravy.
- (30) Při výpočtu přínosu vodní a větrné energie pro účely této směrnice by se měly následky klimatických změn vyrovnat použitím normalizačních pravidel. Navíc by elektřina vyrobená v přečerpávacích elektrárnách z vody, která byla nejprve vypumpována nahoru, neměla být považována za energii vyrobenou z obnovitelných zdrojů.
- (31) Tepelná čerpadla, která umožňují využití aerotermálního, geotermálního nebo hydrotermálního tepla na užitečné teplotní úrovni, potřebují k fungování elektřinu nebo dodatečnou energii. Energie použitá k pohonu tepelných čerpadel by proto měla být odečtena od celkového využitelného tepla. Mělo by se přihlídnout pouze k tepelným čerpadlům, u nichž výstup významně převyšuje primární energii nezbytnou k jejich pohonu.
- (32) Energeticky pasivní systémy využívají konstrukci budov k využití energie. To je považováno za úsporu energie. Aby se vyloučilo dvojí započtení, energie využitá tímto způsobem by neměla být pro účely této směrnice brána v úvahu.
- (33) Některé členské státy mají ve své hrubé konečné spotřebě energie vysoký podíl letecké dopravy. Vzhledem ke stávajícím technologickým a regulačním omezením, která brání komerčnímu používání biopaliv v letecké dopravě, je vhodné stanovit pro tyto členské státy částečnou výjimku, a to vyčleněním množství, kterým překročí 1,5násobek průměru hrubé konečné spotřeby energie Společenství v letecké dopravě v roce 2005, který stanoví Eurostat, tj. 6,18 %, při výpočtu jejich hrubé konečné spotřeby energie ve vnitrostátní letecké dopravě. Kypr a Malta, vzhledem k jejich ostrovnímu a okrajovému rázu, spoléhají na letectví jako na způsob dopravy, jenž je zásadní pro jejich občany a hospodářství. V důsledku toho mají Kypr a Malta ve

- své hrubé konečné spotřebě energie nepřiměřeně vysoký podíl letecké dopravy, tj. více než trojnásobek průměru Společenství v roce 2005, a stávající technologická a regulační omezení tak na ně působí nepřiměřeně. U těchto členských států je tudíž vhodné, aby se tato výjimka vztahovala na množství, kterým překročí průměr hrubé konečné spotřeby energie Společenství v letecké dopravě v roce 2005, který stanoví Eurostat, tj. 4,12 %.
- (34) V zájmu vytvoření energetického modelu, který by podporoval energie z obnovitelných zdrojů, je nezbytné podpořit strategickou spolupráci mezi členskými státy, na níž se budou vhodným způsobem podílet regiony a místní orgány.
- (35) Při náležitém zohledňování ustanovení této směrnice by členské státy měly být podporovány v uskutečňování všech vhodných forem spolupráce v souvislosti s cíli stanovenými touto směrnicí. Tato spolupráce může probíhat na všech úrovních, na dvoustranném či mnohostranném základě. Kromě mechanismů, které ovlivňují výpočet cílů a jejich plnění a které jsou výhradně stanoveny touto směrnicí, jako jsou například statistické převody mezi členskými státy, společné projekty a společné režimy podpory, může mít tato spolupráce také podobu výměn informací a osvědčených postupů, stanovených zejména v rámci platformy pro transparentnost zavedené touto směrnicí, nebo podobu jiné dobrovolné koordinace mezi všemi druhy režimů podpory.
- (36) Za účelem vytvoření příležitostí ke snižování nákladů na dosažení cílů stanovených touto směrnicí je vhodné usnadnit v členských státech spotřebu energie vyrobené z obnovitelných zdrojů v jiných členských státech a zároveň umožnit členským státům započítat energii z obnovitelných zdrojů spotřebovanou v jiných členských státech do svých vlastních národních cílů. Z tohoto důvodu jsou nutná opatření pro zajištění flexibility, která ovšem zůstanou pod kontrolou členských států, aby nebyla ohrožena jejich schopnost dosahovat cíle stanovené na národní úrovni. Tato opatření pro zajištění flexibility mají formu statistických převodů, společných projektů mezi členskými státy nebo společných režimů podpory.
- (37) Do cílů členských států by mělo být možné započítat dováženou elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů energie mimo Společenství. Aby se nicméně zabránilo čistému nárůstu emisí skleníkových plynů jako následku pozmeněného využívání stávajících obnovitelných zdrojů a jejich úplného nebo částečného nahrazení konvenčními zdroji energie, měla by se započítávat pouze elektřina vyráběná v zařízeních na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která budou uvedena do provozu po vstupu této směrnice v platnost nebo zvýšená kapacita zařízení renovovaných po uvedeném dni. Aby bylo zaručeno, že nahrazení konvenční energie ve Společenství a ve třetích zemích energií z obnovitelných zdrojů bude mít přiměřený účinek, musí být možné dovoz energie spolehlivě sledovat a vykazovat.
- Budou zváženy dohody se třetími zeměmi týkající se organizace tohoto obchodu s elektřinou z obnovitelných zdrojů energie. Pokud se na základě rozhodnutí přijatého za tímto účelem podle Smlouvy o energetickém společenství⁽¹⁾ vztahují na smluvní strany této smlouvy příslušná ustanovení této směrnice, budou se na ně vztahovat opatření pro spolupráci mezi členskými státy stanovená v této směrnici.
- (38) V případě společných projektů členských států a jedné nebo více třetích zemí týkajících se výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů je vhodné, aby se tyto společné projekty týkaly pouze nově vybudovaných zařízení nebo zařízení s nově zvýšenou kapacitou. To umožní zajistit, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie ve třetích zemích nesnížil z důvodu dovozu energie z obnovitelných zdrojů do Společenství. Kromě toho by dotčené členské státy měly napomáhat tomu, aby část výroby elektřiny ze zařízení, na která se vztahuje společný projekt, byla využívána přímo v dané třetí zemi. Dále by Komise a členské státy měly podporovat dotčené třetí země při rozvíjení vlastní politiky v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně ambiciózních cílů.
- (39) U významných projektů evropského zájmu ve třetích zemích, jako je například středomořský solární program, je třeba počítat s delším časem na přípravu před jejich plným napojením na území Společenství. Proto je vhodné napomoci jejich vývoji tím, že se členským státům umožní, aby při stanovování svých národních cílů braly v potaz také určité omezené množství elektrické energie vyrobené těmito projekty v průběhu výstavby propojení.
- (40) Postup, který používají správní orgány vykonávající dohled nad schvalováním a vydáváním osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, by měl být při uplatňování pravidel na konkrétní projekty objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřený. Zejména je třeba zamezit veškerým zbytečným nákladům, které by mohly vzniknout v důsledku zařazení projektů, jimiž se zavádí energie z obnovitelných zdrojů, mezi zařízení, která představují zvýšené zdravotní riziko.
- (41) Ukázalo se, že absence transparentních pravidel a koordinace mezi jednotlivými schvalujícími orgány brání využívání energie z obnovitelných zdrojů. Ústřední správní orgány a regionální a místní orgány by proto měly, až budou provádět přezkum svých správních postupů pro vydávání povolení k výstavbě a provozování zařízení na výrobu elektřiny, tepla a chlazení nebo pohonných hmot z obnovitelných zdrojů energie a souvisejících infrastruktur přenosových a distribučních sítí, zohlednit specifickou strukturu odvětví energie z obnovitelných zdrojů. Pro zařízení využívající energii z obnovitelných zdrojů by měly být formulovány správní schvalovací postupy s transparentně stanovenými lhůtami. Pravidla a pokyny pro plánování by měly být upraveny tak, aby zohlednily účinnost

(1) Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 18.

- zařízení pro vytápění a chlazení a elektrická zařízení využívajících energii z obnovitelných zdrojů z hlediska efektivity vynaložených prostředků a dopadů na životního prostředí.
- (42) Za účelem rychlého rozšíření energie z obnovitelných zdrojů a s ohledem na jejich celkově vysokou kvalitu, pokud jde o udržitelnost a přínos pro životní prostředí, by členské státy měly při uplatňování správních postupů, plánovacích nástrojů a právních předpisů týkajících se udělování povolení zařízením, pokud jde o snižování znečištění a kontrolu průmyslových zařízení, boj se znečištěním ovzduší a prevenci nebo minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do životního prostředí, přihlídnout k příspěvku obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, zejména ve srovnání se zařízeními vyrábějícími energii z neobnovitelných zdrojů.
- (43) Příslušné orgány by s cílem podpořit příspěvky jednotlivých občanů k cílům stanoveným v této směrnici měly zvážit možnost, že by při instalaci malých decentralizovaných zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů bylo povolení nahrazeno pouhým oznámením příslušnému orgánu.
- (44) Je třeba zajistit soulad mezi cíli této směrnice a ostatními právními předpisy Společenství v oblasti životního prostředí. Členské státy by při posuzování, plánování nebo vydávání povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů měly především zohlednit všechny právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí a příspěvek obnovitelných zdrojů energie k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, a to zejména ve srovnání se zařízeními na výrobu energie z neobnovitelných zdrojů.
- (45) Vnitrostátní technické specifikace a další požadavky v rámci působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti ⁽¹⁾ zahrnující například úroveň jakosti, zkušební metody anebo podmínky použití, by neměly vytvářet překážky obchodu se zařízeními a systémy energie z obnovitelných zdrojů. Proto by režimy podpory energie z obnovitelných zdrojů neměly stanovit vnitrostátní technické specifikace, které by byly odlišné od stávajících norem Společenství nebo by vyžadovaly, aby podporované zařízení nebo systémy musely být schvalovány anebo zkoušeny na zvláštním místě anebo zvláštním orgánem.
- (46) Je třeba, aby členské státy zvážily zavedení mechanismů na podporu ústředního vytápění a chlazení využívajícího energii z obnovitelných zdrojů.
- (47) Na národní a regionální úrovni vedla pravidla a povinnosti týkající se minimálních požadavků pro využití energie z obnovitelných zdrojů v nových a rekonstruovaných budovách k významnému nárůstu ve využívání energie z obnovitelných zdrojů. Tato opatření by měla být stimulována v širším kontextu Společenství a zároveň by ve stavebních předpisech měly být podporovány z hlediska energie účinnější aplikace využívající energii z obnovitelných zdrojů.
- (48) Za účelem usnadnění a urychlení procesu stanovování minimálních úrovní pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách by bylo vhodné, aby členské státy zajistily, že tyto úrovně budou dosaženy začleněním faktoru pro energii z obnovitelných zdrojů do plnění minimálních požadavků energetické účinnosti podle směrnice 2002/91/ES, pokud jde o nákladově optimální snižování emisí oxidu uhličitého na budovu.
- (49) Je potřeba odstranit nedostatky v informovanosti a vzdělávání, zejména v odvětví vytápění a chlazení, s cílem podpořit využívání energie z obnovitelných zdrojů.
- (50) Pokud je přístup k povolání spočívajícímu v provádění instalace nebo jeho výkon regulovaným povoláním, jsou podmínky pro uznání odborných kvalifikací stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací ⁽²⁾. Tato směrnice se proto použije, aniž by byla dotčena směrnice 2005/36/ES.
- (51) Ačkoli směrnice 2005/36/ES stanoví požadavky na vzájemné uznávání odborných kvalifikací, včetně architektů, je dále zapotřebí zajistit, aby architekti a projektanti brali ve svých plánech a projektech řádně v úvahu optimální kombinaci obnovitelných zdrojů energie a vysoce účinných technologií. Za tím účelem by členské státy měly poskytnout jasné pokyny. Tím nejsou dotčena ustanovení směrnice 2005/36/ES, a to zejména článků 46 a 49 uvedené směrnice.
- (52) Jediným účelem záruk původu vydaných pro účely této směrnice je poskytnout doklad konečnému zákazníkovi, že daný podíl či dané množství energie bylo vyrobeno z obnovitelných zdrojů. Záruka původu může být bez ohledu na energii, k níž se vztahuje, převedena z jednoho držitele na jiného. Aby bylo zajištěno, že informace týkající se jedné jednotky elektrické energie vyrobené z obnovitelných zdrojů byla spotřebiteli poskytnuta pouze jednou, neměly by být jednotky započítávány dvakrát a záruky původu by neměly být dvakrát oznamovány. Pokud výrobce prodal záruku původu odděleně, neměla by být příslušná energie z obnovitelných zdrojů oznámena nebo prodána konečnému spotřebiteli jako energie vyrobená z obnovitelných zdrojů. Je důležité rozlišovat mezi zelenými certifikáty používanými u režimů podpory a zárukami původu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Je vhodné umožnit, aby rozvíjející se spotřebitelský trh s elektřinou z obnovitelných zdrojů energie přispěl k výstavbě nových zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly mít možnost požadovat, aby dodavatelé elektřiny oznamující konečným spotřebitelům svou skladbu zdrojů energie podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES začlenili minimální procentuální podíl záruk původu z nově vybudovaných zařízení vyrábějících energii z obnovitelných zdrojů, a to za předpokladu, že je takový požadavek v souladu s právem Společenství.
- (54) Je důležité poskytnout informace o tom, jak je podporovaná elektřina rozdělena mezi konečné spotřebitele energie v souladu s čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES. Aby se zvýšila kvalita těchto informací poskytovaných spotřebitelům, zejména pokud jde o množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené v nových zařízení, měla by Komise posuzovat účinnost opatření přijatých členskými státy.
- (55) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií⁽¹⁾ stanoví záruky původu, které jsou dokládají původ elektřiny vyrobené ve vysoce účinných zařízeních na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Tyto záruky původu nemohou být použity při poskytování informací o použití energie z obnovitelných zdrojů podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, neboť by to mohlo vést k dvojímu započtení a dvojímu poskytnutí informace.
- (56) Pouhé záruky původu nezakládají právo na čerpání výhod z vnitrostátních režimů podpory.
- (57) Je třeba účinně podporovat integraci energie z obnovitelných zdrojů do přenosové a distribuční sítě pro energii z obnovitelných zdrojů a používání systémů skladování energie pro integrovanou výrobu energie z obnovitelných zdrojů, která není nepřetržitá.
- (58) Je třeba urychlit rozvoj projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně „projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů evropského zájmu“ v rámci Programu transevropské energetické sítě (TEN-E). Za tímto účelem by Komise měla rovněž provést analýzu, jak by bylo možné zlepšit financování těchto projektů. Zvláštní pozornost je třeba věnovat projektům v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které významným způsobem přispějí k zabezpečení dodávek energie ve Společenství a v sousedních zemích.
- (59) Vzájemné propojení mezi zeměmi usnadňuje integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Kromě vyrovnání může propojení snížit vyrovnávací náklady, podpořit opravdovou hospodářskou soutěž přinášející nižší ceny a stimulovat rozvoj sítí. Sdílení a optimální využití přenosové kapacity by mohlo pomoci vyhnout se zvýšené potřebě budovat nové kapacity.
- (60) Pro integraci obnovitelných zdrojů energie do vnitřního trhu s elektřinou má velký význam přednostní přístup a zaručený přístup pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie v souladu s čl. 11 odst. 2 a na základě dalšího rozvoje čl. 11 odst. 3 směrnice 2003/54/ES. Požadavky týkající se zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy a dispečinku se mohou lišit v závislosti na charakteru vnitrostátní distribuční soustavy a jejího bezpečného provozu. Přednostní přístup k distribuční soustavě zajišťuje připojeným výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, že ji budou moci v souladu s pravidly pro připojení prodávat a přenášet kdykoliv, kdy bude zdroj k dispozici. V případě, že je elektřina z obnovitelných zdrojů energie integrována do krátkodobých trhů, zaručený přístup zajišťuje, že veškerá prodaná a podporovaná elektřina získá přístup k distribuční soustavě, což umožní využívat maximální množství elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ze zařízení připojených do sítě. Neznamená to však, že členské státy mají povinnost podporovat nebo nařizovat odkup energie z obnovitelných zdrojů. V jiných systémech je pro elektřinu z obnovitelných zdrojů energie stanovena pevná cena, obvykle ve spojení s povinností provozovatele soustavy tuto elektřinu odkoupit. V tomto případě je přednostní přístup již poskytnut.
- (61) Za určitých okolností není možné zajistit úplný přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla dotčena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Za těchto okolností lze daným výrobcům poskytnout finanční vyrovnání. Cíle této směrnice nicméně vyžadují trvalý nárůst přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie, aniž by byla narušena spolehlivost a bezpečnost distribuční soustavy. Členské státy by měly za tímto účelem přijmout vhodná opatření, která by umožnila větší prosazení se elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, a to mimo jiné zohledněním specifických nestálých zdrojů a zdrojů, u nichž zatím není možné vyrobenou energii skladovat. V rozsahu nutném pro dosažení cílů této směrnice je třeba co nejdříve povolit připojení nových zařízení vyrábějících elektřinu z obnovitelných zdrojů. V zájmu urychlení postupů pro připojení k distribuční soustavě mohou členské státy novým zařízením vyrábějícím elektřinu z obnovitelných zdrojů energie poskytnout přednostní nebo vyhrazené připojení.
- (62) Náklady na připojení nových výrobců elektřiny a plynu z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě by měly být objektivní, transparentní a nediskriminační a měl by se pečlivě zohlednit prospěch, který distribuční soustavě přináší natrvalo vybudovaná zařízení pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů a místní výrobci plynu z obnovitelných zdrojů.

(1) Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Výrobci elektřiny, kteří chtějí využít potenciálu energie z obnovitelných zdrojů v okrajových oblastech Společenství, zejména v ostrovních oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva, by měli mít, kdykoli to je možné, možnost být připojeni k soustavě za přiměřených nákladů, čímž by se zajistilo, aby nebyli nespravedlivě znevýhodňováni oproti výrobcům z centrálnějších, průmyslovějších a hustěji osídlených oblastí.
- (64) Směrnice 2001/77/ES stanoví rámec pro začlenění elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do distribuční soustavy. Mezi členskými státy však existují významné odlišnosti ve stupni doposud dosažené integrace. Z tohoto důvodu je třeba posílit rámec a přezkoumávat pravidelně jeho použití na vnitrostátní úrovni.
- (65) Výroba biopaliv by měla být udržitelná. Biopaliva používaná k plnění cílů stanovených v této směrnici a biopaliva, na která se vztahují vnitrostátní režimy podpory, by tedy měla splňovat kritéria udržitelnosti.
- (66) V souvislosti s touto směrnicí by mělo Společenství přijmout vhodná opatření, včetně propagace kritérií udržitelnosti pro biopaliva a rozvoje biopaliv druhé a třetí generace ve Společenství a ve světě a posílení výzkumu v odvětví zemědělství a tvorby znalostí v těchto oblastech.
- (67) Zavedení kritérií udržitelnosti pro biopaliva nepovede ke svému cíli, pokud produkty, které nesplní tato kritéria a které by jinak byly použity jako biopaliva, se místo toho použijí jako biokapaliny pro výrobu tepla nebo elektřiny. Z tohoto důvodu by se kritéria udržitelnosti měla použít i na biokapaliny obecně.
- (68) Evropská rada na zasedání v březnu 2007 vyzvala Komisi, aby předložila návrh komplexní směrnice o využívání všech obnovitelných zdrojů energie, která by mohla obsahovat kritéria a ustanovení k zajištění udržitelného poskytování a využívání bioenergie. Tato kritéria udržitelnosti by měla být nedílnou součástí celkového systému vztahujícího se na všechny biokapaliny, a ne pouze na biopaliva. Tato kritéria udržitelnosti by proto měla být zahrnuta do této směrnice. Aby se zajistil jednotný přístup v energetické politice a politice životního prostředí a aby se zabránilo vzniku dodatečných nákladů pro podniky
- a nejednotě z hlediska životního prostředí, kterou by s sebou nesl nejednotný přístup, je nutné zajistit stejná kritéria udržitelnosti pro biopaliva používaná jak pro účely této směrnice, tak směrnice 98/70/ES. Ze stejných důvodů je třeba se vyhnout dvojímu podávání zpráv v této souvislosti. Dále by Komise a příslušné vnitrostátní orgány měly koordinovat svoji činnost v rámci výboru odpovědného výlučně za aspekty udržitelnosti. Kromě toho by Komise měla v roce 2009 přezkoumat, zda jsou potřebné další způsoby použití biomasy a za jakých podmínek by měly být zařazeny.
- (69) Celosvětový růst poptávky po biopalivech a biokapalinách a pobídky pro jejich používání podle této směrnice by neměly mít za následek podporu ničení biologické rozmanitosti dotčených oblastí. Tyto vyčerpatelné zdroje, uznané různými mezinárodními nástroji za hodnotu pro veškeré lidstvo, by měly být zachovány. Spotřebitelé ve Společenství by navíc považovali za nepřijatelné, pokud by zvýšené používání biopaliv a biokapalin mělo mít za následek ničení biologické rozmanitosti těchto oblastí. Z těchto důvodů je nezbytné stanovit kritéria udržitelnosti zajišťující, že se pobídky vztahují pouze na biopaliva a jiné biokapaliny, které zaručeně nepocházejí z biologicky rozmanitých oblastí (nebo, pokud příslušný orgán prokáže, v případě oblastí určených k účelům ochrany přírody nebo k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů, že produkce surovin nebrání uvedeným účelům). Podle zvolených kritérií udržitelnosti je les považován za biologicky rozmanitý, pokud se jedná o původní les (podle definice použité Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO) v posouzení stavu celosvětových lesních zdrojů, kterou státy na celém světě používají k poskytování údajů o ploše původního lesa), nebo pokud je chráněn vnitrostátními předpisy na ochranu přírody. Pokud je dopad lidské činnosti malý, měly by být zahrnuty i oblasti, kde probíhá získávání jiných lesních produktů než dřeva. Jiné typy lesů definované organizací FAO, jako například přírodě blízké lesy, polopřírodní lesy a plantáže, by neměly být považovány za původní lesy. S ohledem na biologicky velmi rozmanitou povahu některých travních porostů jak v mírném, tak tropickém pásmu, včetně biologicky velmi rozmanitých savan, stepí, křovinatých porostů a prérií, by se pobídky stanovené touto směrnicí neměly vztahovat na biopaliva vyrobená ze surovin pocházejících z těchto pozemků. Komise by měla stanovit vhodná kritéria a zeměpisné oblasti pro definici biologicky velmi rozmanitých travních porostů v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými poznatky a příslušnými mezinárodními normami.
- (70) Je-li pozemek s velkou zásobou uhlíku v půdě nebo vegetaci přeměněn na pozemek pro pěstování surovin pro biopaliva nebo biokapaliny, část uloženého uhlíku zpravidla unikne do atmosféry, což vede k vytvoření oxidu uhličitého. Výsledný negativní dopad skleníkových plynů

může zrušit pozitivní dopad skleníkových plynů z biopaliv nebo biokapalin na skleníkové plyny, v některých případech v rozsáhlé míře. Úplné účinky uhlíku v důsledku této přeměny by se proto měly zohlednit při výpočtu úspory emisí skleníkových plynů jednotlivých biopaliv a biokapalin. To je nezbytné, aby se zajistilo, že výpočet úspory emisí skleníkových plynů zohlední všechny účinky uhlíku v důsledku používání biopaliv a biokapalin.

- (71) Při výpočtu dopadů přeměny půdy na emise skleníkových plynů by měly hospodářské subjekty uplatňovat skutečné hodnoty zásob uhlíku spojených s referenčním využíváním půdy a s využíváním půdy po přeměně. Měly by také používat standardní hodnoty. Studie mezivládního panelu pro změnu klimatu představuje pro tyto standardní hodnoty vhodný základ. Tyto studie nejsou v současnosti uváděny v podobě, která by byla pro hospodářské subjekty přímo použitelná. Komise by proto měla vypracovat na základě těchto studií obecné pokyny, které by sloužily jako základ pro výpočet změn v zásobě uhlíku pro účely této směrnice, včetně takových změn v zalesněných oblastech s porostem koruny tvořícím 10 až 30 %, savanách, křovinatých porostech a prérích.
- (72) Je vhodné, aby Komise vyvinula metodiku pro hodnocení vlivu odvodňování rašeliníšť na emise skleníkových plynů.
- (73) Půda, u níž by ztráta zásob uhlíku po přeměně nemohla být v rozumné době, s ohledem na naléhavou potřebu předejít změně klimatu, nahrazena úsporou emisí skleníkových plynů z výroby biopaliv nebo biokapalin, by se neměla přeměnit na půdu pro výrobu biopaliv. Tím by se zabránilo zbytečně zatěžujícímu výzkumu ze strany hospodářských subjektů a přeměně půdy s velkými zásobami uhlíku, která by se ukázala jako nevhodná pro pěstování surovin pro biopaliva a biokapaliny. Soupis světových zásob uhlíku vede k závěru, že do této kategorie by měly být zařazeny mokřady a souvisle zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím více než 30 %. Zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím 10 až 30 % by měly být do této kategorie také zařazeny, pokud se neprokáže, že jejich zásoba uhlíku je natolik nízká, že ospravedlňuje jejich přeměnu v souladu s pravidly, jež stanoví tato směrnice. Odkaz na mokřady by měl vzít v úvahu definici stanovenou v Úmluvě o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva přijaté dne 2. února 1971 v Ramsaru.
- (74) Pobídky stanovené v této směrnici podpoří zvýšenou výrobu biopaliv a biokapalin v celosvětovém měřítku. Pokud jsou biopaliva a biokapaliny vyrobeny ze surovin vyrobených ve Společenství, měly by také splňovat environmentální požadavky Společenství ve vztahu k zemědělství, včetně požadavků na ochranu kvality podzemních a povrchových vod, a sociální požadavky. Existují však obavy, že by výroba biopaliv a biokapalin v některých třetích zemích nemusela splňovat minimální environmentální či sociální požadavky. Je tedy třeba podporovat vypracování vícestranných a dvoustranných dohod a rozvoj dobrovolných mezinárodních nebo vnitrostátních režimů zahrnujících klíčové environmentální a sociální otázky s cílem prosazovat celosvětově udržitelnou výrobu biopaliv a biokapalin. V případě neexistence těchto dohod nebo režimů by členské státy měly požadovat, aby hospodářské subjekty podávaly zprávy o těchto otázkách.
- (75) Požadavky na udržitelné režimy pro energetické užití biomasy jiné než biokapaliny a biopaliva by měly být analyzovány Komisí v roce 2009 s ohledem na potřebu, aby zdroje biomasy byly řízeny udržitelným způsobem.
- (76) Kritéria udržitelnosti budou účinná pouze tehdy, pokud povedou ke změnám v chování účastníků trhu. K těmto změnám dojde pouze pokud biopaliva a biokapaliny splňující tato kritéria ospravedlňují cenovou přírážku v porovnání s těmi, které je nesplňují. Podle metody hmotnostní bilance ověřování souladu, existuje fyzické spojení mezi výrobou biopaliv a biokapalin splňujících kritéria udržitelnosti a spotřebou biopaliv a biokapalin ve Společenství, které vytváří vhodnou rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou a zajišťuje cenovou přírážku, která je větší než v systémech, kde takové spojení neexistuje. Proto by se k ověření souladu měl použít systém hmotnostní bilance, aby se zajistilo, že biopaliva a biokapaliny splňující kritéria udržitelnosti mohou být prodána za vyšší cenu. Tím by se měla zachovat integrita systému a zároveň zajistit, že průmyslu nebude uložena nerozumná zátěž. Měly by však být posouzeny i jiné metody ověřování.
- (77) Komise by případně měla náležitě zohlednit tzv. hodnocení ekosystémů k miléniu (Millenium Ecosystem Assessment), které obsahuje užitečné údaje o ochraně přinejmenším těch oblastí, které poskytují základní služby ekosystému v kritických situacích, například ochranu vodního koryta a regulaci eroze.
- (78) Je třeba sledovat dopady pěstování biomasy, jako jsou změny ve využívání půdy včetně nepřímých změn, zavážení invazivních nepůvodních druhů a jiné vlivy na biologickou rozmanitost a dopady na produkci potravin a místní prosperitu. Komise by měla posoudit všechny příslušné zdroje informací, včetně mapy výskytu podvýživy, kterou vypracovala FAO. Podporování biopaliv by mělo motivovat k větší produktivitě zemědělství a k využívání znehodnocené půdy.

- (79) Je v zájmu Společenství podporovat uzavírání vícestranných a dvoustranných dohod a vznik dobrovolných mezinárodních anebo vnitrostátních režimů stanovujících normy pro výrobu udržitelných biopaliv a biokapalin a osvědčujících, že výroba biopaliv a biokapalin tyto normy splňuje. Z tohoto důvodu je třeba stanovit, že takovéto dohody anebo režimy poskytují spolehlivá zjištění a údaje, pokud splňují příslušné normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly.
- (80) Je nezbytné stanovit jasná pravidla pro výpočet emisí skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin a z referenčních fosilních paliv.
- (81) Při výpočtu emisí skleníkových plynů by měly být započítány i druhotné produkty z výroby a používání paliv. Substituční metoda je vhodná pro účely analýzy politiky, nikoli však pro regulaci jednotlivých hospodářských subjektů a jednotlivých dodávek pohonných hmot. V těchto případech je nejvhodnější metodou metoda přidělování energie, protože je snadno použitelná, předvídatelná v čase, minimalizuje kontraproduktivní stimuly a poskytuje výsledky, které jsou obecně srovnatelné s výsledky dosaženými substituční metodou. Pro účely analýzy politiky by Komise rovněž měla v rámci svých zpráv poskytovat informace o výsledcích dosažených použitím substituční metody.
- (82) S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži by měl být stanoven seznam standardních hodnot pro běžné způsoby výroby biopaliv, který by měl být aktualizován a rozšířen, jakmile budou k dispozici další spolehlivé údaje. Hospodářské subjekty by měly mít vždy možnost uplatnit stupeň úspory emisí skleníkových plynů u biopaliv a biokapalin stanovený tímto seznamem. Pokud se standardní hodnota úspor emisí skleníkových plynů u způsobu výroby nachází pod požadovanou minimální úroveň úspor emisí skleníkových plynů, mělo by být požadováno, aby výrobci usilující o prokázání jejich souladu s touto minimální úrovní dokázali, že skutečné emise z jejich výrobního procesu jsou nižší než ty, které byly použity při výpočtu standardních hodnot.
- (83) Je vhodné, aby údaje používané pro výpočet těchto standardních hodnot byly získávány z nezávislých vědeckých odborných zdrojů a aby byly případně vhodně aktualizovány v závislosti na pokroku, jehož tyto zdroje dosáhnou ve své práci. Komise by se měla zasadit o to, aby se tyto zdroje v rámci aktualizace své práce zabývaly emisemi z pěstování, vlivem regionálních a klimatických podmínek, dopady vyplývajícími z pěstování za použití udržitelných zemědělských metod a organických pěstebních postupů, a vědeckým příspěvkem výrobců ze Společenství i třetích zemí a občanské společnosti.
- (84) S cílem vyhnout se podpoře pěstování surovin pro biopaliva a biokapaliny tam, kde by to vedlo k vysokým emisím skleníkových plynů, by mělo být užití standardních hodnot pro pěstování omezeno na oblasti, kde může být tento účinek spolehlivě vyloučen. S cílem vyhnout se nadměrné administrativní zátěži by však členské státy měly stanovit národní či regionální průměrné hodnoty pro emise z pěstování, včetně emisí z používání hnojiv.
- (85) Celosvětová poptávka po zemědělských surovinách roste. Část této zvýšené poptávky bude pokryta zvětšením rozlohy zemědělské půdy. Obnova půdy, která byla závažným způsobem znehodnocena nebo silně kontaminována, a nemůže být proto v současném stavu využívána k zemědělským účelům, je jedním z prostředků, jak zvětšit rozlohu půdy, kterou lze použít pro pěstování zemědělských plodin. Udržitelný režim by měl podporovat využívání znehodnocené půdy, která prošla obnovou, neboť podpora biopaliv a biokapalin přispěje ke zvýšení poptávky po zemědělských surovinách. Dokonce i v případě, kdy se biopaliva vyrábějí za použití surovin z půdy, která je již využívána jako orná půda, by mohlo čisté zvýšení poptávky po plodinách v důsledku podpory biopaliv vést k čístejšímu zvětšení rozlohy obdělávané půdy. To by se mohlo týkat půdy s velkou zásobou uhlíku, což by vedlo ke škodlivým únikům uloženého uhlíku. Ve snaze snížit toto riziko je třeba zavést doprovodná opatření s cílem podpořit vyšší míru nárůstu produktivity u půdy již využívané pro pěstování plodin a využívání znehodnocených půd a přijmout požadavky na udržitelnost, které by byly srovnatelné s požadavky stanovenými v této směrnici pro spotřebu biopaliv ve Společenství, pro jiné země, v nichž se používají biopaliva. Komise by měla vypracovat konkrétní metodiku pro minimalizaci emisí skleníkových plynů vyvolaných nepřímými změnami ve využívání půdy. Za tím účelem by Komise na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků měla provést analýzu především zahrnutí faktorů nepřímých změn ve využívání půdy do výpočtu emisí skleníkových plynů a potřeby podpory udržitelných biopaliv, která minimalizuje dopady změny ve využívání půdy a zlepšuje udržitelnost biopaliv vzhledem k nepřímé změně ve využívání půdy. Při vypracovávání této metodiky by se Komise měla mimo jiné zabývat potenciálními dopady biopaliv vyráběných z nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin na nepřímé změny ve využívání půdy.
- (86) S cílem umožnit dosažení přiměřeného tržního podílu biopaliv je nezbytné umístit na trh směsi s vyššími přídávky bionafty v motorové naftě, než stanoví norma EN590/2004.
- (87) Za účelem zajištění, aby se biopaliva, která diverzifikují řadu používaných vstupních surovin, stala životaschopná z obchodního hlediska, by měla být tato biopaliva zvláště zohledněna v rámci národních závazků v oblasti biopaliv.

- (88) Je nezbytné, aby za účelem zajištění nepřetržitého sledování pokroku v rozvoji energie z obnovitelných zdrojů na úrovni členských států a na úrovni Společenství, byly pravidelně podávány zprávy. Je vhodné požadovat používání harmonizovaného vzoru pro národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů, které by měly předkládat členské státy. Tyto plány by mohly zahrnovat odhad nákladů a přínosů předpokládaných opatření, opatření spojená s nezbytným rozšířením nebo posílením stávající infrastruktury distribuční soustavy, odhad nákladů a přínosů spojených s rozvojem výroby energie z obnovitelných zdrojů nad rámec úrovně požadované orientačním plánem, informace o vnitrostátních režimech podpory a informace o využívání energie z obnovitelných zdrojů v nových nebo rekonstruovaných budovách.
- (89) Členské státy by měly při vytváření svých režimů podpory stimulovat používání biopaliv, která přinášejí dodatečné výhody, například výhody spojené s rozmanitostí, které nabízejí biopaliva vyrobená z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózových vláknovin lignocelulózových vláknovin a řas a rostlin, jež nevyžadují zavlažování, rostou v suchých klimatických podmínkách a napomáhají v boji proti rozšiřování pouští, tím, že zohlední rozdílné náklady výroby energie z tradičních biopaliv na jedné straně a biopaliv, která nabízejí dodatečné výhody, na straně druhé. Členské státy by mohly podpořit investice do výzkumu a vývoje těchto i jiných technologií pro energii z obnovitelných zdrojů, které potřebují určitou dobu, než se stanou konkurenceschopnými.
- (90) Při provádění této směrnice by ve vhodných případech měla být zohledněna ustanovení Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, a to zejména v rozsahu jejího provedení směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁽¹⁾.
- (91) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (92) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přizpůsobení metodických zásad a hodnot nezbytných pro posouzení toho, zda byla splněna kritéria udržitelnosti ve vztahu k biopalivům a biokapalinám, k přizpůsobení energetického obsahu pohonných hmot technologickému a vědeckému pokroku, ke stanovení kritérií a zeměpisných oblastí pro určení biologicky velmi rozmanitých travních porostů a ke stanovení podrobných definic závažným způsobem znehodnocené nebo kontaminované půdy. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (93) Uvedená ustanovení směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES, která se překrývají s ustanoveními této směrnice, by měla být zrušena s účinkem ode dne, kdy uplyne lhůta pro provedení této směrnice. Ustanovení zabývající se cíli a zprávami za rok 2010 by měla zůstat v platnosti do konce roku 2011. Je proto nezbytné změnit odpovídajícím způsobem směrnici 2001/77/ES a směrnici 2003/30/ES.
- (94) Vzhledem k tomu, že opatření stanovená v člancích 17 až 19 rovněž mají vliv na fungování vnitřního trhu tím, že harmonizují kritéria udržitelnosti, která biopaliva a biokapaliny musí splňovat, aby mohla být započítána pro účely plnění cíle podle této směrnice, a usnadňují tak v souladu s čl. 17 odst. 8 obchod mezi členskými státy s biopalivy a biokapalinami, které tato kritéria splňují, vycházejí daná opatření z článku 95 Smlouvy.
- (95) Režim udržitelnosti by neměl bránit členským státům, aby ve svých vnitrostátních režimech podpory zohlednily vyšší výrobní náklady u biopaliv a biokapalin, jejichž přínos je vyšší než minimální hodnoty stanovené v rámci režimu udržitelnosti.
- (96) Jelikož obecných cílů této směrnice, totiž dosažení 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Společenství a 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na spotřebě energie v dopravě v každém členském státě do roku 2020, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (97) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽³⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

(1) Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Tato směrnice stanoví společný rámec pro podporu energie z obnovitelných zdrojů. Stanoví závazné národní cíle, pokud jde o celkový podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie a podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě. Směrnice stanoví pravidla týkající se statistických převodů mezi členskými státy, společných projektů členských států a členských států a třetích zemí, záruk původu, správních postupů, informování a vzdělávání a přístupu energie z obnovitelných zdrojů k distribuční soustavě. Stanoví kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené ve směrnici 2003/54/ES.

Rovněž se použijí tyto definice:

- a) „energií z obnovitelných zdrojů“ se rozumí energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž energie větrná, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z kalového plynu z čistření odpadních vod a z bioplynů;
 - b) „aerotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla v okolním vzduchu;
 - c) „geotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla pod zemským povrchem;
 - d) „hydrotermální energií“ se rozumí energie uložená v podobě tepla v povrchových vodách;
 - e) „biomasou“ se rozumí biologicky rozložitelná část produktů, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), z lesnictví a souvisejících průmyslových odvětví včetně rybolovu a akvakultury, jakož i biologicky rozložitelná část průmyslových a komunálních odpadů;
 - f) „hrubou konečnou spotřebou energie“ se rozumí energetické komodity dodané k energetickým účelům pro průmysl, dopravu, domácnosti, služby včetně veřejných služeb, zemědělství, lesnictví a rybolovu, včetně elektřiny a tepla spotřebovaných odvětvím energetiky při výrobě elektřiny a tepla a včetně ztrát elektřiny a tepla v distribuci a přenosu;
- g) „ústředním vytápěním“ nebo „ústředním chlazením“ se rozumí distribuce tepelné energie ve formě páry, teplé vody nebo chlazených kapalin z ústředního zdroje výroby prostřednictvím sítě do více budov či míst za účelem použití k vytápění nebo chlazení prostoru nebo určitého procesu;
 - h) „biokapalinou“ se rozumí kapalné palivo používané pro energetické účely jiné než dopravu, včetně výroby elektřiny, vytápění a chlazení, vyráběné z biomasy;
 - i) „biopalivem“ se rozumí kapalné nebo plynné palivo používané pro dopravu vyráběné z biomasy;
 - j) „zárukou původu“ se rozumí elektronický dokument, jehož jediným úkolem je poskytnout konečnému spotřebiteli doklad o tom, že daný podíl či dané množství energie byly vyrobeny z obnovitelných zdrojů, jak stanoví čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES;
 - k) „režimem podpory“ se rozumí jakýkoli nástroj, režim či mechanismus uplatňovaný členským státem či skupinou členských států, který podporuje užívání energie z obnovitelných zdrojů snížením nákladů na výrobu této energie, zvýšením ceny, za kterou ji lze prodat, nebo zvýšením množství takto prodané energie prostřednictvím povinnosti využívat energii z obnovitelných zdrojů nebo jinak. To zahrnuje mimo jiné investiční pomoc, osvobození od daně nebo snížení daně, vrácení daně, režimy podpory pro povinnost využívat energii z obnovitelných zdrojů, včetně režimů používajících zelené certifikáty, a režimy přímé cenové podpory, včetně tarifů výkupních cen a plateb přemii;
 - l) „povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů“ se rozumí vnitrostátní režim podpory, který požaduje po výrobcích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své výroby, po dodavatelích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své dodávky, nebo po spotřebitelích energie, aby zahrnuli určitou část energie z obnovitelných zdrojů do své spotřeby. Zahrnuty jsou i režimy, v jejichž rámci mohou být tyto požadavky splněny používáním zelených certifikátů;
 - m) „skutečnou hodnotou“ se rozumí úspora emisí skleníkových plynů u některých nebo všech kroků konkrétního procesu výroby biopaliva vypočítaná podle metodiky stanovené v příloze V části C;
 - n) „typickou hodnotou“ se rozumí odhad reprezentativní úspory emisí skleníkových plynů u konkrétního způsobu výroby biopaliva;
 - o) „standardní hodnotou“ se rozumí hodnota odvozená z typické hodnoty použitím předem určených faktorů, která může být za okolností určených v této směrnici použita namísto skutečné hodnoty.

Článek 3

Závazné národní cíle a opatření pro využívání energie z obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát zajistí, aby se v roce 2020 podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie vypočítaný v souladu s články 5 až 11 rovnal alespoň jeho celkovému národnímu cíli pro podíl energie z obnovitelných zdrojů v uvedeném roce, jak stanoví třetí sloupec tabulky v příloze I části A. Tyto závazné národní cíle jsou v souladu s cílem nejméně 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie ve Společenství v roce 2020. Aby se usnadnilo splnění cílů stanovených v tomto článku, každý členský stát prosazuje a podporuje energetickou účinnost a úspory energie.

2. Členské státy zavedou opatření, která účinným způsobem zajistí, aby se podíl energie z obnovitelných zdrojů rovnal podílu uvedenému v orientačním plánu stanoveném v příloze I části B nebo ho překračoval.

3. Za účelem dosažení cílů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mohou členské státy použít mimo jiné tato opatření:

- a) režimy podpory;
- b) opatření v podobě spolupráce mezi jednotlivými členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi za účelem dosažení celkových národních cílů podle článků 5 až 11.

Aniž jsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy, členské státy mají právo rozhodnout podle článků 5 až 11 této směrnice o rozsahu, v jakém podpoří energii z obnovitelných zdrojů vyrobenou v jiném členském státě.

4. Každý členský stát zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů ve všech druzích dopravy v roce 2020 činil alespoň 10 % konečné spotřeby energie v dopravě v uvedeném členském státě.

Pro účely tohoto odstavce platí tato ustanovení:

- a) pro výpočet jmenovatele, tj. celkového množství energie spotřebované v dopravě, se pro účely prvního pododstavce zohledňují pouze benzín, motorová nafta, biopaliva spotřebované v silniční a železniční dopravě a elektřina;
- b) pro výpočet čitatele, tj. množství energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v dopravě, se pro účely prvního pododstavce zohledňují všechny druhy energie z obnovitelných zdrojů spotřebované ve všech druzích dopravy;
- c) pro výpočet příspěvku elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a spotřebované ve všech typech elektrických vozidel pro účely písmen a) a b) si mohou členské státy zvolit, zda použijí průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů energie ve Společenství nebo podíl elektřiny z obnovitelných

zdrojů energie v jejich vlastní zemi ve výši naměřené dva roky před dotčeným rokem. Dále se bude pro výpočet elektřiny z obnovitelných zdrojů energie spotřebované elektrickými silničními vozidly považovat tato spotřeba za 2,5násobek vstupu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

Komise případně předloží do 31. prosince 2011 návrh, který za určitých podmínek umožní, aby byl zohledněn celkové množství elektřiny z obnovitelných zdrojů energie používané jako pohon pro všechny typy elektrických vozidel.

Komise rovněž případně předloží do 31. prosince 2011 návrh metodiky pro výpočet podílu vodíku pocházejícího z obnovitelných zdrojů energie na celkové skladbě pohonných hmot.

Článek 4

Národní akční plány pro energii obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát přijme národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů. Národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů stanoví národní cíle členských států pro podíly energie z obnovitelných zdrojů v dopravě a při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení v roce 2020, přičemž zohledňuje dopady jiných opatření souvisejících s energetickou účinností na konečnou spotřebu energie, a vhodná opatření, která je třeba přijmout k dosažení těchto celkových národních cílů, včetně spolupráce mezi místními, regionálními a ústředními správními orgány, plánovaných statistických převodů či společných projektů, vnitrostátních politik pro rozvoj stávajících zdrojů biomasy a mobilizaci nových zdrojů biomasy pro různá využití, a opatření, která je třeba přijmout ke splnění požadavků článků 13 až 19.

Komise přijme do 30. června 2009 vzor pro národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů. Tento vzor obsahuje minimální požadavky stanovené v příloze VI. Členské státy tento vzor při předkládání svých národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů dodrží.

2. Členské státy oznámí Komisi své národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů do 30. června 2010.

3. Šest měsíců před uplynutím lhůty pro vypracování národního akčního plánu pro energii z obnovitelných zdrojů každý členský stát zveřejní a oznámí Komisi dokument s předběžnými odhady, v němž uvede:

- a) odhadovanou přebytečnou výrobu energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států v souladu s články 6 až 11, jakož i své uvažované možnosti společných projektů, a to do roku 2020; a
- b) odhadovanou poptávku po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby, do roku 2020.

Tyto informace mohou zahrnovat prvky týkající se nákladů a přínosů a financování. Tento odhad se aktualizuje ve zprávách členských států, jak je stanoveno v čl. 22 odst. 1 písm. l) a m).

4. Členský stát, jehož podíl energie z obnovitelných zdrojů klesl v bezprostředně předcházejícím dvouletém období pod hranici orientačního plánu uvedeného v příloze I části B, předloží Komisi do 30. června následujícího roku pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů, v němž stanoví příslušná a přiměřená opatření, aby v přiměřené době došlo k návratu k orientačnímu plánu stanovenému v příloze I části B.

Pokud členský stát nesplnil svůj orientační plán a odchýlil se pouze v omezené míře, může Komise při zohlednění stávajících a budoucích opatření ze strany členského státu přijmout rozhodnutí, kterým zprostí dotčený členský stát povinnosti předložit pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů.

5. Komise posoudí národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů, zejména vhodnost opatření plánovaných členskými státy podle čl. 3 odst. 2. Komise může v reakci na národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů nebo na pozměněný národní akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů vydat doporučení.

6. Komise zašle Evropskému parlamentu národní akční plány pro energii z obnovitelných zdrojů a dokumenty s předběžnými odhady ve formě zveřejněné v rámci platformy pro transparentnost podle čl. 24 odst. 2 a rovněž jakékoli doporučení podle odstavce 5 tohoto článku.

Článek 5

Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů

1. Hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů se v jednotlivých členských státech vypočte jako součet:

- a) hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie;
- b) hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení a
- c) konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v dopravě.

Plyn, elektřina a vodík z obnovitelných zdrojů energie se při výpočtu podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohlední pouze jednou v rámci prvního pododstavce písm. a), b) nebo c).

S výhradou čl. 17 odst. 1 druhého pododstavce, nezohlední se biopaliva a biokapaliny, které nesplňují kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 17 odst. 2 až 6.

2. Pokud se členský stát domnívá, že je pro něj v důsledku vyšší moci nemožné dosáhnout požadovaného podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 stanoveného ve třetím sloupci tabulky v příloze I, informuje o tom co nejdříve Komisi. Komise přijme rozhodnutí o tom, zda jde o projev vyšší moci, a v kladném případě rozhodne o úpravě hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů tohoto členského státu na rok 2020.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vypočte jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů energie, kromě výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách z přečerpávané vody.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část elektřiny vyrobená z obnovitelných zdrojů energie. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Elektřina vyrobená z vodní a větrné energie se zohlední v souladu s normalizačními pravidly uvedenými v příloze II.

4. Pro účely odst. 1 písm. b) se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení vypočte jako součet množství energie pro ústřední vytápění a chlazení vyrobené ve členském státě z obnovitelných zdrojů a spotřeby další energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu, domácnostech, službách, zemědělství, lesnictví a rybolovu pro účely vytápění, chlazení a zpracování.

V hybridních zařízeních využívajících obnovitelné a konvenční zdroje se zohlední pouze část energie pro vytápění a chlazení vyrobená z obnovitelných zdrojů. Pro účely tohoto výpočtu se přínos každého zdroje energie vypočte na základě jeho energetického obsahu.

Pro účely odst. 1 písm. b) se zohlední aerotermální, geotermální a hydrotermální tepelná energie využitá tepelnými čerpadly, pokud konečný výstup energie významně převyšuje primární vstup energie potřebný k pohonu čerpadel. Množství tepla, které má být považováno za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, se vypočítá v souladu s metodikou stanovenou v příloze VII.

Tepelná energie produkovaná energeticky pasivními systémy, v jejichž rámci se nižší spotřeby energie dosahuje pasivně prostřednictvím konstrukce budov nebo teplem produkovaným z energie z neobnovitelných zdrojů, se pro účely odst. 1 písm. b) nezohledňuje.

5. Za energetický obsah pohonných hmot uvedených v příloze III se považuje energetický obsah stanovený v uvedené příloze. Přílohu III lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

6. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vypočte tak, že se hrubá konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů vydělí hrubou konečnou spotřebou energie ze všech zdrojů energie a vyjádří jako procentní podíl.

Součet uvedený v odstavci 1 se pro účely prvního pododstavce upraví v souladu s články 6, 8, 10 a 11.

Při výpočtu hrubé konečné spotřeby energie členského státu za účelem posouzení jeho souladu s cíli a orientačním plánem stanovenými v této směrnici se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 6,18 % na hrubé konečné spotřebě energie tohoto členského státu. V případě Kypru a Malty se má za to, že množství energie spotřebované v letecké dopravě dosahuje podílu nejvýše 4,12 % na hrubé konečné spotřebě energie těchto členských států

7. Při výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů se použijí metodika a definice podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice⁽¹⁾.

Členské státy zajistí konzistentnost statistických informací použitých při výpočtu těchto podílů jednotlivých odvětví a celkových podílů a statistických informací oznámených Komisi podle nařízení (ES) č. 1099/2008.

Článek 6

Statistické převody mezi členskými státy

1. Členské státy se mohou dohodnout uzavřít ujednání za účelem statistického převodu určitého množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu do jiného členského státu. Převedené množství se:

- odečte z množství energie z obnovitelných zdrojů, který je zohledněn při posuzování souladu převádějícího členského státu s požadavky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 1 a 2, a
- připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů, který je zohledněn při posuzování souladu přijímajícího členského státu s požadavky, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 1 a 2.

Statistický převod nemá vliv na plnění národního cíle převádějícího členského státu.

2. Ujednání uvedená v odstavci 1 mohou být v platnosti jeden rok nebo déle. Musí být oznámena Komisi nejpozději tři měsíce po skončení každého roku, ve kterém jsou v platnosti. Informace podávané Komisi zahrnují množství a cenu dané energie.

3. Převody nabývají účinku až poté, co všechny dotčené členské státy oznámí převod Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

Článek 7

Společné projekty členských států

1. Dva nebo více členských států mohou spolupracovat na jakémkoli typu společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny a energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromí provozovatelé.

2. Členské státy oznámí Komisi poměr nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie vyrobené jakýmkoli zařízením v rámci společného projektu na svém území, které bylo uvedeno do provozu po 25. června 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, jenž má být považován za započítaný do celkového národního cíle jiného členského státu pro účely posouzení plnění cílů v souladu s požadavky této směrnice.

3. V oznámení uvedením v odstavci 2 musí být:

- popsáno navrhované zařízení nebo určeno renovované zařízení;
- uveden podíl nebo množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené v daném zařízení, jenž má být považován za započítaný do celkového národního cíle jiného členského státu;
- uveden členský stát, v jehož prospěch je oznámení učiněno, a
- uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobená v daném zařízení z obnovitelných zdrojů energie považována za započítanou do celkového národního cíle jiného členského státu.

4. Doba podle odst. 3 písm. d) nesmí přesahovat rok 2020. Doba trvání společného projektu může přesahovat rok 2020.

5. Oznámení podle tohoto článku nesmí být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a členským státem určeným v souladu s odst. 3 písm. c).

Článek 8

Účinky společných projektů členských států

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 7 odst. 3 písm. d), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 7, oficiální oznámení, ve kterém uvede:

- celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie zařízením, které bylo předmětem oznámení podle článku 7, a

b) množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie uvedeným zařízením, které má být započítáno do celkového národního cíle jiného členského státu v souladu s oznámením.

2. Oznamující členský stát zašle oficiální oznámení členskému státu, v jehož prospěch bylo oznámení učiněno, a Komisi.

3. Pro účely posouzení plnění cíle v souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie oznámené podle odst. 1 písm. b):

a) odečte z množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které je zohledněno při posuzování souladu členského státu vydávajícího oficiální oznámení podle odstavce 1, a

b) připočte k množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které je zohledněno při posuzování souladu členského státu, jenž obdržel oficiální oznámení podle odstavce 2.

Článek 9

Společné projekty členských států a třetích zemí

1. Jeden nebo více členských států mohou spolupracovat s jednou nebo více třetími zeměmi na všech typech společných projektů v souvislosti s výrobou elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Do této spolupráce mohou být zapojeni i soukromí provozovatelé.

2. Elektřina vyrobená z obnovitelných zdrojů energie ve třetí zemi se zohlední pro účely posouzení souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) elektřina je spotřebována ve Společenství, pokud:

i) k přidělené propojovací kapacitě bylo všemi příslušnými provozovateli přenosových soustav v zemi původu, v zemi určení a případně ve třetí zemi tranzitu trvale přiděleno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina,

ii) v systému bilance bylo příslušným provozovatelem přenosové soustavy na straně Společenství, pokud jde o propojovací vedení, trvale zaregistrováno stejné množství elektřiny jako započtená elektřina a

iii) jmenovitý výkon a výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů v zařízení podle odst. 2 písm. b) se vztahují ke stejnému časovému období;

b) elektřina byla vyrobena nově vybudovaným zařízením, které bylo uvedeno do provozu po 25. června 2009, nebo prostřednictvím zvýšené kapacity zařízení, které bylo renovováno po uvedeném dni, v rámci společného projektu podle odstavce 1, a

c) množství vyrobené a vyvezené elektřiny nezískalo ve třetí zemi podporu z jiného režimu podpory, než je investiční pomoc poskytnutá danému zařízení.

3. Členské státy mohou požádat Komisi, aby byla pro účely článku 5 zohledněna elektřina z obnovitelných zdrojů energie vyrobená a spotřebovaná ve třetí zemi, v souvislosti s vybudováním propojovacího vedení s velmi dlouhou lhůtou dodání mezi členskými státy a třetí zemí, pokud budou splněny tyto podmínky:

a) stavba propojovacího vedení musí začít do 31. prosince 2016;

b) propojovací vedení nemůže být uvedeno do provozu před 31. prosincem 2020;

c) propojovací vedení by mělo být uvedeno do provozu do 31. prosince 2022;

d) po svém uvedení do provozu bude propojovací vedení používáno pro vývoz elektřiny z obnovitelných zdrojů energie do Společenství, v souladu s odstavcem 2;

e) žádosti se vztahují ke společnému projektu, který splňuje kritéria uvedená v odst. 2 písm. b) a c) a který bude používat propojovací vedení po jeho uvedení do provozu, a k množství elektřiny nepřevyšujícímu množství vyvážené do Společenství po uvedení propojovacího vedení do provozu.

4. Podíl nebo množství elektřiny vyrobené jakýmkoliv zařízením na území třetí země, jenž má být považován za započítaný do celkového vnitrostátního cíle jednoho nebo více členských států pro účely posouzení souladu s článkem 3, se oznámí Komisi. Pokud jde o více než jeden členský stát, rozdělení tohoto množství mezi členské státy se oznámí Komisi. Tento podíl nebo množství nepřekročí podíl nebo množství skutečně vyvezené do Společenství a v něm spotřebované, odpovídající podílu nebo množství uvedenému v odst. 2 písm. a) bodech i) a ii) tohoto článku a splňující podmínky stanovené v odst. 2 písm. a). Oznámení podává každý členský stát, do jehož celkového národního cíle se má podíl nebo množství elektřiny započítat.

5. V oznámení uvedeném v odstavci 4 musí být:

a) popsáno navrhované zařízení nebo označeno renovované zařízení;

b) uveden podíl nebo množství elektřiny vyrobené v zařízení, jenž má být považován za započítaný do národního cíle členského státu, a také odpovídající finanční ujednání s výhradou požadavků týkajících se důvěrnosti údajů;

c) uvedena doba, v celých kalendářních letech, během níž má být elektřina považována za započítanou do celkového národního cíle členského státu, a

d) zahrnuto písemné potvrzení ohledně písmen b) a c) ze strany třetí země, na jejímž území má být dané zařízení uvedeno do provozu, a podílu nebo množství elektřiny vyrobené v tomto zařízení, které bude využito přímo danou třetí zemí.

6. Doba stanovená podle odst. 5 písm. c) nesmí přesahovat rok 2020. Doba trvání společného projektu může přesahovat rok 2020.

7. Oznámení podle tohoto článku nemůže být změněno nebo staženo, aniž by bylo dosaženo dohody mezi členským státem, který oznámení učinil, a třetí zemí, která potvrdila společný projekt v souladu s odst. 5 písm. d).

8. Členské státy a Společenství vyzvou příslušné orgány Smlouvy o energetickém společenství, aby v souladu se Smlouvou o energetickém společenství přijaly opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby smluvní strany uvedené smlouvy mohly uplatňovat ustanovení této směrnice o spolupráci mezi členskými státy.

Článek 10

Účinky společných projektů členských států a třetích zemí

1. Do tří měsíců od konce každého roku, který je součástí doby uvedené v čl. 9 odst. 5 písm. c), vydá členský stát, který učinil oznámení podle článku 7, oficiální oznámení, v němž uvede:

a) celkové množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie zařízení, které bylo předmětem oznámení podle článku 9;

b) množství elektřiny vyrobené během daného roku z obnovitelných zdrojů energie uvedeným zařízením, které má být započítáno do celkového národního cíle v souladu s oznámením podle článku 9, a

c) doklad o tom, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 9 odst. 2.

2. Členský stát zašle oficiální oznámení třetí zemi, která potvrdila projekt podle čl. 9 odst. 5 písm. d), a Komisi.

3. Pro účely posouzení plnění cíle v souladu s požadavky této směrnice týkajícími se celkových národních cílů se množství elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie oznámené podle odst. 1 písm. b) připočte k množství energie z obnovitelných zdrojů energie, které se zohledňuje při posuzování plnění cíle ze strany členského státu vydávajícího oficiální oznámení.

Článek 11

Společné režimy podpory

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle článku 3, mohou se dva nebo více členských států rozhodnout, že dobrovolně spojí nebo budou částečně koordinovat své vnitrostátní režimy podpory. V těchto případech se může určité množství energie z obnovitelných zdrojů vyrobené na území jednoho zúčastněného členského státu započítat do celkového národního cíle jiného zúčastněného členského státu, pokud dotyčné členské státy:

a) statisticky převedou konkrétní množství energie z obnovitelných zdrojů z jednoho členského státu na jiný členský stát podle článku 6 nebo

b) stanoví distribuční pravidlo dohodnuté zúčastněnými členskými státy, podle něhož se množství energie z obnovitelných zdrojů rozdělí mezi zúčastněné členské státy. Toto pravidlo musí být oznámeno Komisi nejpozději tři měsíce po konci prvního roku, ve kterém nabylo účinku.

2. Do tří měsíců od konce každého roku každý členský stát, který učinil oznámení podle odst. 1 písm. b), vydá oficiální oznámení uvádějící celkové množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které bylo vyrobeno během daného roku a na které se vztahuje distribuční pravidlo.

3. Pro účely posouzení plnění požadavků této směrnice týkajících se celkových národních cílů se množství elektřiny nebo energie pro vytápění nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie oznámené v souladu s odstavcem 2 přerozdělí mezi dotčené členské státy podle oznámeného distribučního pravidla.

Článek 12

Zvýšení kapacity

Pro účely čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 písm. b) se s jednotkami energie z obnovitelných zdrojů, které lze přičíst zvýšení kapacity zařízení, nakládá, jako by byly vyrobeny v samostatném zařízení, jež bylo uvedeno do provozu v okamžiku, kdy došlo ke zvýšení kapacity.

Článek 13

Správní postupy a předpisy

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní předpisy týkající se postupů schvalování, vydávání osvědčení a povolení, které se uplatňují na podniky na výrobu elektřiny, tepla nebo chlazení z obnovitelných zdrojů energie a na související infrastruktury přenosových a distribučních sítí a na proces přeměny biomasy na biopaliva nebo jiné energetické výrobky, byly přiměřené a nezbytné.

Členské státy zejména učiní příslušné kroky zajišťující, aby:

- a) vzhledem k rozdílům ve správních strukturách a vnitřní organizaci jednotlivých členských států byly jasně vymezeny příslušné pravomoci ústředních, regionálních a místních správních orgánů v oblasti schvalování, vydávání osvědčení a povolení, včetně územního plánování, a aby byly přesně koordinovány a transparentně stanoveny lhůty pro schvalování projektů a vyřizování žádostí o stavební povolení;
- b) byly na odpovídající úrovni k dispozici podrobné informace o vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a pomoci poskytované žadatelům;
- c) správní postupy probíhaly rychle a byly vyřizovány na příslušné úrovni správních orgánů;
- d) pravidla týkající se schvalování, vydávání osvědčení a povolení byla objektivní, transparentní, přiměřená, nediskriminovala žadatele a plně zohledňovala specifické aspekty jednotlivých technologií pro energii z obnovitelných zdrojů;
- e) správní poplatky, které platí spotřebitelé, projektanti, architekti, stavební firmy a osoby zajišťující instalaci a dodávky zařízení a systémů, byly transparentní a odpovídaly nákladům a
- f) pro menší projekty a případně i decentralizovaná zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů byly zavedeny zjednodušené schvalovací postupy představující menší zátěž, včetně prostého ohlášení, pokud to umožňuje příslušný regulační rámec.

2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí pro účely využívání režimu podpory splňovat zařízení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Pokud existují evropské normy, včetně ekoznaček, energetických štítků a jiných technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci, vyjádří se tyto technické specifikace odkazem na tyto normy. Tyto technické specifikace nesmí předepisovat, v jakých případech se mají vydávat pro příslušné zařízení a systémy osvědčení, a neměly by bránit fungování vnitřního trhu.

3. Členské státy doporučí všem aktérům, zejména místním a regionálním správním orgánům, aby při plánování, projektování, výstavbě a rekonstrukci průmyslových nebo obytných oblastí zajistily instalaci zařízení a systémů pro využívání elektřiny, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie a pro ústřední vytápění a chlazení. Členské státy zejména doporučí místním a regionálním správním orgánům, aby do plánování městské infrastruktury zahrnuly ve vhodných případech i vytápění a chlazení využívající obnovitelné zdroje energie.

4. Členské státy zavedou ve svých stavebních předpisech vhodná opatření s cílem zvýšit podíl všech druhů energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví.

Při stanovení těchto opatření nebo v rámci regionálních režimů podpor, mohou členské státy zohlednit vnitrostátní opatření zaměřená na podstatné zvýšení energetické účinnosti, na kombinovanou výrobu tepla a energie a na užívání energeticky pasivních budov nebo budov s nízkou či nulovou spotřebou energie.

Do 31. prosince 2014 členské státy ve svých stavebních předpisech nebo jiným způsobem s rovnocenným účinkem případně stanoví požadavek využívání minimálního množství energie z obnovitelných zdrojů v nových budovách a ve stávajících budovách, které procházejí důkladnou rekonstrukcí. Členské státy umožní, aby mohl být tento požadavek na využívání minimálního množství energie mimo jiné prostřednictvím systémů ústředního vytápění a chlazení využívajících značný podíl energie z obnovitelných zdrojů.

Požadavky podle prvního pododstavce se použijí na ozbrojené síly, avšak pouze v rozsahu, v němž jejich použití není v rozporu s podstatou a hlavním účelem činností ozbrojených sil, a s výjimkou materiálu používaného výhradně pro vojenské účely.

5. Členské státy zajistí, aby nové veřejné budovy a stávající veřejné budovy, které procházejí důkladnou rekonstrukcí na ústřední, regionální a místní úrovni, sloužily v souvislosti s touto směrnicí jako příklad, a to ode dne 1. ledna 2012. Členské státy mohou mimo jiné umožnit, aby tato povinnost byla splněna dodržováním norem pro budovy s nulovou spotřebou energie, nebo stanovením toho, že střechy budov ve veřejném vlastnictví nebo ve smíšeném soukromém a veřejném vlastnictví bude využívat třetí osoba k instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

6. Členské státy s přihlédnutím k vlastním stavebním předpisům podporují používání systémů a zařízení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, které představují značné snížení spotřeby energie. Za účelem podpory těchto systémů a zařízení využívají členské státy energetické štítky nebo ekoznačky nebo jiná příslušná osvědčení nebo normy vytvořené na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Společenství, pokud existují.

Pokud jde o biomasu, členské státy podporují konverzní technologie, které dosahují konverzní účinnosti v minimální výši 85 % pro rezidenční a komerční zařízení a minimálně 70 % pro průmyslová zařízení.

V případě tepelných čerpadel podporují členské státy taková čerpadla, která splňují minimální požadavky pro ekoznačky stanovené v rozhodnutí Komise 2007/742/ES ze dne 9. listopadu 2007, kterým se stanoví ekologická kritéria pro udělení ekoznačky Společenství tepelným čerpadlům na elektrický nebo plynový pohon a tepelným čerpadlům absorbujícím plyn⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 301, 20.11.2007, s. 14.

Pokud jde o solární tepelnou energii, členské státy podporují zařízení a systémy, které získaly osvědčení a vycházejí z evropských norem, pokud tyto normy existují, včetně ekoznaček, energetických štítků a jiných technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci.

Členské státy používají při posuzování konverzní účinnosti a poměru mezi vstupem a výstupem systémů a zařízení pro účely tohoto odstavce postupy Společenství, nebo při jejich absenci mezinárodní postupy, pokud takové postupy existují.

Článek 14

Informace a odborná příprava

1. Členské státy zajistí, aby informace ohledně jednotlivých forem podpory byly přístupné všem relevantním aktérům, například spotřebitelům, stavebním firmám a osobám provádějícím instalaci, architektům a dodavatelům zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny a vozidel, ve kterých lze využívat energii z obnovitelných zdrojů.

2. Členské státy zajistí, aby dodavatelé zařízení nebo systémů nebo i příslušné vnitrostátní orgány zpřístupnili informace ohledně čistého zisku, nákladů a energetické účinnosti zařízení a systémů pro vytápění, chlazení a výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie.

3. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2012 byly zpřístupněny systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace pro osoby provádějící v malém rozsahu instalaci kotlů a kamen na biomasu, solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů, mělkých geotermálních systémů a tepelných čerpadel. Tyto systémy musí vycházet z kritérií stanovených v příloze IV a mohou dle potřeby zohlednit stávající systémy a struktury. Každý členský stát uzná osvědčení, které vydal jiný členský stát v souladu s těmito kritérii.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o systémech osvědčování nebo rovnocenných systémech kvalifikace, které jsou uvedeny v odstavci 3. Členské státy mohou rovněž zpřístupnit seznam osob provádějících instalaci, které mají kvalifikaci nebo osvědčení podle ustanovení uvedených v odstavci 3.

5. Členské státy zajistí, aby byly zpřístupněny pokyny pro všechny relevantní aktéry, zejména pro projektanty a architekty, aby mohli při plánování, projektování, výstavbě a rekonstrukci průmyslových nebo obytných oblastí řádně posoudit optimální kombinaci energie z obnovitelných zdrojů, vysoce účinných technologií a ústředního vytápění a chlazení.

6. Členské státy vypracují, za účasti místních a regionálních orgánů, vhodné informační, osvětlové, poradenské nebo školicí programy s cílem informovat občany o přínosech a účelnosti rozvoje a využívání energie z obnovitelných zdrojů.

Článek 15

Záruky původu elektřiny a energie pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie

1. Členské státy zajistí, aby pro účely poskytnutí dokladu konečnému spotřebiteli o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů na skladbě zdrojů energie dodavatele podle čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, mohl být původ elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie zaručen ve smyslu této směrnice, a to v souladu s objektivními, transparentními a nediskriminačními kritérii.

2. Za tím účelem členské státy zajistí, aby byla na základě žádosti výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vydána záruka původu. Členské státy mohou stanovit, aby záruky původu byly vydávány na základě žádosti výrobců energie pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie. K tomuto ustanovení se může vztahovat limit na minimální kapacitu. Záruka původu se vztahuje na běžné množství 1 MWh. Pro každou jednotku vyrobené energie je možné vydat jen jednu záruku původu.

Členské státy zajistí, aby tatáž jednotka energie z obnovitelných zdrojů byla zohledněna pouze jednou.

Členské státy mohou stanovit, že podpora nebude poskytnuta výrobci, který již získal záruku původu pro tutéž výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

Záruka původu nemá žádný význam z hlediska dodržování článku 3 členským státem. Převody záruk původu, samostatně nebo spolu s fyzickým převodem energie, nemají vliv na rozhodnutí členských států použít statistické převody, společné projekty nebo společné režimy podpory za účelem splnění cíle či pro výpočet hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů podle článku 5.

3. Záruku původu lze použít pouze během dvanácti měsíců od výroby odpovídající jednotky energie. Použitím se tato záruka původu ruší.

4. Vydání, převod a zrušení záruk původu kontrolují členské státy nebo určené příslušné orgány. Územní pravomoci určených příslušných orgánů se nesmí překrývat a tyto orgány musí být nezávislé na činnostech výroby, obchodu a dodávky.

5. Členské státy nebo určené příslušné orgány vytvoří vhodné mechanismy s cílem zajistit, aby záruky původu byly vydávány, převáděny a rušeny elektronickou cestou a aby byly přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu.

6. V záruce původu musí být uvedeno alespoň:

a) zdroj energie, ze kterého byla energie vyrobena, a datum zahájení a ukončení její výroby;

b) zda se záruka původu vztahuje na

Článek 16

i) elektřinu nebo

ii) vytápění nebo chlazení;

c) základní údaje, umístění, typ a kapacitu zařízení, ve kterém byla energie vyrobena;

d) zda a do jaké míry využilo zařízení investiční podporu, zda a do jaké míry využilo na jednotku energie jakoukoli jinou formu podpory z vnitrostátního režimu podpory a o jaký druh režimu podpory šlo;

e) a datum, kdy bylo zařízení uvedeno do provozu, a

f) datum a země vydání a jedinečné identifikační číslo.

7. Musí-li dodavatel elektřiny poskytnout doklad o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES, může tak učinit použitím svých záruk původu.

8. Množství energie z obnovitelných zdrojů odpovídající zárukám původu, které dodavatel elektřiny převedl na třetí stranu, se odečte z podílu energie z obnovitelných zdrojů v jeho skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES.

9. Členské státy uznají záruky původu vydané jinými členskými státy v souladu s touto směrnicí, a to výhradně jako prokazání údajů a skutečností uvedených v odstavci 1 a v odst. 6 písm. a) až f). Členský stát může odmítnout uznání záruky původu pouze v případě, že má důvodné pochybnosti o její přesnosti, spolehlivosti či pravosti. Toto odmítnutí a jeho odůvodnění oznámí členský stát Komisi.

10. Dojde-li Komise k závěru, že odmítnutí uznání záruky původu je neopodstatněné, může přijmout rozhodnutí, kterým se po daném členském státě požaduje, aby záruku uznal.

11. Členské státy mohou zavést v souladu s právními předpisy Společenství objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria pro použití záruk původu při plnění povinností stanovených v čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES.

12. Pokud dodavatelé energie prodávají spotřebitelům energii z obnovitelných zdrojů s odkazem na ekologické či jiné přínosy energie z obnovitelných zdrojů, mohou členské státy požadovat, aby tito dodavatelé energie zpřístupnili, v souhrnné podobě, informace o množství nebo podílu energie z obnovitelných zdrojů, která pochází ze zařízení nebo zvýšené kapacity, které byly uvedeny do provozu po 25. června 2009.

Přístup k distribučním soustavám a jejich provoz

1. Členské státy učiní potřebné kroky k rozvoji rozvodné a distribuční infrastruktury, inteligentních sítí, skladovacích kapacit a elektrické soustavy tak, aby se umožnilo bezpečné provozování elektrické soustavy, neboť napomáhá dalšímu rozvoji výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, včetně propojovacího vedení mezi členskými státy a mezi členskými státy a třetími zeměmi. Členské státy rovněž učiní potřebné kroky pro urychlení schvalovacích postupů pro infrastrukturu distribuční soustavy a pro koordinaci schvalování infrastruktury distribuční soustavy se správními a plánovacími postupy.

2. V souladu s požadavky na zachování spolehlivosti a bezpečnosti distribuční soustavy, jež se zakládají na transparentních a nediskriminačních kritériích stanovených příslušnými vnitrostátními orgány:

a) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav zaručili na svém území přenos a distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie;

b) členské státy zajistí rovněž přednostní nebo zaručený přístup elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie k distribuční soustavě;

c) členské státy zajistí, aby provozovatelé přenosových soustav dávali při spouštění zařízení na výrobu elektřiny přednost výrobním zařízením využívajícím obnovitelné zdroje energie, pokud to bezpečně provozování vnitrostátní elektrické soustavy umožňuje, a aby se tak dělo na základě transparentních a nediskriminačních kritérií. Členské státy zajistí, aby byla přijata náležitá provozní opatření týkající se distribuční soustavy a trhu, s cílem minimalizovat omezení distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů. V případě, kdy jsou z důvodu zajištění bezpečnosti vnitrostátní elektrické soustavy a zabezpečení dodávek energie přijata významná opatření k omezení distribuce energie z obnovitelných zdrojů, členské státy zajistí, aby odpovědní provozovatelé soustavy uvědomili o těchto opatřeních příslušný regulační orgán a uvedli, jaká hodlají přijmout nápravná opatření, aby se předešlo nepřiměřeným omezením.

3. Členské státy budou od provozovatelů přenosových a distribučních soustav vyžadovat, aby vypracovali a zveřejnili svá jednotná pravidla pro hrazení a sdílení nákladů na technické úpravy, jako je připojení k distribuční soustavě a posílení distribuční soustavy, zlepšení provozu soustavy a pravidla pro nediskriminační uplatňování kodexů distribuční soustavy, které jsou nutné pro začlenění nových výrobců dodávajících do propojené distribuční soustavy elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů.

Tato pravidla musí být založena na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích, která zohledňují zejména všechny náklady a výhody související s připojením těchto výrobců k distribuční soustavě a zvláštní okolnosti výrobců umístěných v okrajových oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva. V těchto pravidlech mohou být uvedeny různé typy připojení.

4. Členské státy mohou případně vyžadovat od provozovatelů přenosových a distribučních soustav, aby hradili zčásti nebo zcela náklady uvedené v odstavci 3. Členské státy přezkoumají a přijmou nezbytná opatření ke zlepšení rámce a pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v odstavci 3 do 30. června 2011 a poté každé dva roky s cílem zajistit začlenění nových výrobců, jak je uvedeno v daném odstavci.

5. Členské státy budou od provozovatelů přenosových a distribučních soustav vyžadovat, aby každému novému výrobcí energie z obnovitelných zdrojů, který se chce připojit k soustavě, poskytli komplexní a potřebné informace, včetně:

- a) komplexního a podrobného odhadu nákladů souvisejících s připojením;
- b) přiměřených a přesných lhůt pro přijetí a vyřízení žádosti o připojení k distribuční soustavě;
- c) přiměřenou přibližnou dobu nezbytnou pro každé navrhované připojení k distribuční soustavě.

Členské státy mohou povolit výrobcům elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kteří se chtějí připojit k distribuční soustavě, aby vypsalí veřejnou soutěž na práce související s připojením.

6. Sdílení nákladů uvedené v odstavci 3 musí být zajištěno systémem, který je založen na objektivních, transparentních a nediskriminačních kritériích zohledňujících prospěch, který mají z připojení dříve i později připojení výrobci a rovněž provozovatelé přenosových a distribučních soustav.

7. Členské státy zajistí, aby účtování sazeb za přenos a distribuci nediskriminovalo elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, včetně zejména elektřiny z obnovitelných zdrojů energie vyrobené v okrajových oblastech, například ostrovních oblastech a oblastech s nízkou hustotou obyvatelstva. Členské státy zajistí, aby účtování sazeb za přenos a distribuci nediskriminovalo plyn z obnovitelných zdrojů energie.

8. Členské státy zajistí, aby sazby účtované provozovateli přenosových a distribučních soustav za přenos a distribuci elektřiny ze zařízení, která využívají obnovitelné zdroje energie, odrážely realizovatelné nákladové výhody vyplývající z připojení zařízení k soustavě. Tyto nákladové výhody mohou vzniknout z přímého užití nízkonapěťové distribuční soustavy.

9. Členské státy případně posoudí nutnost rozšířit stávající infrastrukturu plynárenské sítě s cílem usnadnit začlenění plynu z obnovitelných zdrojů energie.

10. Je-li to nutné, budou členské státy od provozovatelů přenosových a distribučních soustav nacházejících se na jejich území vyžadovat, aby zveřejňovali technická pravidla v souladu s článkem 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh

se zemním plynem⁽¹⁾, zejména pokud jde o pravidla pro připojení k soustavě zahrnující požadavky na kvalitu plynu, jeho odORIZACI a tlak. Členské státy budou rovněž od provozovatelé přenosových a distribučních soustav rovněž vyžadovat, aby zveřejnili sazby za připojení pro obnovitelné zdroje plynu, založené na transparentních a nediskriminačních kritériích.

11. Členské státy ve svých národních akčních plánech pro energii z obnovitelných zdrojů posoudí nezbytnost budování nové infrastruktury pro ústřední vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, aby mohlo být dosaženo národního cíle pro rok 2020 uvedeného v čl. 3 odst. 1. Bude-li to nutné, členské státy na základě tohoto posouzení učiní nezbytné kroky k rozvoji infrastruktury pro ústřední vytápění s cílem napomoci rozvoji výroby energie pro ústřední vytápění a chlazení ve velkých zařízeních na biomasu a na solární a geotermální energii.

Článek 17

Kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny

1. Bez ohledu na to, zda byly suroviny vypěstovány na území nebo mimo území Společenství, zohlední se energie z biopaliv a biokapalin pro účely uvedené v písmenech a), b) a c), pouze pokud tato biopaliva a biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavcích 2 až 6:

- a) posuzování plnění požadavků této směrnice týkajících se vnitrostátních cílů;
- b) posuzování plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů;
- c) způsobilost k finanční podpoře na spotřebu biopaliv a biokapalin.

Aby mohly být biopaliva a biokapaliny vyrobené z odpadů a zbytků jiných než ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví zohledněny pro účely uvedené v písmenech a), b) a c) však postačí, že splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavci 2.

2. Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) musí činit alespoň 35 %.

S účinkem ode dne 1. ledna 2017 musí úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) činit alespoň 50 %. Ode dne 1. ledna 2018 musí tato úspora emisí skleníkových plynů činit alespoň 60 % při používání biopaliv a biokapalin vyrobených v zařízeních, která zahájila výrobu dne 1. ledna 2017 nebo později.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a jiných biokapalin se vypočítá postupem podle čl. 19 odst. 1.

V případě biopaliv a biokapalin vyrobených v zařízeních, která byla v provozu ke dni 23. ledna 2008, se první pododstavec použije ode dne 1. dubna 2013.

3. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, totiž z půdy, která měla v lednu 2008 nebo později jeden z těchto statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má či nikoliv:

- a) původní les a jiné zalesněné plochy, totiž les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy;
- b) oblasti určené:
 - i) zákonem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody nebo
 - ii) k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů uznaných mezinárodními dohodami nebo zařazených na seznam sestavený mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody, jsou-li uznávány v souladu s čl. 18 odst. 4 druhým pododstavcem;

leďže se prokáže, že produkce surovin nezasahuje do uvedených účelů ochrany přírody;

- c) vysoce biologicky rozmanité travní porosty, totiž:
 - i) původní travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a které vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy, nebo
 - ii) travní porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako takové a které jsou druhově bohaté a nezneškodnocené, leďže je prokázáno, že získávání surovin je nezbytné k uchování statusu travních porostů.

Komise stanoví kritéria a zeměpisné oblasti k určení travních porostů, na které se vztahuje první pododstavec písm. c). Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

4. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, totiž půdy, která měla v lednu roku 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:

- a) mokřady, totiž půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku;
- b) souvisle zalesněné oblasti, totiž půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*;
- c) půda o rozloze větší než jeden hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*, leďže je prokázáno, že při uplatnění metodiky stanovené v příloze V části C je zásoba uhlíku v oblasti, předtím než došlo k přeměně půdy a po její přeměně, taková, že by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu 2008.

5. Biopaliva a biokapaliny zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, leďže je prokázáno, že pěstování a získávání těchto surovin nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy.

6. Zemědělské suroviny vypěstované ve Společenství a užitě k výrobě biopaliv a biokapalin zohledněných pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) musí být získány v souladu s požadavky a normami podle ustanovení uvedených pod nadpisem „Životní prostředí“ v části A a v bodě 9 přílohy II nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce⁽¹⁾ a v souladu s minimálními požadavky na dobrý zemědělský a environmentální stav definovaný v čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.

7. Pokud jde o třetí země a členské státy, které jsou významnými zdroji biopaliv nebo surovin pro ně spotřebovávaných ve Společenství, podává Komise každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vnitrostátních opatřeních přijatých za účelem dodržování kritérií udržitelnosti podle odstavců 2 až 5 a za účelem ochrany půdy, vody a ovzduší. První zpráva bude předložena v roce 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16.

Komise každé dva roky podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu zvýšené poptávky po biopalivech na sociální udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích a o dopadu politiky Společenství v oblasti biopaliv na dostupnost potravin za přijatelné ceny, zejména pro obyvatele rozvojových zemí, a o širších otázkách týkajících se rozvoje. Zprávy se zabývají dodržováním práv na užívání půdy. U třetích zemí i členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, zprávy uvedou, zda tato země ratifikovala a provedla všechny tyto úmluvy Mezinárodní organizace práce:

- Úmluvu o nucené nebo povinné práci (č. 29),
- Úmluvu o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat (č. 87),
- Úmluvu o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat (č. 98),
- Úmluvu o stejném odměňování pracujících mužů a žen za práci stejné hodnoty (č. 100),
- Úmluvu o odstranění nucené práce (č. 105),
- Úmluvu o diskriminaci týkající se zaměstnání a povolání (č. 111),
- Úmluvu o minimálním věku pro přijetí do zaměstnání (č. 138),
- Úmluvu o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nehorších forem dětské práce (č. 182).

U třetích zemí i členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, tyto zprávy uvedou, zda tato země ratifikovala a provedla:

- Cartagenský protokol o biologické bezpečnosti,
- Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin.

První zpráva bude předložena v roce 2012. Komise případně navrhne nápravná opatření, zejména je-li prokázáno, že výroba biopaliv má značný dopad na cenu potravin.

8. Pro účely uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) nesmí členské státy, na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti, odmítnout zohlednit biopaliva a biokapaliny získané v souladu s tímto článkem.

9. Komise podá do 31. prosince 2009 zprávu o požadavcích na udržitelný režim pro energetické užití biomasy jiné než na biopaliva a biokapaliny. Zprávu v případě potřeby doplní návrhy určené Evropskému parlamentu a Radě týkající se udržitelného režimu pro jiné energetické užití biomasy. Tato zpráva a návrhy jsou založeny na nejlepších dostupných vědeckých poznatcích a zohledňují nový vývoj v oblasti inovativních postupů. Pokud analýza provedená za tímto účelem ukazuje, že by bylo v souvislosti s lesní biomasou vhodné provést změny metodiky výpočtu stanovené v příloze V nebo kritérií udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny týkající se zásob uhlíku, Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy.

Článek 18

Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny

1. Mají-li být biopaliva a jiné biokapaliny zohledněny v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c), vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 17 odst. 2 až 5. Za tím účelem od hospodářských subjektech požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:

- a) umožňuje, aby byly dodávky surovin nebo biopaliv s rozdílnými parametry udržitelnosti míseny;
- b) požaduje informace ohledně parametrů udržitelnosti a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a
- c) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidávaných do směsi.

2. Komise podá v roce 2010 a 2012 Evropskému parlamentu a Radě zprávu ohledně fungování ověřovací metody hmotnostní bilance popsané v odstavci 1 a ohledně možnosti povolení jiných metod ověřování pro některé nebo všechny druhy surovin, biopaliv nebo biokapalin. Komise ve svém posouzení zvaží takové metody ověřování, ve kterých informace o parametrech udržitelnosti nemusí zůstat fyzicky spojeny s konkrétními dodávkami anebo směsmi. Posouzení zohlední potřebu udržet úplnost a účinnost systému ověřování, aniž by vznikla nepřiměřená zátěž pro průmysl. Zprávu v případě potřeby doplní o návrhy Evropskému parlamentu a Radě týkající se použití jiných metod ověřování.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace a na žádost členského státu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorku a obsáhlost údajů.

Informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména informace o plnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5, příslušné informace o přijatých opatřeních na ochranu půdy, vody a ovzduší, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a příslušné informace týkající se opatření přijatých s cílem zohlednit aspekty uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci.

Komise vypracuje poradním postupem podle čl. 25 odst. 3 seznam příslušných informací, které jsou uvedeny v prvních dvou pododstavcích. Zajistí zejména, aby poskytování těchto informací nepředstavovalo pro hospodářské subjekty nadměrnou administrativní zátěž, a to obecně nebo konkrétně pro drobné zemědělce, organizace producentů a družstva.

Povinnosti stanovené v tomto odstavci se vztahují jak na biopaliva a biokapaliny vyrobené ve Společenství, tak na biopaliva a biokapaliny do Společenství dovezené.

Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souhrnné podobě Komisi, která je zveřejní v rámci platformy pro transparentnost podle článku 24 v podobě shrnutí, přičemž zachová důvěrnost informací citlivých z obchodního hlediska.

4. Společenství usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Pokud Společenství uzavře dohody, které obsahují ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 17 odst. 2 až 5, může Komise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva a biokapaliny vyrobené ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. Při uzavírání těchto dohod je třeba brát náležitě v úvahu přijatá opatření na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a otázky uvedené v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci.

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2 nebo prokazují,

že dodávky biopaliva splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 17 odst. 3 až 5. Komise může rozhodnout, že tyto režimy obsahují přesné údaje pro účely informování o přijatých opatřeních na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (např. ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy, k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a o otázkách uvedených v čl. 17 odst. 7 druhém pododstavci. Komise může rovněž uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezinárodními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 17 odst. 3 písm. b) bodu ii).

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy měření úspor emisí skleníkových plynů obsahují přesné údaje pro účely čl. 17 odst. 2.

Komise může rozhodnout, že půdy zahrnuté do některého vnitrostátního či regionálního programu pro obnovu, jejichž účelem je zlepšit kvalitu závažným způsobem znehodnocené nebo silně kontaminované půdy, splňují kritéria uvedená v příloze V části C bodě 9.

5. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4, pouze pokud daná dohoda anebo režim splňují přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu. V případě režimů k měření úspor emisí skleníkových plynů musí být tyto režimy rovněž v souladu s metodickými požadavky podle přílohy V. V případě oblastí s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve smyslu čl. 17 odst. 3 písm. b) bodu ii) musí seznamy takových oblastí splňovat přiměřené normy objektivit, být v souladu s mezinárodně uznávanými normami a stanovit vhodné postupy pro odvolání.

6. Rozhodnutí podle odstavce 4 se přijímají poradním postupem podle čl. 25 odst. 3. Platnost těchto rozhodnutí nepřesáhne pět let.

7. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady anebo údaje získané v souladu s dohodou anebo režimem, jež byly předmětem rozhodnutí podle odstavce 4, členský stát, pokud to je již zřejmé z uvedeného rozhodnutí, nevyžaduje, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 17 odst. 2 až 5 ani informace o opatřeních uvedených v odst. 3 druhém pododstavci tohoto článku.

8. Komise přezkoumá na žádost členského státu anebo ze své vlastní iniciativy použití článku 17 u zdroje biopaliva nebo biokapaliny a do šesti měsíců od obdržení žádosti poradním postupem podle čl. 25 odst. 3 rozhodne, zda daný členský stát může

tento zdroj biopaliva anebo biokapaliny zohlednit pro účely uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. a), b) a c).

9. Do 31. prosince 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o:

- a) účinnosti zavedeného systému pro poskytování informací o kritériích udržitelnosti a
- b) o tom, zda je s ohledem na nejnovější vědecké poznatky a mezinárodní závazky Společenství možné a vhodné zavést závazné požadavky týkající se ochrany ovzduší, půdy a vody.

Komise případně navrhne nápravná opatření.

Článek 19

Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin

1. Pro účely uvedené v čl. 17 odst. 2 se úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv a biokapalin vypočte tímto způsobem:

- a) pokud je standardní hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů pro způsob výroby stanovena v příloze V části A nebo B a pokud se hodnota e_i pro tato biopaliva nebo biokapaliny vypočítaná v souladu s přílohou V částí C bodem 7 rovná nule nebo je nižší než nula, použitím této standardní hodnoty;
- b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C; nebo
- c) použitím hodnoty vypočítané jako součet činitelů ve vzorci uvedeném v příloze V části C bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardní hodnoty v příloze V části D nebo E, a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze V části C.

2. Do 31. března 2010 předloží členské státy Komisi zprávu obsahující seznam těch oblastí na jejich území, které jsou klasifikovány na úrovni 2 klasifikace územních statistických jednotek (dále jen „NUTS“) nebo na více členěné úrovni NUTS v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) ⁽¹⁾ a u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než nebo stejné jako emise vykazované v položce „Rozložené standardní hodnoty pro pěstování“ v příloze V části D této směrnice, spolu s popisem metody a údajů použitých ke stanovení tohoto seznamu. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy surovin.

3. Standardní hodnoty v příloze V části A pro biopaliva a rozložené standardní hodnoty pro pěstování v příloze V části D u biopaliv a biokapalin lze použít, pouze pokud příslušné suroviny jsou:

- a) pěstovány mimo Společenství;
- b) pěstovány ve Společenství v oblastech zařazených na seznamech podle odstavce 2 nebo
- c) odpadem nebo zbytky jinými než ze zemědělství, akvakultury a rybolovu.

U biopaliv a biokapalin, které nespádají pod písmena a), b) nebo c), se použijí skutečné hodnoty pro pěstování.

4. Do 31. března 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda je možné vypracovat seznamy oblastí ve třetích zemích, u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než nebo stejné jako emise vykazované v příloze V části D v položce „pěstování“, a která je případně doplněna těmito seznamy a popisem metody a údajů použitých k jejich vypracování. Ke zprávě se případně připojí příslušné návrhy.

5. Komise předloží do 31. prosince 2012 a poté každé dva roky zprávu ohledně odhadovaných typických a standardních hodnot uvedených v částech B a E se zvláštním důrazem na emise z dopravy a výroby a může podle potřeby rozhodnout o úpravě těchto hodnot. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijme regulačním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

6. Do 31. prosince 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující dopady nepřímých změn ve využívání půdy na emise skleníkových plynů a zabývající se způsoby, jak tyto dopady minimalizovat. K této zprávě se případně připojí návrh, který bude vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků a obsahovat konkrétní metodiku pro zohledňování emisí vyvolaných změnami v zásobě uhlíku v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy a který zajistí soulad s touto směrnicí, zejména s čl. 17 odst. 2.

Návrh bude obsahovat nezbytné záruky, které poskytnou jistotu pro investice, k nimž došlo před uplatňováním této metodiky. Pokud jde o zařízení, která vyráběla biopaliva před koncem roku 2013, uplatňování opatření uvedených v prvním pododstavci nesmí do 31. prosince 2017 vést k tomu, že biopaliva vyrobená v těchto zařízeních budou považována za biopaliva nesplňující požadavky na udržitelnost podle této směrnice, pokud by je jinak bývala splňovala, za předpokladu, že tato biopaliva dosáhnou úspory emisí skleníkových plynů ve výši nejméně 45 %. Toto se použije na kapacity zařízení produkujících biopaliva ke konci roku 2012.

Evropský parlament a Rada se vynasnaží rozhodnout o jakýchkoli takových návrzích předložených Komisí do 31. prosince 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1.

7. Přílohu V lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku, a to i doplněním hodnot pro další způsoby výroby biopaliv v případě stejných nebo jiných surovin a změnou metodiky stanovené v části C. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

Pokud jde o standardní hodnoty a metodiku stanovené v příloze V, je třeba věnovat zvláštní pozornost:

- metodě započítávání odpadů a zbytků,
- metodě započítávání druhotných produktů,
- metodě započítávání kombinované výroby a
- statutu zbytků zemědělských plodin jako druhotných produktů.

Standardní hodnoty pro bionaftu z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje budou co nejdříve přezkoumány.

Jakákoli úprava seznamu standardních hodnot v příloze V nebo jeho doplnění musí splňovat tyto požadavky:

- a) pokud je vliv některého faktoru na celkové emise malý, anebo pokud je změna v omezeném rozsahu, anebo pokud náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, standardní hodnoty budou stanoveny jako typické hodnoty běžných výrobních procesů;
- b) ve všech ostatních případech se standardní hodnoty stanoví jako opatrný předpoklad oproti běžným výrobním procesům.

8. Stanoví se podrobné definice včetně technických specifikací vyžadovaných pro kategorie uvedené v příloze V části C bodě 9. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 4.

Článek 20

Prováděcí opatření

Prováděcí opatření uvedená v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 18 odst. 3 třetím pododstavci, čl. 18 odst. 6 a 8, čl. 19 odst. 5, čl. 19 odst. 7 prvním pododstavci a čl. 19 odst. 8 řádně přihlednou k účelu článku 7a směrnice 98/70/ES.

Článek 21

Zvláštní ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v dopravě

1. Členské státy zajistí, aby veřejnost byla informována o dostupnosti všech různých obnovitelných zdrojů energie pro dopravu a jejich výhodách z hlediska ochrany životního prostředí.

Pokud přísady biopaliv ve směsích s deriváty minerálních olejů překročí 10 % objemu, vyžadují členské státy, aby byla tato skutečnost vyznačena v prodejních místech.

2. Pro účely prokazování splnění vnitrostátních povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů uložených provozovatelům a cíle ohledně využívání energie z obnovitelných zdrojů ve všech druhích dopravy uvedeného v čl. 3 odst. 4 se podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin považuje za dvojnásobný oproti ostatním biopalivům.

Článek 22

Podávání zpráv členskými státy

1. Každý členský stát předloží Komisi do 31. prosince 2011 a poté každé dva roky zprávu o pokroku při podporování a využívání energie z obnovitelných zdrojů. Šestá zpráva, která má být předložena do 31. prosince 2021, je poslední požadovanou zprávou.

Ve zprávě se podrobně uvede zejména:

- a) odvětvové (elektrina, vytápění a chlazení a doprava) a celkové podíly energie z obnovitelných zdrojů v předcházejících dvou kalendářních letech a opatření přijatá nebo plánovaná na vnitrostátní úrovni k podporování růstu energie z obnovitelných zdrojů s ohledem na orientační plán v příloze I části B v souladu s článkem 5;
- b) zavedení a fungování režimů podpory a jiných opatření k podpoře energie z obnovitelných zdrojů a jakýkoli vývoj opatření použitých s ohledem na opatření stanovená v národním akčním plánu členského státu pro energii z obnovitelných zdrojů a informace o tom, jak je podporovaná elektřina rozdělena mezi konečné spotřebitele pro účely čl. 3 odst. 6 směrnice 2003/54/ES;
- c) jak případně členský stát rozvrhl své režimy podpory s cílem zohlednit způsoby využívání energie z obnovitelných zdrojů, které přinášejí dodatečné výhody ve vztahu k jiným srovnatelným způsobům využití, ale mohou být nákladnější, včetně biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulósových vláknovin a lignocelulósových vláknovin;
- d) fungování systému záruk původu pro elektřinu, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie a opatření přijatá k zajištění spolehlivosti systému a jeho ochrany proti podvodům;
- e) pokrok učiněný v hodnocení a zlepšení správních postupů k odstranění právních a jiných překážek rozvoje energie z obnovitelných zdrojů;

- f) opatření přijatá k zajištění přenosu a distribuce elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů a ke zlepšení rámce nebo pravidel pro hrazení a sdílení nákladů uvedených v čl. 16 odst. 3;
- g) vývoj dostupnosti a užití zdrojů biomasy pro energetické účely;
- h) změny cen komodit a využívání půdy v rámci členského státu spojené se zvýšeným využitím biomasy a jiných forem energie z obnovitelných zdrojů;
- i) vývoj a podíl biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulózoých vláknovin a lignocelulózoých vláknovin;
- j) odhadovaný dopad výroby biopaliv a biokapalin na biologickou rozmanitost, vodní zdroje a kvalitu vody a půdy v členském státě;
- k) odhadovaná čistá úspora emisí skleníkových plynů díky využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- l) jeho odhadovanou přebytečnou výrobu energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států, jakož i odhadované možnosti společných projektů, a to do roku 2020;
- m) odhadovanou poptávku po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby do roku 2020, a
- n) informace o tom, jak byl odhadnut podíl biologicky rozložitelného odpadu v odpadu použitém k výrobě energie a jaké kroky byly podniknuty za účelem zlepšení a ověření těchto odhadů.

2. Při odhadu čisté úspory emisí skleníkových plynů při používání biopaliv může členský stát pro účely zpráv uvedených v odstavci 1 použít typické hodnoty uvedené v příloze V částech A a B.

3. Ve své první zprávě členský stát upřesní, zda zamýšlí:

- a) zřídit jediný správní orgán odpovědný za vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a poskytování pomoci žadatelům;
- b) považovat žádosti o stavební povolení pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů za schválené, pokud schvalující orgán neodpoví ve stanovených lhůtách, nebo

c) uvádět v územním plánování zeměpisné polohy vhodné pro získávání energie z obnovitelných zdrojů a pro umístění zařízení pro ústřední vytápění a chlazení.

4. Členský stát může v jednotlivých zprávách opravovat údaje z předchozích zpráv.

Článek 23

Sledování a podávání zpráv Komisí

1. Komise sleduje původ biopaliv a biokapalin spotřebovaných ve Společenství a dopady jejich výroby, včetně dopadů v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy, na využívání půdy ve Společenství a v hlavních dodavatelských třetích zemích. Sledování probíhá na základě zpráv členských států, předložených podle čl. 22 odst. 1, a zpráv příslušných třetích zemí, mezivládních organizací, vědeckých studií a jakýchkoli dalších příslušných informací. Komise také sleduje změny cen komodit spojené s využitím biomasy pro energii a jakékoli související pozitivní a negativní účinky na zajišťování potravin. Komise sleduje všechna zařízení, na která se vztahuje čl. 19 odst. 6.

2. Komise udržuje dialog a vyměňuje si informace se třetími zeměmi, výrobci biopaliv a spotřebitelskými organizacemi a občanskou společností ohledně provádění opatření v této směrnici, pokud jde o biopaliva a biokapaliny. V tomto rámci věnuje zvláštní pozornost dopadům, které by výroba biopaliv mohla mít na ceny potravin.

3. Na základě zpráv předložených členskými státy podle čl. 22 odst. 1 a sledování a analýzy uvedených v odstavci 1 tohoto článku podává Komise každé dva roky zprávu Evropskému parlamentu a Radě. První zprávu předloží v roce 2012.

4. Při podávání zpráv o úspoře emisí skleníkových plynů při používání biopaliv využije Komise hodnoty nahlášené členskými státy a zhodnotí, zda a jak se odhad změní, započítají-li se druhotné produkty v rámci substitučního přístupu.

5. Komise ve své zprávě provede analýzu zejména:

- a) výhod a nákladů týkajících se různých biopaliv z hlediska životního prostředí, účinků dovozních politik Společenství na ně, aspektů zabezpečení dodávek energie a možností zajistit vyrovnaný přístup mezi domácí výrobou a dovozem;
- b) dopadů zvýšené poptávky po biopalivech na udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích, přičemž posoudí dopady na hospodářství a životní prostředí, včetně dopadů na biologickou rozmanitost;

- c) rámce umožňujícího vědecky objektivním způsobem určit zeměpisné oblasti s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, na které se nevztahuje čl. 17 odst. 3;
- d) dopadů zvýšené poptávky po biomase na odvětví využívající biomasu a
- e) dostupnosti biopaliv vyrobených z odpadů, zbytků, nepotravinářských celulóзовých vláknovin a lignocelulóзовých vláknovin a
- f) nepřímých změn ve využívání půdy ve vztahu ke všem způsobům výroby.

Komise případně navrhne opravná opatření.

6. Na základě zpráv předložených členskými státy podle čl. 22 odst. 3 Komise provede analýzu účinnosti opatření přijatých členskými státy ohledně zřízení jediného správního orgánu odpovědného za vyřizování žádostí o schválení, osvědčení a povolení a za poskytování pomoci žadatelům.

7. S cílem zlepšit financování a koordinaci za účelem dosažení cíle 20 % podílu uvedeného v čl. 3 odst. 1 Komise předloží do 31. prosince 2010 analýzu a akční plán pro energii z obnovitelných zdrojů zaměřený zejména na:

- a) lepší využívání strukturálních fondů a rámcových programů;
- b) lepší a zvýšené využívání finančních prostředků od Evropské investiční banky a dalších veřejných finančních institucí a
- c) lepší přístup k rizikovému kapitálu, zejména analyzováním proveditelnosti prostředků na sdílení rizik u investic do energie z obnovitelných zdrojů v rámci Společenství, obdobně jako je tomu u fondu celosvětové energetické účinnosti a obnovitelné energie (GEEREF), který je zaměřen na třetí země;
- d) lepší koordinaci vnitrostátní finanční podpory a finanční podpory Společenství a další formy podpory a
- e) lepší koordinaci při podpoře iniciativ zaměřených na energii z obnovitelných zdrojů, jejichž úspěch závisí na činnosti akterů v několika členských státech.

8. Do 31. prosince 2014 Komise předloží zprávu, která se zaměří zejména na tyto aspekty:

- a) přezkum minimálních prahů úspor skleníkových plynů, které budou uplatňovány od data uvedeného v čl. 17 odst. 2 druhém pododstavci na základě posouzení dopadů, přičemž vezme v úvahu zejména technologický rozvoj, dostupné

technologické postupy a dostupnost biopaliv první a druhé generace s vysokou úrovní úspor emisí skleníkových plynů;

- b) ohledně cíle uvedeného v čl. 3 odst. 4 na přezkum:
 - i) nákladové efektivity opatření, která mají být provedena pro dosažení tohoto cíle provedena,
 - ii) posouzení možnosti dosáhnout tohoto cíle při současném zajištění udržitelnosti výroby biopaliv ve Společenství a ve třetích zemích, přičemž posoudí dopady na hospodářství a životní prostředí a dopady sociální, včetně nepřímých účinků a dopadů na biologickou rozmanitost, jakož i komerční dostupnost biopaliv druhé generace,
 - iii) dopadů provádění uvedeného cíle na dostupnost potravin za přijatelné ceny,
 - iv) komerční dostupnosti elektrických a hybridních vozidel a vozidel na vodíkový pohon, jakož i metodiky vybrané pro výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v dopravě,
 - v) hodnocení konkrétních podmínek na trhu se zvláštním ohledem na ty trhy, kde pohonné hmoty představují více než polovinu konečné spotřeby energie, a trhy, které jsou zcela závislé na dovážených biopalivech;
- c) hodnocení provádění této směrnice, zejména pokud jde o mechanismy spolupráce s cílem zajistit, aby tyto mechanismy členskými státy umožňovaly pokračovat v používání vnitrostátních systémů podpory uvedených v čl. 3 odst. 3, a současně jim umožnily plnit národní cíle vymezené v příloze I na základě co nejlepšího poměru nákladů a přínosů, hodnocení technologického rozvoje a závěrů, jež mají být vypracovány za účelem dosažení cíle 20 % podílu energie z obnovitelných zdrojů na úrovni Společenství.

Komise na základě této zprávy v případě potřeby předloží Evropskému parlamentu a Radě návrhy týkající se výše uvedených aspektů, a zejména:

- pokud jde o písmeno a), úpravy minimálních úspor emisí skleníkových plynů podle uvedeného písmene a
- pokud jde o písmeno c), vhodných úprav opatření ke spolupráci stanovených touto směrnicí, aby se zlepšila jejich účinnost za účelem dosažení cíle 20 % podílu. Tyto návrhy nesmí ovlivnit cíl 20 % podílu ani kontrolu vnitrostátních režimů podpory a mechanismů spolupráce ze strany členských států.

9. V roce 2018 Komise předloží plán pro obnovitelné zdroje energie pro období po roce 2020.

Tento plán bude případně doprovázen návrhy Evropskému parlamentu a Radě pro období po roce 2020. Plán přihlédne ke zkušenostem se zaváděním této směrnice a k technologickému rozvoji v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.

10. V roce 2021 Komise předloží hodnotící zprávu o uplatňování této směrnice. Tato zpráva zejména zhodnotí, jaký vliv mají následující aspekty na dosažení národních cílů uvedených v příloze I členskými státy na základě co nejlepšího poměru nákladů a přínosů:

- postup přípravy předběžných odhadů národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů;
- účinnost mechanismů spolupráce;
- technologický rozvoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, včetně rozvoje používání biopaliv v obchodní letecké dopravě;
- účinnost vnitrostátních mechanismů podpory a
- závěry zpráv Komise uvedených v odstavcích 8 a 9.

Článek 24

Platforma pro transparentnost

1. Komise vytvoří veřejnou online platformu pro transparentnost. Tato platforma slouží ke zvýšení transparentnosti a k usnadnění a podpoře spolupráce mezi členskými státy, zejména v případě statistických převodů podle článku 6 a společných projektů podle článků 7 a 9. Platformu lze navíc využít ke zveřejnění důležitých informací, o nichž se Komise a členské státy domnívají, že mají zásadní význam z hlediska této směrnice a dosažení jejích cílů.

2. Komise zveřejní v rámci platformy pro transparentnost následující informace, případně v souhrnné podobě, při zachování důvěrnosti informací citlivých z obchodního hlediska:

- národní akční plány členských států pro energii z obnovitelných zdrojů;
- dokumenty členských států s předběžnými odhady podle čl. 4 odst. 3 doplněné co nejdříve o souhrnné informace Komise o přebytečné výrobě a odhadované poptávce po dovozu;
- nabídky členských států na spolupráci v podobě statistických převodů nebo společných projektů, na žádost příslušného členského státu;

d) informace uvedené v čl. 6 odst. 2 o statistických převodech mezi členskými státy;

e) informace uvedené v čl. 7 odst. 2 a 3, čl. 9 odst. 4 a 5 o společných projektech;

f) zprávy členských států uvedené v článku 22;

g) zprávy Komise uvedené v čl. 23 odst. 3.

Na žádost členského státu předkládajícího informace však Komise nezveřejní dokumenty členských států s předběžnými odhady podle čl. 4 odst. 3 nebo informace obsažené ve zprávách jednotlivých členských států podle čl. 22 odst. 1 písm. l) a m).

Článek 25

Výbory

1. Komisi je nápomocen Výbor pro obnovitelné zdroje energie s výjimkou případů uvedených v odstavci 2.

2. V záležitostech týkajících se udržitelnosti biopaliv a biokapalin je Komisi nápomocen Výbor pro udržitelnost biopaliv a biokapalin.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Změny a zrušení

1. Ve směrnici 2001/77/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2 a články 4 až 8 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.

2. Ve směrnici 2003/30/ES se článek 2, čl. 3 odst. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 zrušují s účinkem ode dne 1. dubna 2010.

3. Směrnice 2001/77/ES a směrnice 2003/30/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2012.

Článek 27

Provedení

1. Aniž jsou dotčeny čl. 4 odst. 1, 2 a 3, uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. prosince 2010.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 29

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

Celkové národní cíle určující podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 ⁽¹⁾

A. Celkové národní cíle

	Podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2005 (S_{2005})	Cílová hodnota podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2020 (S_{2020})
Belgie	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česká republika	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Německo	5,8 %	18 %
Estonsko	18,0 %	25 %
Irsko	3,1 %	16 %
Řecko	6,9 %	18 %
Španělsko	8,7 %	20 %
Francie	10,3 %	23 %
Itálie	5,2 %	17 %
Kypr	2,9 %	13 %
Lotyšsko	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Lucembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Nizozemsko	2,4 %	14 %
Rakousko	23,3 %	34 %
Polsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Finsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %
Spojené království	1,3 %	15 %

B. Orientační plán

Orientační plán uvedený v čl. 3 odst. 2 sestává z těchto podílů energie z obnovitelných zdrojů:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2011 až 2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2013 až 2014;

⁽¹⁾ Aby bylo možné splnit vnitrostátní cíle stanovené v této příloze, zdůrazňuje se, že v rámci Pokynů pro státní podpory v oblasti ochrany životního prostředí je uznána trvalá potřeba vnitrostátních mechanismů na podporu energie z obnovitelných zdrojů.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2015 až 2016 a

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ jako průměr za dvouleté období 2017 až 2018,

kde

S_{2005} je podíl v daném členském státě v roce 2005 uvedený v tabulce v části A

a

S_{2020} je podíl v daném členském státě v roce 2020 uvedený v tabulce v části A.

—

PŘÍLOHA II

Normalizační pravidlo pro zohlednění elektřiny vyrobené z hydrotermální a aerothermální energie

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z hydrotermální energie v daném členském státě se použije následující pravidlo:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kde

N = je referenční rok;

$Q_{N(norm)}$ = je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech vodních elektrárnách členského státu v roce N ;

Q_i = je množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech vodních elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh, kromě elektřiny vyrobené v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly;

C_i = je celkový instalovaný výkon všech vodních elektráren členského státu, bez přečerpávacích elektráren, na konci roku i , vyjádřený v MW.

Pro zohlednění elektřiny vyrobené z aerothermální energie v daném členském státě se použije následující pravidlo:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

kde

N = je referenční rok;

$Q_{N(norm)}$ = je pro účely výpočtu normalizované množství elektřiny vyrobené ve všech větrných elektrárnách členského státu v roce N ;

Q_i = je množství elektřiny skutečně vyrobené v roce i ve všech větrných elektrárnách členského státu, vyjádřené v GWh;

C_j = je celkový instalovaný výkon všech větrných elektráren členského státu na konci roku j , vyjádřený v MW;

n = je 4 nebo počet roků předcházejících roku N , u nichž jsou pro daný členský stát k dispozici údaje týkající se kapacity a výroby, podle toho, která hodnota je nižší.

PŘÍLOHA III

Energetický obsah paliv používaných v odvětví dopravy

Palivo	Energetický obsah ve váhové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/kg)	Energetický obsah v objemové jednotce (spodní výhřevnost v MJ/l)
Bioethanol (ethanol z biomasy)	27	21
Bio-ETBE (ethyl-terc.-butyl-ether vyrobený z bioethanolu)	36 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)	27 (z toho 37 % z obnovitelných zdrojů)
Biomethanol (methanol z biomasy, používaný jako biopalivo)	20	16
Bio-MTBE (methyl-terc.-butyl-ether vyrobený z biomethanolu)	35 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)	26 (z toho 22 % z obnovitelných zdrojů)
Bio-DME (dimethylether z biomasy, používaný jako biopalivo)	28	19
Bio-TAEE (terc.-amyl-ethyl-ether vyrobený z bioethanolu)	38 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)	29 (z toho 29 % z obnovitelných zdrojů)
Biobutanol (butanol z biomasy, používaný jako biopalivo)	33	27
Bionafta (methylester vyrobený z rostlinného nebo živočišného oleje, resp. tuku, o jakosti motorové nafty, používaný jako biopalivo)	37	33
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou (syntetický uhlovodík nebo směs syntetických uhlovodíků vyrobená z biomasy)	44	34
Hydrogenačně upravený rostlinný olej (rostlinný olej upravený pomocí vodíku za tepla)	44	34
Čistý rostlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rostlin lisováním, extrakcí nebo obdobnými postupy, surový nebo rafinovaný, ale chemicky neupravený, jehož kvalita vyhovuje danému typu motoru a odpovídajícím požadavkům týkajícím se emisí)	37	34
Bioplyn (plynná pohonná hmota vyrobená z biomasy a/nebo z biologicky rozložitelné části, kterou je možno vyčistit na kvalitu zemního plynu a používat jako biopalivo, případně dřevoplyn)	50	—
Benzin	43	32
Motorová nafta	43	36

PŘÍLOHA IV

Vydávání osvědčení osobám provádějícím instalaci

Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 14 odst. 3 vycházejí z těchto kritérií:

1. Postup vydávání osvědčení nebo získávání kvalifikace musí být transparentní a jasně definovaný členským státem nebo jím pověřeným správním orgánem.
2. Osobám provádějícím instalaci zařízení na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních a solárních fotovoltaických a solárních tepelných zařízení se udělí osvědčení na základě absolvování akreditovaného školicího programu nebo jej udělí akreditovaný poskytovatel školicího programu.
3. Akreditaci školicího programu nebo poskytovatele školicího programu provádí členský stát nebo jím pověřený správní orgán. Akreditační orgán musí zajistit, že školicí program organizovaný příslušným poskytovatelem má zaručenou kontinuitu a regionální nebo celostátní působnost. Poskytovatel programu musí mít k dispozici odpovídající technické vybavení nezbytné pro praktický výcvik, včetně určitého laboratorního vybavení nebo odpovídajícího zařízení pro praktický výcvik. Kromě základního školení musí poskytovatel programu také organizovat kratší opakovací kurzy zabývající se aktuálními otázkami včetně nových technologií, aby mohl zajistit celoživotní doškolování osob provádějících instalaci. Poskytovatelem programu může být výrobce zařízení nebo systémů, instituce nebo asociace.
4. Školení, jehož výsledkem je získání osvědčení nebo kvalifikace osobou provádějící instalaci, musí zahrnovat teoretický výklad i praktický výcvik. Na konci školení musí mít osoba provádějící instalaci dovednosti potřebné k instalaci příslušného zařízení a systémů tak, aby byla schopna splnit požadavky zákazníka kladené na výkon a spolehlivost, prokazovat řemeslnou zručnost a musí být schopna dodržovat všechny příslušné předpisy a normy včetně předpisů o energetickém a ekologickém značení.
5. Školicí kurz musí být ukončen závěrečnou zkouškou podmiňující udělení příslušného osvědčení nebo kvalifikace. Zkouška musí zahrnovat praktické vyhodnocení úspěšné instalace kotlů nebo kamen na biomasu, tepelných čerpadel, mělkých geotermálních zařízení, solárních fotovoltaických nebo solárních tepelných systémů.
6. Systémy osvědčování nebo rovnocenné systémy kvalifikace podle čl. 14 odst. 3 náležitým způsobem zohlední tyto zásady:
 - a) Akreditované školicí programy by se měly nabízet osobám provádějícím instalaci, které mají praktické zkušenosti a které absolvovaly nebo právě absolvují následující typy školení:
 - i) v případě osob instalujících kotle a kamna na biomasu: povinně vyučen jako instalatér, potrubář, mechanik tepelných zařízení nebo mechanik sanitárních, tepelných nebo chladících zařízení,
 - ii) v případě osob instalujících tepelná čerpadla: povinně vyučen jako instalatér nebo technik chladících zařízení se základními elektrikářskými a instalatérskými dovednostmi (řezání, svařování a lepení trubek, tepelná izolace potrubí, těsnění, zkoušky těsnosti potrubí a instalace tepelných nebo chladících zařízení),
 - iii) v případě osob instalujících solární fotovoltaické nebo solární tepelné systémy: povinně vyučen jako instalatér nebo elektrikář s instalatérskou, elektrikářskou a pokrývačskou praxí včetně praxe v oboru sváření a lepení trubek, v oboru těsnění, zkoušek těsnosti potrubí, schopnosti v oboru připojování elektrických přívodů, znalost základních pokrývačských materiálů, znalost oplechování/olemování a těsnících postupů nebo
 - iv) odborný výcvik, kterým osoba získá dovednosti odpovídající tříletému vzdělání v oblastech vyjmenovaných v písmenech a), b) nebo c), včetně teoretického školení a praktického výcviku.
 - b) Teoretická část školení osob provádějících instalaci kotlů a kamen na biomasu by měla poskytnout přehled situace na trhu s biomasou a zahrnovat ekologické aspekty, paliva vyráběná z biomasy, logistiku, protipožární ochranu, příslušné dotace, techniky spalování, systémy zapalování, optimální hydraulická řešení, porovnání nákladů a ziskovosti, jakož i konstrukci, instalaci a údržbu kotlů a kamen na biomasu. Školení by také mělo poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných v oblasti technologie a paliv vyráběných z biomasy, např. pelet, jakož i znalost vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství vztahující se na biomasu.

- c) Teoretická část školení osob instalujících tepelná čerpadla by měla poskytnout přehled situace na trhu tepelných čerpadel a zahrnovat témata geotermálních zdrojů a teplot povrchových tepelných zdrojů v různých oblastech, identifikaci půd a podloží z hlediska tepelné vodivosti, dále předpisy týkající se využívání geotermálních zdrojů, využitelnost tepelných čerpadel v budovách a určení nevhodnějšího systému tepelných čerpadel, dále znalosti o technických požadavcích jednotlivých tepelných čerpadel, jejich bezpečnosti, filtraci vzduchu, propojení se zdrojem tepla a dispozičním řešením systému. Školení by rovněž mělo poskytnout dobrou znalost případných evropských norem platných pro tepelná čerpadla, příslušných vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Školená osoba by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) základní pochopení fyzikálních a provozních principů tepelného čerpadla, včetně charakteristik jeho tepelného cyklu: souvislost mezi dolními teplotami tepelné jímky, horními teplotami tepelného zdroje a účinností celého systému, stanovení topného faktoru (coefficient of performance, COP) a faktoru sezónní účinnosti (seasonal performance factor, SPF),
 - ii) pochopení významu jednotlivých prvků a jejich funkce v rámci tepelného cyklu čerpadla, včetně kompresoru, expanzního ventilu, výparníku, kondenzátoru, armatur a spojovacích prvků, mazacího oleje, chladiva, možného přehřátí, ochlazení a podchlazení tepelného čerpadla, a
 - iii) schopnost zvolit typ a velikost komponent pro typické instalace, včetně stanovení typických hodnot tepelného zatížení různých budov a hodnot pro přípravu horké vody na základě údajů o spotřebě energie, stanovení potřebného výkonu tepelného čerpadla pro tento účel podle tepelné kapacity budovy a podle průřitelné dodávky proudu; stanovení prvků a objemu vyrovnávací nádrže a integrace doplňkového (bi-valentního) topného systému.
- d) Teoretická část školení osob instalujících solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla poskytnout přehled situace na trhu solárních prvků a porovnání nákladů a ziskovosti a měla by zahrnovat ekologické aspekty, komponenty, charakteristiky a dimenzování solárních systémů, výběr přesných systémů a určení rozměrů jednotlivých komponent, stanovení tepelných požadavků, protipožární předpisy, příslušné dotace a konstrukci, instalaci a údržbu solárních fotovoltaických a solárních tepelných systémů. Školení by rovněž mělo poskytnout dobré znalosti případných evropských norem platných pro danou technologii, jakož i certifikačních zásad, např. Solar Keymark, stejně jako odpovídající znalost vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství. Osoba instalující solární fotovoltaické a solární tepelné prvky by měla prokázat následující klíčové dovednosti:
- i) schopnost bezpečně pracovat s požadovanými nástroji a požadovaným zařízením při dodržování bezpečnostních předpisů a norem, schopnost identifikovat nebezpečí spojená s instalátorskou, elektrikářskou a další činností při instalaci solárních zařízení,
 - ii) schopnost identifikovat systémy a jejich prvky specifické pro aktivní a pasivní systémy, včetně jejich mechanické konstrukce, a schopnost rozhodnout o umístění komponent i rozvržení a konfiguraci systému,
 - iii) schopnost určit požadovanou plochu instalace, orientaci a náklon solárních fotovoltaických prvků a prvků pro solární ohřev vody s přihlédnutím k možnému zastínění, oslunění, strukturální integritě a vhodnosti instalace pro danou budovu nebo dané klima a schopnost určit různé metody instalace vhodné pro rozmanité typy střech, včetně kompletního systémového zařízení požadovaného pro vyváženou instalaci, a
 - iv) specificky ve spojení s instalací solárních fotovoltaických systémů schopnost přizpůsobit schéma elektrického zapojení včetně stanovení proudů, schopnost zvolit vhodné typy vodičů a charakteristiky elektrických obvodů, stanovení vhodné velikosti, charakteristiky a umístění veškerého instalovaného zařízení a všech subsystémů včetně výběru vhodného propojovacího místa.
- e) Osvědčení vydané osobě provádějící instalaci by mělo být časově omezeno tak, že k jeho prodloužení bude nezbytný opakovací seminář nebo kurz.

PŘÍLOHA V

Pravidla pro výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a referenčních fosilních paliv

A. Typické a standardní hodnoty platné pro biopaliva, jsou-li vyrobená s nulovými čistými emisemi uhlíku v důsledku změny ve využití půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z řepy cukrové	61 %	52 %
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	32 %	16 %
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	23 %	16 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	45 %	34 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	53 %	47 %
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	69 %	69 %
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	56 %	49 %
Ethanol z cukrové třtiny	71 %	71 %
Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.-butyl-etheru (ETBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u terc.-amyl-ethyl-etheru (TAEE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	45 %	38 %
Bionafta ze slunečnice	58 %	51 %
Bionafta ze sojových bobů	40 %	31 %
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	36 %	19 %
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	62 %	56 %
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného (*) oleje, resp. tuku	88 %	83 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	51 %	47 %
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	65 %	62 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	40 %	26 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	68 %	65 %
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	58 %	57 %
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	80 %	73 %
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	84 %	81 %
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	86 %	82 %

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (1).

(1) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. *Odhadované typické a standardní hodnoty pro budoucí biopaliva, která nebyla v lednu 2008 na trhu nebo byla na trhu pouze v zanedbatelném množství, byla-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku v důsledku změny ve využívání půdy*

Způsob výroby biopaliva	Typické úspory emisí skleníkových plynů	Standardní úspory emisí skleníkových plynů
Ethanol z pšeničné slámy	87 %	85 %
Ethanol z odpadního dřeva	80 %	74 %
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	76 %	70 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	95 %	95 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	93 %	93 %
dimethylether (DME) z odpadního dřeva	95 %	95 %
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	92 %	92 %
Methanol z odpadního dřeva	94 %	94 %
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	91 %	91 %
Podíl z obnovitelných zdrojů methyl-terc.-butyl-etheru (MTBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

C. *Metodika*

1. Emise skleníkových plynů z výroby a použití paliv, biopaliv a biokapalin v dopravě se vypočítají z tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kde

- E = celkové emise z používání daného paliva;
 e_{ec} = emise původem z těžby nebo pěstování suroviny;
 e_l = anualizované emise původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;
 e_p = emise původem ze zpracování;
 e_{td} = emise původem z přepravy a distribuce;
 e_u = emise původem z používání daného paliva;
 e_{sca} = úspora emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
 e_{ccs} = úspora emisí vyvolané zachycením, sekvestrací a geologickým ukládáním uhlíku;
 e_{ccr} = úspora emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku; a
 e_{ee} = úspora emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny.

Emise z výroby strojního a jiného zařízení se neberou v úvahu.

2. Emise skleníkových plynů z paliv, E , se vyjadřují jako ekvivalent gramů CO_2 na jeden MJ paliva: $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Odchylně od bodu 2 je možno u paliv používaných v odvětví dopravy hodnoty vypočtené jako $\text{g CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ upravit s přihlédnutím k rozdílům mezi palivy v hodnotě vykonané užitečné práce vyjádřené jako km/MJ . Takovou úpravu je možno uskutečnit jen v případě, že existují důkazy o rozdílech ve vykonané užitečné práci.
4. Úspora emisí skleníkových plynů vyvolané při používání biopaliv a biokapalin se vypočítají takto:

$$\text{ÚSPORA} = (E_F - E_B)/E_F,$$

kde

- E_B = celkové emise z biopaliva nebo biokapaliny a
 E_F = celkové emise z referenčního fosilního paliva.

5. Skleníkovými plyny pro účely bodu 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ se uvažované plyny hodnotí takto:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Do emisí původem z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , se započtou emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování, emise ze získání surovin, emise z odpadu a úniků a emise původem z výroby chemikálií nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Prokázané úspory emisí skleníkových plynů v důsledku spalování odpadního plynu při těžbě ropy kdekoli na světě se odečítají. Jako alternativu skutečných hodnot emisí z pěstování surovin lze použít odhady úrovně těchto emisí, které je možno získat z používaných průměrných hodnot vypočtených pro geografické plochy rozsahu menšího než u ploch používaných pro výpočet standardních hodnot.

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l , se vypočtou rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

kde

e_l = anualizované emise skleníkových plynů původem ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost CO₂ na jednotku energie biopaliva);

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřena jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny podle toho, který údaj je novější;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřena jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, a to podle toho, která situace nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřena jako energie biopaliva nebo biokapaliny na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ biopaliva nebo jiné biokapaliny, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda:

- nebyla v lednu roku 2008 využívána k zemědělským nebo jakýmkoli jiným činnostem a
- spadá do jedné z těchto kategorií:
 - půda závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům,
 - silně kontaminovaná půda.

Bonus ve výši 29 gCO₂eq/MJ se použije pro období maximálně 10 let od doby, kdy došlo k přeměně půdy na zemědělsky využívanou půdu, a to za předpokladu, že je zajištěn pravidelný nárůst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze u půd spadajících do bodu i) a snížení kontaminace u půd spadajících do bodu ii).

9. Kategorie uvedené v bodě 8 písm. b) jsou vymezeny takto:

- „půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasořeny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované;
- „půdami silně kontaminovanými“ se rozumí půdy, které nejsou vzhledem ke kontaminaci vhodné k pěstování potravin nebo krmiv.

Tyto půdy zahrnují půdy, které byly předmětem rozhodnutí Komise podle čl. 18 odst. 4 čtvrtého pododstavce.

(¹) Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

10. Komise do 31. prosince 2009 přijme pokyny pro výpočet zásob uhlíku v půdě vycházející z pokynů IPCC z roku 2006 pro národní inventury skleníkových plynů – svazku 4. Pokyny Komise slouží jako základ pro výpočet zásob uhlíku v půdě pro účely této směrnice.
11. Emise původem ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování, dále emise původem z odpadů a úniků a rovněž emise z výroby chemikálií nebo výrobků použitých při zpracování.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z její výroby a distribuce se rovná průměrné intenzitě emisí skleníkových plynů při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Odchylně od tohoto pravidla mohou výrobci pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné soustavě.

12. Emise z přepravy a distribuce, e_{td} , zahrnují emise pocházející z přepravy a skladování surovin a polotovarů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 6.
13. Emise pocházející z použití paliva, e_w , se pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule.
14. Úspora emisí vyvolané zachycením a geologickým ukládáním uhlíku, e_{cc} , které již nebyly započítány do e_p , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a sekvence emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva.
15. Úspora emisí vyvolané zachycením a náhradou uhlíku, e_{cc} , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení CO_2 , jehož uhlík pochází z biomasy a používá se k náhradě CO_2 z fosilních paliv používaného v souvislosti s komerčními výrobky a službami.
16. Úspora emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby, e_{ee} , se berou v úvahu ve vztahu k přebytečné elektřině generované zařízením na výrobu paliva využívajícím kogenerační princip, ovšem s výjimkou případů, kdy palivo používané v kogeneračním cyklu představuje druhotný produkt, který není zbytkem zemědělské plodiny. Při zohlednění této přebytečné elektřiny se předpokládá, že kapacita kogenerační jednotky je rovna minimální kapacitě potřebné k tomu, aby kogenerační jednotka dodávala tepelnou energii nezbytnou pro výrobu průměrného paliva. Úspora emisí skleníkových plynů související s touto přebytečnou elektřinou se pokládají za rovné množství skleníkových plynů, které by byly emitovány při výrobě stejného množství elektřiny v elektrárně s využitím stejného paliva, jaké se používá v kogenerační jednotce.
17. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká kombinace paliva, pro které se počítají emise, a jednoho nebo několika dalších produktů („druhotných produktů“), rozdělí se emise skleníkových plynů mezi palivo (nebo jeho odpovídající meziprodukty) a druhotné produkty v poměru k jejich energetickému obsahu (stanovenému u druhotných produktů s výjimkou elektřiny jako spodní výhřevnost).
18. Pro účely výpočtu uvedeného v bodě 17 se emise takto rozdělované počítají jako $e_{cc} + e_f$ plus ty podíly e_p , e_{td} a e_{ee} , které se vztahují na výrobní kroky předcházející výrobnímu kroku, ve kterém vzniká předmětný druhotný produkt, včetně tohoto kroku. Došlo-li k přiřazení emisí druhotným produktům v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu, použije se pro předmětný účel místo těchto celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený v posledním z těchto výrobních kroků meziprojektu vyráběného paliva.

V případě biopaliv a biokapalin se pro účely tohoto výpočtu zohlední všechny druhotné produkty včetně elektřiny, na kterou se nevztahuje bod 16, s výjimkou zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek. Energetický obsah těchto druhotných produktů, jejichž energetický obsah je záporný, se pokládá pro účely výpočtu za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů, zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek a zbytků, které pocházejí ze zpracovatelských řetězců, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován), se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové.

V případě paliv vyráběných v rafinériích se pro účely výpočtu podle bodu 17 pokládá za analyzovanou jednotku tato rafinérie.

19. V případě biopaliv se pro účely výpočtu podle bodu 4 použije jako hodnota E_f referenčního fosilního paliva poslední známá skutečná hodnota průměrných emisí z fosilní složky benzínu a motorové nafty spotřebované ve Společenství tak, jak se uvádí podle ustanovení směrnice 98/70/ES. Nejsou-li tyto údaje k dispozici, použije se hodnota 83,8 g CO_{2eq}/MJ .

V případě biokapalin používaných k výrobě elektřiny se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 91 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

V případě biokapalin používaných k výrobě tepla se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 77 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

V případě biokapalin používaných ke kombinované výrobě se pro účely výpočtu podle bodu 4 jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije 85 g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

D. Rozložené standardní hodnoty pro biopaliva a biokapaliny

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „ e_{ec} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standardní emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Ethanol z řepy cukrové	12	12
Ethanol z pšenice	23	23
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	20	20
Ethanol z cukrové třtiny	14	14
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	29	29
Bionafta ze slunečnice	18	18
Bionafta ze sojových bobů	19	19
Bionafta z palmového oleje	14	14
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného (*)oleje	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	18	18
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	15	15
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002.

Rozložené standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Standardní emise skleníkových plynů (g $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Ethanol z řepy cukrové	19	26
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	32	45
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	32	45
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21	30
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	14	19

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	1	1
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako palivo v kogenerační jednotce)	15	21
Ethanol z cukrové třtiny	1	1
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	16	22
Bionafta ze slunečnice	16	22
Bionafta ze sojových bobů	18	26
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	35	49
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	13	18
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	9	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	10	13
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	10	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	30	42
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	7	9
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	4	5
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	14	20
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11

Rozložené standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „*e_{t,d}*“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	2	2
Ethanol z pšenice	2	2
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	2	2
Ethanol z cukrové třtiny	9	9
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	1	1
Bionafta ze slunečnice	1	1
Bionafta ze sojových bobů	13	13
Bionafta z palmového oleje	5	5
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	5	5
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	3	3
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	5	5
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	4	4

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	33	40
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	57	70
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	57	70
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	46	55
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	39	44
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	26	26
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	37	43
Ethanol z cukrové třtiny	24	24
podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	46	52
Bionafta ze slunečnice	35	41
Bionafta ze sojových bobů	50	58
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	54	68
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	32	37
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	10	14
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	41	44
Hydrogenačně upravený slunečnicový rostlinný olej	29	32
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	50	62
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	27	29
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	35	36
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	17	23
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	13	16
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	12	15

E. Odhadované rozložené standardní hodnoty pro budoucí biopaliva a biokapaliny, které nebyly v lednu 2008 na trhu nebo byly na trhu pouze v zanedbatelném množství

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „e_{cc}“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	3	3
Ethanol z odpadního dřeva	1	1
Ethanol cíleně pěstovaných energetických dřevin	6	6
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	1	1
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	4	4
DME z odpadního dřeva	1	1
DME z pěstovaných dřevin	5	5
Methanol z odpadního dřeva	1	1
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	5	5
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Rozložené standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	5	7
Ethanol ze dřeva	12	17
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou ze dřeva	0	0
DME ze dřeva	0	0
Methanol ze dřeva	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Rozložené standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „ e_{td} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	2	2
Ethanol z odpadního dřeva	4	4
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	3	3
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
DME z odpadního dřeva	4	4
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Methanol z odpadního dřeva	4	4
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva nebo biokapaliny	Typické emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (g CO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	11	13
Ethanol z odpadního dřeva	17	22
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	20	25
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	4	4
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	6	6
DME z odpadního dřeva	5	5
DME z pěstovaných dřevin	7	7
Methanol z odpadního dřeva	5	5
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	7	7
podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby	

PŘÍLOHA VI

Minimální požadavky na harmonizovaný vzor národních akčních plánů pro energii z obnovitelných zdrojů

1. Očekávaná konečná spotřeba energie

Hrubá konečná spotřeba energie při výrobě elektřiny, v dopravě a při vytápění a chlazení pro rok 2020 se zohledněním účinků politických opatření v souvislosti s energetickou účinností.

2. Národní odvětvové cíle pro rok 2020 a odhadované podíly energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě

- a) cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny v roce 2020;
- b) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny;
- c) cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení v roce 2020;
- d) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení;
- e) odhadovaný vývoj podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě;
- f) národní orientační plán členského státu podle čl. 3 odst. 2 a přílohy I části B.

3. Opatření k dosažení cílů

- a) přehled všech politik a opatření týkajících se podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů;
- b) konkrétní opatření ke splnění požadavků článků 13, 14 a 16, včetně potřeby rozšířit nebo posílit stávající infrastrukturu, aby se usnadnilo začlenění množství energie z obnovitelných zdrojů, které je zapotřebí k dosažení národního cíle pro rok 2020, a dále opatření k urychlení schvalovacích postupů, opatření k odbourávání jiných než technologických překážek a opatření týkající se článků 17 až 21;
- c) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny;
- d) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení;
- e) režimy podpory členského státu nebo skupiny členských států určené k podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě;
- f) konkrétní opatření na podporu využívání energie z biomasy, zejména pro další zvýšení využívání biomasy, zohledňující:
 - i) dostupnost biomasy: domácí potenciál i dovoz,
 - ii) opatření na zvýšení dostupnosti biomasy zohledňující ostatní uživatele biomasy (zemědělství a odvětví související s lesnictvím);
- g) plánované použití statistických převodů mezi členskými státy a plánovaná účast na společných projektech s dalšími členskými státy a třetími zeměmi:
 - i) odhadovaná přebytečná výroba energie z obnovitelných zdrojů ve srovnání s orientačním plánem, jež by mohla být převedena do jiných členských států,
 - ii) odhadovaný potenciál pro společné projekty,
 - iii) odhadovaná poptávka po energii z obnovitelných zdrojů, která má být pokryta z jiných zdrojů než z domácí výroby.

4. Hodnocení

- a) celkový očekávaný příspěvek jednotlivých technologií pro energie z obnovitelných zdrojů za účelem splnění závazných cílů do roku 2020 a orientačního plánu týkajícího se podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě;
 - b) celkový očekávaný příspěvek opatření k zajištění energetické účinnosti a úspor energie za účelem splnění závazných cílů do roku 2020 a orientačního plánu týkajícího se podílu energie z obnovitelných zdrojů při výrobě elektřiny, vytápění a chlazení a v dopravě.
-

PŘÍLOHA VII

Započtení energie z tepelných čerpadel

Pokud jde o podíl aerotermální, geotermální nebo hydrotermální energie využitě tepelnými čerpadly, jež se považuje za energii z obnovitelných zdrojů pro účely této směrnice, E_{RES} se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

kde

- Q_{usable} = odhadované celkové teplo využitelné tepelnými čerpadly, jež splňují kritéria uvedená v čl. 5 odst. 4, uplatňováno takto: Přihlíží se pouze k tepelným čerpadlům, u nichž je $SPF > 1,15 * 1/\eta$.
- SPF = odhadovaný faktor průměrné sezónní účinnosti u těchto tepelných čerpadel.
- η = poměr mezi celkovou hrubou výrobou elektřiny a primární spotřebou energie pro výrobu elektřiny, a vypočítá se jako průměr EU založený na údajích Eurostatu.

Do 1. ledna 2013 Komise stanoví pokyny, jak mají členské státy odhadovat hodnoty Q_{usable} a SPF u různých zařízení a technologií tepelných čerpadel, přičemž zohlední rozdíly v klimatických podmínkách, zejména velmi studené klima.

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/29/ES**ze dne 23. dubna 2009,****kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾ vytváří systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“), aby se podpořilo snižování emisí skleníkových plynů způsobem efektivním z hlediska nákladů a hospodářsky účinným.
- (2) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽⁵⁾, je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností. Aby se dosáhlo tohoto cíle, neměl by být celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací. Nejnovější hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) ukazuje, že pro dosažení tohoto cíle musí celosvětové emise skleníkových plynů dosáhnout vrcholu v roce 2020. To vyžaduje zvýšení úsilí ze strany Společenství, rychlé zapojení rozvinutých zemí a podporu účasti rozvojových zemí na procesu snižování emisí.

- (3) Evropská rada v březnu 2007 přijala pevný závazek snížit do roku 2020 celkové emise skleníkových plynů ve Společenství o nejméně 20 % pod úroveň roku 1990 a o 30 % za předpokladu, že ostatní vyspělé země se rovněž zaváží k srovnatelným snížením emisí a hospodářsky vyspělejší rozvojové země přispějí úměrně svým povinnostem a příslušným schopnostem. Do roku 2050 by se celosvětové emise skleníkových plynů měly snížit o nejméně 50 % pod úroveň roku 1990. K tomuto snižování emisí by měla přispívat všechna hospodářská odvětví, včetně mezinárodní námořní a letecké dopravy. Letecká doprava se na snižování emisí podílí díky svému zahrnutí do systému Společenství. Pokud členské státy do 31. prosince 2011 neschválí mezinárodní dohodu Mezinárodní námořní organizace, která by do svých cílů v oblasti snižování emisí zahrнула rovněž emise z mezinárodní námořní dopravy, nebo pokud Společenství do stejného dne neschválí žádnou takovou dohodu uzavřenou v rámci UNFCCC, měla by Komise předložit návrh na zahrnutí emisí z mezinárodní námořní dopravy v souladu s harmonizovanými postupy do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost do roku 2013. Tento návrh by měl minimalizovat veškeré nepříznivé dopady na konkurenceschopnost Společenství a přihlížet rovněž k potenciálním přínosům pro životní prostředí.

- (4) Evropský parlament připomněl v usnesení ze dne 31. ledna 2008 k závěrům konference na Bali o změně klimatu (COP 13 a COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ svůj požadavek, aby se průmyslové země zavázaly ke snížení svých emisí skleníkových plynů o nejméně 30 % do roku 2020 a o 60 až 80 % do roku 2050 oproti úrovní roku 1990. Vzhledem k tomu, že tento plán předpokládá pozitivní výsledky konference COP 15, která se bude konat v Kodani v roce 2009, měla by Evropská unie v rámci svého přínosu k budoucí mezinárodní dohodě o změně klimatu (dále jen „mezinárodní dohoda o změně klimatu“) začít vypracovávat vyšší cíle pro snížení emisí pro rok 2020 a pro léta následující a měla by se rovněž pokusit zajistit, že po roce 2013 umožní systém Společenství zavést v případě nutnosti přísnější maximální hodnoty emisí.

- (5) S cílem přispět k dosažení těchto dlouhodobých cílů je vhodné stanovit předvídatelný postup, jímž by měly být snižovány emise zařízení, na která se vztahuje systém Společenství. Aby byl závazek Společenství snížit emise skleníkových plynů o nejméně 20 % pod úroveň roku 1990 splněn efektivněji z hlediska nákladů, měly by přidělené povolenky na emise dotyčných zařízení v roce 2020 být 21 % pod emisní úrovní roku 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. C 325, 19.12.2008, s. 19.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) Aby byla posílena jistota a předvídatelnost systému Společenství, měla by být určena ustanovení o zvýšení míry příspěvku systému Společenství k dosažení celkového snížení o více než 20 %, zejména s ohledem na cíl Evropské rady snížit emise o 30 % do roku 2020, který je považován z vědeckého hlediska za nezbytný k odvrácení nebezpečné změny klimatu.
- (7) Pokud Společenství a třetí země uzavřou mezinárodní dohodu o změně klimatu, v souladu s níž bude po roce 2012 přijato celosvětové opatření, mělo by být zásadním způsobem podpořeno kreditování snížení emisí produkovaných těmito zeměmi. Než se tato dohoda uzavře, mělo by být lépe zajištěno další využívání kreditů z oblastí mimo Společenství.
- (8) Zatímco zkušenost získaná během prvního obchodovacího období ukazuje, že potenciál systému Společenství a dokončení národních alokačních plánů pro druhé obchodovací období povede k zásadnímu snížení emisí do roku 2012, přezkum provedený v roce 2007 potvrdil, že harmonizovanější systém pro obchodování je nezbytný, aby se lépe využily přednosti obchodování s emisemi, předešlo narušení vnitřního trhu a ulehčilo propojení systémů obchodování s emisemi. Dále by měla být zajištěna větší předvídatelnost a měla by být rozšířena oblast působnosti systému o nová odvětví a plyny, aby byl posílen jak signál o ceně uhlíku, což je nutný impuls pro nezbytné investice, tak otevřeny nové možnosti snížení emisí, což povede ke zmenšení celkových nákladů na snižování emisí a k zvýšení účinnosti systému.
- (9) Definice skleníkových plynů by se měla sladit s definicí obsaženou v Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) a jasněji by se měl stanovit a aktualizovat potenciál globálního oteplování pro jednotlivé skleníkové plyny.
- (10) Systém Společenství by se měl rozšířit na další zařízení, u nichž je možno monitorovat, vykazovat a ověřovat emise se stejným stupněm přesnosti, jak vyžadují stávající platné požadavky na monitorování, vykazování a ověřování.
- (11) Pokud existují pro malá zařízení, jejichž emise nepřekračují mezní hodnotu 25 000 tun ekvivalentu CO₂ za rok, rovnocenná opatření ke snižování emisí skleníkových plynů, zejména daňové povahy, měly by být stanoveny postupy, podle kterých by členské státy mohly vyloučit ze systému obchodování s emisemi taková malá zařízení za předpokladu, že zmíněná opatření jsou uplatňována. Vyloučení mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření. V zájmu zjednodušení správy nabízí tato mezní hodnota maximální výhody, pokud jde o snížení administrativních nákladů, měřeno na tunu ekvivalentu CO₂ vyloučenou ze systému. Jelikož v budoucnu již nebudou existovat pětiletá přidělovací období, mělo by být v zájmu jistoty a předvídatelnosti systému stanoveno, jak často musí být přezkoumávána povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Návrh opatření vztahujících se na malá zařízení, jejichž prostřednictvím bude dosaženo příspěvku ke snížení emisí rovnocenného tomu, kterého bylo dosaženo v systému Společenství, by měly předložit členské státy. Uvedená opatření by mohla zahrnovat daňová opatření, dohody s odvětvím průmyslu a regulaci. S ohledem na potřebu snížit zbytečnou administrativní zátěž pro menší producenty emisí mohou členské státy zavést zjednodušené postupy a opatření pro plnění požadavků této směrnice.
- (12) Informace o uplatňování této směrnice by měly být snadno přístupné, a to zejména pro malé a střední podniky.
- (13) Množství povolenek vydané v celém Společenství by se od poloviny období 2008–2012 mělo lineárně snižovat, aby se zajistilo, že systém obchodování s emisemi povede v průběhu času k postupnému a předvídatelnému snížení emisí. Roční snížení povolenek by mělo odpovídat 1,74 % povolenek vydaných členskými státy na základě rozhodnutí Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012, aby systém Společenství cestou co nejmenších nákladů přispěl k tomu, že Společenství splní svůj závazek snížit do roku 2020 celkové emise o nejméně 20 %.
- (14) Tento příspěvek odpovídá snížení emisí v systému Společenství v roce 2020 o 21 % pod hodnoty vykázané v roce 2005 a zahrnuje rovněž dopad rozšíření oblasti působnosti v období 2008–2012 vůči období 2005–2007 a hodnoty emisí pro odvětví obchodování s emisemi z roku 2005, jež byly použity pro vyhodnocení bulharského a rumunského národního alokačního plánu na období 2008–2012, s výsledkem, že v roce 2020 bude moci být přiděleno nejvýše 1 720 milionů povolenek. Přesná množství emisí budou vypočítána, jakmile členské státy vydají povolenky na základě rozhodnutí Komise o národních alokačních plánech na období 2008–2012, neboť přidělení povolenek určitým zařízením bylo podmíněno tím, že jejich emise budou doloženy a ověřeny. Po ukončení přidělování povolenek na období 2008–2012 zveřejní Komise přidělené množství povolenek pro celé Společenství. Toto množství by mělo být přizpůsobeno s ohledem na zařízení, která spadají nebo nespádají v období 2008–2012 anebo od roku 2013 do systému Společenství.
- (15) Dodatečné úsilí, jež má hospodářství Společenství vynaložit, vyžaduje kromě jiného, aby fungoval přepracovaný systém Společenství s nejvyšším možným stupněm hospodářské výkonnosti a na základě plně harmonizovaných podmínek přidělování v rámci Společenství. Základním způsobem přidělování by proto mělo být dražení, neboť je nejjednodušším a podle všeobecného mínění

hospodářsky neúčinnějším systémem. Tím by se měly odstranit rovněž neočekávané zisky a noví účastníci na trhu a hospodářství s nadprůměrně vysokým růstem by měli mít stejné podmínky hospodářské soutěže jako stávající zařízení.

(16) Má-li být zachována environmentální a administrativní účinnost systému Společenství a zabráněno narušení hospodářské soutěže a předčasnému vyčerpání rezervy pro nové účastníky na trhu, měla by být sjednocena pravidla pro nové účastníky na trhu, aby se zajistilo, že všechny členské státy uplatňují stejný přístup, zejména pokud jde o „rozsáhlá rozšiřování“ zařízení. Měla by být proto začleněna harmonizovaná pravidla pro provádění této směrnice. V těchto pravidlech by mělo být podle potřeby definováno „rozsáhlé rozšíření“ jako zvýšení stávajícího instalovaného výkonu nejméně o 10 % či jako výrazný nárůst emisí z tohoto zařízení spojený se zvýšením instalovaného výkonu. Příspěvky z rezervy pro nové účastníky na trhu by měly být poskytovány pouze v případě rozsáhlého rozšíření zařízení.

(17) Všechny členské státy budou muset výrazně investovat, aby do roku 2020 snížily uhlíkovou náročnost svých hospodářství, a ty členské státy, jejichž příjem na obyvatele je nadále významně pod průměrem Společenství a jejichž hospodářství dohánějí bohatší členské státy, budou muset vykonat ještě mnoho, aby zlepšily svou energetickou účinnost. S ohledem na cíle, jimiž je odstranit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Společenství a zajistit nejvyšší možnou míru hospodářské účinnosti při přechodu hospodářství Společenství k bezpečnému a udržitelnému hospodářskému prostoru s nízkými emisemi CO₂, není vhodné přistupovat k odvětvím hospodářství v systému Společenství rozdílně v jednotlivých členských státech. Je proto nutné vyvinout jiné mechanismy k podpoře úsilí členských států s relativně nízkým příjmem na obyvatele a lepšími výhledy růstu. 88 % procent celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, by mělo být rozděleno mezi členské státy na základě jejich poměrného podílu na emisích roku 2005 v systému Společenství nebo na základě průměru za období 2005–2007, podle toho, která hodnota je vyšší. 10 % celkového množství by mělo být rozděleno v zájmu solidarity a růstu ve Společenství ve prospěch některých členských států a mělo by být použito ke snížení emisí a k přizpůsobení se dopadům změny klimatu. Při rozdělení těchto 10 % by se měl brát ohled na příjem na obyvatele za rok 2005 a na výhledy růstu členských států a členské státy s nízkým příjmem na obyvatele a dobrými výhledy růstu by tedy měly obdržet více. Členské státy s průměrným příjmem na obyvatele, který činí více než 20 % průměru Společenství, by měly při tomto rozdělení přispět svým dílem, pokud přímé náklady na celkový balíček odhadnuté v posouzení dopadu provedeném Komisí, připojeném k balíčku prováděcích opatření k cílům EU v oblasti změny klimatu a obnovitelných energií pro rok 2020, nepřesahují 0,7 % HDP. Další 2 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, by

měly být rozděleny mezi členské státy, jejichž emise skleníkových plynů v roce 2005 byly alespoň o 20 % nižší než úroveň emisí ve výchozím roce, které se na ně vztahovaly podle Kjótského protokolu.

(18) Vzhledem ke značnému úsilí, kterého je třeba pro ochranu klimatu a přizpůsobení se nevyhnutelným dopadům změny klimatu, je vhodné použít nejméně 50 % výnosů z dražeb povolenek ke snížení emisí skleníkových plynů, k přizpůsobení se dopadům změny klimatu, k financování výzkumu a vývoje v oblasti snižování emisí a přizpůsobení se, k rozvoji energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Unie pokrýt do roku 2020 20 % svých energetických potřeb energií z obnovitelných zdrojů, ke splnění závazku Společenství zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost Společenství o 20 %, na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání skleníkových plynů, na příspěvek do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízenému na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na opatření k zamezení odlesnění a k podpoře přizpůsobení se v rozvojových zemích a k řešení sociálních otázek, jako je například možný nárůst cen elektřiny v domácnostech s nízkými a středními příjmy. Tento procentní podíl je výrazně pod čistými výnosy, jež orgány veřejné moci očekávají z dražeb, a bere do úvahy potenciální ztráty příjmů z daní právnických osob. Výnosy z dražeb povolenek by kromě toho měly být používány k financování administrativních nákladů na řízení systému Společenství. Tato směrnice by také měla upravovat sledování toho, jak jsou prostředky získané z dražeb používány k daným účelům. Oznámení o použití prostředků nezbavuje členské státy povinnosti stanovené v čl. 88 odst. 3 Smlouvy informovat o některých vnitrostátních opatřeních. Touto směrnicí nejsou dotčeny výsledky jakýchkoli budoucích řízení o státní podpoře, která mohou být uskutečněna v souladu s články 87 a 88 Smlouvy.

(19) Proto by se mělo plné dražení povolenek od roku 2013 pro odvětví energetiky stát pravidlem, při zohlednění schopnosti tohoto odvětví přesouvat zvýšené náklady na CO₂, a pro zachytávání a ukládání CO₂ by neměly být přidělovány bezplatné povolenky, neboť pobídka pro toto opatření spočívá v povolenkách, které s ohledem na uložené emise nemusí být vyraženy. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže, mohou výrobci elektřiny dostávat bezplatné povolenky na dálkové vytápění a chlazení a na teplo a chlazení vyrobené vysoce účinnou kombinovanou výrobou tepla a elektřiny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií⁽¹⁾ v případě, že by na takové teplo vyrobené v zařízeních jiných odvětví byly přiděleny bezplatné povolenky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Hlavní dlouhodobá pobídka pro zachytávání a ukládání CO₂ a nové technologie využívající obnovitelné zdroje energie spočívá v tom, že nebudou muset být vyřazeny povolenky na emise CO₂, které jsou trvale uloženy nebo jejichž vzniku se zabrání. V zájmu rychlejší demonstrace prvních komerčních zařízení a inovativních technologií využívajících obnovitelné zdroje energie by se navíc měly vyhradit povolenky z rezervy pro nové účastníky na trhu k tomu, aby prvním takovým zařízením v Unii mohla být vyplacena odpovídající odměna za dostatečné množství tun uloženého nebo nevyprodukovaného CO₂, pokud existuje dohoda o sdílení znalostí. Dodatečné financování by se mělo vztahovat na dostatečně velké projekty, které jsou svou podstatou inovativní a na jejichž financování se významnou měrou podílí provozovatel, jenž pokrývá v zásadě více než polovinu příslušných investičních nákladů, a mělo by zohledňovat životaschopnost projektu.
- (21) Pro jiná odvětví, na která se vztahuje systém Společenství, by měl být stanoven přechodný systém, podle něhož by v roce 2013 bylo bezplatně přidělováno 80 % množství, jež odpovídá procentnímu podílu celkových emisí v celém Společenství v období 2005–2007 vypuštěných dotyčnými zařízeními na celkovém množství povolenek přidělených každoročně ve Společenství. Poté by měl počet bezplatných povolenek klesat každý rok stejným dílem až k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.
- (22) Má-li se zajistit řádné fungování trhů s uhlíkem a elektřinou, měly by být dražby povolenek na období od roku 2013 zahájeny do roku 2011 a měly by se zakládat na jasných a objektivních zásadách stanovených s dostatečným předstihem.
- (23) Aby se co nejvíce omezilo narušení hospodářské soutěže ve Společenství, mělo by být přechodně povoleno přidělování bezplatných povolenek zařízením na základě harmonizovaných pravidel Společenství („předem stanovené referenční hodnoty“). Tato pravidla by měla vycházet z technik s největší účinností týkající se skleníkových plynů a energie, neúčinnějších náhražek a alternativních výrobních procesů, používání biomasy, energie z obnovitelných zdrojů, jakož i zachytávání a ukládání CO₂. Neměla by vytvářet žádnou pobídku ke zvýšení emisí a měla by zajistit, aby byl stále větší podíl dotyčných povolenek dražen. V zájmu řádného fungování trhu musí být přiděly určeny před začátkem obchodovacího období. Uvedená harmonizovaná pravidla mohou rovněž zohlednit emise související s používáním hořlavých odpadních plynů, nelze-li vzniku těchto odpadních plynů v průmyslové výrobě zabránit. V tomto ohledu mohou stanovit, že provozovatelům zařízení na spalování uvedených odpadních plynů nebo provozovatelům zařízení, která jsou původci těchto plynů, budou přiděleny bezplatné povolenky. Tato pravidla by měla rovněž předcházet neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže na trzích s elektřinou, vytápěním a chlazením dodávanými průmyslovými zařízeními.
- Dále by měla zabránit nežádoucímu narušování hospodářské soutěže mezi průmyslovými činnostmi prováděnými v zařízeních s jediným provozovatelem a výrobou, která je prováděna v externích zařízeních. Měla by platit pro nové účastníky na trhu, kteří provozují stejné činnosti jako stávající zařízení, jimž jsou přechodně přidělovány bezplatné povolenky. S cílem zamezit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu by neměly být bezplatné povolenky přidělovány na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu. Povolenky, které se v roce 2020 ještě budou nacházet v rezervě pro nové účastníky na trhu, by měly být nabídnuty v dražbě.
- (24) Společenství bude při vyjednávání o ambiciózní mezinárodní dohodě o změně klimatu, jež povede k dosažení cíle omezení nárůstu zemské teploty na 2 °C, nadále v čele a opírá se o pokrok dosažený v této oblasti na 13. konferenci stran UNFCC a třetí schůzce smluvních stran Kjótského protokolu, která se konala na indonéském Bali ve dnech 3. až 14. prosince 2007. Pokud by ostatní rozvinuté země a další významní producenti emisí skleníkových plynů nepřistoupili k této mezinárodní dohodě, mohlo by to vést ke zvýšení emisí skleníkových plynů v třetích zemích, jejichž průmyslová odvětví nejsou vázána srovnatelnými uhlíkovými omezeními („únik uhlíku“), a zároveň hospodářsky znevýhodnit určitá energeticky náročná odvětví a pododvětví ve Společenství, jež jsou vystavena mezinárodní hospodářské soutěži. To by mohlo narušit ekologickou vyváženost a přínos opatření Společenství. Aby se vyřešil problém úniku uhlíku, mělo by Společenství přidělovat bezplatně 100 % povolenek odvětvím nebo pododvětvím, jež splňují příslušná kritéria. Určení těchto odvětví nebo pododvětví a nutných opatření by mělo být nově posouzeno s cílem zajistit, aby se zasahovalo jen v nezbytných případech a aby se vyloučilo nadměrné vyrovnání. Pro ta specifická odvětví nebo pododvětví, kde může být opodstatněné se domnívat, že riziku úniku uhlíku nelze zabránit jinak, a kde elektřina představuje vysoký podíl výrobních nákladů a je vyráběna účinně, mohou přijatá opatření brát ohled na spotřebu elektřiny ve výrobním procesu, aniž by bylo změněno celkové množství povolenek. Prvním krokem by mělo být posouzení rizika úniku uhlíku, které hrozí v těchto odvětvích a pododvětvích, za použití trojmístného číselného kódu (kód NACE-3) nebo případně – jsou-li příslušné údaje dostupné – za použití čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4).
- (25) Komise by proto do 30. června 2010 měla přezkoumat situaci, konzultovat všechny příslušné sociální partnery a s ohledem na výsledky mezinárodních jednání spolu s vhodnými návrhy předložit zprávu. V této souvislosti by měla Komise do 31. prosince 2009 zjistit, u kterých energeticky náročných průmyslových odvětví nebo pododvětví je pravděpodobné, že dojde k úniku uhlíku. Komise by svou analýzu měla založit na vyhodnocení, nakolik může průmysl náklady na potřebné povolenky přenést na ceny příslušných produktů bez výrazných ztrát tržních podílů zařízení mimo Společenství, jež nepřijímají srovnatelná opatření ke snižování svých emisí. Energeticky náročná průmyslová odvětví, u nichž bylo zjištěno výrazné riziko

úniku uhlíku, by mohla obdržet větší množství bezplatných povolenek, nebo by mohl být zaveden účinný vyrovnávací systém pro CO₂, aby byly vytvořeny srovnatelné podmínky pro zařízení ze Společenství, u nichž existuje výrazné riziko úniku uhlíku, a zařízení z třetích zemí. Takový systém by mohl ukládat dovozcům povinnosti, které by nebyly méně výhodné než ty, které platí pro zařízení ve Společenství, například povinnost vyřazení povolenek. Všechna přijatá opatření by musela být v souladu se zásadami UNFCCC, zejména se zásadou společné, ale rozlišené zodpovědnosti a příslušných schopností, přičemž by byl brán ohled na zvláštní situaci nejméně rozvinutých zemí. Kromě toho by tato opatření musela být v souladu s mezinárodními závazky Společenství, včetně závazků podle dohody WTO.

- (26) Diskuse v Evropské radě o určení odvětví nebo pododvětví, u nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, má výjimečnou povahu a žádným způsobem neovlivňuje postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi podle článku 202 Smlouvy.
- (27) Členské státy mohou usoudit, že je nezbytné poskytovat dočasné kompenzace určitým zařízením, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku, za náklady spojené s emisemi skleníkových plynů, které se promítají do cen elektřiny. Tato podpora by měla být poskytnuta pouze tehdy, je-li nezbytná a úměrná, a měla by zajistit, že v systému Společenství zůstanou zachovány pobídky k úspoře energie a posun poptávky od „šedé“ k „zelené“ elektřině.
- (28) Aby byly ve Společenství zajištěny rovné podmínky hospodářské soutěže, mělo by být harmonizovaným způsobem stanoveno používání kreditů provozovateli v systému Společenství pro snížení emisí dosažených provozovateli mimo Společenství. Kjótský protokol vytyčuje kvantifikované emisní cíle pro rozvinuté země na období 2008–2012 a stanoví zavedení certifikovaných snížení emisí (CER) z projektů mechanismu čistého rozvoje (CDM) a jednotek snížení emisí (ERU) z projektů společné realizace (JI), které mohou rozvinuté země používat k dosažení části emisních cílů. I když kjótský rámec neumožňuje vytvářet po roce 2013 žádné jednotky snížení emisí, aniž budou kvantifikovány nové emisní cíle pro přijímací země, mohou být kredity mechanismu čistého rozvoje dále vytvářeny. Doplňkové používání CER a ERU ze zemí, jež ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu, by mělo být možné, jakmile uvedená dohoda vstoupí v platnost. V případě nepodepsání takové dohody by možnosti dalšího používání CER a ERU narušovaly tuto pobídku a ztížily dosažení cíle Společenství posílit používání obnovitelných zdrojů energie. Používání CER a ERU by mělo být v souladu s cílem Společenství vyrábět do roku 2020 20 % energie z obnovitelných zdrojů a mělo by podporovat energetickou účinnost, inovace a technologický rozvoj. Pokud je to v souladu s dosažením uvedených cílů, měla by existovat možnost uzavírat dohody s třetími zeměmi za účelem tvorby pobídek pro snížení emisí v těchto zemích, které vedou ke skutečnému dodatečnému snížení emisí skleníkových plynů a zároveň podněcují inovaci společností usazených ve Společenství a technologický rozvoj ve třetích zemích. Takové dohody mohou být ratifikovány více zeměmi. Jakmile Společenství schválí uspokojivou mezinárodní dohodu o změně klimatu, měl by být rozšířen přístup ke kreditům z projektů v třetích zemích současně se zvýšením úrovně snížení emisí, které má být dosaženo v systému Společenství.
- (29) V zájmu předvídatelnosti by se mělo provozovatelům zajistit, že pro období 2008–2012 povolené, ale nevyužité CER a ERU z typů projektů způsobily pro použití v systému Společenství během období 2008–2012 budou moci být používány i po roce 2012. Jelikož členské státy nesmějí před rokem 2015 přenášet CER a ERU v držení provozovatelů mezi závazkovými obdobími v rámci mezinárodních dohod („banking“ CER a ERU), a pouze v případě, že se členské státy rozhodnou, že povolí banking těchto CER a ERU v rámci k tomuto účelu omezených práv, mělo by být tohoto zajištění dosaženo tím, že bude členským státům uloženo, aby provozovatelům povolily vyměnit CER a ERU, které byly přiděleny pro snížení emisí před rokem 2012, za povolenky platné od roku 2013. Protože by však členské státy neměly být povinny přijímat CER a ERU, u kterých není jisté, že je budou moci používat ke splnění svých stávajících mezinárodních závazků, měl by tento požadavek platit jen do 31. března 2015. Provozovatelé by měli dostat stejné ujištění pro CER z projektů, které byly zahájeny před rokem 2013 za účelem snížení emisí počínaje rokem 2013. Je důležité, aby kredity z projektů využívané provozovateli představovaly skutečné, ověřitelné, dodatečné a trvalé snížení emisí, měly jednoznačný přínos z hlediska udržitelného rozvoje a neměly žádné významné nepříznivé dopady na životní prostředí a sociální dopady. Měl by být vytvořen postup, jenž umožní vyloučení některých typů projektů.
- (30) Pro případ, že se uzavření mezinárodní dohody o změně klimatu opozdí, by měla existovat možnost prostřednictvím dohod s třetími zeměmi používat v systému Společenství kredity z vysoce hodnotných projektů. Takové dohody, které mohou být dvoustranné nebo mnohostranné, by mohly nadále umožnit, aby byly projekty, které do roku 2012 vytvářely ERU, ale v kjótském rámci již tak činit nemohou, v systému Společenství nadále uznávány.

- (31) Nejméně rozvinuté země jsou obzvláště citlivé vůči dopadům změny klimatu a za emise skleníkových plynů jsou zodpovědné jen malým procentním dílem. Proto by měla být dána potřebám těchto zemí zvláštní priorita, když jsou výnosy z dražeb používány k podpoře přizpůsobení se rozvojových zemí dopadům změny klimatu. V těchto zemích bylo zatím zahájeno jen málo projektů mechanismu čistého rozvoje, proto by mělo být poskytnuto ujištění, že kredity z projektů, které v nejméně rozvinutých zemích začnou po roce 2012, budou přijímány i v případě neexistence mezinárodní dohody o změně klimatu, pokud jsou tyto projekty zřetelně doplňkové a přispívají k udržitelnému rozvoji. Tento nárok by měl být přiznán nejméně rozvinutým zemím do roku 2020 za předpokladu, že do té doby ratifikují buď mezinárodní dohodu o změně klimatu, nebo dvoustrannou či mnohostrannou dohodu se Společenstvím.
- (32) Jakmile bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu, budou se moci použít dodatečné kredity až do výše poloviny dodatečného snížení uskutečněného v systému Společenství a kvalitní kredity z CDM z třetích zemí by měly být od roku 2013 akceptovány v systému Společenství teprve tehdy, až tyto země ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu.
- (33) Společenství a členské státy by měly povolit projektové činnosti jen tehdy, když všichni účastníci na projektu mají ústředí v zemi, která s ohledem na tyto projekty uzavřela mezinárodní dohodu, za účelem zamezit „podnikatelské parazitování“ v zemích, které mezinárodní dohodu neuzavřely, s výjimkou těch účastníků, kteří mají ústředí v třetích zemích nebo v subfederálních či regionálních celcích, které jsou propojeny se systémem Společenství.
- (34) Tím, že některá ustanovení této směrnice odkazují na přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím, není dotčena možnost, aby tuto dohodu uzavřely i členské státy.
- (35) Vzhledem k dosavadním zkušenostem by měla být zdokonalena ustanovení systému Společenství pro monitorování, vykazování a ověřování emisí.
- (36) Unie by měla usilovat o zavedení mezinárodně uznávaného systému, který by zajistil snížení odlesňování a zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění, a podpořit v rámci UNFCCC cíl, kterým je vytvoření mechanismů financování zohledňujících stávající ujednání a tvořících součást účinné, výkonné, spravedlivé a soudržné finanční struktury v rámci mezinárodní dohody o změně klimatu, již má být dosaženo na kodaňské konferenci o změně klimatu (COP 15 a COP/MOP 5).
- (37) K vyjasnění věcné působnosti směrnice 2003/87/ES, co se týče všech typů kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů, by měla být doplněna definice „spalování“.
- (38) Aby se zajistilo, že povolenky mezi osobami v rámci Společenství mohou být neomezeně přenášeny a že systém Společenství může být od ledna 2012 propojen se systémy obchodování s emisemi ve třetích zemích a v subfederálních nebo regionálních celcích, měly by být všechny povolenky vedeny v registru Společenství zřízeném rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu⁽¹⁾. Tím by nemělo být dotčeno vedení vnitrostátních registrů pro emise, na které se systém Společenství nevztahuje. Registr Společenství by měl poskytovat stejně kvalitní služby jako národní registry.
- (39) Od roku 2013 by se na ekologicky bezpečné zachytávání, dopravu a geologické ukládání CO₂ měl vztahovat systém Společenství v harmonizované podobě.
- (40) Mělo by být sjednáno vzájemné uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli třetí zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.
- (41) Třetí země, které sousedí s Uníí, by měly být vyzvány k tomu, aby se v případě, že splní podmínky této směrnice, k systému Společenství připojily. Dosažení tohoto cíle by Komise měla co nejusilovněji podporovat při jednáních s kandidátskými zeměmi, potenciálními kandidátskými zeměmi a zeměmi, na něž se vztahuje evropská politika sousedství, i při poskytování finanční a technické pomoci těmto zemím. To by usnadnilo předávání technologií a poznatků těmto zemím, což je významný prostředek pro zajištění všeobecného prospěchu v oblasti hospodářské, sociální i ochrany životního prostředí.
- (42) Tato směrnice by měla upravit budoucí dohody o uznávání povolenek mezi systémem Společenství a jinými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí, jež budou slučitelné se systémem Společenství, s přihlédnutím k náročnosti cílů v oblasti životního prostředí a existenci důsledného a srovnatelného mechanismu pro monitorování, vykazování a ověřování emisí a systému dohledu nad dodržováním požadavků.

(¹) Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) S přihlédnutím ke zkušenostem se systémem Společenství by mělo být možné přidělovat povolenky pro projekty, které snižují emise skleníkových plynů, za předpokladu, že budou prováděny podle pravidel harmonizovaných na úrovni Společenství a že nepovedou k tomu, že by snížení emisí byla započítávána dvakrát, ani nebudou překážkou rozšíření oblasti působnosti systému Společenství nebo dalším politickým opatřením týkajícím se snížení emisí, na která se nevztahuje systém Společenství.
- (44) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (45) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí opatření k harmonizaci pravidel týkajících se definice nového účastníka na trhu, dražení povolenek, přechodného přidělování povolenek v celém Společenství, stanovení kritérií a postupů použitelných pro výběr určitých demonstračních projektů, stanovení seznamu odvětví a pododvětví, v nichž hrozí značné riziko úniku uhlíku, používání kreditů, monitorování, vykazování a ověřování emisí, akreditace ověřovatelů, provádění harmonizovaných pravidel pro projekty a změny některých příloh. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky směrnice 2003/87/ES, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (46) Směrnice 2003/87/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (47) Je vhodné stanovit brzké provedení těchto ustanovení, na jejichž základě bude fungovat přepracovaný systém Společenství od roku 2013.
- (48) V zájmu řádného průběhu obchodovacího období 2008–2012 a bez dotčení možnosti, že Komise přijme pro fungování přepracovaného systému Společenství od roku 2013 potřebná opatření, by se měla nadále používat ustanovení směrnice 2003/87/ES ve znění směrnice 2004/101/ES⁽²⁾, směrnice 2008/101/ES⁽³⁾ a nařízení (ES) č. 219/2009⁽⁴⁾.
- (49) Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy.
- (50) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (51) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (52) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2003/87/ES

Směrnice 2003/87/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Tato směrnice rovněž stanoví větší snížení emisí skleníkových plynů s cílem přispět k takovým úrovním snížení, které se z vědeckého hlediska považují za nezbytné k odvrácení nebezpečné změny klimatu.“

Tato směrnice rovněž upravuje hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle Společenství, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí skleníkových plynů nad rámec povinností podle článku 9, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.“

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/101/ES ze dne 27. října 2004, kterou se s ohledem na projektové mechanismy Kjótského protokolu mění směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 18).

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES ze dne 19. listopadu 2008, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem začlenění činností v oblasti letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).

(5) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

2) Článek 3 se mění takto:

a) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) ‚skleníkovými plyny‘ rozumějí plyny uvedené v příloze II a jiné plynné složky atmosféry, přírodní i antropogenní, které absorbují a opětovně vyzařují infračervené záření;“;

b) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) ‚novým účastníkem na trhu‘ rozumí:

- jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé po 30. červnu 2011,
- jakékoli zařízení poprvé provádějící činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, nebo
- jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I nebo činnost, jež je v souladu s čl. 24 odst. 1 nebo 2 zahrnuta v systému Společenství, které bylo rozsáhle rozšířeno po 30. červnu 2011, pouze pokud jde o toto rozšíření.“;

c) doplňují se nová písmena, která znějí:

„t) ‚spalováním‘ rozumí každá oxidace paliv bez ohledu na způsob, jakým jsou tímto procesem vyprodukované teplo, elektřina nebo mechanická energie využity, a veškeré jiné přímo spojené činnosti, včetně čištění odpadních plynů;

u) ‚výrobce elektřiny‘ rozumí zařízení, které 1. ledna 2005 nebo později vyrábělo elektřinu na prodej třetí osobám a v němž neprobíhá jiná činnost uvedená v příloze I než ‚spalování paliv‘.“

3) V čl. 3c odst. 2 se slova „v čl. 11 odst. 2“ nahrazují slovy „v čl. 13 odst. 1“.

4) V článku 3g se slova „s pokyny přijatými podle článku 14“ nahrazují slovy „s nařízením uvedeným v článku 14“.

5) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů

Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2005 žádné zařízení neprovozovalo činnosti uvedené v příloze I, při kterých vznikají emise specifické pro tyto činnosti, pokud provozovateli nebylo uděleno povolení příslušným orgánem v souladu s články 5 a 6 nebo pokud nebylo zařízení vyňato ze systému Společenství podle článku 27. To se vztahuje i na zařízení, která byla zahrnuta podle článku 24.“

6) V článku 5 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) opatření plánovaných k monitorování emisí a jejich vykazování v souladu s nařízením uvedeným v článku 14.“

7) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Příslušný orgán nejméně každých pět let přezkoumá povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů a v případě potřeby provede jakékoli změny.“;

b) v odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) monitorovací plán odpovídající požadavkům nařízení uvedeného v článku 14. Členské státy mohou provozovatelům umožnit monitorovací plán aktualizovat, aniž by došlo ke změně povolení. Provozovatelé předkládají veškeré aktualizované monitorovací plány příslušnému orgánu ke schválení.“;

8) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Změny zařízení

Provozovatel uvědomí příslušný orgán o veškerých plánovaných změnách povahy nebo fungování zařízení nebo o rozšíření či výrazném snížení jeho kapacity, které mohou vyžadovat aktualizaci povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů. Příslušný orgán povolení podle potřeby aktualizuje. Dojde-li ke změně totožnosti provozovatele zařízení, příslušný orgán povolení aktualizuje a zahrne do něj jméno a adresu nového provozovatele.“

9) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Množství povolenek pro celé Společenství

Množství povolenek pro celé Společenství, které se od roku 2013 začne vydávat každoročně, se lineárně snižuje po uplynutí poloviny období 2008–2012. Množství se snižuje o lineární faktor 1,74 % ve srovnání s průměrným celkovým ročním množstvím povolenek, které vydaly členské státy v souladu s rozhodnutím Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.

Komise do 30. června 2010 zveřejní absolutní množství povolenek pro celé Společenství na rok 2013, založené na celkovém množství povolenek, které vydaly nebo mají vydat členské státy v souladu s rozhodnutími Komise o jejich národních alokačních plánech na období 2008–2012.

Komise přezkoumá lineární faktor a v roce 2020 nebo později případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh s cílem přijmout rozhodnutí do roku 2025.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Úprava množství povolenek pro celé Společenství

1. Co se týče zařízení, která byla zahrnuta do systému Společenství v období 2008–2012 podle čl. 24 odst. 1, upraví se množství povolenek, které se mají vydat od 1. ledna 2013, tak, aby vyjadřovalo průměrné roční množství povolenek vydaných pro tato zařízení během doby jejich zahrnutí do systému, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9.

2. Členské státy zajistí, aby provozovatelé zařízení provádějících činnosti uvedené v příloze I, která jsou zahrnuta do systému Společenství pouze v období od roku 2013, předkládali příslušným orgánům řádně podložené a nezávisle ověřené údaje o emisích, aby mohly být zohledněny při úpravě množství povolenek, které se mají pro celé Společenství vydat.

Všechny tyto údaje se předloží příslušnému orgánu do 30. dubna 2010 v souladu s předpisy přijatými podle čl. 14 odst. 1.

Pokud jsou předložené údaje řádně podloženy, příslušný orgán je oznámí Komisi do 30. června 2010 a množství povolenek, které se mají vydat, upravené o lineární faktor uvedený v článku 9, se upraví odpovídajícím způsobem. V případě zařízení vypouštějících jiné skleníkové plyny než CO_2 smí příslušný orgán oznámit nižší objem emisí v závislosti na potenciálu těchto zařízení ke snížení emisí.

3. Komise zveřejní upravená množství uvedená v odstavcích 1 a 2 do 30. září 2010.

4. Pokud jde o zařízení, která jsou vyloučena ze systému Společenství podle článku 27, snižuje se množství povolenek, které se mají v celém Společenství vydat od 1. ledna 2013, tak, aby odráželo průměrné množství ověřených emisí těchto zařízení v období 2008–2010 po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.“

11) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Dražení povolenek

1. Všechny povolenky, které nejsou přiděleny bezplatně v souladu s články 10a a 10c, členské státy od roku 2013 draží. Do 31. prosince 2010 Komise určí a zveřejní předpokládané množství povolenek, které budou draženy.

2. Celkové množství povolenek, které každý členský stát draží, má toto složení:

- a) 88 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy podílem, který je totožný s podílem ověřených emisí podle systému Společenství za rok 2005 nebo s průměrem za období 2005–2007 dotyčného členského státu, podle toho, která hodnota je vyšší;
- b) 10 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi některé členské státy na účely solidarity a růstu ve Společenství, čímž se zvýší množství povolenek, které tyto členské státy draží podle písmene a), o procentní podíly uvedené v příloze IIa; a
- c) 2 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi členské státy, jejichž emise skleníkových plynů v roce 2005 byly alespoň o 20 % nižší než emise ve výchozím roce, které se na ně vztahují podle Kjótského protokolu. Rozdělení tohoto procentního podílu mezi dotyčné členské státy je stanoveno v příloze IIb.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se podíl členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, vypočítá na základě jejich ověřených emisí podle systému Společenství v roce 2007.

V případě potřeby se procentní podíly uvedené v prvním pododstavci písm. b) a c) úměrně upraví, aby rozdělení představovalo 10 % a 2 %.

3. Členské státy určí způsob, jakým mají být využity výnosy z dražeb povolenek. Alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2 včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c), anebo ekvivalent těchto výnosů ve finanční hodnotě, se použije k jednomu nebo více z těchto účelů:

- a) na snížení emisí skleníkových plynů, včetně příspěvku do Globálního fondu pro energetickou účinnost a energii z obnovitelných zdrojů a do Fondu pro přizpůsobení zřízeného na poznaňské konferenci o změně klimatu (COP 14 a COP/MOP 4), na přizpůsobení dopadům

změny klimatu a na financování projektů výzkumu a vývoje a demonstračních projektů týkajících se snižování emisí a přizpůsobení změně klimatu, včetně účasti na iniciativách v rámci Evropského strategického plánu pro energetické technologie a evropských technologických platforem;

- b) na vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Společenství pokrýt do roku 2020 20 % svých energetických potřeb energií z obnovitelných zdrojů a na vývoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství ke splnění závazku Společenství zvýšit do roku 2020 energetickou účinnost o 20 %;
- c) na předcházení odlesňování a na zvýšení zalesňování a obnovy zalesnění v rozvojových zemích, které ratifikují mezinárodní dohodu o změně klimatu; na převod technologií a snazší přizpůsobení se nepříznivým důsledkům změny klimatu v těchto zemích;
- d) na zachytávání CO₂ v lesních porostech ve Společenství;
- e) na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO₂ zejména z elektráren spalujících pevná fosilní paliva a z řady průmyslových odvětví a pododvětví, a to i ve třetích zemích;
- f) na podněcování k přechodu na ty způsoby dopravy, které produkují nízké emise uhlíku, a na veřejnou hromadnou dopravu;
- g) na financování výzkumu a vývoje v oblasti energetické účinnosti a čistých technologií v odvětvích, na něž se vztahuje tato směrnice;
- h) na opatření, jejichž cílem je zvýšit energetickou účinnost a zlepšit izolaci nebo poskytnout finanční podporu na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy;
- i) na pokrytí administrativních nákladů na řízení systému Společenství.

Má se za to, že členské státy dosáhly souladu s tímto odstavcem, pokud zavedly a uplatňují politiky daňové nebo finanční podpory, zejména ve vztahu k rozvojovým zemím, anebo vnitrostátní regulační politiky na posílení finanční podpory, které jsou vytvořeny pro účely uvedené v prvním pododstavci a které představují hodnotu odpovídající alespoň 50 % výnosů z dražeb povolenek podle odstavce 2, včetně všech výnosů z dražeb povolenek uvedených v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c).

Členské státy informují Komisi o využití výnosů a o krocích učiněných podle tohoto odstavce ve svých zprávách předložených podle rozhodnutí č. 280/2004/ES.

4. Do 30. června 2010 přijme Komise nařízení o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb, aby byla zajištěna jejich otevřenost, transparentnost, harmonizace a nediskriminační povaha. Tento proces by proto měl být předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládaný objem povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.

Dražby se pořádají tak, aby bylo zajištěno,

- a) že provozovatelé, a zejména malé a střední podniky, na které se vztahuje systém Společenství, mají k dražbám plný, náležitý a spravedlivý přístup;
- b) že všichni účastníci mají ve stejný okamžik přístup ke stejným informacím a že účastníci dražby nenarušují;
- c) že organizace dražeb a účast na nich je efektivní z hlediska nákladů a že se předchází zbytečným administrativním nákladům a
- d) že přístup k povolenkám je zaručen i malým producentům emisí.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Členské státy podávají o každé dražbě zprávu týkající se řádného dodržení dražebních pravidel, zejména pokud jde o spravedlivý a otevřený přístup, transparentnost, tvorbu cen a technické a organizační stránky dražby. Tyto zprávy se předkládají do jednoho měsíce po konání dražby a zveřejňují se na internetových stránkách Komise.

5. Komise sleduje fungování evropského trhu s uhlíkem. Každoročně překládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování evropského trhu s uhlíkem, která se týká i provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů. Členské státy v případě nutnosti zajistí, aby byly Komisi veškeré příslušné informace poskytnuty nejpozději dva měsíce předtím, než Komise zprávu přijme.“

12) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 10a

Přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek platná v celém Společenství

1. Do 31. prosince 2010 přijme Komise prováděcí opatření k harmonizovanému přidělování povolenek uvedená v odstavcích 4, 5, 7 a 12, včetně veškerých opatření nutných pro harmonizované uplatňování odstavce 19.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Opatření uvedená v prvním pododstavci v možném rozsahu určí předem stanovené referenční hodnoty pro celé Společenství, aby se přidělování uskutečňovalo způsobem, který motivuje ke snižování emisí skleníkových plynů a k energeticky účinným technikám, přičemž tam, kde jsou příslušná zařízení k dispozici, se zohlední nejučinnější techniky, náhražky, alternativní výrobní procesy, vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny, účinné způsoby využívání energie z odpadních plynů, využívání biomasy a zachytávání a ukládání oxidu uhličitého. Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny, s výjimkou případů, na které se vztahuje článek 10c, a elektřiny vyráběné z odpadních plynů.

Aby se při výrobním procesu v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo maximálního snížení emisí skleníkových plynů a maximální energetické účinnosti, vychází se při výpočtu referenční hodnoty v každém odvětví a pododvětví v zásadě z produktů, a nikoli ze vstupů.

Komise při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích a pododvětvích konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Komise poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, která povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů porovnatelnému se snížením emisí Společenství, přezkoumá tato opatření s cílem zajistit, aby byly bezplatné povolenky přidělovány pouze tehdy, kdy je to plně odůvodněné ve smyslu uvedené dohody.

2. Při stanovení zásad pro určování předem stanovených referenčních hodnot v jednotlivých odvětvích nebo pododvětvích je výchozím bodem průměrný výkon, kterého v daném odvětví nebo pododvětví dosáhlo 10 % nejučinnějších zařízení Společenství v letech 2007 a 2008. Komise konzultuje příslušné zúčastněné subjekty, včetně dotčených odvětví a pododvětví.

Narizení podle článků 14 a 15 stanoví za účelem určení předem stanovených referenčních hodnot harmonizovaná pravidla monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů vzniklých v souvislosti s výrobou.

3. S výhradou odstavců 4 a 8 a bez ohledu na článek 10c se bezplatné povolenky nepřidělují výrobcům elektřiny, zařízením na zachytávání CO₂, přepravnímu potrubí pro CO₂ ani úložištím CO₂.

4. Bezplatné povolenky se přidělují na dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu směrnice 2004/8/ES v případě hospodářsky odůvodněných žádostí, pokud jde o vytápění či chlazení. V každém roce následujícím po roce 2013 se celkové množství povolenek přidělených těmto zařízením a týkajících se tohoto tepla upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

5. Maximální roční počet povolenek, jež je základem pro výpočet povolenek pro zařízení, na která se nevztahuje odstavce 3 a která nejsou novými účastníky na trhu, nepřesáhne součet

- a) ročního celkového množství pro celé Společenství, jak je určeno podle článku 9, vynásobeného podílem emisí ze zařízení, na něž se nevztahuje odstavce 3, na celkovém průměrném množství ověřených emisí vyprodukovaném v období 2005–2007 zařízeními, na něž se vztahoval systém Společenství v období 2008–2012, a
- b) celkového průměrného ročního množství ověřených emisí vyprodukovaných v období 2005–2007 zařízeními, jež budou do systému Společenství zařazena až od roku 2013 a na něž se nevztahuje odstavce 3, po úpravě o lineární faktor uvedený v článku 9.

V případě nutnosti se použije opravný koeficient, který je jednotný pro všechna odvětví.

6. Pro odvětví nebo pododvětví, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny, mohou členské státy rovněž přijmout finanční opatření ke kompenzaci těchto nákladů, jsou-li v souladu s platnými a připravovanými pravidly státní podpory v této oblasti.

Tato opatření se zakládají na předem stanovených referenčních hodnotách nepřímých emisí CO₂ na jednotku výroby. Tyto referenční hodnoty se vypočítají pro dané odvětví nebo pododvětví jako násobek spotřeby elektřiny na jednotku výroby odpovídající nejučinnějším dostupným technologiím a emisí CO₂ příslušné evropské skladby zdrojů pro výrobu elektřiny.

7. Pět procent z množství povolenek pro celé Společenství určeného v souladu s články 9 a 9a na období 2013–2020 se vyčlení pro nové účastníky na trhu jako maximální množství, které se může přidělit novým účastníkům na trhu v souladu s pravidly přijatými podle odstavce 1 tohoto článku. Povolenky v této rezervě pro celé Společenství, které nejsou přiděleny novým účastníkům na trhu ani použity podle odstavce 8, 9 nebo 10 tohoto článku v období 2013–2020, členské státy vydraží s přihlédnutím k tomu, do jaké míry zařízení v členských státech již tuto rezervu využila, v souladu s čl. 10 odst. 2, a pokud jde o podrobnou úpravu a harmonogram, v souladu s čl. 10 odst. 4 a s příslušnými prováděcími předpisy.

Množství přidělených povolenek se upraví o lineární faktor uvedený v článku 9.

Žádné bezplatné povolenky se nepřidělují na výrobu elektřiny novými účastníky na trhu.

Do 31. prosince 2010 přijme Komise harmonizovaná pravidla pro uplatňování definice „nového účastníka na trhu“, zejména pokud jde o definici „rozsáhlého rozšíření“.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

8. V rezervě pro nové účastníky na trhu je do 31. prosince 2015 k dispozici až 300 milionů povolenek s cílem napomoci stimulovat výstavbu a provoz až dvanácti komerčních demonstračních projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachytávání a geologické ukládání CO₂ (CC-S), jakož i demonstračních projektů v oblasti technologií využívajících obnovitelné zdroje energie na území Unie.

Povolenky se přidělují na podporu demonstračních projektů, které vyváženým způsobem z hlediska zeměpisného rozmístění rozvíjejí širokou škálu technologií zachytávání a ukládání CO₂ a které se zabývají rozvojem inovačních technologií využívajících obnovitelné zdroje energie, které dosud nejsou podnikatelsky proveditelné. Jejich přidělení závisí na ověřeném omezení emisí CO₂.

Projekty se vybírají na základě objektivních a transparentních kritérií, která zahrnují i požadavky na sdílení poznatků. Tato kritéria a opatření se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3 a zveřejňují se.

Na projekty, které splňují kritéria uvedená v třetím pododstavci, se vyčleňují povolenky. Podpora těmto projektům se poskytuje prostřednictvím členských států a představuje doplněk k významnému podílu finančních prostředků vložených provozovatelem zařízení. Tyto projekty mohou být spolufinancovány příslušnými členskými státy, jakož i jinými nástroji. Žádnému projektu se na základě tohoto odstavce neudělí podpora vyšší než 15 % celkového množství povolenek přidělených k tomuto účelu. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

9. Litva, která se v souladu s článkem 1 protokolu č. 4 o Jaderné elektrárně Ignalina v Litvě, připojeného k aktu o přistoupení z roku 2003, zavázala, že vyřadí z provozu blok 2 Jaderné elektrárny Ignalina do 31. prosince 2009, může v případě, že celkové ověřené emise Litvy v období 2013–2015 v systému Společenství překročí množství bezplatných povolenek vydaných zařízením v Litvě na emise z výroby elektřiny v tomto období a tři osminy z množství povolenek, jež má Litva vydražit v období 2013–2020, požadovat povolenky z rezervy pro nové účastníky na trhu pro účely dražby v souladu s nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 4. Maximální množství těchto povolenek odpovídá překročení emisí v tomto období v míře, ve které k tomuto překročení došlo v důsledku zvýšených emisí z výroby elektřiny, po odečtení množství, o něž povolenky přidělené v Litvě v období 2008–2012 překročily ověřené litevské emise v systému Společenství během tohoto období. Tyto povolenky se zohlední v rámci odstavce 7.

10. Kterýkoli členský stát, jehož elektroenergetická síť je propojena s Litvou, jež v roce 2007 dovážel více než 15 % své domácí spotřeby elektřiny z Litvy pro vlastní spotřebu a jehož emise se zvýšily v důsledku investic do nové výroby elektřiny, může uplatnit odstavec 9 obdobně za podmínek v něm uvedených.

11. S výhradou článku 10b představuje množství přidělených bezplatných povolenek podle odstavců 4 až 7 tohoto článku v roce 2013 80 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1. Bezplatné přidělení se poté každý rok snižuje o stejnou částku, což povede k 30 % přidělených bezplatných povolenek v roce 2020 s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

12. S výhradou článku 10b se v roce 2013 a v každém následujícím roce až do roku 2020 zařízením v odvětvích nebo pododvětvích, která jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, přidělují bezplatné povolenky podle odstavce 1 na 100 % množství určeného v souladu s opatřeními uvedenými v odstavci 1.

13. Do 31. prosince 2009 a poté každých pět let po diskusi v Evropské radě sestaví Komise na základě kritérií stanovených v odstavcích 14 až 17 seznam odvětví a pododvětví uvedených v odstavci 12.

Každý rok může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu zapsat na seznam uvedený v prvním pododstavci další odvětví či pododvětví, pokud je možné v rámci analytické zprávy prokázat, že dotyčné odvětví nebo pododvětví splňuje kritéria stanovená v odstavcích 14 až 17 v důsledku změny, která měla na jeho činnost výrazný dopad.

Za účelem provedení tohoto článku Komise konzultuje členské státy, příslušná odvětví a pododvětví a ostatní zúčastněné subjekty.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

14. Pro určení odvětví nebo pododvětví podle odstavce 12 Komise na úrovni Společenství posoudí, do jaké míry je pro dotyčné odvětví nebo pododvětví možné při příslušném rozdělení podílů přenést přímé náklady požadovaných povolenek a nepřímé náklady spojené se zvýšením cen elektřiny v důsledku uplatňování této směrnice do cen produktů bez významné ztráty podílu na trhu ve prospěch méně uhlíkově výkonných zařízení mimo Společenství. Tato posouzení vycházejí z průměrné ceny uhlíku v souladu s posouzením dopadu provedeným Komisí, připojeným k balíčku prováděcích opatření k cílům EU v oblasti změny klimatu a obnovitelných zdrojů energie pro rok 2020, a z dostupných údajů o prodeji, výrobě a přidané hodnotě v každém odvětví či pododvětví za poslední tři roky.

15. Má se za to, že určitému odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

- a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k výraznému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 5 %, a
- b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 10 %.

16. Bez ohledu na odstavec 15 se má za to, že odvětví nebo pododvětví hrozí značné riziko úniku uhlíku, pokud

- a) by součet přímých a nepřímých dodatečných nákladů spojených s uplatňováním této směrnice vedl k obzvlášť vysokému zvýšení výrobních nákladů, vypočtenému jako podíl na hrubé přidané hodnotě, nejméně o 30 %, nebo
- b) intenzita obchodu se třetími zeměmi, definovaná jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu pro Společenství (roční obrat spolu s celkovým dovozem z třetích zemí), je vyšší než 30 %.

17. Seznam uvedený v odstavci 13 může být doplněn poté, co se dokončí kvalitativní posouzení zohledňující – jsou-li příslušné údaje dostupné – tato kritéria:

- a) míru, v jaké mohou jednotlivá zařízení daného odvětví nebo pododvětví snižovat hodnoty emisí nebo spotřebu elektřiny, případně včetně zvýšení výrobních nákladů, které souvisejí investice obnášejí, například na základě nejúčinnějších technik;
- b) současné i předpokládané vlastnosti trhu, a to i v případě, kdy se zranitelnost obchodu nebo poměr nárůstu přímých a nepřímých nákladů blíží prahovým hodnotám uvedeným v odstavci 16;
- c) ziskové marže jako potenciální ukazatel rozhodnutí o dlouhodobých investicích nebo o přemístění.

18. Seznam uvedený v odstavci 13 se sestavuje tak, že, jsou-li dostupné příslušné údaje, vezme se v úvahu

- a) míra, v jaké se třetí země, které představují rozhodující podíl světové produkce v odvětvích nebo pododvětvích, v nichž se má za to, že hrozí riziko úniku uhlíku, pevně

zavázaly ke snížení emisí skleníkových plynů v příslušných odvětvích nebo pododvětvích v rozsahu srovnatelném s tím, jaký přijalo Společenství, a v témže časovém rámci, a

- b) míra, v jaké je uhlíková výkonnost zařízení v těchto zemích srovnatelná s uhlíkovou výkonností zařízení ve Společenství.

19. Bezplatné povolenky se nepřidělují zařízení, jež ukončilo provoz, pokud provozovatel příslušnému orgánu neprokáže, že dané zařízení výrobu v určité a přiměřené době obnoví. Zařízení, jimž uplynula doba platnosti povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů nebo jimž bylo toto povolení odejmuto, a zařízení, jejichž provoz nebo obnovení provozu jsou technicky nemožné, se považují za zařízení, jež ukončila provoz.

20. Komise mezi opatření přijatá podle odstavce 1 zahrne opatření, jimiž se vymezují zařízení, která částečně ukončila provoz nebo výrazně snížila kapacitu, a opatření, která případně odpovídajícím způsobem upravují množství bezplatných povolenek, jež jim jsou přiděleny.

Článek 10b

Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností v případě úniku uhlíku

1. Komise na základě výsledku mezinárodních jednání a na základě toho, v jaké míře tato jednání vedla k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů, a po konzultacích se všemi významnými sociálními partnery předloží do 30. června 2010 Evropskému parlamentu a Radě analytickou zprávu o situaci energeticky náročných průmyslových odvětví nebo pododvětví, jimž může hrozit značné riziko úniku uhlíku. K této zprávě připojí veškeré vhodné návrhy, které mohou obsahovat

- a) úpravu podílu povolenek, jež obdrží bezplatně odvětví nebo pododvětví uvedená v článku 10a;
- b) zahrnutí dovozců produktů vyráběných v odvětvích nebo pododvětvích určených v souladu s článkem 10a do systému Společenství;
- c) hodnocení dopadu úniku uhlíku na energetickou bezpečnost členských států, zejména tam, kde je propojení elektroenergetických sítí se zbytkem Unie nedostačující a kde existuje propojení elektroenergetických sítí s třetími zeměmi, a odpovídající opatření s tím spojená.

Při zkoumání, jaká opatření jsou vhodná, se berou v úvahu rovněž veškeré závazné odvětvové dohody, jež vedou k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů v rozsahu nutném k tomu, aby účinně přispěly k řešení změny klimatu, jež lze monitorovat a ověřovat a jež podléhají závazným prováděcím pravidlům.

2. Komise do 31. března 2011 posoudí, zda rozhodnutí o podílu povolenek, které mají být přidělovány bezplatně odvětvím a pododvětvím v souladu s odstavcem 1, včetně dopadu určení předem stanovených referenčních hodnot v souladu s čl. 10a odst. 2, mohou výrazně ovlivnit množství povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. b), ve srovnání s variantou přidělování výlučně v dražbě pro všechna odvětví v roce 2020. Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy, které zohlední případné dopady na rozdělování povolenek.

Článek 10c

Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek v souvislosti s modernizací postupů výroby elektřiny

1. Odchylně od čl. 10a odst. 1 až 5 mohou členské státy přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla k 31. prosince 2008 v provozu, nebo zařízením na výrobu elektřiny, u nichž byl investiční proces fyzicky zahájen k tomuto dni, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) vnitrostátní elektroenergetická síť nebyla v roce 2007 přímo ani nepřímo napojena na propojený systém sítí provozovaný Unií pro koordinaci přenosu elektřiny (UCTE);
- b) vnitrostátní elektroenergetická síť byla v roce 2007 přímo nebo nepřímo napojena na síť provozovanou UCTE pouze prostřednictvím jedné linky o kapacitě nižší než 400 MW nebo
- c) v roce 2006 zde bylo více než 30 % elektřiny vyrobeno z jednoho typu fosilních paliv a hrubý domácí produkt na obyvatele vyjádřený v tržních cenách nepřesáhl 50 % průměrného hrubého domácího produktu Společenství na obyvatele vyjádřeného v tržních cenách.

Dotyčný členský stát předloží Komisi národní plán investic do vybavení a modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Tento plán také stanoví diverzifikaci skladby energie a energetických dodávek v hodnotě pokud možno odpovídající alespoň tržní hodnotě bezplatných povolenek vzhledem k plánovaným investicím a s ohledem na skutečnost, že je nezbytné co nejvíce omezit nárůst cen, který z toho přímo vyplývá. Dotyčný členský stát předloží Komisi každoročně zprávu o finančních prostředcích investovaných do modernizace infrastruktury a do čistých technologií. Pro tento účel lze zohlednit investice provedené od 25. června 2009.

2. Množství přechodně přidělených bezplatných povolenek se odečte od množství povolenek, který by jinak příslušný členský stát vydražil podle čl. 10 odst. 2. V roce 2013 nepřesáhne celkové množství přechodně přidělených bezplatných povolenek 70 % průměrných ročních ověřeních

emisí těchto výrobců elektřiny v období 2005–2007 u množství, které odpovídá hrubé konečné vnitrostátní spotřebě příslušného členského státu, a toto celkové množství se pak postupně snižuje tak, že v roce 2020 nejsou přidělovány žádné bezplatné povolenky. U členských států, které se neúčastnily systému Společenství v roce 2005, se odpovídající objem emisí vypočítá na základě jejich ověřených emisí systému Společenství podle systému Společenství v roce 2007.

Dotyčný členský stát může stanovit, že povolenky přidělované podle tohoto článku smí provozovatel dotčeného zařízení použít pouze k vyřazení povolenek podle čl. 12 odst. 3 v souvislosti s emisemi tohoto zařízení během roku, na nějž jsou povolenky přiděleny.

3. Přidělení povolenek provozovatelům se zakládá na přidělech v rámci ověřených emisí z období 2005–2007 nebo na předem stanovené referenční hodnotě pro účinnost vycházející z váženého průměru hladiny emisí výroby elektřiny nejúčinnější z hlediska skleníkových plynů v systému Společenství pro zařízení využívající různá paliva. Váhy mohou odrážet podíly různých paliv při výrobě elektřiny v příslušném členském státě. Komise regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2 přijme pokyny, které zajistí, aby tato metoda přidělování povolenek nenarušila nepatřičně hospodářskou soutěž a aby minimalizovala nepříznivé dopady na iniciativy ke snižování emisí.

4. Každý členský stát uplatňující tento článek požaduje od výrobců elektřiny a provozovatelů sítí, kteří z něj mají prospěch, aby každých dvanáct měsíců podávali zprávy o provádění investic uvedených v národním plánu. Členské státy o nich uvědomí Komisi a obdržené zprávy zveřejňují.

5. Každý členský stát, který hodlá přidělit povolenky na základě tohoto článku, předloží Komisi do 30. září 2011 žádost obsahující navrhovanou metodu přidělování povolenek a jednotlivé přiděly. Tato žádost musí obsahovat

- a) důkaz o tom, že členský stát splňuje alespoň jednu z podmínek uvedených v odstavci 1;
- b) seznam zařízení, kterých se žádost týká, a množství povolenek, které má být každému z nich přiděleno podle odstavce 3 a pokynů Komise;
- c) národní plán uvedený v odst. 1 druhém pododstavci;
- d) ustanovení o kontrole a prosazování plánovaných investic podle národního plánu;
- e) informace, které prokazují, že přidělení povolenek nenarušuje nepatřičně hospodářskou soutěž.

6. Komise žádost posoudí s přihlédnutím ke skutečnostem uvedeným v odstavci 5 a může celou žádost nebo některé její prvky zamítnout do šesti měsíců ode dne, kdy obdrží příslušné informace.

7. Dva roky před koncem období, ve kterém může členský stát přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny, která byla v provozu k 31. prosince 2008, Komise zhodnotí pokrok, kterého bylo dosaženo při plnění národního akčního plánu. Domnívá-li se Komise na žádost příslušného členského státu, že je případně nezbytné toto období prodloužit, může Evropskému parlamentu a Radě předložit odpovídající návrh, který uvádí podmínky, jež je v případě prodloužení tohoto období třeba splnit.“

13) Články 11 a 11a se nahrazují tímto:

„Článek 11

Vnitrostátní prováděcí opatření

1. Každý členský stát do 30. září 2011 zveřejní a předloží Komisi seznam zařízení na svém území, na která se vztahuje tato směrnice, a každé přidělení bezplatných povolenek každému zařízení na svém území vypočítané podle pravidel uvedených v čl. 10a odst. 1 a v článku 10c.

2. Příslušné orgány každoročně do 28. února určí množství povolenek, které se mají v daném roce přidělit, vypočítané podle článků 10, 10a a 10c.

3. Členské státy nesmějí vydávat bezplatné povolenky podle odstavce 2 zařízením, jejichž zápis na seznam uvedený v odstavci 1 Komise zamítla.

Článek 11a

Používání CER a ERU z projektových činností v systému Společenství před vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost

1. Odstavce 2 až 7 tohoto článku se použijí, aniž je dočteno použití čl. 28 odst. 3 a 4.

2. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, mohou provozovatelé požádat příslušný orgán, aby jim vydal povolenky platné od roku 2013 výměnou za CER a ERU vydané v souvislosti se snížením emisí do roku 2012 z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

Do 31. března 2015 provede příslušný orgán takovou výměnu na požádání.

3. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER a ERU z projektů registrovaných před rokem 2013, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky platné od roku 2013.

První pododstavec se použije na CER a ERU pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012.

4. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8, umožní příslušné orgány provozovatelům výměnu CER, které byly vydány v souvislosti se snížením emisí od roku 2013, za povolenky z nových projektů zahájených od roku 2013 v nejméně rozvinutých zemích.

První pododstavec se použije na CER pro všechny typy projektů způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se Společenstvím, anebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve.

5. Pokud provozovatelé nebo provozovatelé letadel nevyužili úroveň použití CER a ERU, kterou jim povolily členské státy na období 2008–2012, nebo pokud je právo na použití kreditů uděleno podle odstavce 8 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nejsou dokončena do 31. prosince 2009, lze kredity z projektů nebo jiných činností pro snížení emisí využít v systému Společenství v souladu s dohodami uzavřenými s třetími zeměmi uvádějícími úroveň využití. V souladu s těmito dohodami mohou provozovatelé k plnění svých závazků v systému Společenství použít kredity z projektových činností v těchto třetích zemích.

6. V každé dohodě uvedené v odstavci 5 se stanoví, že v systému Společenství lze používat kredity z typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během období 2008–2012, včetně energie z obnovitelných zdrojů nebo technologií ke zlepšení energetické účinnosti, kterými se podporuje přenos technologií a trvale udržitelný rozvoj. V každé takové dohodě se rovněž může stanovit používání kreditů z projektů, ve kterých je použita základní linie pod úrovní bezplatného přidělení podle opatření uvedených v článku 10a nebo pod úrovní, kterou vyžadují právní předpisy Společenství.

7. Po dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu se v systému Společenství přijímají od 1. ledna 2013 pouze kredity z projektů v třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

8. Všem stávajícím provozovatelům je povoleno používat kredity během období 2008–2020 do výše, která jim byla povolena na období 2008–2012, anebo do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 11 %, jejich přidělu na období 2008–2012, podle toho, která hranice je vyšší.

Provozovatelé mohou kredity používat nad hranici 11 % uvedenou v prvním pododstavci až do výše, kdy se množství jim přidělených bezplatných povolenek na období 2008–2012 spolu s celkovým množstvím nárokových kreditů z projektů vyrovná určitému procentnímu podílu jejich ověřených emisí v období 2005–2007.

Noví účastníci na trhu, včetně těch, kteří jsou jako takoví vedeni v období 2008–2012 a neobdrželi bezplatné povolenky ani nemají právo na používání CER a ERU během období 2008–2012, a nová odvětví mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 4,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020. Provozovatelé letadel mohou používat kredity do výše odpovídající určitému procentnímu podílu, jenž není nižší než 1,5 %, jejich ověřených emisí v období 2013–2020.

Přijmou se opatření, která stanoví přesné procentní podíly platné podle prvního, druhého a třetího pododstavce. Alespoň jedna třetina dodatečného množství povolenek, které má být přiděleno stávajícím provozovatelům nad hranici prvního procentního podílu uvedeného v prvním pododstavci, se přidělí provozovatelům, kteří měli v období 2008–2012 nejvyšší průměrnou úroveň využití přidělených bezplatných povolenek a kreditů z projektů.

Tato opatření zajistí, že celková povolená úroveň použití kreditů nepřesáhne 50 % snížení emisí pod úroveň roku 2005, kterého v celém Společenství mají dosáhnout stávající odvětví spadající do systému Společenství v období 2008–2020, a 50 % snížení emisí v celém Společenství pod úroveň roku 2005 v nových odvětvích a v odvětví letecké dopravy za období ode dne jejich zařazení do systému Společenství do roku 2020.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

9. Od 1. ledna 2013 lze uplatňovat opatření, která omezí používání kreditů z určitých typů projektů.

Tato opatření rovněž stanoví, ke kterému dni se začínají vztahovat na používání kreditů podle odstavců 1 až 4. Nejdříve se tak může stát šest měsíců po přijetí těchto opatření, nejspíše pak tři roky po jejich přijetí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3. Komise v případě, že o to členský stát požádá, posoudí, zda výboru předloží návrh opatření, která mají být přijata.“

14) V čl. 11b odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Společenství a jeho členské státy povolí jen ty projektové činnosti, jejichž všichni účastníci mají ústředí buď v zemi, která uzavřela mezinárodní dohodu týkající se těchto projektů, anebo v zemi, subfederálním nebo regionálním celku, který je propojen se systémem Společenství podle článku 25.“

15) Článek 12 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise do 31. prosince 2010 prověří, zda je trh s emisními povolenkami dostatečně chráněn před obchodováním zasvěcených osob a manipulací s trhem, a případně předloží návrhy s cílem tuto ochranu zajistit. Příslušná ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulací s trhem (zneužívání trhu) (*) lze použít s případnými vhodnými úpravami pro použitelnost na obchodování s komoditami.

(*) Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Povinnost vyřadit povolenky nevzniká ve vztahu k emisím, u nichž bylo ověřeno, že byly zachyceny a přepraveny k trvalému uložení do zařízení s platným povolením podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Odstavce 1 a 2 tohoto článku se použijí, aniž je dotčen článek 10c.“

16) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Platnost povolenek

1. Povolenky vydané od 1. ledna 2013 jsou platné pro emise během osmiletých období počínaje 1. ledna 2013.

2. Čtyři měsíce po začátku každého období uvedeného v odstavci 1 příslušný orgán zruší povolenky, které již nejsou platné a nebyly vyřazeny a zrušeny v souladu s článkem 12.

Členské státy vydávají povolenky osobám pro probíhající období, aby nahradily povolenky, které měly tyto osoby v držení a které byly zrušeny v souladu s prvním pododstavcem.“

17) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Monitorování a vykazování emisí

1. Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o monitorování a vykazování emisí a v případě potřeby rovněž údajů o činnostech uvedených v příloze I a o monitorování a vykazování emisí a údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e nebo 3f; uvedené nařízení bude založeno na zásadách monitorování a vykazování emisí stanovených v příloze IV a určí potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu v požadavcích na monitorování a vykazování emisí daného plynu.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

2. Nařízení uvedené v odstavci 1 zohlední nejpřesnější a nejaktuálnější dostupné vědecké důkazy, zejména od IPCC, a může rovněž stanovit požadavky na provozovatele, aby podávali zprávy o emisích souvisejících s výrobou produktů vyráběných v energeticky náročných průmyslových odvětvích, která mohou podléhat mezinárodní hospodářské soutěži. Uvedené nařízení může rovněž stanovit požadavek nezávislého ověření těchto informací.

K těmto požadavkům může patřit vykazování úrovně emisí z výroby elektřiny, na které se vztahuje systém Společenství a které souvisejí s výrobou těchto produktů.

3. Členské státy zajistí, aby každý provozovatel zařízení nebo letadla monitoroval emise z uvedeného zařízení a po skončení každého kalendářního roku v souladu s nařízením uvedeným v odstavci 1 vykazoval příslušnému orgánu emise z tohoto zařízení, nebo od 1. ledna 2010 emise z provozovaného letadla, během dotyčného kalendářního roku.

4. Nařízení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat požadavky na používání automatizovaných systémů a formátů výměny údajů za účelem sladění komunikace týkající se monitorovacího plánu, ročního výkazu emisí a kontrolních činností mezi provozovatelem, ověřovatelem a příslušnými orgány.“

18) Článek 15 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„**Ověřování a akreditace**“;

b) doplňují se nové pododstavce, které znějí:

„Do 31. prosince 2011 přijme Komise nařízení o ověřování emisních výkazů na základě zásad uvedených v příloze V a o akreditaci ověřovatelů a dohledu nad nimi. Uvedené nařízení podle potřeby upřesní podmínky akreditace, odnímání akreditací, vzájemné uznávání akreditací a vzájemné ověřování akreditačních orgánů.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

19) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Zveřejňování informací a služební tajemství

Členské státy a Komise zajistí, aby veškerá rozhodnutí a zprávy týkající se množství povolenek, jejich přidělování a monitorování, vykazování a ověřování emisí byly bezodkladně zveřejněny, a to v systematické podobě zaručující nediskriminační přístup.

Informace, na něž se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě či orgánu, nestanoví-li platné právní či správní předpisy jinak.“

20) V článku 16 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokuty za překročení emisí týkající se povolenek vystavených po 1. lednu 2013 se zvyšují v souladu s evropským indexem spotřebitelských cen.“

21) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Povolenky vydané od 1. ledna 2012 se zaznamenávají v registru Společenství za účelem provádění postupů týkajících se správy účtů otevřených v členském státě a přidělování, vyřazování a rušení povolenek na základě nařízení Komise uvedeného v odstavci 3.

Každý členský stát musí být schopen vykonávat schválené operace v rámci UNFCCC nebo Kjótského protokolu.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Nařízení uvedené v odstavci 3 obsahuje vhodné metody pro registr Společenství na provádění transakcí a jiných operací k provedení ujednání uvedených v čl. 25 odst. 1b. Uvedené nařízení upravuje rovněž postupy týkající se změn a krizového řízení registru Společenství s ohledem na skutečnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku. Obsahuje vhodné postupy, na jejichž základě registr Společenství umožňuje iniciativy členských států, pokud jde o zlepšení účinnosti, řízení administrativních nákladů a opatření týkající se kontroly kvality.“

22) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato zpráva věnuje zvláštní pozornost úpravě přidělování povolenek, provozu registrů, uplatňování prováděcích opatření pro monitorování a vykazování, ověřování a akreditaci a otázkám týkajícím se dodržování této směrnice a případně nakládání s povolenkami z daňového hlediska.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise organizuje výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států o vývoji v oblasti přidělování povolenek, používání ERU a CER v systému Společenství, provozu registrů, monitorování, vykazování, ověřování, akreditace, informačních technologií a dodržování této směrnice.“

23) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Změny příloh

Přílohy této směrnice s výjimkou příloh I, IIa a IIb mohou být změněny na základě zpráv uvedených v článku 21 a zkušeností s uplatňováním této směrnice. Přílohy IV a V mohou být změněny s cílem zlepšit monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

24) V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí.“

25) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

Postupy pro jednostranné zahrnutí dodatečných činností a plynů

1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, s přihlédnutím ke všem relevantním kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské rovnováhy, ekologické vyváženosti systému Společenství a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise.

a) regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2, pokud se zahrnutí týká zařízení, na která se nevztahuje příloha I, nebo

b) regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3, pokud se zahrnutí týká činností skleníkových plynů, které nejsou uvedeny v příloze I. Tato opatření mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním.

2. Zároveň se schválením zahrnutí dodatečných činností a plynů může Komise povolit vydání dodatečných povolenek a oprávnit jiné členské státy, aby zahrnuly takové dodatečné činnosti a plyny.

3. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu lze přijmout nařízení o monitorování emisí a vykazování činností, zařízení a skleníkových plynů, které nejsou uvedené jako kombinace v příloze I, pokud lze monitorování a vykazování provést s dostatečnou přesností.

Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.“

26) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Harmonizovaná pravidla pro projekty, kterými se snižují emise

1. Kromě zahrnutí uvedeného v článku 24 lze přijmout prováděcí opatření k vydávání povolenek nebo kreditů ve vztahu k projektům, které spravují členské státy a kterými se snižují emise skleníkových plynů, na něž se nevztahuje systém Společenství.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Žádná taková opatření nesmějí vést ke dvojímu započtení snížení emisí ani být překážkou provádění jiných opatření politik týkajících se snížení emisí, na která se nevztahuje systém Společenství. Opatření se přijmou jen tehdy, pokud zahrnutí není možné v souladu s článkem 24, a v příštím přezkumu systému Společenství se posoudí možnost harmonizace pokrytí těchto emisí v celém Společenství.

2. Lze přijmout prováděcí opatření, která stanoví podrobnosti o vydávání kreditů na projekty na úrovni Společenství podle odstavce 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

3. Členský stát může odmítnout vydat povolenky nebo kredity ve vztahu k určitým typům projektů, které snižují emise skleníkových plynů na jeho území.

Tyto projekty se uskutečňují na základě souhlasu členského státu, v němž se daný projekt provádí.“

27) V článku 25 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„1a. Je možné uzavřít dohody s cílem stanovit uznávání povolenek mezi systémem Společenství a slučitelnými závaznými systémy obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí zavedenými v jakékoli jiné zemi nebo subfederálním nebo regionálním celku.

1b. Je možné uzavřít nezávazná ujednání s třetími zeměmi nebo subfederálními či regionálními celky s cílem stanovit správní a technickou koordinaci ve vztahu k povolenkám v systému Společenství nebo jiným závazným systémům obchodování s emisemi skleníkových plynů s absolutními maximálními hodnotami emisí.“

28) Články 27, 28 a 29 se nahrazují tímto:

„Článek 27

Vyloučení malých zařízení podléhajících rovnocenným opatřením

1. Členské státy mohou ze systému Společenství po konzultaci s provozovatelem vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu představují méně než 25 000 tun

ekvivalentu oxidu uhličitého, a zařízení, kde probíhá spalování a jejichž jmenovitý tepelný příkon je nižší než 35 MW, s výjimkou emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), pokud tato zařízení podléhají opatřením, jimiž se dosáhne rovnocenného příspěvku ke snížení emisí, a pokud příslušný členský stát splní tyto podmínky:

- a) Komisi oznámí každé takové zařízení a uvede příslušná zavedená opatření, na jejichž základě bude u tohoto zařízení dosaženo rovnocenného přínosu ke snížení emisí, a to před předložením nebo nejpozději při předložení seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 Komisi;
- b) potvrdí, že byla přijata úprava monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy. Členské státy mohou zařízení, jejichž průměrné roční ověřené emise v období 2008–2010 jsou nižší než 5 000 tun ročně, povolit zjednodušená opatření pro monitorování, vykazování a ověřování v souladu s článkem 14;
- c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 25 000 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, s výjimkou emisí z biomasy, nebo pokud se v souvislosti s tímto zařízením již neuplatňují opatření pro dosažení rovnocenného přínosu ke snížení emisí, zařadí se toto zařízení opět do systému Společenství;
- d) zveřejní informace uvedené v písmenech a), b) a c) k veřejné diskusi.

Vyloučeny mohou být také nemocnice, pokud přijmou rovnocenná opatření.

2. Pokud po uplynutí tří měsíců ode dne oznámení veřejné diskuse Komise během dalších šesti měsíců nevznese námitky, považuje se vyloučení za schválené.

Po vyřazení povolenek vztahujících se k období, během něhož zařízení patří do systému Společenství, se zařízení vyloučí a členský stát mu nevydává žádné další bezplatné povolenky podle článku 10a.

3. V případě, že je zařízení opět zařazeno do systému Společenství podle odst. 1 písm. c), udělují se veškeré povolenky vydané podle článku 10a od roku, kdy dané zařízení do systému opět vstoupí. Povolenky vydané těmto zařízením se odečtou od množství povolenek, které mají podle čl. 10 odst. 2 vydražit členské státy, v nichž se dané zařízení nachází.

Každé takové zařízení zůstane v systému Společenství až do konce obchodovacího období.

4. Pro účely určení emisí během tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a) lze u zařízení, která nebyla v období 2008–2012 do systému Společenství zahrnuta, stanovit zjednodušené požadavky na monitorování, vykazování a ověřování emisí.

Článek 28

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím

1. Do tří měsíců poté, co Společenství podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení emisí schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

- a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky Společenství, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispívajících úměrně své odpovědnosti a schopnostem;
- b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni Společenství, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k ambicióznějšímu cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;
- c) konkurenceschopnost průmyslové výroby ve Společenství s ohledem na rizika úniku uhlíku;
- d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví Společenství;
- e) dopady na odvětví zemědělství Společenství, včetně rizik úniku uhlíku;
- f) vhodné způsoby pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím ve Společenství;
- g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;
- h) potřebu dalších politik a opatření Společenství vzhledem k závazkům Společenství a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu této směrnice podle odstavce 1, přičemž pozměňující směrnice by měla vstoupit v platnost poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní provozovatelům, aby vedle kreditů stanovených touto směrnicí používali také CER, ERU nebo jiné schválené kredity ze třetích zemí, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také veškerá další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která stanoví, že provozovatelé v systému Společenství mohou využívat jiné typy kreditů z projektů, než které jsou uvedeny v čl. 11a odst. 2 až 5, nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

5. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

Článek 29

Zpráva pro zajištění lepšího fungování trhu s uhlíkem

Pokud Komise na základě pravidelných zpráv o fungování trhu s uhlíkem podle čl. 10 odst. 5 získá důkazy o tom, že řádné fungování trhu s uhlíkem je narušeno, předloží o tom Evropskému parlamentu a Radě zprávu. K této zprávě může případně připojit návrhy na zvýšení transparentnosti trhu s uhlíkem a na vypracování opatření, která by jeho fungování zlepšila.“

29) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29a

Opatření pro případ nadměrného kolísání cen

1. Pokud cena povolenek po dobu delší než šest po sobě jdoucích měsíců přesahuje trojnásobek jejich průměrné ceny na evropském trhu s uhlíkem za poslední dva roky, svolá Komise bezodkladně schůzi výboru zřízeného článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

2. Pokud vývoj cen uvedený v odstavci 1 neodpovídá měnícím se základním faktorům vývoje na trhu, lze s přihlédnutím ke stupni vývoje cen přijmout jedno z těchto opatření:

- a) opatření, které členským státům umožňuje, aby část povolenek určených k dražbě vydražily dříve, než bylo plánováno;
- b) opatření, které členským státům umožňuje, aby vydražily až 25 % povolenek zbývajících v rezervě pro nové účastníky na trhu.

Tato opatření se přijímají řídicím postupem podle čl. 23 odst. 4.

3. Každé opatření co možná nejvíce zohledňuje zprávy, které Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě podle článku 29, a veškeré další důležité informace poskytnuté členskými státy.

4. Prováděcí pravidla k těmto ustanovením stanoví nařízení uvedené v čl. 10 odst. 4.“

30) Příloha I se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I této směrnice.

31) Vkládají se přílohy IIa a IIb, jejichž znění je obsaženo v příloze II této směrnice

32) Příloha III se zrušuje.

Článek 2

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012.

Právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 9a odst. 2 směrnice 2003/87/ES ve znění čl. 1 bodu 10 této směrnice a s článkem 11 směrnice 2003/87/ES ve znění čl. 1 bodu 13 této směrnice však uvedou v účinnost do 31. prosince 2009.

Členské státy použijí předpisy uvedené v prvním pododstavci ode dne 1. ledna 2013. Předpisy přijaté členskými státy podle prvního a druhého pododstavce musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Přechodné ustanovení

Ustanovení směrnice 2003/87/ES ve znění směrnic 2004/101/ES a 2008/101/ES a nařízení (ES) č. 219/2009 se použijí do 31. prosince 2012.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

Příloha I směrnice 2003/87/ES se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

KATEGORIE ČINNOSTÍ, NA KTERÉ SE VZTAHUJE TATO SMĚRNICE

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů, a zařízení, jež používají pouze biomasu.
2. Prahové hodnoty uvedené níže se obecně týkají výrobní kapacity či výkonu. Pokud v jednom zařízení probíhá více činností spadajících do téže kategorie, jejich kapacity se sčítají.
3. Zakládá-li se rozhodnutí o zahrnutí zařízení do systému Společenství na výpočtu jeho celkového jmenovitého tepelného příkonu, sčítají se jmenovité tepelné příkony všech technických jednotek, které jsou jeho součástí a v nichž dochází ke spalování paliva. Těmito jednotkami mohou být všechny typy kotlů, hořáků, turbín, topných těles, topenišť, spalovacích, vypalovacích a jiných pecí, trub, sušiček, motorů, palivových článků, spalovacích jednotek CLC (chemical looping combustion), pochodní a termických nebo katalytických dodatečných spalovačů. K jednotkám se jmenovitým tepelným příkonem nižším než 3 MW a jednotkám využívajícím výhradně biomasu se pro účely tohoto výpočtu nepřihlíží. „Jednotkami využívajícími výhradně biomasu“ se rozumějí též jednotky, u nichž se používá fosilních paliv pouze při jejich spouštění a vypínání.
4. Slouží-li jednotka k činnosti, pro niž není prahová hodnota vyjádřena jako celkový jmenovitý tepelný příkon, je pro rozhodnutí o zahrnutí daného zařízení do systému Společenství rozhodná prahová hodnota pro tuto činnost.
5. Pokud se zjistí, že je v daném zařízení prahová hodnota pro kapacitu u kterékoli činnosti uvedené v této příloze překročena, zahrnou se do povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů všechny jednotky, v nichž dochází ke spalování paliva, vyjma ty, jež jsou určeny pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu.
6. Od 1. ledna 2012 se zahrnují všechny lety, které přilétají na letiště umístěné na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které z tohoto letiště odletají.

Činnosti	Skleníkové plyny
Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW jiných než zařízeních pro spalování nebezpečného nebo komunálního odpadu	Oxid uhličitý
Rafinace minerálních olejů	Oxid uhličitý
Výroba koksu	Oxid uhličitý
Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)	Oxid uhličitý
Výroba surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování železných kovů (včetně feroslitin), kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW. Při zpracovatelské činnosti se využívá mimo jiné válcoven, přihříváčů, žhacích pecí, kováren, sléváren, pokovování a moření.	Oxid uhličitý
Výroba primárního hliníku	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
Výroba sekundárního hliníku, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba nebo zpracování neželezných kovů včetně výroby slitin, rafinace, výroby odlitků atd., kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem (včetně paliv používaných jako redukční prostředky) vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vápna nebo kalcinace dolomitu či magnezitu v rotačních pecích nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně	Oxid uhličitý
Výroba skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně	Oxid uhličitý
Výroba izolačního materiálu z minerální vlny, při níž se využívá sklo, minerály nebo hlušina, o kapacitě tavení větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Sušení nebo kalcinace sádrovce nebo výroba sádkartonu a jiných výrobků ze sádry, kde se provozují spalovací zařízení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů	Oxid uhličitý
Výroba papíru a lepenky o výrobní kapacitě větší než 20 t denně	Oxid uhličitý
Výroba černého uhlíku zahrnující karbonizaci organických látek, jako jsou oleje, dehty, kraky a zbytky z destilace, kde se provozují spalovací jednotky s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba kyseliny dusičné	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba kyseliny adipové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba glyoxalu a kyseliny glyoxylové	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba čpavku	Oxid uhličitý
Množstevní výroba organických chemikálií krakováním, reformováním, částečnou nebo celkovou oxidací nebo podobnými postupy, o výrobní kapacitě větší než 100 t denně	Oxid uhličitý
Výroba vodíku (H ₂) a syntetického plynu reformováním nebo částečnou oxidací, o výrobní kapacitě větší než 25 t denně	Oxid uhličitý
Výroba uhličitanu sodného (Na ₂ CO ₃) a hydrogenuhličitanu sodného (NaHCO ₃)	Oxid uhličitý
Zachytávání skleníkových plynů ze zařízení spadajících do působnosti této směrnice pro účely přepravy a geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Přeprava skleníkových plynů potrubím za účelem geologického uložení v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Geologické ukládání skleníkových plynů v úložišti povoleném podle směrnice 2009/31/ES.	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
<p data-bbox="284 259 352 282">Letectví</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Lety, které odlétají z letiště umístěného na území členského státu, na které se vztahuje Smlouva, nebo které na toto letiště přilétají.</p> <p data-bbox="284 405 507 427">Tato činnost nezahrnuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 591">a) lety vykonávané výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů jiné země, než je členský stát, během jejich služebních cest, pokud je tato skutečnost doložena příslušným označením statusu na letovém plánu; <li data-bbox="284 629 911 680">b) vojenské lety vykonávané vojenskými letadly a lety celních a policejních orgánů; <li data-bbox="284 719 911 770">c) pátrací a záchranné lety, protipožární lety, humanitární lety a lety letecké záchranné služby schválené příslušným orgánem; <li data-bbox="284 808 911 860">d) veškeré lety vykonávané výlučně podle pravidel letu za viditelnosti podle přílohy 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví; <li data-bbox="284 898 911 949">e) lety končící na letišti, ze kterého letadlo vzletlo, během nichž nedošlo k mezipřistání; <li data-bbox="284 987 911 1113">f) cvičné lety vykonávané výlučně za účelem získání licence nebo získání kvalifikace v případě letové posádky v kabině pilota, pokud je tato skutečnost doložena příslušnou poznámkou v letovém plánu a za předpokladu, že let neslouží k přepravě cestujících nebo nákladu ani k přemístění nebo dopravení letadla; <li data-bbox="284 1151 911 1218">g) lety vykonávané výlučně za účelem vědeckého výzkumu nebo kontroly, testování či udělování osvědčení pro letadla nebo vybavení, a to leteckého i pozemního; <li data-bbox="284 1256 911 1308">h) lety vykonávané letadly o certifikované maximální vzletové hmotnosti nižší než 5 700 kg; <li data-bbox="284 1346 911 1471">i) lety vykonávané v rámci závazků veřejné služby nařízené v souladu s nařízením (EHS) č. 2408/92 na trasách v nejbližších regionech uvedených v čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES nebo na trasách, na nichž nabízená kapacita nepřesahuje 30 000 míst ročně, a <li data-bbox="284 1509 911 1711">j) lety, jež by jinak spadaly pod tuto činnost, vykonávané poskytovatelem komerční letecké dopravy, jenž buď <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1576 911 1628">— po tři po sobě jdoucí čtyřměsíční období provozuje méně než 243 letů za období, nebo <li data-bbox="331 1666 911 1718">— lety s celkovou roční produkcí emisí nižší než 10 000 tun za rok. <p data-bbox="331 1756 911 1845">Lety uskutečňované výhradně za účelem přepravy vládnoucího panovníka a jeho nejbližší rodiny, hlav států, předsedů vlád a ministrů členských států během jejich služebních cest nemohou být na základě tohoto bodu vyloučeny.“</p>	<p data-bbox="922 259 1054 282">Oxid uhličitý</p>

PŘÍLOHA II

Ve směrnici 2003/87/EHS se vkládají nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA IIa

Zvýšení procentního podílu povolenek, které mají členské státy vydražit podle čl. 10 odst. 2 písm. a) pro účely solidarity a růstu Společenství a s cílem snížit emise a přizpůsobit se dopadům změny klimatu

	podíl členského státu
Belgie	10 %
Bulharsko	53 %
Česká republika	31 %
Estonsko	42 %
Řecko	17 %
Španělsko	13 %
Itálie	2 %
Kypr	20 %
Lotyšsko	56 %
Litva	46 %
Lucembursko	10 %
Maďarsko	28 %
Malta	23 %
Polsko	39 %
Portugalsko	16 %
Rumunsko	53 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	41 %
Švédsko	10 %

PŘÍLOHA IIb

ROZDĚLENÍ POVOLENEK, KTERÉ MAJÍ ČLENSKÉ STÁTY VYDRAŽIT PODLE ČL. 10 ODS. 2 PÍSM. C), ZOHLEDŇUJÍCÍ ČASNÉ ÚSILÍ NĚKTERÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ O DOSAŽENÍ 20 % SNÍŽENÍ EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

Členský stát	Rozdělení 2 % oproti procentní úrovni stanovené v Kjótském protokolu
Bulharsko	15 %
Česká republika	4 %
Estonsko	6 %
Maďarsko	5 %
Lotyšsko	4 %
Litva	7 %
Polsko	27 %
Rumunsko	29 %
Slovensko	3 %“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/30/ES

ze dne 23. dubna 2009,

kteřou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kteřou se ruší směrnice 93/12/EHS

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 a čl. 175 odst. 1 této smlouvy ve vztahu k čl. 1 odst. 5 a článku 2 této směrnice,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (1),

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy (2),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzínu a motorové nafty (3) stanoví ze zdravotních a environmentálních důvodů minimální specifikace pro benzin a motorovou naftu používané v silničních a nesilničních pojezdých strojích.
- (2) Jedním z cílů stanovených v šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí zavedeným rozhodnutím č. 1600/2002/ES (4) ze dne 22. července 2002 je dosáhnout takové úrovně kvality ovzduší, která nepředstavuje riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, ani na ně nemá výrazné negativní dopad. Komise ve svém prohlášení ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (5) uznala, že pokud má být dosaženo výrazného pokroku v plnění cílů stanovených v šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí, je třeba snížit emise škodlivých látek znečišťujících ovzduší; zejména pak Komise chystá předložení nových legislativních návrhů, které dále sníží vnitrostátní emise hlavních znečišťujících látek povolených členským státům, sníží emise související s čerpáním pohonných látek u čerpacích stanic vozidly s benzinovým motorem a zabývají se obsahem síry v palivech, včetně lodních paliv.

- (3) Společenství se v rámci Kjótského protokolu zavázalo dosáhnout cílů stanovených pro emise skleníkových plynů na období 2008–2012. Společenství se také zavázalo do roku 2020 ke snížení emisí skleníkových plynů o 30 % v rámci globální dohody a jednostranně ke snížení o 20 %. Pro splnění těchto cílů je potřebná spolupráce všech odvětví.
- (4) Jeden z aspektů emisí skleníkových plynů z dopravy se řeší pomocí politiky Společenství týkající se CO₂ a automobilů. Palivo používané v dopravě významně přispívá k celkovým emisím skleníkových plynů ve Společenství. Sledování a snižování emisí skleníkových plynů z paliv během jejich životního cyklu může přispět k dosažení cílů Společenství, které se týkají snižování emisí skleníkových plynů prostřednictvím dekarbonizace paliv používaných v dopravě.
- (5) Společenství přijalo nařízení omezující emise znečišťujících látek z lehkých a těžkých nákladních vozidel. Specifikace paliva je jedním z faktorů, který rozhoduje o tom, jak snadno lze tyto mezní hodnoty emisí dodržet.
- (6) Výjimka pro maximální tlak benzinových par v letním období by se měla vztahovat pouze na členské státy, ve kterých panují v letním období nízké teploty. Je proto vhodné vyjasnit, na které členské státy by se měla tato výjimka vztahovat. Jedná se v zásadě o členské státy, v nichž průměrné teploty na většině území nedosahují hodnoty 12 °C po dobu nejméně dvou ze tří měsíců: června, července a srpna.
- (7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojezdé stroje (6) stanoví mezní hodnoty pro emise z motorů používaných u nesilničních pojezdých strojů. Pro tyto motory je třeba stanovit paliva umožňující řádné fungování těchto nesilničních pojezdých strojů.
- (8) Spalování paliva v silniční dopravě způsobuje zhruba 20 % emisí skleníkových plynů Společenství. Jednou z možností, jak tyto emise omezit, je snižování emisí skleníkových plynů z těchto paliv během jejich životního cyklu. Lze je provést mnoha způsoby. S ohledem na cíl Společenství

(1) Úř. věst. C 44, 16.2.2008, s. 53.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

(3) Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58.

(4) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

(5) Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 43.

(6) Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1.

- spočívající v dalším snížení emisí skleníkových plynů a vzhledem k tomu, že se silniční doprava na těchto emisích významně podílí, je vhodné stanovit mechanismus, který by od dodavatelů paliv vyžadoval podávání zpráv o emisích skleníkových plynů z jimi dodávaného paliva během jeho životního cyklu, a tyto emise od roku 2011 snížit. Metodika výpočtu emisí skleníkových plynů z biopaliv během jejich životního cyklu by měla být shodná s metodikou pro výpočet dopadu skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽¹⁾.
- (9) Dodavatelé by měli postupně, do 31. prosince 2020 až o 10 %, snižovat emise skleníkových plynů vzniklé během životního cyklu dodávaného paliva a energie na jednotku energie. Do 31. prosince 2020 by měli dosáhnout snížení nejméně o 6 % v porovnání s průměrnou úrovní emisí skleníkových plynů z fosilních paliv během jejich životního cyklu na jednotku energie v EU v roce 2010, a to používáním biopaliv, alternativních paliv a snížením spalování a větrání ve výrobních areálech. Po přehodnocení potenciálu by mělo být dosaženo dalšího 2 % snížení, a to díky využívání technologií zachycování a ukládání CO₂, jež jsou šetrné k životnímu prostředí, a používáním elektrických vozidel, a dodatečně ještě dalšího 2 % snížení, jehož může být dosaženo prostřednictvím nákupů kreditů v rámci mechanismu čistého rozvoje vycházejícího z Kjótského protokolu. Tato další snížení by neměla být v okamžiku vstupu této směrnice v platnost závazná pro členský stát dodavatele paliva. Přehodnocení by se mělo zabývat tím, že toto snížení není závazné.
- (10) Výroba biopaliv by měla být udržitelná. Biopaliva používaná k plnění cílů snížení emisí skleníkových plynů stanovených v této směrnici by tedy měla splňovat kritéria udržitelnosti. Aby se zajistil jednotný přístup v energetické politice a politice životního prostředí a aby se zabránilo vzniku dodatečných nákladů pro podniky a nejednotný přístup, je nutné zajistit stejná kritéria udržitelnosti pro biopaliva používaná pro účely jak této směrnice, tak směrnice 2009/28/ES na druhé straně. Ze stejných důvodů je třeba se vyhnout dvojímu podávání zpráv. Dále by Komise a příslušné vnitrostátní orgány měly koordinovat svoji činnost v rámci výboru odpovědného výlučně za aspekty udržitelnosti.
- (11) Celosvětový růst poptávky po biopalivech a pobídky pro jejich používání stanovené v této směrnici by neměly mít za následek podporu ničení biologické rozmanitosti dotčených oblastí. Tyto vyčerpitelné zdroje, uznané různými mezinárodními nástroji za hodnotu pro veškeré lidstvo, by měly být zachovány. Spotřebitelé ve Společenství by navíc považovali za nepřijatelné, pokud by zvýšené používání biopaliv a biokapalin mělo mít za následek ničení biologické rozmanitosti těchto oblastí. Z těchto důvodů je nezbytné stanovit kritéria udržitelnosti zajišťující, že se pobídky vztahují pouze na biopaliva, která zaručeně nepocházejí z biologicky rozmanitých oblastí, nebo pokud příslušný orgán prokáže v případě oblastí určených k účelům ochrany přírody nebo k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů, že produkce surovin nebrání uvedeným účelům. Podle zvolených kritérií udržitelnosti je les považován za biologicky rozmanitý, pokud se jedná o původní les (podle definice používané Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO) v posouzení stavu celosvětových lesních zdrojů, kterou státy na celém světě obecně používají k poskytování údajů o ploše původního lesa), nebo pokud je chráněn vnitrostátními předpisy na ochranu přírody. Pokud je dopad lidské činnosti malý, měly by být zahrnuty i oblasti, kde probíhá získávání jiných lesních produktů než dřeva. Jiné typy lesů definované organizací FAO, jako například přírodě blízké lesy, polopřírodní lesy a plantáže, by neměly být považovány za původní lesní porosty. S ohledem na biologicky velmi rozmanitou povahu některých porostů, jak v mírném, tak tropickém pásmu, včetně biologicky velmi rozmanitých savan, stepí, křovinatých porostů a prérií, by se pobídky stanovené touto směrnicí neměly vztahovat na biopaliva vyrobená ze surovin pocházejících z těchto pozemků. Komise by měla stanovit vhodná kritéria nebo zeměpisná pásma s cílem definovat tyto biologicky velmi rozmanité travní porosty v souladu s nejlepšími dostupnými vědeckými poznatky a příslušnými mezinárodními normami.
- (12) Při výpočtu dopadů přeměny půdy na emise skleníkových plynů by měly hospodářské subjekty uplatňovat skutečné hodnoty zásob uhlíku spojených s referenčním využíváním půdy a s využíváním půdy po přeměně. Měly by také používat standardní hodnoty. Studie mezivládního panelu pro změnu klimatu představuje pro tyto standardní hodnoty vhodný základ. Tyto studie nejsou v současnosti uváděny v podobě, která by byla pro hospodářské subjekty přímo použitelná. Komise by proto měla vypracovat na základě těchto studií obecné pokyny, které by sloužily jako základ pro výpočet změn v zásobě uhlíku pro účely této směrnice, včetně takových změn v zalesněných oblastech s porostem koruny tvořícím 10 až 30 %, savanách, křovinatých porostech a prériích.

(¹) Viz strana 16 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (13) Je vhodné, aby Komise vypracovala metodiku pro hodnocení vlivu odvodňování rašelinišť na emise skleníkových plynů.
- (14) Půda, u níž by ztráta zásob uhlíku po přeměně nemohla být v rozumné době, s ohledem na naléhavou potřebu předejít změně klimatu, nahrazena úsporami skleníkových plynů z výroby biopaliv, by se neměla přeměnit na půdu pro výrobu biopaliv. Tím by se zabránilo zbytečně zatěžujícímu výzkumu ze strany hospodářských subjektů a přeměně půdy s velkými zásobami uhlíku, které by se ukázaly jako nevhodné pro pěstování surovin pro biopaliva. Soupis světových zásob uhlíku vede k závěru, že do této kategorie by měly být zařazeny mokřady a souvisle zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím více než 30 %. Zalesněné plochy s porostem koruny tvořícím 10 až 30 % by měly být do této kategorie také zařazeny, pokud se neprokáže, že jejich zásoba uhlíku je natolik nízká, že ospravedlňuje jejich přeměnu v souladu s pravidly, jež stanoví tato směrnice. Odkaz na mokřady by měl vzít v úvahu definici stanovenou v Úmluvě o mokřadech majících mezinárodní význam především jako biotopy vodního ptactva přijaté dne 2. února 1971 v Ramsaru.
- (15) Pobídky stanovené v této směrnici podpoří zvýšení produkce biopaliv v celosvětovém měřítku. Pokud jsou biopaliva vyrobena ze surovin vyprodukovaných ve Společenství, měla by také splňovat environmentální požadavky Společenství ve vztahu k zemědělství, včetně požadavků na ochranu kvality podzemních a povrchových vod a sociální požadavky. Existují však obavy, že by výroba biopaliv v některých třetích zemích nemusela splňovat minimální environmentální či sociální požadavky. Je tedy třeba podporovat vypracování vícestranných a dvoustranných dohod a rozvoj dobrovolných mezinárodních nebo vnitrostátních režimů zahrnujících klíčové environmentální a sociální otázky s cílem prosazovat celosvětově udržitelnou výrobu biopaliv. V případě neexistence těchto dohod nebo režimů by členské státy měly požadovat, aby hospodářské subjekty podávaly zprávy o těchto otázkách.
- (16) Kritéria udržitelnosti budou účinná pouze tehdy, pokud povedou ke změnám v chování účastníků trhu. K těmto změnám dojde pouze, pokud biopaliva splňující tato kritéria ospravedlňují cenovou přírážku v porovnání s těmi, která je nesplňují. Podle metody hmotnostní bilance ověřování souladu existuje fyzické spojení mezi výrobou biopaliv splňujících kritéria udržitelnosti a spotřebou biopaliv ve Společenství, které vytváří vhodnou rovnováhu mezi nabídkou a poptávkou a zajišťuje cenovou přírážku, která je větší než v systémech, kde takové spojení neexistuje. Proto by se k ověření souladu měl použít systém hmotnostní bilance, aby se zajistilo, že biopaliva splňující kritéria udržitelnosti mohou být prodávána za vyšší cenu. Tím by se měla zachovat integrita systému a zároveň zajistit, že průmyslu nebude uložena nerozumná zátěž. Měly by však být posouzeny i jiné metody ověřování.
- (17) Komise by případně měla náležitě zohlednit tzv. hodnocení ekosystémů k miléniu (Millenium Ecosystem Assessment), které obsahuje užitečné údaje o ochraně přinejmenším těch oblastí, které poskytují základní služby ekosystému v kritických situacích, například ochranu vodního koryta a regulaci eroze.
- (18) Při výpočtu emisí skleníkových plynů z výroby a používání paliv by měly být započítány i druhotné produkty z výroby a používání paliv. Substituční metoda je vhodná pro účely analýzy politiky, nikoli však pro regulaci jednotlivých hospodářských subjektů a jednotlivých dodávek pohonných hmot. V těchto případech je nevhodnější metodou metoda přidělování energie, protože je snadno použitelná a předvídatelná v čase, minimalizuje kontraproduktivní stimuly a poskytuje výsledky, které jsou obecně srovnatelné s výsledky dosaženými substituční metodou. Pro účely analýzy politiky by Komise rovněž měla v rámci podávání zpráv poskytovat informace o výsledcích dosažených použitím substituční metody.
- (19) S cílem vyhnout se nepřiměřené administrativní zátěži by měl být stanoven seznam standardních hodnot pro běžné způsoby výroby biopaliv, který by měl být aktualizován a rozšířen, jakmile budou k dispozici další spolehlivé údaje. Hospodářské subjekty by měly mít vždy možnost uplatnit stupeň úspory skleníkových plynů u biopaliv stanovený tímto seznamem. Pokud se standardní hodnota úspor skleníkových plynů u určitého způsobu výroby nachází pod požadovanou minimální úrovní úspor skleníkových plynů, mělo by být požadováno, aby výrobci usilující o prokázání jejich souladu s touto minimální úrovní dokázali, že skutečné emise z jejich výrobního procesu jsou nižší než ty, které byly použity při výpočtu standardních hodnot.
- (20) Je vhodné, aby údaje používané při výpočtu těchto standardních hodnot byly získávány z nezávislých vědeckých odborných zdrojů a aby byly případně vhodně aktualizovány v závislosti na pokroku, jehož tyto zdroje dosáhnou ve své práci. Komise by se měla zasadit o to, aby se tyto zdroje v rámci aktualizace své práce zabývaly emisemi z pěstování, vlivem regionálních a klimatických podmínek, dopady vyplývajícími z pěstování za použití udržitelných zemědělských metod a organických zemědělních postupů a vědeckým příspěvkem výrobců ze Společenství i třetích zemí a občanské společnosti.

- (21) S cílem vyhnout se podpoře pěstování surovin pro biopaliva tam, kde by to vedlo k vysokým emisím skleníkových plynů, by mělo být užití standardních hodnot pro pěstování omezeno na oblasti, kde může být tento účinek spolehlivě vyloučen. S cílem vyhnout se nadměrné administrativní zátěži by však členské státy měly stanovit národní či regionální průměrné hodnoty pro emise z pěstování, včetně emisí z používání hnojiv.
- (22) Celosvětová poptávka po zemědělských surovinách roste. Část této zvýšené poptávky bude pokryta zvětšením rozlohy zemědělské půdy. Obnova půdy, která byla závažným způsobem znehodnocena nebo silně kontaminována, a nemůže být proto v současném stavu využívána k zemědělským účelům, je jedním z prostředků, jak zvýšit rozlohu půdy, kterou lze použít pro pěstování zemědělských plodin. Udržitelný režim by měl podporovat využívání znehodnocené půdy, která prošla obnovou, neboť podpora biopaliv přispěje ke zvýšení poptávky po zemědělských surovinách. Dokonce i v případě, kdy se biopaliva vyrábějí za použití surovin pocházejících z půdy, která je již využívána jako orná půda, by mohlo čisté zvýšení poptávky po plodinách v důsledku podpory biopaliv vést k čistému zvětšení rozlohy obdělávané půdy. To by se mohlo týkat půdy s velkou zásobou uhlíku, což by vedlo ke škodlivým únikům uloženého uhlíku. Ve snaze snížit toto riziko je třeba zavést doprovodná opatření s cílem podpořit vyšší míru nárůstu produktivity u půdy již využívané pro pěstování plodin a využívání znehodnocených půd a přijmout požadavky na udržitelnost, které by byly srovnatelné s požadavky stanovenými v této směrnici pro spotřebu biopaliv ve Společenství, pro jiné země, v nichž se používají biopaliva. Komise by měla vypracovat konkrétní metodiku pro minimalizaci emisí skleníkových plynů vyvolaných nepřímými změnami ve využití půdy. Za tím účelem by Komise na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků měla provést analýzu především zahrnutí faktorů nepřímých změn ve využívání půdy do výpočtu emisí skleníkových plynů a potřeby podpory udržitelných biopaliv, která minimalizuje dopady změny ve využívání půdy a zlepšuje udržitelnost biopaliv vzhledem k nepřímé změně ve využití půdy. Při vypracovávání této metodiky by se Komise měla mimo jiné zabývat potenciálními dopady biopaliv vyráběných z nepotravinářských celulózových vláknovin a lignocelulózových vláknovin na nepřímé změny ve využívání půdy.
- (23) Vzhledem k tomu, že opatření stanovená v člancích 7b až 7e směrnice 98/70/ES rovněž mají vliv na fungování vnitřního trhu tím, že harmonizují kritéria udržitelnosti, která biopaliva musí splňovat, aby mohla být započítána pro účely plnění cíle podle uvedené směrnice, a usnadňují tak v souladu s čl. 7b odst. 8 uvedené směrnice obchod mezi členskými státy s biopalivy, která tato kritéria splňují, vycházejí daná opatření z článku 95 Smlouvy.
- (24) Neustálý technický pokrok v oblasti automobilové a palivové technologie a soustavné úsilí o zajištění optimalizace ochrany zdraví a životního prostředí vyžadují pravidelnou revizi palivových specifikací na základě dalších studií a analýz dopadu aditiv a složek biopaliv na emise znečišťujících látek. Proto by měly být o možnosti usnadnění dekarbonizace paliv používaných v silniční dopravě pravidelně podávány zprávy.
- (25) Používání detergentu může přispět k vyčištění motorů, a tím ke snížení emisí znečišťujících látek. V současnosti neexistuje žádný uspokojivý způsob, jakým by se ověřovaly čisticí schopnosti vzorků paliva. Dodavatelé paliva a vozidel mají proto povinnost informovat své zákazníky o výhodách detergentů a jejich používání. Komise by však měla posoudit, zda budoucí vývoj umožní lepší přístup pro optimalizaci používání a výhod detergentů.
- (26) Ustanovení týkající se přimíchávání ethanolu do benzínu, zejména ustanovení týkající se mezních hodnot tlaku par a případných alternativ k zajištění toho, aby směsi s ethanolem nepřekročily přípustné mezní hodnoty tlaku par, by měla být přezkoumávána na základě zkušeností s používáním směrnice 98/70/ES.
- (27) Přimíchávání ethanolu do benzínu zvyšuje tlak par výsledného paliva. Navíc by tlak par u benzinových směsí měl být kontrolován, aby se omezily emise látek znečišťujících ovzduší.
- (28) Přimícháváním ethanolu do benzínu vzniká nelineární změna tlaku par u výsledné palivové směsi. Je vhodné stanovit pro takové směsi možnost výjimky pro maximální tlak par v letním období, a to po příslušném posouzení Komisí. Výjimka by měla být podmíněna souladem s právními předpisy Společenství o kvalitě ovzduší a znečištění ovzduší. Tato výjimka by měla odpovídat skutečnému zvýšení tlaku par vzniklému v důsledku přimíchávání daného procentního podílu ethanolu do benzínu.
- (29) Ropné rafinerie by měly nabízet pokud možno dostatečné množství benzínu s nízkým tlakem par, aby tak motivovaly k používání paliv s nízkým obsahem uhlíku a zároveň dodržovaly cíle týkající se znečišťování ovzduší. Protože tomu tak doposud není, měly by se mezní hodnoty tlaku par u směsí ethanolu za určitých podmínek zvýšit s cílem umožnit rozvoj trhů s biopalivy.

- (30) Některá starší vozidla nejsou uzpůsobena k tomu, aby používala benzin s vysokým obsahem biopaliva. Tato vozidla mohou přejíždět z jednoho členského státu do druhého. Je proto vhodné, aby byla na přechodné období zajištěna nepřetržitá dodávka benzínu, který mohou tato starší vozidla používat. Členské státy by měly zajistit vhodné geografické pokrytí, jež by odráželo skutečnou poptávku po takovém druhu benzínu, a to po konzultacích se zúčastněnými stranami. Označování benzínu, například jako E5 nebo E10, by mělo být v souladu s příslušnými normami vypracovanými Evropským výborem pro normalizaci (CEN),
- (31) Je vhodné provést úpravu přílohy IV směrnice 98/70/ES tak, aby umožnila uvádět na trh motorovou naftu s vyšším obsahem biopaliva („B7“), než stanoví norma EN 590:2004 („B5“). Tato norma by měla být odpovídajícím způsobem aktualizována a měla by stanovit mezní hodnoty technických parametrů, jež nejsou zahrnuty v uvedené příloze, jako například oxidační stabilita, bod vzplanutí, karbonizační zbytek, obsah popela, obsah vody, celkový obsah znečištění, korozivní působení na měď, mazivost, kinematická viskozita, bod zákalu, filtrovatelnost (CFPP), obsah fosforu, index kyselosti, obsah peroxidů, kolísání indexu kyselosti, opatření proti zanesení trysek a přidávání aditiv pro zajištění oxidační stability.
- (32) Aby se usnadnilo úspěšné uvádění biopaliv na trh, doporučuje se výboru CEN, aby rychle pokračoval v práci na normách umožňujících přimíchání většího objemu složek biopaliva do motorové nafty, a především aby vypracoval standard pro „B10“.
- (33) Mezní hodnota obsahu methylesterů mastných kyselin (FAME) v motorové naftě je požadována z technických důvodů. Tato mezní hodnota však není požadována u jiných složek biopaliva, jako jsou například čisté uhlovodíky s vlastnostmi podobnými motorové naftě vyrobené z biomasy s využitím Fischer-Tropschovy metody nebo hydrogennačně upravený rostlinný olej.
- (34) Členské státy a Komise by měly učinit patřičné kroky, aby usnadnily uvedení plynového oleje obsahujícího 10 ppm síry na trh dříve než 1. ledna 2011.
- (35) Používání specifických aditiv obsahujících kovy, zejména pokud jde o methylcyklopentadienyl mangan trikarbonylu (MMT), zvyšuje riziko poškození lidského zdraví a způsobuje škody na motorech vozidel a na zařízení k regulaci emisí. Řada výrobců vozidel radí, aby se nepoužívalo palivo obsahující kovová aditiva, a informuje o tom, že používání takového paliva může být důvodem ke zrušení platnosti záruky na vozidlo. Je proto vhodné nadále provádět přezkum účinků používání MMT v palivu a konzultovat je se všemi příslušnými zúčastněnými stranami. Až do dalšího přezkumu je nezbytné učinit kroky k omezení závažnosti škod, ke kterým může dojít. Proto je namístě stanovit horní mezní hodnotu, pokud jde o používání MMT v palivu, a to na základě vědeckých poznatků, jež jsou v současné době k dispozici. Tato mezní hodnota by měla být upravena a zvýšena jedině tehdy, pokud se při používání vyšší míry dávkování prokáže, že nemá nežádoucí účinky. Aby se zabránilo tomu, že spotřebitelé nevědomky přijdou o záruky na svá vozidla, je rovněž nutné vyžadovat, aby bylo jakékoli palivo obsahující kovová aditiva jako takové označeno.
- (36) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejnily.
- (37) Opatření nezbytná k provedení směrnice 98/70/ES by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.
- (38) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí prováděcích opatření týkajících se mechanismu sledování a snižování emisí skleníkových plynů, k přizpůsobení metodických zásad a hodnot nezbytných pro vyhodnocení toho, zda byla splněna kritéria udržitelnosti, pokud jde o biopaliva, ke stanovení kritérií a zeměpisných oblastí pro určení vysoce biologicky rozmanitých travinných porostů, k přehodnocení mezních hodnot obsahu MMT v palivu a k přizpůsobení metodiky výpočtu životního cyklu emisí skleníkových plynů, povolené zkušební metody zaměřené na specifikaci paliva a odchylky tlaku par povolené pro benzin obsahující bioethanol technickému a vědeckému pokroku. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice přizpůsobením metodických zásad a hodnot, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (39) Směrnice 98/70/ES stanoví řadu specifikací paliv, z nichž některé se staly nadbytečnými. Navíc obsahuje určitý počet výjimek, jejichž platnost mezitím uplynula. V zájmu jasnosti je proto vhodné tato ustanovení zrušit.
- (40) Směrnice Rady 1999/32/ES ze dne 26. dubna 1999 o snižování obsahu síry v některých kapalných palivech ⁽³⁾ stanoví některé aspekty používání paliv ve vnitrozemské vodní dopravě. Je třeba jasně vymezit použití uvedené směrnice a směrnice 98/70/ES. Obě směrnice stanoví mezní hodnoty pro maximální obsah síry v plynovém oleji používaném plavidly vnitrozemské plavby. V zájmu jasnosti a právní jistoty je proto vhodné obě uvedené směrnice upravit, aby tyto mezní hodnoty byly stanoveny pouze v jediném právním předpise.

(1) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) Úř. věst. L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (41) Byly vyvinuty nové, čistější technologie motorů pro plavidla vnitrozemské plavby. Tyto motory mohou být poháněny pouze palivy s velmi nízkým obsahem síry. Obsah síry v palivech pro plavidla vnitrozemské plavby by měl být snížen co nejdříve.
- (42) Směrnice 98/70/ES a směrnice 1999/32/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (43) Směrnice Rady 93/12/EHS ze dne 23. března 1993 o obsahu síry v některých kapalných palivech ⁽¹⁾ byla v průběhu let významně pozměňována, a proto již neobsahuje žádné významné prvky. Měla by proto být zrušena.
- (44) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění jednotného trhu s palivy pro silniční dopravu a nesilniční pojezdny stroje a zajištění dodržování minimální úrovně ochrany životního prostředí v důsledku používání těchto paliv, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 98/70/ES

Směrnice 98/70/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice stanoví pro motorová vozidla a nesilniční pojezdny stroje (včetně plavidel vnitrozemské plavby, pokud se neplaví po moři), zemědělské a lesnické traktory a rekreační plavidla, pokud se neplaví po moři:

- a) technické specifikace týkající se péče o zdraví a životní prostředí pro paliva určená pro motorová vozidla vybavená zážehovými a vznětovými motory a s přihlédnutím k technickým požadavkům na tyto motory a
- b) cíl zaměřený na snížení emisí skleníkových plynů během životního cyklu paliva.“

- 2) Článek 2 se mění takto:

- a) v prvním odstavci:

- i) se bod 3 nahrazuje tímto:

„3) ‚plynovými oleji určenými pro používání nesilničními pojezdny stroji (včetně plavidel vnitrozemské plavby) a zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly‘ kapalné palivo vyrobené z ropy kódů KN 2710 19 41 až 2710 19 45 (*) určené k používání ve vznětových motorech uvedených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/25/ES (**), 97/68/ES (***) a 2000/25/ES (****);

(*) Číslování těchto kódů KN podle Společného celního sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.6.1987, s. 1).

(**) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 15.

(***) Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1.

(****) Úř. věst. L 173, 12.7.2000, s. 1.“;

- ii) se doplňují nové body, které zní:

„5) ‚členskými státy s nízkými teplotami v letním období‘ Dánsko, Estonsko, Finsko, Irsko, Lotyšsko, Litva, Švédsko a Spojené království;

6) ‚emisemi skleníkových plynů během životního cyklu paliva‘ celkové čisté hodnoty emisí CO₂, CH₄ a N₂O, které spadají na vrub tohoto paliva (včetně přimíslených složek) nebo dodané energie. Tento životní cyklus zahrnuje všechny příslušné etapy od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, dopravy a distribuce, zpracování a spalování, a to nezávisle na tom, kdy tyto emise vznikají;

7) ‚emisemi skleníkových plynů na jednotku energie‘ celkový objem emisí skleníkových plynů vyjádřený v ekvivalentu CO₂ a související s používáním paliva nebo dodané energie, dělený celkovým energetickým obsahem paliva nebo dodané energie (pokud jde o palivo, je vyjádřen hodnotou spodní výhřevnosti);

8) ‚dodavatelem‘ subjekt odpovědný za přihlášení se ke spotřební dani z paliva nebo energie, a pokud není zapotřebí se ke spotřební dani přihlašovat, jakýkoli jiný relevantní subjekt určený členským státem;

9) výraz ‚biopaliva‘ má stejný význam jako ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.“;

(1) Úř. věst. L 74, 27.3.1993, s. 81.

b) druhý odstavec se zrušuje.

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavce 2 až 6 se nahrazují tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby byl benzin uváděn na trh na jejich území pouze, pokud splňuje environmentální specifikace uvedené v příloze I.

Členské státy však mohou v případě nejbližších regionů přijmout zvláštní ustanovení o prodeji benzínu s maximálním obsahem síry 10 mg/kg. Členské státy, které taková ustanovení přijmou, o tom informují odpovídajícím způsobem Komisi.

3. Členské státy budou vyžadovat, aby dodavatelé až do roku 2013 uváděli na trh benzin s maximálním obsahem kyslíku 2,7 % a maximálním obsahem ethanolu 5 %, a pokud to považují za nutné, mohou vyžadovat, aby byl tento benzin na trh uváděn po delší časové období. Zajistí, aby spotřebitelé obdrželi náležitě informace o obsahu biopaliva v benzínu, a zejména o náležitém použití různých benzinových směsí.

4. Členské státy s nízkými teplotami v letním období mohou podle odstavce 5 povolit, aby byl na trh v letním období uváděn benzin s maximálním tlakem par 70 kPa.

Členské státy, ve kterých se neuplatňuje výjimka uvedená v prvním pododstavci, mohou podle odstavce 5 povolit, aby byl na trh během letního období uváděn benzin s obsahem ethanolu s maximálním tlakem par 60 kPa včetně povolené výjimky týkající se tlaku par vymezené v příloze III pod podmínkou, že použitý ethanol je biopalivo.

5. Pokud chtějí členské státy uplatnit jednu z výjimek uvedených v odstavci 4, musí to oznámit Komisi a poskytnout veškeré příslušné informace. Komise posoudí, zda je výjimka žádoucí, a zhodnotí délku jejího trvání s ohledem na

- a) zamezení sociálním a ekonomickým problémům kvůli vyššímu tlaku par, včetně času potřebného na technické úpravy, a
- b) environmentální nebo zdravotní dopady vyššího tlaku par, a zejména dopad na soulad s právními předpisy Společenství o kvalitě ovzduší, a to jak v příslušných členských státech, tak ostatních členských státech.

Pokud z hodnocení Komise vyplývá, že výjimka porušuje právní předpisy Společenství o kvalitě ovzduší nebo o znečištění ovzduší, včetně příslušných mezních

hodnot a stropů emisí, bude její uplatňování zrušeno. Komise by rovněž měla zohlednit příslušné cílové hodnoty.

Pokud Komise během šesti měsíců poté, co obdržela veškeré příslušné informace, nevznese žádné námitky, může daný členský stát požadovanou výjimku uplatňovat.

6. Bez ohledu na odstavce 1 mohou členské státy i nadále povolovat prodej malých množství olovnatého benzínu s obsahem olova nepřesahujícím 0,15 g/l nejvýše do 0,03 % celkového prodeje pro použití ve starých vozidlech zvláštního typu a prodej tohoto benzínu prostřednictvím zvláštních zájmových skupin.“;

b) odstavec 7 se zrušuje.

4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Motorová nafta

1. Členské státy zajistí, aby byla motorová nafta uváděna na trh na jejich území pouze tehdy, pokud splňuje environmentální specifikace uvedené v příloze II.

Bez ohledu na požadavky uvedené v příloze II mohou členské státy povolit, aby byla na trh uváděna motorová nafta s obsahem methylesterů mastných kyselin (FAME) přesahujícím 7 %.

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé obdrželi náležitě informace o obsahu biopaliva, zejména FAME, v motorové naftě.

2. Členské státy zajistí, aby nejpozději od 1. ledna 2008 mohly být plynové oleje pro používání nesilničními pojezdovými stroji (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly na jejich území uváděny na trh pouze tehdy, pokud obsah síry v těchto plynových olejích nepřekročí 1 000 mg/kg. Od 1. ledna 2011 bude maximální povolený obsah síry v těchto plynových olejích 10 mg/kg. Členské státy zajistí, aby mohla plavidla vnitrozemské plavby a rekreační plavidla používat jiná kapalná paliva než plynový olej pouze v případě, že obsah síry v těchto kapalných palivech nepřekročí maximální povolený obsah síry pro plynový olej.

Aby však v dodavatelském řetězci docházelo k co nejmenším problémům, mohou členské státy od 1. ledna 2011 v konečném článku dodavatelského řetězce u konečných uživatelů povolit plynový olej pro používání nesilničními pojezdovými stroji (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly s obsahem síry až 20 mg/kg. Členské státy mohou rovněž do 31. prosince 2011 povolit přechodně uvádět na trh plynový olej obsahující až 1 000 mg/kg síry pro použití u kolejových vozidel a zemědělských a lesnických traktorů za předpokladu, že zajistí nenarušený chod systémů pro kontrolu emisí.

3. Členské státy však mohou v případě nejbližších regionů přijmout zvláštní ustanovení o prodeji motorové nafty a plynového oleje s maximálním obsahem síry 10 mg/km. Členské státy, které taková ustanovení přijmou, o nich informují odpovídajícím způsobem Komisi.

4. V členských státech s drsnými zimními podmínkami může být požadavek pro motorovou naftu a plynové oleje na předestilaci 65 % (V/V) při teplotě 250 °C nahrazen požadavkem na předestilaci 10 % (V/V) při teplotě 180 °C.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 7a

Snížení emisí skleníkových plynů

1. Členské státy určí dodavatele odpovědné za sledování a podávání zpráv o životním cyklu emisí skleníkových plynů na jednotku energie získané z paliv a dodané energie. V případě dodavatelů elektřiny používané silničními vozidly zajistí členské státy, aby si tito dodavatelé mohli zvolit, zda se budou podílet na závazcích týkajících se omezení emisí stanovených v odstavci 2, pokud prokáží, že mohou náležitě měřit a sledovat množství elektřiny dodávané pro používání v těchto vozidlech.

S účinkem ode dne 1. ledna 2011 dodavatelé podávají orgánu učenému členským státem každoročně zprávu o intenzitě skleníkových plynů z dodaných paliv a energie v každém členském státě a poskytují alespoň tyto informace:

- a) celkový objem každého typu paliva nebo dodané energie, s udáním místa nákupu a původu, a
- b) životní cyklus emisí skleníkových plynů na jednotku energie.

Členské státy zajistí ověřování těchto zpráv.

Komise vypracuje v případě nutnosti pokyny pro provádění tohoto odstavce.

2. Členské státy požadují, aby dodavatelé postupně snižovali, až o 10 % do 31. prosince 2020, životní cyklus emisí skleníkových plynů na jednotku energie z paliva a dodané energie ve srovnání se základní normou pro paliva uvedenou v odst. 5 písm. b). Toto snížení se skládá z těchto kroků:

- a) cíle 6 % do 31. prosince 2020. Členské státy mohou za účelem tohoto snížení požadovat, aby dodavatelé splnili tyto průběžné cíle: 2 % do 31. prosince 2014 a 4 % do 31. prosince 2017;

b) dalšího orientačního cíle 2 % do 31. prosince 2020, kterého má být podle čl. 9 odst. 1 písm. h) dosaženo jednou nebo oběma z těchto metod:

i) dodávkami energie pro dopravu pro použití ve všech typech silničních vozidel, nesilničních pojízdných vozidel (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělských nebo lesnických traktorů nebo rekreačních plavidel,

ii) použitím veškerých technologií (včetně zachycování a ukládání uhlíku), které mohou snížit životní cyklus emisí skleníkových plynů na jednotku energie dodaného paliva nebo energie;

c) dalšího indikativního cíle 2 % stanoveného pro odvětví dodávající pohonné hmoty, kterého má být podle čl. 9 odst. 1 písm. i) dosaženo do 31. prosince 2020 využitím kreditů získaných nákupem v rámci mechanismu čistého rozvoje vycházejícího z Kjótského protokolu, a to za podmínek stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (*).

3. Emise skleníkových plynů vznikající během životního cyklu biopaliv se počítají podle článku 7d. Emise skleníkových plynů vznikající během životního cyklu jiných druhů paliv a energií se vypočítají na základě metodiky stanovené v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

4. Členské státy zajistí, aby měla skupina dodavatelů možnost zvolit si závazky týkající se snižování emisí podle odstavce 2 společně. V takovém případě budou pro účely odstavce 2 považováni za jednoho dodavatele.

5. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4. Taková opatření zahrnují zejména:

a) metodiku výpočtu emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu paliv, jiných než jsou biopaliva, a energií;

b) metodiku, kterou se do 1. ledna 2011 určí základní norma pro paliva vycházející z emisí skleníkových plynů z fosilních paliv během jejich životního cyklu na jednotku energie v roce 2010 pro účely odstavce 2;

c) všechna pravidla nezbytná k tomu, aby odstavec 4 nabyl účinnosti;

d) metodiku, kterou se počítá podíl elektrických silničních vozidel, která je v souladu s čl. 3 odst. 4 směrnice 2009/28/ES.

(* Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.“

6) Vkládají se nové články, které zní:

„Článek 7b

Kritéria udržitelnosti pro biopaliva

1. Bez ohledu na to, zda byly suroviny vypěstovány na území nebo mimo území Společenství, zohlední se energie z biopaliv pro účely uvedené v článku 7a, pouze pokud tato biopaliva splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 až 6 tohoto článku.

Aby mohla být biopaliva vyrobená z odpadu a zbytků jiných než ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví zohledněna pro účely uvedené v článku 7a, však postačí, že splňují kritéria udržitelnosti stanovená v odstavci 2 tohoto článku.

2. Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 musí činit alespoň 35 %.

S účinkem ode dne 1. ledna 2017 musí úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 činit alespoň 50 %. Ode dne 1. ledna 2018 musí úspora emisí skleníkových plynů činit alespoň 60 % při využívání biopaliv vyrobených v zařízeních, která zahájila výrobu dne 1. ledna 2017 nebo později.

Úspora emisí skleníkových plynů při používání biopaliv se vypočítá postupem podle čl. 7d odst. 1.

V případech biopaliv vyrobených v zařízeních, která byla v provozu ke dni 23. ledna 2008, se první pododstavec použije ode dne 1. dubna 2013.

3. Biopaliva zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí být vyrobena ze surovin získaných z půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, totiž z půdy, která měla v lednu roku 2008 nebo později jeden z těchto statusů, a to bez ohledu na to, zda ho stále ještě má, či nikoliv:

a) původní les a jiné zalesněné plochy, totiž les a jiné zalesněné plochy s původními druhy, kde nejsou žádné viditelné známky lidské činnosti a kde nejsou významně narušeny ekologické procesy;

b) oblasti určené

i) zákonem nebo příslušným orgánem k účelům ochrany přírody nebo

ii) k ochraně vzácných nebo ohrožených ekosystémů či druhů, které byly uznány mezinárodními dohodami nebo zařazeny na seznam sestavený mezinárodními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody, jsou-li uznány v souladu s čl. 7c odst. 4 druhým pododstavcem,

ledaže se prokáže, že produkce surovin nezasahuje do uvedených účelů ochrany přírody;

c) vysoce biologicky rozmanité travní porosty:

i) travní porosty, které by bez lidského zásahu zůstaly zachovány jako takové a jež stále vykazují přirozené složení druhů a ekologické charakteristiky a procesy, nebo

ii) porosty, které by bez lidského zásahu nezůstaly zachovány jako travní porosty a jsou druhově bohaté a nezhodnocené, ledaže je prokázáno, že získávání surovin je nezbytné k uchování statusu travních porostů.

Komise stanoví kritéria a zeměpisné oblasti k určení travních porostů, na které se vztahuje první pododstavec písm. c). Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.

4. Biopaliva zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí být vyrobena ze surovin získaných z půdy s velkou zásobou uhlíku, totiž z půdy, která měla v lednu 2008 jeden z těchto statusů a již ho nemá:

a) mokřady, totiž půda pokrytá nebo nasycená vodou trvale nebo po významnou část roku;

b) souvisle zalesněné plochy, totiž půda o rozloze větší než 1 hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 %, nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*;

c) půda o rozloze větší než 1 hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím 10 až 30 % nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů *in situ*, ledaže je prokázáno, že při uplatnění metodiky stanovené v příloze IV části C je zásoba uhlíku v oblasti, předtím než došlo k přeměně půdy, a po její přeměně, taková, že by byly splněny podmínky stanovené v odstavci 2 tohoto článku.

Ustanovení tohoto odstavce se nepoužijí, pokud v době, kdy byla surovina získána, měla půda stejný status jako v lednu roku 2008.

5. Biopaliva zohledněná pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí být vyrobena ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, ledaže je prokázáno, že pěstování a získávání těchto surovin nezahrnuje odvodňování dříve odvodňované půdy.

6. Zemědělské suroviny vypěstované ve Společenství a užitě k výrobě biopaliv zohledněné pro účely uvedené v článku 7a musí být získány v souladu s požadavky a normami podle ustanovení uvedených pod nadpisem „Životní prostředí“ v části A a v bodě 9 přílohy II nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (*) a v souladu s minimálními požadavky na dobrý zemědělský a environmentální stav definovaný podle čl. 6 odst. 1 uvedeného nařízení.

7. Pokud jde o třetí země a členské státy, které jsou významnými zdroji biopaliv nebo surovin pro ně spotřebovávaných ve Společenství, podává Komise každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vnitrostátních opatřeních přijatých za účelem dodržování kritérií udržitelnosti podle odstavců 2 až 5 a za účelem ochrany půdy, vody a ovzduší. První zpráva bude předložena v roce 2012.

Komise každé dva roky podává Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu zvýšené poptávky po biopalivech na sociální udržitelnost ve Společenství a ve třetích zemích a o dopadu politiky Společenství v oblasti biopaliv na dostupnost potravin za přijatelné ceny, zejména pro obyvatele rozvojových zemí, jakož i o širších otázkách týkajících se rozvoje. Zprávy se zabývají dodržováním práv na užívání půdy. U třetích zemí a členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, zprávy uvedou, zda tato země ratifikovala a provedla všechny tyto úmluvy Mezinárodní organizace práce:

- Úmluvu o nucené nebo povinné práci (č. 29),
- Úmluvu o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat (č. 87),
- Úmluvu o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat (č. 98),
- Úmluvu o stejném odměňování pracujících mužů a žen za práci stejné hodnoty (č. 100),
- Úmluvu o odstranění nucené práce (č. 105),

- Úmluvu o diskriminaci (zaměstnání a povolání) (č. 111),
- Úmluvu o minimálním věku pro přijetí do zaměstnání (č. 138),

- Úmluvu o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce (č. 182).

U třetích zemí i členských států, které jsou významnými zdroji surovin pro biopaliva spotřebovávaná ve Společenství, bude v těchto zprávách uvedeno, zda tato země ratifikovala a provedla

- Cartagenský protokol o biologické bezpečnosti,
- Úmluvu o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin.

První zpráva bude předložena v roce 2012. Komise případně navrhne nápravná opatření, zejména je-li doloženo, že výroba biopaliv má značný dopad na cenu potravin.

8. Pro účely uvedené v odstavci 1 nesmí členské státy odmítnout, na základě jiných důvodů týkajících se udržitelnosti, zohlednit biopaliva získaná v souladu s tímto článkem.

Článek 7c

Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva

1. Mají-li být biopaliva zohledněná pro účely uvedené v článku 7a, vyžádají si členské státy od hospodářských subjektů, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená v čl. 7b odst. 2 až 5. Za tím účelem od hospodářských subjektů požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který

- a) umožňuje, aby byly dodávky surovin nebo biopaliv s rozdílnými parametry z hlediska udržitelnosti míseny;
- b) požaduje informace ohledně parametrů z hlediska udržitelnosti a objemů dodávek uvedených v písmenu a) potvrzující, že zůstávají spojeny se směsí, a
- c) stanoví, že součet všech dodávek odebraných ze směsi se vyznačuje stejnými parametry udržitelnosti ve stejných množstvích jako součet všech dodávek přidaných do směsi.

2. Komise podá v roce 2010 a v roce 2012 Evropskému parlamentu a Radě zprávu ohledně fungování ověřovací metody hmotnostní bilance popsané v odstavci 1 a ohledně možnosti povolení jiných metod ověřování pro některé nebo všechny druhy surovin nebo biopaliv. Komise ve svém posouzení zváží takové metody ověřování, ve kterých informace o parametrech udržitelnosti nemusí zůstat fyzicky spojeny s konkrétními dodávkami anebo směsmi. Posouzení zohlední potřebu zachovat celistvost a účinnost systému ověřování, aniž by vznikla nepřiměřená zátěž pro průmysl. Zprávu v případě potřeby doplní o návrhy Evropskému parlamentu a Radě týkající se použití jiných metod ověřování.

3. Členské státy přijmou opatření s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace a na žádost členského státu mu zpřístupňovaly údaje, na kterých jsou tyto informace založeny. Členské státy od hospodářských subjektů vyžadují, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají, a provedení tohoto auditu doložily. Auditem se ověřuje, zda jsou systémy používané hospodářskými subjekty přesné, spolehlivé a zabezpečené proti podvodu. Také se hodnotí četnost a metodika odebírání vzorků a obsáhlost údajů.

Informace uvedené v prvním pododstavci zahrnují zejména informace o plnění kritérií udržitelnosti uvedených v čl. 7b odst. 2 až 5, příslušné informace o přijatých opatřeních na ochranu půdy, vody a ovzduší, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a příslušné informace o opatřeních, jež byla přijata s cílem zohlednit aspekty uvedené v čl. 7b odst. 7 druhém pododstavci.

Komise vypracuje poradním postupem podle čl. 11 odst. 3 seznam příslušných informací uvedených v prvních dvou pododstavcích. Zajistí zejména, aby poskytování těchto informací nepředstavovalo pro hospodářské subjekty nadměrnou administrativní zátěž, a to obecně nebo konkrétně pro drobné zemědělce, organizace producentů a družstva.

Povinnosti stanovené v tomto odstavci se vztahují jak na biopaliva vyrobená ve Společenství, tak na biopaliva do Společenství dovezená.

Členské státy předloží informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce v souhrnné podobě Komisi, která je zveřejní v rámci platformy pro transparentnost uvedené v článku 24 směrnice 2009/28/ES v podobě shrnutí, přičemž zachová důvěrnost informací citlivých z obchodního hlediska.

4. Společenství usiluje o uzavření dvoustranných nebo mnohostranných dohod s třetími zeměmi, které obsahují ustanovení o kritériích udržitelnosti odpovídajících kritériím podle této směrnice. Pokud Společenství uzavřelo dohody, které obsahují ustanovení, jejichž obsah souvisí s kritérii udržitelnosti uvedenými v čl. 7b odst. 2 až 5, může Komise rozhodnout, že tyto dohody prokazují, že biopaliva vyrobená ze surovin vypěstovaných v těchto zemích splňují daná kritéria udržitelnosti. Při uzavírání těchto dohod je třeba brát náležitě v úvahu přijatá opatření na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (například ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, pro nepřímé změny ve využívání půdy, k obnově znehodnocené půdy a k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a otázky uvedené v čl. 7b odst. 7 druhém pododstavci.

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu produktů z biomasy obsahují přesné údaje pro účely čl. 7b odst. 2 nebo prokazují, že dodávky biopaliva splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 7b odst. 3 až 5. Komise může rozhodnout, že tyto režimy obsahují přesné údaje pro účely informování o přijatých opatřeních na ochranu oblastí poskytujících základní služby ekosystému v kritických situacích (například ochranu vodního koryta a regulaci eroze), na ochranu půdy, vody a ovzduší, k obnově znehodnocené půdy, k zamezení nadměrné spotřeby vody v oblastech, kde je vody nedostatek, a o otázkách uvedených v čl. 7b odst. 7 druhém pododstavci. Komise může rovněž uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 7b odst. 3 písm. b) bodu ii).

Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy měření úspor emisí skleníkových plynů obsahují přesné údaje pro účely čl. 7b odst. 2.

Komise může rozhodnout, že půdy zahrnuté do vnitrostátních nebo regionálních programů pro obnovu, jejichž účelem je zlepšit kvalitu závažným způsobem znehodnocené nebo silně kontaminované půdy, splňují kritéria uvedená v příloze IV části C bodě 9.

5. Komise přijme rozhodnutí podle odstavce 4, pouze pokud daná dohoda nebo režim splňují přiměřené normy spolehlivosti, transparentnosti a nezávislé kontroly. Režimy k měření úspor emisí skleníkových plynů musí být rovněž v souladu s metodickými požadavky podle přílohy IV. Seznamy oblastí s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ve

smyslu čl. 7b odst. 3 písm. b) bodu ii) musí splňovat přiměřené normy objektivit, být v souladu s mezinárodními uznávanými normami a stanovit vhodné postupy pro odvolání.

6. Rozhodnutí podle odstavce 4 se přijímají poradním postupem podle čl. 11 odst. 3. Platnost těchto rozhodnutí nepřesáhne pět let.

7. V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady anebo údaje získané v souladu s dohodou anebo režimem, jež byly předmětem rozhodnutí podle odstavce 4, členský stát, pokud to je již zřejmé z uvedeného rozhodnutí, nevyžaduje, aby dodavatel poskytl další doklady o splnění kritérií udržitelnosti životního prostředí uvedených v čl. 7b odst. 2 až 5 ani aby poskytl informace o opatřeních uvedených v odst. 3 druhém pododstavci tohoto článku.

8. Komise přezkoumá na žádost členského státu anebo ze své vlastní iniciativy použití článku 7b u zdroje biopaliva a do šesti měsíců od obdržení žádosti poradním postupem podle čl. 11 odst. 3 rozhodne, zda daný členský stát může tento zdroj biopaliva zohlednit pro účely uvedené v článku 7a.

9. Do 31. prosince 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o

- a) účinnosti zavedeného systému pro poskytování informací o kritériích udržitelnosti a
- b) o tom, zda je s ohledem na nejnovější vědecké poznatky a mezinárodní závazky Společenství možné a vhodné zavést závazné požadavky týkající se ochrany ovzduší, půdy a vody.

Komise případně navrhne nápravná opatření.

Článek 7d

Výpočet emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu biopaliv

1. Pro účely článku 7a a čl. 7b odst. 2 se emise skleníkových plynů vznikající během životního cyklu biopaliv vypočtou tímto způsobem:

- a) pokud je standardní hodnota pro úspory emisí skleníkových plynů u způsobu výroby biopaliva stanovena v příloze IV části A nebo B a pokud se hodnota e_1 pro tato biopaliva vypočítaná v souladu s přílohou IV částí C bodem 7 rovná nule nebo je nižší než nula, použitím této standardní hodnoty nebo
- b) použitím skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze IV části C nebo

- c) použitím hodnoty vypočítané jako součet faktorů vzorce uvedeného v příloze IV části C bodě 1, kde pro některé činitele mohou být použity rozložené standardní hodnoty v příloze IV části D nebo E a pro všechny ostatní činitele skutečné hodnoty vypočítané podle metodiky stanovené v příloze IV části C.

2. Do 31. března 2010 předloží členské státy Komisi zprávu obsahující seznam těch oblastí na jejich území, které jsou klasifikovány jako úroveň 2 podle názvosloví pro územní statistické jednotky (dále jen „NUTS“) nebo více členěná úroveň NUTS v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 ze dne 26. května 2003 o zavedení společné klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) (**) a u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než emise vykazované v položce „Rozložené standardní hodnoty pro pěstování“ v příloze IV části D této směrnice nebo stejně jako tyto emise, spolu s popisem metodiky a údajů použitých ke stanovení tohoto seznamu. Tato metoda zohlední vlastnosti půdy, klima a předpokládané výnosy surovin.

3. Standardní hodnoty uvedené v příloze IV části A a rozložené standardní hodnoty pro pěstování uvedené v příloze IV části D se použijí pouze tehdy, pokud příslušné suroviny jsou

- a) pěstovány mimo Společenství;
- b) pěstovány ve Společenství v oblastech zařazených na seznamech podle odstavce 2 nebo
- c) odpadem nebo zbytky jinými než ze zemědělství, akvakultury a rybolovu.

U biopaliv, která nespádají pod písmena a), b) nebo c), se použijí skutečné hodnoty pro pěstování.

4. Do 31. března 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda je možné vypracovat seznamy oblastí ve třetích zemích, u kterých lze očekávat, že typické emise skleníkových plynů z pěstování zemědělských surovin budou nižší než emise vykazované v příloze IV části D v položce „pěstování“ nebo stejně jako tyto emise, a která bude případně doplněna těmito seznamy a popisem metody a údajů použitých k jejich vypracování. Ke zprávě se případně připojí příslušné návrhy.

5. Komise předloží do 31. prosince 2012 a poté každé dva roky zprávu ohledně odhadovaných typických a standardních hodnot uvedených v příloze IV částech B a E se zvláštním důrazem na emise z dopravy a zpracovatelské výroby a může podle potřeby rozhodnout o úpravě těchto hodnot. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.

6. Do 31. prosince 2010 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která přezkoumá dopady nepřímých změn ve využívání půdy na emise skleníkových plynů a bude se zabývat způsoby, jak tyto dopady minimalizovat. Tato zpráva bude v případě potřeby doplněna, a to zejména návrhem, který bude vycházet z nejlepších dostupných vědeckých poznatků a bude obsahovat konkrétní metodiku pro zohledňování emisí vyvolaných změnami v zásobě uhlíku v důsledku nepřímých změn ve využívání půdy a který zajistí soulad s touto směrnicí, zejména s čl. 7b odst. 2.

Návrh bude obsahovat nezbytné záruky, které poskytnou jistotu pro investice, k nimž došlo před uplatňováním této metodiky. Pokud jde o zařízení, která vyráběla biopaliva před koncem roku 2013, uplatňování opatření uvedených v prvním pododstavci nesmí do 31. prosince 2017 vést k tomu, že biopaliva vyrobená v těchto zařízeních budou považována za biopaliva nespĺňující požadavky na udržitelnost podle této směrnice, pokud by je jinak bývala splňovala, za předpokladu, že tato biopaliva dosáhnou úspory emisí skleníkových plynů ve výši nejméně 45 %. Toto se použije na kapacitu zařízení produkujících biopaliva ke konci roku 2012.

Evropský parlament a Rada se vynasnaží rozhodnout o jakýchkoli takových návrzích předložených Komisí do 31. prosince 2012.

7. Přílohu IV lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku, a to i doplněním hodnot pro další způsoby výroby biopaliv v případě stejných nebo jiných surovin a úpravou metodiky stanovené v části C. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.

Pokud jde o standardní hodnoty a metodiku stanovené v příloze IV, je třeba věnovat zvláštní pozornost:

- metodě započítávání odpadů a zbytků,
- metodě započítávání druhotných produktů,
- metodě započítávání kombinované výroby a
- statusu zbytků zemědělských plodin jako druhotných produktů.

Standardní hodnoty pro bionaftu z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje budou co nejdříve přezkoumány.

Jakákoli úprava seznamu standardních hodnot v příloze IV nebo jeho doplnění musí splňovat tyto požadavky:

- a) pokud je vliv některého faktoru na celkové emise malý anebo pokud je změna v omezeném rozsahu anebo pokud náklady na zjištění skutečných hodnot jsou vysoké či toto zjištění obtížné, musí být standardní hodnoty stanoveny jako typické hodnoty běžných výrobních procesů;

- b) ve všech ostatních případech musí být standardní hodnoty stanoveny jako opatrný předpoklad v porovnání s běžnými výrobními procesy.

8. Stanoví se podrobné definice, včetně technických specifikací potřebných pro kategorie, které jsou uvedeny v příloze IV části C bodě 9. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.

Článek 7e

Prováděcí opatření a zprávy týkající se udržitelnosti biopaliv

1. Prováděcí opatření uvedená v čl. 7b odst. 3 druhém pododstavci, čl. 7c odst. 3 třetím pododstavci, čl. 7c odst. 6, čl. 7c odst. 8, čl. 7d odst. 5, čl. 7d odst. 7 prvním pododstavci a čl. 7d odst. 8 řádně přihlédnou k účelům směrnice 2009/28/ES.

2. Zprávy Komise určené Evropskému parlamentu a Radě a uvedené v čl. 7b odst. 7, čl. 7c odst. 2, čl. 7c odst. 9, čl. 7d odst. 4, 5 a 6 prvním pododstavci, jakož i zprávy a informace předložené v souladu s čl. 7c odst. 3 prvním a pátým pododstavcem a čl. 7d odst. 2, se připravují a předávají pro účely směrnice 2009/28/ES a této směrnice.

(*) Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) Úř. věst. L 154, 21.6.2003, s. 1.“

- 7) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy dohlíží na plnění požadavků stanovených v článcích 3 a 4, pokud jde o benzin a motorovou naftu, a to na základě analytických metod uvedených v evropských normách EN 228:2004 a EN 590:2004.“

- 8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 8a

Kovová aditiva

1. Komise provede posouzení rizik pro zdraví a životní prostředí spojených s používáním kovových aditiv v palivech a za tímto účelem vyvine vhodnou zkušební metodiku. O svých závěrech podá do 31. prosince 2012 zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

2. Do doby, než bude vyvinuta zkušební metodika stanovená v odstavci 1, se přítomnost kovového aditiva methylcyklopentadienyl mangan trikarbonylu (MMT) v palivech od 1. ledna 2011 omezuje na 6 mg manganu na litr. Od 1. ledna 2014 je maximální hodnota 2 mg manganu na litr.

3. Maximální hodnota obsahu MMT v palivu stanovená v odstavci 2 bude přehodnocena na základě výsledků posouzení, které bude provedeno pomocí zkušební metody uvedené v odstavci 1. Jestliže to bude na základě posouzení rizik odůvodněno, může být snížena na nulovou hodnotu. Zvýšení může být pouze v případě, jestliže to bude odůvodněno na základě posouzení rizik. Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.
4. Členské státy zajistí, aby byla značka pro obsah kovových aditiv v palivu uvedena všude, kde mají spotřebitelé přístup k palivům s kovovými aditivy.
5. Na značce bude uveden tento text: ‚Obsahuje kovová aditiva‘.
6. Značka bude upevněna na dobře viditelném místě tam, kde jsou uvedeny informace o druhu paliva. Rozměry a písmo značky budou takové, aby byla značka jasně viditelná a snadno čitelná.“
- 9) Článek 9 se nahrazuje tímto:
- „Článek 9
Předkládání zpráv
1. Komise předloží do 31. prosince 2012 a poté každé tři roky Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která bude případně doplněna návrhem změn této směrnice. Tato zpráva zejména zohlední:
- a) používání a rozvoj technologie automobilového průmyslu a zejména proveditelnost zvýšení maximálního povoleného obsahu biopaliva v benzinu a motorové naftě a nutnost přezkoumání termínu uvedeného v čl. 3 odst. 3;
 - b) politiku Společenství týkající se emisí CO₂ ze silničních vozidel;
 - c) možnost uplatňování požadavků uvedených v příloze II, zejména pak mezních hodnot polycyklických aromatických uhlovodíků, na nesilniční pojízdné stroje, (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělské a lesnické traktory a rekreační plavidla;
 - d) nárůst používání detergentů v palivech;
 - e) používání jiných kovových aditiv než MMT v palivech;
- f) celkový objem složek používaných v benzinu a motorové naftě s ohledem na právní předpisy Společenství v oblasti životního prostředí, včetně cílů směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (*), a na ni navazujících směrnic;
- g) důsledky cíle snižování emisí skleníkových plynů stanoveného v čl. 7a odst. 2 pro systém obchodování s emisemi;
- h) potřebu případných úprav čl. 2 odst. 6 a 7 a čl. 7a odst. 2 písm. b) za účelem zhodnocení možného podílu na splnění cíle snižování emisí skleníkových plynů do roku 2020 až o 10 %. Tyto úvahy se budou zakládat na možnosti snížení emisí skleníkových plynů během životního cyklu paliv a energií v rámci Společenství, přičemž zohlední zejména veškerý pokrok v oblasti technologií zachycování a ukládání uhlíku, které jsou bezpečné pro životní prostředí, a v oblasti elektrických silničních vozidel, jakož i nákladovou efektivnost prostředků ke snižování těchto emisí podle čl. 7a odst. 2 písm. b);
- i) možnost zavedení dodatečných opatření pro dodavatele s cílem snížit emise skleníkových plynů během životního cyklu na jednotku energie o 2 % ve srovnání se základní normou pro paliva podle čl. 7a odst. 5 písm. b) prostřednictvím použití kreditů zakoupených z mechanismu čistého rozvoje Kjótského protokolu za podmíněk stanovených směrnicí 2003/87/ES, aby bylo možné posoudit další možný podíl na splnění cíle snižování emisí skleníkových plynů do roku 2020 až o 10 % podle čl. 7a odst. 2 písm. c) této směrnice;
- j) aktualizovanou analýzu nákladů a přínosů a dopadu snížení maximálního povoleného tlaku par pro benzin v letním období pod 60 kPa.
2. Komise nejpozději v roce 2014 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o plnění cílové hodnoty emisí skleníkových plynů pro rok 2020 uvedené v článku 7a a zohlední v ní nutnost zachovat konzistentnost mezi tímto cílem a cílovou hodnotou uvedenou v čl. 3 odst. 3 směrnice 2009/28/ES, která se týká podílu energie z obnovitelných zdrojů v dopravě, s ohledem na zprávy podle čl. 23 odst. 8 a 9 uvedené směrnice.
- Komise zprávu případně doplní návrhem úpravy tohoto cíle.
- (*) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.“

10) V článku 10 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Pokud je nutné přizpůsobit povolené analytické metody uvedené v příloze I nebo II technickému pokroku, je možné jejich změny, jejichž cílem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, přijmout regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 11 odst. 4. Přílohu III lze rovněž přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku. Toto opatření, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 4.“

11) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Postup projednávání ve výboru

1. S výjimkou případů uvedených v odstavci 2 je Komisi nápomocen Výbor pro jakost paliv.

2. Ve věcech týkajících se udržitelnosti biopaliv podle článků 7b, 7c a 7d je Komisi nápomocen Výbor pro udržitelnost biopaliv a jiných biokapalin uvedený v čl. 25 odst. 2 směrnice 2009/28/ES.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na ustanovení článku 8 zmíněného rozhodnutí.“

12) Článek 14 se zrušuje.

13) Přílohy I, II, III a IV se nahrazují zněním uvedeným v příloze této směrnice.

Článek 2

Změny směrnice 1999/32/ES

Směrnice 1999/32/ES se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3) ‚lodním palivem‘ kapalné palivo vyrobené z ropy určené pro použití na palubě plavidla, případně používané na palubě plavidla, včetně paliv definovaných v normě ISO 8217. Zahrnuje všechna kapalná paliva vyrobená z ropy používaná na palubě plavidel vnitrozemské plavby nebo rekreačních plavidel podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek

a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje (*) a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/25/ES ze dne 16. června 1994 sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se rekreačních plavidel (**), v případě, že se tato plavidla nacházejí na moři;

(*) Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1.

(**) Úř. věst. L 164, 30.6.1994, s. 15.“;

b) bod 3j se zrušuje.

2) Článek 4b se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto: „Maximální obsah síry v lodních palivech používaných v lodích kotvicích v přístavech Společenství“;

b) v odstavci 1 se zrušuje písmeno a);

c) v odstavci 2 se zrušuje písmeno b).

3) V čl. 6 odst. 1a se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Odběr vzorků začne dnem, ke kterému vstoupí v platnost příslušná mezní hodnota maximálního obsahu síry v palivech. Musí se provádět dostatečně často, v dostatečném množství a takovým způsobem, aby vzorky reprezentovaly zkoumané palivo a palivo, které používají plavidla v dotyčných mořských oblastech a přístavech.“

Článek 3

Zrušení

Směrnice 93/12/EHS se zrušuje.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31 prosince 2010.

Neprodleně uvědomí Komisi o znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

*Článek 6***Určení**

Tato směrnice je určena členských státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

ENVIRONMENTÁLNÍ SPECIFIKACE PRO PALIVA NA TRHU URČENÁ PRO VOZIDLA SE ZÁŽEHOVÝMI MOTORY

Druh: **benzin**

Vlastnost ⁽¹⁾	Jednotka	Mezní hodnoty ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Oktanové číslo výzkumnou metodou		95 ⁽³⁾	—
Oktanové číslo motorovou metodou		85	—
Tlak par, letní období ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilace:			
— odpařené množství při 100 °C	% (V/V)	46,0	—
— odpařené množství při 150 °C	% (V/V)	75,0	—
Rozbor uhlovodíků:			
— olefiny	% (V/V)	—	18,0
— aromáty	% (V/V)	—	35,0
— benzen	% (V/V)	—	1,0
Obsah kyslíku	% m/m		3,7
Obsah kyslíkatých látek			
— methanol	% (V/V)		3,0
— ethanol (mohou být potřebné stabilizátory)	% (V/V)		10,0
— isopropanol	% (V/V)	—	12,0
— terc-buthanol	% (V/V)	—	15,0
— isobuthanol	% (V/V)	—	15,0
— ethery obsahující pět nebo více atomů uhlíků v molekule	% (V/V)	—	22,0
— jiné kyslíkaté sloučeniny ⁽⁶⁾	% (V/V)	—	15,0
Obsah síry	mg/kg	—	10,0
Obsah olova	g/l	—	0,005

(1) Zkušebními metodami musí být metody uvedené v normě EN 228:2004. Členské státy mohou podle potřeby přijmout analytické metody uvedené v normě, kterou se nahrazuje norma EN 228:2004, pokud lze prokázat, že přesnost této metody je přinejmenším stejně precizní jako přesnost nahrazené analytické metody.

(2) Hodnoty uvedené ve specifikaci jsou „pravé hodnoty“. Při stanovení jejich mezních hodnot byla použita ustanovení normy EN ISO 4259:2006 „Ropné výrobky – Stanovení a využití údajů shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám“ a při stanovení minimální hodnoty byl zohledněn minimální rozdíl 2R nad nulou (R = reprodukovatelnost). Výsledky jednotlivých měření jsou vyhodnocovány na základě kritérií uvedených v normě EN ISO 4259:2006.

(3) Členské státy se mohou rozhodnout, že budou nadále povolovat, aby byl na trh uváděn bezolovnatý benzin běžné kvality, jehož minimální oktanové číslo motorovou metodou (MON) je 81 a minimální oktanové číslo výzkumnou metodou (RON) je 91.

(4) Letní období začíná nejpozději 1. května a končí nejdříve 30. září. V případě členských států s nízkými letními teplotními podmínkami začíná letní období nejpozději 1. června a nekončí dříve než 31. srpna.

(5) V případě členských států s nízkými letními teplotními podmínkami, pro které platí výjimka v souladu s čl. 3 odst. 4 a 5, je maximální tlak par 70 kPa. V případě členských států, pro které platí výjimka v souladu s čl. 3 odst. 4 a 5 týkající se benzínu s obsahem ethanolu, je maximální tlak par 60 kPa plus výjimka týkající se tlaku par uvedená v příloze III.

(6) Ostatní monoalkoholy a ethery s koncem destilace, který nepřevyšuje údaj stanovený v normě EN 228:2004.

PŘÍLOHA II

ENVIRONMENTÁLNÍ SPECIFIKACE PRO TRŽNÍ PALIVA URČENÁ PRO VOZIDLA VYBAVENÁ VZNĚTOVÝMI MOTORY

Druh: **motorová nafta**

Vlastnost ⁽¹⁾	Jednotka	Mezní hodnoty ⁽²⁾	
		Minimum	Maximum
Cetanové číslo		51,0	—
Hustota při 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilace:			
— 95 % v/v predestilovaných při:	°C	—	360,0
Polycyklické aromatické uhlovodíky	% m/m	—	8,0
Obsah síry	mg/kg	—	10,0
Obsah FAME – EN 14078	% (V/V)	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Zkušebními metodami musí být metody uvedené v normě EN 590:2004. Členské státy mohou podle potřeby přijmout analytické metody uvedené v normě, kterou se nahrazuje norma EN 590:2004, pokud lze prokázat, že přesnost této metody je přinejmenším stejně precizní jako přesnost nahrazené analytické metody.

⁽²⁾ Hodnoty uvedené ve specifikaci jsou „pravé hodnoty“. Při stanovení jejich mezních hodnot byla použita ustanovení normy EN ISO 4259:2006 „Ropné výrobky – Stanovení a využití údajů shodnosti ve vztahu ke zkušebním metodám“ a při stanovení minimální hodnoty byl zohledněn minimální rozdíl 2R nad nulou (R = reprodukovatelnost). Výsledky jednotlivých měření jsou vyhodnocovány na základě kritérií uvedených v normě EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Methylestery mastných kyselin (FAME) musí splňovat normu EN 14214.

PŘÍLOHA III

VÝJIMKA TÝKAJÍCÍ SE TLAKU PAR POVOLENÁ PRO BENZIN S OBSAHEM BIOETHANOLU

Obsah bioethanolu (% v/v)	Povolená výjimka týkající se tlaku par (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Povolená výjimka týkající se tlaku par pro střední obsah bioethanolu mezi hodnotami uvedenými v tabulce se určuje přímou lineární interpolací mezi obsahem bioethanolu bezprostředně nad a bezprostředně pod zjištěnou hodnotou.

PŘÍLOHA IV

PRAVIDLA PRO VÝPOČET EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ VZNIKAJÍCÍCH BĚHEM ŽIVOTNÍHO CYKLU BIOPALIV

A. Typické a standardní hodnoty platné pro biopaliva, jsou-li vyrobena s nulovými čistými emisemi uhlíku v důsledku změny ve využívání půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické hodnoty úspor emisí skleníkových plynů	Standardní hodnoty úspor emisí skleníkových plynů
Ethanol z řepy cukrové	61 %	52 %
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespécifikováno)	32 %	16 %
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	32 %	16 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	45 %	34 %
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	53 %	47 %
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	69 %	69 %
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	56 %	49 %
Ethanol z cukrové třtiny	71 %	71 %
Podíl z obnovitelných zdrojů ethyl-terc.-butyl-etheru (ETBE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů terc.-amyl-ethyl-etheru (TAEE)	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	45 %	38 %
Bionafta ze slunečnice	58 %	51 %
Bionafta ze sojových bobů	40 %	31 %
Bionafta z palmového oleje (proces nespécifikován)	36 %	19 %
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobě)	62 %	56 %
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného (*) oleje	88 %	83 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	51 %	47 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	65 %	62 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespécifikován)	40 %	26 %
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobě)	68 %	65 %
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	58 %	57 %
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	80 %	73 %
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	84 %	81 %
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	86 %	82 %

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (1).

(1) Úř. věst. L 273, 10.10.2002, s. 1.

B. Odhadované typické a standardní hodnoty pro budoucí biopaliva, která nebyla v lednu roku 2008 na trhu nebo byla na trhu pouze v zanedbatelném množství, byla-li vyrobena s nulovými čistými emisemi oxidu uhličitého v důsledku změny ve využívání půdy

Způsob výroby biopaliva	Typické hodnoty úspor emisí skleníkových plynů	Standardní hodnoty úspor emisí skleníkových plynů
Ethanol z pšeničné slámy	87 %	85 %
Ethanol z odpadního dřeva	80 %	74 %
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	76 %	70 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	95 %	95 %
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	93 %	93 %
dimethylether (DME) z odpadního dřeva	95 %	95 %
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	92 %	92 %
Methanol z odpadního dřeva	94 %	94 %
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	91 %	91 %
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u způsobu výroby methanolu	

C. Metodika

1. Emise skleníkových plynů z výroby a používání biopaliv se vypočítají podle tohoto vzorce:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kde:

- E = celkové emise z používání daného paliva;
 e_{ec} = emise původem z těžby nebo pěstování surovin;
 e_l = anualizované emise ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy;
 e_p = emise původem ze zpracování;
 e_{td} = emise původem z přepravy a distribuce;
 e_u = emise původem z používání daného paliva;
 e_{sca} = úspory emisí vyvolané nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům;
 e_{ccs} = úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání uhlíku;
 e_{ccr} = úspory emisí v důsledku zachycování a nahrazování oxidu uhličitého a
 e_{ee} = úspory emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny.

Emise z výroby strojního a jiného zařízení se neberou v úvahu.

2. Emise skleníkových plynů z paliv, E , se vyjadřují jako ekvivalent gramů CO_2 na jeden MJ paliva, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Odchylně od bodu 2 lze hodnoty vypočtené jako $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ upravit s přihlédnutím k rozdílu mezi palivy v hodnotě vykonané užitečné práce vyjádřené jako km/MJ . Tuto úpravu je možno provést jen v případě, že existují důkazy o rozdílech ve vykonané užitečné práci.
4. Úspory emisí skleníkových plynů vyvolané při používání biopaliv se vypočítají takto:

$$\text{ÚSPORA} = (E_F - E_B)/E_F$$

kde:

- E_B = celkové emise z biopaliva a
 E_F = celkové emise z referenčního fosilního paliva.

5. Skleníkovými plyny pro účely bodu 1 jsou CO₂, N₂O a CH₄. Při výpočtu ekvivalentu CO₂ mají tyto plyny následující hodnoty:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emise původem z těžby nebo pěstování surovin, e_{ec} , zahrnují emise pocházející ze samotného procesu těžby nebo pěstování; ze získávání surovin; z odpadu a úniků a z výroby chemických látek nebo produktů použitých při těžbě nebo pěstování. Zachycování CO₂ při pěstování surovin je vyloučeno. Prokázané úspory emisí skleníkových plynů v důsledku spalování odpadního plynu při těžbě ropy kdekoli na světě se odečítají. Jako alternativu skutečných hodnot emisí z pěstování surovin lze použít odhady úrovně těchto emisí, které je možno získat z používaných průměrných hodnot vypočtených pro zeměpisné oblasti menší než oblasti použité pro výpočet standardních hodnot.

7. Anualizované hodnoty emisí pocházejících ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy, e_l , se vypočítají rozdělením celkových emisí rovnoměrně mezi dvacet let. Pro výpočet těchto emisí se použije následující pravidlo:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

kde:

e_l = anualizované emise skleníkových plynů ze změn v zásobě uhlíku vyvolaných změnami ve využívání půdy (vyjádřené jako ekvivalentní hmotnost CO₂ na jednotku energie vzniklé z biopaliva);

CS_R = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená s referenčním využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). Za referenční využívání půdy se považuje využívání půdy v lednu 2008 nebo 20 let před získáním suroviny podle toho, který údaj je novější;

CS_A = zásoba uhlíku na jednotku plochy spojená se skutečným využíváním půdy (vyjádřená jako hmotnost uhlíku na jednotku plochy, zahrnující jak půdu, tak vegetaci). V případech, kdy dochází k hromadění zásob uhlíku po dobu přesahující jeden rok, stanoví se hodnota činitele CS_A jako odhad zásoby na jednotku plochy za období dvaceti let nebo v době zralosti plodiny, a to podle toho, která situace nastane dříve;

P = produktivita plodiny (vyjádřená jako energie vyrobená z biopaliva na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus ve výši 29 gCO_{2eq}/MJ biopaliva, pokud je biomasa získávána ze znehodnocené půdy, která prošla obnovou, za podmínek stanovených v bodě 8.

8. Bonus ve výši 29 gCO_{2eq}/MJ se přidělí, pokud je prokázáno, že daná půda

a) nebyla v lednu roku 2008 využívána k zemědělským nebo jakýmkoli jiným činnostem a

b) spadá do jedné z těchto kategorií:

i) půda závažným způsobem znehodnocená, včetně takové půdy dříve využívané k zemědělským účelům,

ii) silně kontaminovaná půda.

Bonus ve výši 29 gCO_{2eq}/MJ se použije pro období maximálně 10 let od data přeměny půdy na zemědělsky využívanou půdu, a to za předpokladu, že je zajištěn pravidelný růst zásob uhlíku, jakož i značné snížení eroze půd spadajících do bodu i) a snížení kontaminace půd spadajících do bodu ii).

9. Kategorie uvedené v bodu 8 písm. b) jsou vymezeny takto:

a) „půdami závažným způsobem znehodnocenými“ se rozumí půdy, jež byly po značnou dobu výrazně zasořeny nebo vykazují obzvláště nízký obsah organických látek a jež jsou závažným způsobem erodované;

b) „půdami silně kontaminovanými“ se rozumí půdy, které nejsou vzhledem ke kontaminaci vhodné k pěstování potravin nebo krmiv.

Tyto půdy zahrnují půdy, které byly předmětem rozhodnutí Komise v souladu s čl. 7c odst. 3 čtvrtým pododstavcem.

(¹) Kvocient získaný vydělením molekulové hmotnosti CO₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotností uhlíku (12,011 g/mol) se rovná 3,664.

10. Pro účely této směrnice slouží pokyny přijaté podle bodu 10 části C přílohy V směrnice 2009/28/ES jako základ pro výpočet zásob uhlíku v půdě.
11. Emise původem ze zpracování, e_p , zahrnují emise z vlastního procesu zpracování, z odpadu a úniků a z výroby chemických látek nebo výrobků použitých při zpracování.

Při zohlednění spotřeby elektřiny, která není generována přímo v zařízení vyrábějícím příslušné palivo, se předpokládá, že intenzita emisí skleníkových plynů z výroby a distribuce této elektřiny se rovná průměrné intenzitě emisí při výrobě a distribuci elektřiny v dané oblasti. Výrobci mohou výjimečně pro elektřinu vyrobenou samostatným zařízením generujícím elektřinu použít průměrnou hodnotu platnou pro dané zařízení, pokud není připojeno k rozvodné soustavě.

12. Emise původem z přepravy a distribuce, e_{td} , zahrnují emise pocházející z přepravy a skladování surovin a polotovárů i ze skladování a distribuce konečného výrobku. Tento bod se nevztahuje na emise z přepravy a distribuce zohledňované podle bodu 6.
13. Emise původem z používání daného paliva, e_w , se pokládají u biopaliv za rovné nule.
14. Úspory emisí v důsledku zachycování a geologického ukládání uhlíku e_{ccs} , které již nebyly započítány do e_p , se omezují na emise, ke kterým nedošlo v důsledku zachycení a sekvence emitovaného CO_2 v přímé souvislosti se získáváním, přepravou, zpracováním a distribucí paliva.
15. Úspory emisí v důsledku zachycování a nahrazování uhlíku, e_{ccr} , jsou omezeny na emise, ke kterým nedošlo díky zachycení CO_2 , jehož zdroj uhlíku pochází z biomasy a používá se k náhradě CO_2 z fosilních paliv používaného v souvislosti s komerčními výrobky a službami.
16. Úspory emisí v důsledku přebytečné elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny, e_{ev} , se berou v úvahu v souvislosti s přebytečnou elektřinou generovanou v zařízeních na výrobu paliva kogenerací, avšak s výjimkou případů, kdy palivo používané v kogeneračním cyklu představuje druhotný produkt, který není zbytkem zemědělské plodiny. Při zohlednění této přebytečné elektřiny se předpokládá, že kapacita kogenerační jednotky je rovna minimálně kapacitě potřebné k tomu, aby dodávala tepelnou energii nezbytnou pro výrobu paliva. Úspory emisí skleníkových plynů související s touto přebytečnou elektřinou se pokládají za rovné objemu skleníkových plynů, které by byly emitovány při výrobě stejného množství elektřiny v elektrárně používající totéž palivo jako kogenerační jednotka.
17. V případech, kdy v procesu výroby paliva vzniká současně palivo, pro které se počítají emise, a jeden nebo několik dalších produktů („druhotných produktů“), se emise skleníkových plynů rozdělí mezi palivo (nebo jeho meziprodukty) a druhotné produkty v poměru odpovídajícím jejich energetickému obsahu (u druhotných produktů jiných než elektřiny stanovenému jako spodní výhřevnost).
18. Pro účely výpočtu uvedeného v bodě 17 se takto dělené emise počítají jako $e_{ec} + e_l +$ podíly e_p , e_{td} a e_{ev} , které vznikají během kroků předcházejících výrobnímu kroku, ve kterém vzniká druhotný produkt, i v rámci tohoto výrobního kroku. Pokud v některém z předchozích výrobních kroků životního cyklu byly k druhotným produktům přiřazeny emise, použije se pro tento účel místo uvedených celkových emisí jen podíl těchto emisí přiřazený mezi-produktu vyráběného paliva v posledním z těchto výrobních kroků.

Pro účely tohoto výpočtu se zohlední všechny druhotné produkty včetně elektřiny, na kterou se nevztahují ustanovení bodu 16, s výjimkou zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek. Záporný energetický obsah druhotných produktů se pro účely výpočtu pokládá za nulový.

Emise skleníkových plynů z odpadů, zbytků zemědělských plodin včetně slámy, bagasy, plev, kukuřičných klasů a ořechových skořápek a zbytků, které pocházejí ze zpracovatelských řetězců, včetně surového glycerinu (glycerin, který není rafinován), se považují v celém životním cyklu těchto odpadů a zbytků až do doby jejich získání za nulové.

V případě paliv vyráběných v rafineriích se pro účely výpočtu podle bodu 17 pokládá za analyzovanou jednotku daná rafinerie.

19. Pro účely výpočtu podle bodu 4 se jako hodnota E_F referenčního fosilního paliva použije poslední známá skutečná hodnota průměrných emisí z fosilní části benzínu a motorové nafty spotřebované ve Společenství tak, jak se uvádí v této směrnici. Nejsou-li tyto údaje k dispozici, použije se hodnota 83,8 g CO_{2eq} /MJ.

D. Rozložené standardní hodnoty pro biopaliva

Rozložené standardní hodnoty pro pěstování: „ e_{ec} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	12	12
Ethanol z pšenice	23	23
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	20	20
Ethanol z cukrové třtiny	14	14
Podíl z obnovitelných zdrojů ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů TAEF	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	29	29
Bionafta ze slunečnice	18	18
Bionafta ze sójových bobů	19	19
Bionafta z palmového oleje	14	14
Bionafta z odpadního rostlinného (*)nebo živočišného oleje	0	0
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	18	18
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	15	15
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	30	30
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	0	0

(*) Nezahrnuje živočišný olej, resp. tuk, pocházející z vedlejších živočišných produktů klasifikovaných jako materiál kategorie 3 v souladu s nařízením (ES) č. 1774/2002.

Rozložené standardní hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ec}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	19	26
Ethanol z pšenice (procesní palivo nespecifikováno)	32	45
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	32	45
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	21	30
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	14	19
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	1	1
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	15	21
Ethanol z cukrové třtiny	1	1

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	16	22
Bionafta ze slunečnice	16	22
Bionafta ze sójových bobů	18	26
Bionafta z palmového oleje (proces nespecifikován)	35	49
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	13	18
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	9	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	10	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	10	13
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nespecifikován)	30	42
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	7	9
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	4	5
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	14	20
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	8	11

Rozložené standardní hodnoty pro přepravu a distribuci: „ $e_{t,d}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	2	2
Ethanol z pšenice	2	2
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství	2	2
Ethanol z cukrové třtiny	9	9
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAEE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	1	1
Bionafta ze slunečnice	1	1
Bionafta ze sójových bobů	13	13
Bionafta z palmového oleje	5	5
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	1	1
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje	5	5
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	1	1
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	3	3
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	5	5
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	4	4

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z řepy cukrové	33	40
Ethanol z pšenice (procesní palivo nspecifikováno)	57	70
Ethanol z pšenice (lignit jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	57	70
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v konvenčním kotli)	46	55
Ethanol z pšenice (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	39	44
Ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	26	26
Ethanol z kukuřice vyrobený ve Společenství (zemní plyn jako procesní palivo v kogenerační jednotce)	37	43
Ethanol z cukrové třtiny	24	24
Podíl z obnovitelných zdrojů u ETBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Podíl z obnovitelných zdrojů u TAAE	Stejně jako u použitého způsobu výroby ethanolu	
Bionafta z řepkového semene	46	52
Bionafta ze slunečnice	35	41
Bionafta ze sójových bobů	50	58
Bionafta z palmového oleje (proces nspecifikován)	54	68
Bionafta z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	32	37
Bionafta z odpadního rostlinného nebo živočišného oleje	10	14
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z řepkového semene	41	44
Hydrogenačně upravený rostlinný olej ze slunečnice	29	32
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces nspecifikován)	50	62
Hydrogenačně upravený rostlinný olej z palmového oleje (proces se zachycováním methanu ve výrobně)	27	29
Čistý rostlinný olej z řepkového semene	35	36
Bioplyn z biologicky rozložitelného komunálního odpadu jako stlačený zemní plyn	17	23
Bioplyn z vlhké mrvy jako stlačený zemní plyn	13	16
Bioplyn ze suché mrvy jako stlačený zemní plyn	12	15

E. Odhadované rozložené hodnoty pro budoucí biopaliva, která v lednu 2008 nebyla na trhu nebo byla na trhu pouze v zanedbatelném množství

Rozložené hodnoty pro pěstování: „*e_{cc}*“ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	3	3
Ethanol z odpadního dřeva	1	1
Ethanol z pěstovaných dřevin	6	6
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	1	1
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	4	4
DME z odpadního dřeva	1	1
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	5	5
Methanol z odpadního dřeva	1	1
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	5	5
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u použitého způsobu výroby methanolu	

Rozložené hodnoty pro zpracování (včetně přebytečné elektřiny): „ $e_p - e_{ee}$ “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	5	7
Ethanol ze dřeva	12	17
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou ze dřeva	0	0
DME ze dřeva	0	0
Methanol ze dřeva	0	0
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u způsobu výroby methanolu	

Rozložené hodnoty pro přepravu a distribuci: „ e_{td} “ podle definice v části C této přílohy

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	2	2
Ethanol z odpadního dřeva	4	4
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	3	3
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z pěstovaných dřevin	2	2
DME z odpadního dřeva	4	4
DME z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Methanol z odpadního dřeva	4	4
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	2	2
Podíl z obnovitelných zdrojů u MTBE	Stejně jako u způsobu výroby methanolu	

Souhrnné hodnoty pro pěstování, zpracování, přepravu a distribuci

Způsob výroby biopaliva	Typické emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)	Standardní emise skleníkových plynů (gCO _{2eq} /MJ)
Ethanol z pšeničné slámy	11	13
Ethanol z odpadního dřeva	17	22
Ethanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	20	25
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z odpadního dřeva	4	4
Motorová nafta vyrobená Fischer-Tropschovou syntézou z cíleně pěstovaných energetických dřevin	6	6
DME (dimethylether) z odpadního dřeva	5	5
DME (dimethylether) z cíleně pěstovaných energetických dřevin	7	7
Methanol z odpadního dřeva	5	5
Methanol z cíleně pěstovaných energetických dřevin	7	7
MTBE (methyl-terc.-butyl-ether), podíl z obnovitelných zdrojů	Stejně jako u způsobu výroby methanolu“	

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/31/ES

ze dne 23. dubna 2009

o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Hlavním cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 ⁽³⁾, je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností.

(2) Šestý akční program Společenství pro životní prostředí, zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 ⁽⁴⁾, stanoví změnu klimatu jako prioritní oblast činnosti. Program uznává závazek Společenství dosáhnout do roku 2008 až 2012 snížení emisí skleníkových plynů o 8 % v porovnání s hodnotami z roku 1990 a skutečnost, že v dlouhodobém výhledu bude třeba snížit celosvětové emise skleníkových plynů přibližně o 70 % v porovnání s hodnotami z roku 1990.

(3) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 nazvané „Omezení celosvětové změny klimatu na dva stupně Celsia – Postup do roku 2020 a na další období“ objasňuje, že pro snížení celosvětových emisí skleníkových plynů do roku 2050 o 50 % je třeba snížit emise skleníkových plynů v rozvínutých zemích do roku 2020 o 30 % a do roku 2050 o 60–80 %, že toto snížení je technicky proveditelné a že přínos mnohonásobně převyší náklady, ale pro dosažení tohoto cíle je třeba využít všechny zmírňující alternativy.

(4) Zachytávání a geologické ukládání oxidu uhličitého (CCS) je překlenovací technologií, která přispěje ke zmírnění změny klimatu. Spočívá v zachytávání oxidu uhličitého (CO₂) z průmyslových zařízení, jeho přepravě na úložiště a jeho injektáži do vhodné podzemní geologické formace za účelem trvalého uložení. Tato technologie by neměla sloužit jako pobídka ke zvýšení podílu elektráren na fosilní paliva. Její vývoj by neměl vést, pokud jde o výzkum a finanční prostředky, k poklesu úsilí o podporu politik zaměřených na úspory energie, energie z obnovitelných zdrojů a jiných bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových technologií.

(5) Podle předběžných odhadů, které byly provedeny za účelem posouzení dopadu směrnice a uvedeny v posouzení dopadů vypracovaném Komisí, by do roku 2020 mohlo být uloženo 7 milionů tun CO₂ a do roku 2030 až 160 milionů tun za předpokladu, že do roku 2020 budou sníženy emise skleníkových plynů o 20 %, že se CCS dostane soukromé a státní podpory i podpory Společenství a že se CSS osvědčí jako technologie bezpečná z hlediska životního prostředí. Nevyprodukované emise CO₂ by v roce 2030 mohly představovat přibližně 15 % z požadovaného snížení v Unii.

(6) Druhý Evropský program pro změnu klimatu, který byl zahájen sdělením Komise ze dne 9. února 2005 nazvaným „Jak zvítězit v boji proti celosvětové změně klimatu“ za účelem vypracování a prozkoumání budoucí politiky Společenství v oblasti klimatu, zřídil pracovní skupinu pro zachytávání a geologické ukládání uhlíku. Úkolem této pracovní skupiny bylo prozkoumat CCS jako prostředek k omezení změny klimatu. Pracovní skupina zveřejnila podrobnou zprávu na téma právní úpravy, která byla přijata v červnu 2006. Zpráva zdůraznila, že je třeba vypracovat politický i předpisový rámec pro CCS, a vyzvala Komisi, aby podnikla v této věci další šetření.

(1) Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 75.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

(3) Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

(4) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (7) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 nazvané „Udržitelná výroba energie z fosilních paliv: dosažení téměř nulových emisí z uhlí po roce 2020“ znovu zdůraznilo potřebu předpisového rámce založeného na integrovaném posuzování rizik úniku CO₂, včetně požadavků na výběr lokalit s cílem minimalizovat riziko úniku, požadavků na režimy monitorování a podávání zpráv za účelem ověření uložení a zjednáání vhodné nápravy případných vzniklých škod. Toto sdělení stanovilo akční plán pro Komisi v této oblasti pro rok 2007 obsahující požadavek vypracovat rámec pro řádné řízení CCS, včetně práce na předpisovém rámci, pobídkovém rámci a programech podpory i vnějších prvků, například technologické spolupráce v otázce CCS s klíčovými zeměmi.
- (8) Evropská rada na zasedání v březnu 2007 rovněž vyzvala členské státy a Komisi k posílení výzkumu a vývoje a vypracování nezbytného technického, hospodářského a předpisového rámce za účelem odstranění stávajících právních překážek a zavedení z hlediska životního prostředí bezpečného CCS v nových elektrárnách na fosilní paliva, pokud možno do roku 2020.
- (9) Evropská rada na zasedání v březnu 2008 připomněla, že cílem navrhovaného předpisového rámce pro CCS je zajistit, aby tato nová technologie byla zavedena způsobem bezpečným pro životní prostředí.
- (10) Evropská rada na zasedání v červnu 2008 vyzvala Komisi, aby co nejdříve navrhla mechanismus, který bude motivovat členské státy a soukromý sektor k investicím, s cílem zajistit do roku 2015 vybudování a provoz až dvanácti demonstračních zařízení využívajících CCS.
- (11) Každá z jednotlivých složek CCS, totiž zachytávání, přeprava a ukládání CO₂, byla předmětem pilotních projektů v měřítku menším, než jaké je nutné pro jejich průmyslové využití. Tyto složky je ještě třeba začlenit do celého procesu CCS a je nutné snížit technologické náklady a shromáždit více kvalitnějších vědeckých poznatků. Je tedy důležité, aby se Společenství začalo co nejdříve zasazovat o demonstrační projekty CCS v rámci integrovaného politického rámce, a zejména o vytvoření právního rámce pro ukládání CO₂ bezpečně z hlediska životního prostředí, o pobídky především pro další výzkum a vývoj, o další demonstrační projekty a o opatření ke zvýšení informovanosti veřejnosti.
- (12) Na mezinárodní úrovni byly odstraněny právní překážky geologického ukládání CO₂ v geologických formacích pod mořským dnem přijetím příslušných rámců pro řízení rizik na základě Londýnského protokolu z roku 1996 w k Úmluvě o předcházení znečišťování moří ukládáním odpadů a jiných látek z roku 1972 (Londýnský protokol z roku 1996) a na základě Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR).
- (13) V roce 2006 přijaly smluvní strany Londýnského protokolu z roku 1996 změny uvedeného protokolu. Tyto změny povolují a upravují ukládání toků CO₂ z procesů zachytávání CO₂ v geologických formacích pod mořským dnem.
- (14) Smluvní strany úmluvy OSPAR přijaly v roce 2007 změny příloh úmluvy, které povolují ukládání CO₂ v geologických formacích pod mořským dnem, rozhodnutí zajišťující ukládání toků CO₂ bezpečně z hlediska životního prostředí v geologických formacích a pokyny OSPAR pro posuzování a řízení rizik této činnosti. Vzhledem k možným nepříznivým účinkům přijaly rovněž rozhodnutí o zákazu ukládání CO₂ do vodního sloupce moře a na mořské dno.
- (15) Na úrovni Společenství je již v platnosti řada právních nástrojů pro řízení některých environmentálních rizik CCS, zejména s ohledem na zachytávání a přepravu CO₂, a tyto právní nástroje by se měly podle možností použít.
- (16) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění⁽¹⁾ je vhodná, pokud jde o některé průmyslové činnosti, k regulaci rizik zachytávání CO₂ pro životní prostředí a lidské zdraví, a měla by se proto použít na zachytávání toků CO₂ ze zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, za účelem geologického ukládání.
- (17) Na zachytávání a přepravu toků CO₂ za účelem geologického ukládání by se měla použít směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽²⁾. Měla by se též použít na úložiště podle této směrnice.
- (18) Tato směrnice by se měla použít na geologické ukládání CO₂ na území členských států, v jejich výlučných ekonomických zónách a jejich kontinentálních šelfech. Tato směrnice by se neměla použít na projekty s celkovou zamýšlenou ukládanou kapacitou nižší než 100 kiloton provádné za účelem výzkumu, vývoje nebo zkoušení nových produktů a postupů. Tato mezní hodnota se jeví jako vhodná i pro účely dalších relevantních právních předpisů Společenství. Ukládání CO₂ v úložných komplexech zasahujících mimo územní oblast působnosti této směrnice a ukládání CO₂ ve vodním sloupci by neměly být povoleny.

(1) Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

(2) Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40.

- (19) Členské státy by si měly ponechat právo rozhodovat o oblastech na svém území, z nichž lze vybírat úložiště. To zahrnuje i právo členských států nepovolit ukládání na celém svém území či jeho části nebo upřednostnit jakékoli jiné využití podzemí, jako je průzkum, těžba a ukládání uhlovodíků či geotermální využívání zvodnělých vrstev (akviferů). V této souvislosti by členské státy měly zejména patřičně zvážit další možnosti využití potenciálního úložiště pro energetické účely, včetně možností strategicky důležitých pro zabezpečení dodávek energie členských států či pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie. Výběr vhodného úložiště je velmi důležitý, aby bylo možné zajistit, že uložený CO₂ bude zcela a trvale zadržen. Při vybírání úložišť by členské státy měly co nejobektivněji a nejefektivněji zohlednit geologické vlastnosti svého území, například seizmicitu. Jako úložiště by proto měla být vybrána jediné taková lokalita, kde nehrozí významné riziko úniku a kde v žádném případě není pravděpodobný výskyt jakýchkoli významných dopadů na životní prostředí nebo zdraví. Toto by mělo být zjištěno prostřednictvím charakterizace a posouzení potenciálního úložného komplexu na základě zvláštních požadavků.
- (20) Druhotná intenzifikace těžby uhlovodíků (EHR) znamená těžbu dodatečného objemu uhlovodíků k tomu, který se vytěžuje injektáží vody či jinými prostředky. Druhotná intenzifikace těžby uhlovodíků sama o sobě není zahrnuta do oblasti působnosti této směrnice. Pokud je však druhotná intenzifikace těžby uhlovodíků spojena s geologickým ukládáním CO₂, měla by se použít ustanovení této směrnice pro ukládání CO₂ bezpečné z hlediska životního prostředí. V tom případě se ustanovení této směrnice upravující únik nemají použít na množství CO₂ uvolňovaná z povrchových zařízení, která nepřesahují množství nezbytné při běžném postupu těžby uhlovodíků a která neohrožují bezpečnost geologického úložiště ani nepříznivě neovlivňují okolní prostředí. Tato uvolnění jsou upravena zahrnutím úložišť do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství⁽¹⁾, která vyžaduje vyřazení obchodovatelných povolenek v případě emisí vzniklých únikem.
- (21) Členské státy by měly informace o životním prostředí týkající se geologického ukládání CO₂ zveřejňovat v souladu s platnými právními předpisy Společenství.
- (22) Členské státy, které mají v úmyslu povolit na svém území geologické ukládání CO₂, by měly provést posouzení úložné kapacity dostupné na jejich území. V rámci výměny informací stanovené v této směrnici by Komise měla uspořádat výměnu informací a osvědčených postupů mezi těmito členskými státy.
- (23) Členské státy by měly stanovit, v kterých případech je zapotřebí provést průzkum za účelem získání informací potřebných pro výběr úložiště. Pro provedení tohoto průzkumu, tedy pro činnosti, při nichž dochází k pronikání do podpovrchových vrstev, by mělo být vyžadováno povolení. Členské státy nemusí stanovit přístupová kritéria, pokud jde o řízení o udělování povolení k průzkumu, ale pokud je stanoví, měly by alespoň zajistit, aby řízení o udělování povolení k průzkumu bylo přístupné všem subjektům s potřebnými kapacitami. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby povolení byla udělována na základě objektivních, zveřejněných a nediskriminačních kritérií. S cílem chránit a podporovat investice do průzkumu by povolení k průzkumu měla být udělována na vymezený prostor a na omezenou dobu, během níž by měl mít držitel povolení výhradní právo dotýčný potenciální úložný komplex pro CO₂ prozkoumat. Členské státy by měly zajistit, aby během této doby nebyla povolena žádná protichůdná využití daného geologického komplexu. Pokud nebudou v přiměřené lhůtě provedeny žádné činnosti, měly by členské státy zajistit, aby povolení k průzkumu bylo zrušeno a mohlo být uděleno jiným subjektům.
- (24) Úložiště by neměla být provozována bez povolení k ukládání. Povolení k ukládání by měla být klíčovým nástrojem zajišťujícím dodržování zásadních požadavků této směrnice, a tedy provádění geologického ukládání způsobem bezpečným pro životní prostředí. Při udělování povolení k ukládání by měli mít přednost držitelé povolení k průzkumu před jinými soutěžiteli, jelikož obvykle již do průzkumu značně investovali.
- (25) V počáteční fázi uplatňování této směrnice by Komise měla mít k dispozici všechny žádosti o povolení k ukládání po jejich obdržení, aby bylo ve Společenství zajištěno jednotné uplatňování požadavků této směrnice. Návrhy povolení k ukládání by měly být předloženy Komisi, aby k nim mohla do čtyř měsíců od jejich obdržení vydat stanovisko. Příslušné vnitrostátní orgány by měly k tomuto stanovisku přihlížet při rozhodování o udělení povolení a případné odchýlení od stanoviska Komise by měly zdůvodnit. Tento přezkum na úrovni Společenství by měl též pomoci zvýšit důvěru veřejnosti v CCS.

(1) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

- (26) Příslušný orgán by měl přezkoumávat a podle potřeby aktualizovat nebo zrušit povolení k ukládání mimo jiné tehdy, pokud mu byly oznámeny úniky nebo závažné nesrovnalosti, pokud zprávy předložené provozovateli nebo z provedené kontroly svědčí o nedodržení podmínek povolení nebo pokud je upozorněn na jakékoli jiné nedodržení podmínek povolení provozovatelem. Po zrušení povolení by měl příslušný orgán buď vydat nové povolení, nebo úložiště uzavřít. Do té doby by měl příslušný orgán převzít odpovědnost za úložiště, včetně konkrétních právních povinností. Úhrada vzniklých nákladů by měla být vymáhána na bývalém provozovateli.
- (27) Je nezbytné uložit omezení týkající se složení toku CO₂, která jsou v souladu s primárním účelem geologického ukládání, jímž je oddělit emise CO₂ od ovzduší, a která vycházejí z rizik, jež může znečištění představovat pro bezpečnost a ochranu přepravní a úložné sítě a pro životní prostředí a lidské zdraví. Z tohoto důvodu by se mělo složení toku CO₂ před jeho injektáží a uložením ověřovat. Složení toku CO₂ je výsledkem procesů v zařízeních pro jeho zachytávání. Po zahrnutí zařízení pro zachytávání CO₂ do směrnice 85/337/EHS je třeba v rámci schvalovacího postupu pro zachytávání uhlíku provést hodnocení vlivu na životní prostředí. Zahrnutím zařízení pro zachytávání uhlíku do směrnice 2008/1/ES se dále zajistí zavedení a používání nejlepších dostupných technik pro zlepšení složení toku CO₂. Podle této směrnice by měl navíc provozovatel úložiště přijímat a injektovat toky CO₂ pouze tehdy, pokud byla provedena analýza složení těchto toků, včetně korozivních látek, a posouzení rizik a pokud toto posouzení prokázalo, že úrovně znečištění toku CO₂ jsou v souladu s kritérii pro složení uvedenými v této směrnici.
- (28) Pro účely posouzení, zda se injektovaný CO₂ chová podle očekávání, zda nedochází k migraci nebo úniku a zda má případný zjištěný únik škodlivé účinky na životní prostředí nebo lidské zdraví, je zapotřebí provádět monitorování. Za tímto účelem by měly členské státy zajistit, aby během provozní fáze provozovatel monitoroval úložný komplex a injektážní zařízení na základě monitorovacího plánu vypracovaného podle konkrétních požadavků na monitorování. Plán by se měl předkládat příslušnému orgánu ke schválení. V případě geologického ukládání pod mořským dnem by monitorování mělo být dále přizpůsobeno zvláštním podmínkám pro řízení CCS v mořském prostředí.
- (29) Provozovatel by měl příslušnému orgánu podávat nejméně jednou ročně zprávy, mimo jiné o výsledcích monitorování. Členské státy by navíc měly zavést systém kontrol zajišťujících, aby úložiště byla provozována v souladu s požadavky této směrnice.
- (30) Je třeba upravit odpovědnost za škodu na místním životním prostředí a klimatu vzniklou v případě, že se nepodaří docílit trvalého zadržení CO₂. Odpovědnost za škodu na životním prostředí (poškození chráněných druhů a přírodních stanovišť, vody a půdy) upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (¹), která by se měla použít na provozování úložišť podle této směrnice. Odpovědnost za škodu na klimatu způsobenou úniky je upravena zahrnutím úložišť do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, která vyžaduje vyřazení obchodovatelných povolenek v případě emisí vzniklých únikem. Tato směrnice by navíc měla uložit provozovateli úložiště povinnost podniknout nápravná opatření v případě úniků nebo závažných nesrovnalostí na základě plánu nápravných opatření předloženého příslušnému vnitrostátnímu orgánu a jím schváleného. Nepřijme-li provozovatel nezbytná nápravná opatření, měl by tato opatření přijmout příslušný orgán, který by měl vymáhat úhradu nákladů na provozovateli.
- (31) Úložiště by mělo být uzavřeno buď na žádost provozovatele po schválení příslušným orgánem, jsou-li splněny příslušné podmínky stanovené v povolení, anebo tehdy, rozhodne-li příslušný orgán o uzavření po zrušení povolení k ukládání.
- (32) Provozovatel by měl i po uzavření úložiště odpovídat za údržbu, monitorování a kontrolu, podávání zpráv a přijímání nápravných opatření podle požadavků této směrnice, a to na základě plánu činnosti po uzavření předloženého příslušnému orgánu a jím schváleného, a dále za plnění všech následných povinností podle jiných příslušných právních předpisů Společenství až do přechodu odpovědnosti za úložiště na příslušný orgán.
- (33) Odpovědnost za úložiště, včetně konkrétních právních povinností, by měla přejít na příslušný orgán teprve v okamžiku, kdy všechny dostupné důkazy nasvědčují tomu, že uložený CO₂ bude zcela a trvale zadržen. Za tímto účelem by měl provozovatel předložit zprávu příslušnému orgánu ke schválení přechodu odpovědnosti. V počáteční fázi uplatňování této směrnice by Komise měla mít k dispozici všechny zprávy po jejich obdržení, aby bylo ve Společenství zajištěno jednotné provedení požadavků této směrnice. Návrhy rozhodnutí o schválení by měly být předloženy Komisi, aby k nim mohla do čtyř měsíců od jejich obdržení vydat stanovisko. Vnitrostátní orgány by měly k tomuto stanovisku přihlížet při rozhodování o schválení a případné odchýlení od stanoviska Komise by měly zdůvodnit. Přezkum návrhů rozhodnutí o schválení přechodu odpovědnosti by měl stejným způsobem jako přezkum návrhů povolení k ukládání na úrovni Společenství pomoci zvýšit důvěru veřejnosti v CCS.

(¹) Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (34) Odpovědnost jiná než vyplývající z této směrnice, směrnice 2003/87/ES a směrnice 2004/35/ES, zejména ta, která se týká fáze injektáže, uzavření úložiště a období po přechodu právních povinností na příslušný orgán, by měla být řešena na vnitrostátní úrovni.
- (35) Po přechodu odpovědnosti by mělo být monitorování omezeno na úroveň, která stále umožňuje zjištění úniků nebo závažných nesrovnalostí. Dojde-li však ke zjištění úniků nebo závažných nesrovnalostí, mělo by být monitorování opět zintenzivněno. Po přechodu odpovědnosti by příslušný orgán neměl vymáhat úhradu vzniklých nákladů na bývalém provozovateli, s výjimkou pochybení tohoto provozovatele před přechodem odpovědnosti za úložiště.
- (36) Mělo by být poskytnuto finanční zajištění, které zabezpečí možnost splnění povinností při uzavírání a po uzavření, povinností plynoucích ze zahrnutí do oblastí působnosti směrnice 2003/87/ES a povinností plynoucích z této směrnice v souvislosti s přijetím nápravných opatření v případě úniků nebo závažných nesrovnalostí. Členské státy by měly zajistit, aby potenciální provozovatel poskytl finanční zajištění ve formě finanční záruky nebo jiného rovnocenného nástroje tak, aby bylo platné a účinné před zahájením injektáže.
- (37) Po přechodu odpovědnosti budou vnitrostátní orgány případně muset nést náklady související s ukládáním CO₂, například náklady na monitorování. Provozovatel by proto měl před přechodem odpovědnosti poskytnout příslušnému orgánu k dispozici finanční příspěvek, jehož podmínky upraví členské státy. Tento finanční příspěvek by měl pokrýt přinejmenším předpokládané náklady na monitorování po dobu třiceti let. Výše finančního příspěvku by měla být určena na základě pokynů přijatých Komisí s cílem zajistit, aby byly požadavky této směrnice provedeny v celém Společenství jednotně.
- (38) Přístup k přepravním sítím a úložištím bez ohledu na zeměpisnou polohu potenciálních uživatelů v Unii by se mohl stát podmínkou pro vstup na vnitřní trh s elektřinou a teplem nebo konkurenceschopnou existenci na něm, v závislosti na relativních cenách uhlíku a CCS. Z tohoto důvodu je vhodné učinit opatření umožňující potenciálním uživatelům získat tento přístup. To by mělo být provedeno způsobem, který stanoví každý členský stát s uplatněním cílů rovného, otevřeného a nediskriminačního přístupu a s přihlédnutím mimo jiné k přepravní a úložné kapacitě, která je k dispozici nebo která může být přiměřeně zajištěna, a k podílu svých závazků v oblasti snižování emisí CO₂ podle mezinárodních právních nástrojů a právních předpisů Společenství, který členský stát zamýšlí splnit prostřednictvím CCS. Produktovody pro přepravu CO₂ by měly být pokud možno navrženy tak, aby usnadňovaly přístup toků CO₂ splňujících přiměřené prahové hodnoty pro minimální složení. Členské státy by měly dále vytvořit mechanismy pro urovnávání sporů umožňující urychlené urovnání sporů o přístup k přepravním sítím a úložištím.
- (39) Je třeba právní úpravou zajistit, aby v případech přeshraniční přepravy CO₂, přeshraničních úložišť nebo přeshraničních úložných komplexů příslušné orgány dotčených členských států plnily požadavky této směrnice a všech ostatních právních předpisů Společenství společně.
- (40) Příslušný orgán by měl vytvořit a vést rejstřík udělených povolení k ukládání a všech uzavřených úložišť a okolních úložných komplexů, včetně map jejich prostorového rozsahu, ke kterým příslušné vnitrostátní orgány přihlížejí v příslušných plánovacích a povolovacích řízeních. Tento rejstřík by měl být zároveň ohlašován Komisi.
- (41) Členské státy by měly předkládat zprávy o provádění této směrnice na základě dotazníků vypracovaných Komisí podle směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾.
- (42) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Stanovené sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (43) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (44) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke změně příloh. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (45) Směrnice 85/337/EHS by měla být změněna tak, aby se vztahovala na zachytávání a přepravu toků CO₂ za účelem geologického ukládání a dále na úložiště podle této směrnice. Směrnice 2004/35/ES by měla být změněna tak, aby se vztahovala na provozování úložišť podle této směrnice. Směrnice 2008/1/ES by měla být změněna tak, aby se vztahovala na zachytávání toků CO₂ za účelem geologického ukládání ze zařízení, na něž se vztahuje uvedená směrnice.

(1) Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(46) Přijetí této směrnice by mělo zajistit vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví před riziky, jež představuje geologické ukládání CO₂. Z tohoto důvodu by měly být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ⁽²⁾ změněny tak, aby byl z oblasti jejich působnosti vyloučen CO₂ zachytávaný a přepravovaný za účelem geologického ukládání. Dále by měla být změněna směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽³⁾, tak, aby umožňovala injektáž CO₂ do slaných zvodnělých vrstev (akviferů) za účelem geologického ukládání. Každá taková injektáž podléhá ustanovením právních předpisů Společenství o ochraně podzemních vod a musí být v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2000/60/ES a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu ⁽⁴⁾.

(47) Pro přechod na nízkouhlíkovou výrobu energie je zapotřebí v případě výroby energie z fosilních paliv uskutečnit takové nové investice, které umožní podstatné snížení emisí. Za tímto účelem by měla být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení ⁽⁵⁾ změněna tak, aby byl u všech spalovacích zařízení o určité kapacitě, pro která bylo původní stavební povolení nebo původní povolení k provozu uděleno po vstupu této směrnice v platnost, vyžadován v místě zařízení vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování CO₂, pokud existují vhodná úložiště a pokud jsou přeprava CO₂ a dodatečné vybavení zařízením pro jeho zachytávání technicky a ekonomicky proveditelné. Ekonomická proveditelnost přepravy a dodatečného vybavení by měla být posuzována s přihlédnutím k předpokládaným nákladům na nevypuštěný CO₂ pro konkrétní místní podmínky v případě dodatečného vybavení a k předpokládaným nákladům na povolenky na CO₂ ve Společenství. Tyto propočty by měly vycházet z nejnovější dokumentace; rovněž je třeba provést přezkum technických možností a analýzu nejistot v posuzovacím procesu. Příslušný orgán by měl určit, zda jsou tyto podmínky splněny, a to na základě posouzení provedeného provozovatelem a dalších dostupných informací, zejména informací týkajících se ochrany životního prostředí a lidského zdraví.

(48) Komise by měla do 30. června 2015 provést přezkum této směrnice s ohledem na zkušenosti získané v počáteční fázi jejího uplatňování a případně předložit návrhy na její revizi.

(49) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření právního rámce pro ukládání CO₂ bezpečné pro životní prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jejího rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(50) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁶⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

(51) Použitím této směrnice nejsou dotčeny články 87 a 88 Smlouvy,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a účel

1. Tato směrnice vytváří právní rámec pro geologické ukládání oxidu uhličitého (dále jen „CO₂“), které je bezpečné z hlediska životního prostředí, s cílem přispět k boji proti změně klimatu.

2. Účelem z hlediska životního prostředí bezpečného geologického ukládání CO₂ je trvalé zadržení CO₂ takovým způsobem, kterým se předejde nepříznivým účinkům na životní prostředí a lidské zdraví a veškerým rizikům pro ně, nebo pokud to není možné, dosáhne jejich co největšího omezení.

Článek 2

Oblast působnosti a zákaz ukládání

1. Tato směrnice se vztahuje na geologické ukládání CO₂ na území členských států, jejich výlučných ekonomických zón a jejich kontinentálních šelfů ve smyslu Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS).

(1) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9. Směrnice 2006/12/ES je zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3) s účinkem od 12. prosince 2010.

(2) Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1.

(3) Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.

(4) Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19.

(5) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 1.

(6) Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Tato směrnice se nevztahuje na geologické ukládání CO₂ s celkovou zamýšlenou úložnou kapacitou nižší než 100 kilotun prováděné za účelem výzkumu, vývoje nebo zkoušení nových výrobků a postupů.

3. Ukládání CO₂ v úložištích s úložným komplexem zasahujícím mimo územní oblast stanovenou v odstavci 1 není dovoleno.

4. Ukládání CO₂ ve vodním sloupci není dovoleno.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „geologickým ukládáním CO₂“ injektáž toků CO₂ do podzemních geologických formací spojená s jejich ukládáním v těchto formacích;
- 2) „vodním sloupcem“ vertikálně souvislá masa vody od hladiny po dnové sedimenty vodního útvaru;
- 3) „úložištěm“ vymezený prostor uvnitř geologické formace užívaný ke geologickému ukládání CO₂ a související povrchová a injektážní zařízení;
- 4) „geologickou formací“ litostratigrafická jednotka, v níž lze nalézt a zmapovat různé vrstvy hornin;
- 5) „únikem“ uvolnění CO₂ z úložného komplexu;
- 6) „úložným komplexem“ úložiště a okolní geologické prostředí, které může mít vliv na celkovou integritu a bezpečnost ukládání, tj. druhotné zádržné formace;
- 7) „hydraulickou jednotkou“ hydraulicky propojený pórový prostor, v němž lze šíření tlaku měřit technickými prostředky a jež je ohraničen nepropustnými bariérami, například zlomy, solnými dómy či litologickými rozhraními, anebo vyklíněním formace či jejím výchozem na povrch;
- 8) „průzkumem“ posouzení potenciálních úložných komplexů pro účely geologického ukládání CO₂ s pomocí činností, při nichž dochází k pronikání do podpovrchových vrstev, jako je provedení vrtů za účelem získání geologických informací o vrstvách v potenciálním úložném komplexu a případně provedení injektážních zkoušek s cílem charakterizovat úložiště;
- 9) „povolením k průzkumu“ písemné a odůvodněné rozhodnutí povolující průzkum a stanovící podmínky, za nichž může být proveden, vydané příslušným orgánem podle požadavků této směrnice;
- 10) „provozovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, soukromá nebo veřejná, která provozuje nebo řídí úložiště nebo již byla v souladu s vnitrostátními právními předpisy svěřena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou stránkou provozu úložiště;
- 11) „povolením k ukládání“ jedno či více písemných a odůvodněných rozhodnutí povolujících provozovateli geologické ukládání CO₂ v úložišti a stanovících podmínky, za nichž může být provedeno, vydaných příslušným orgánem podle požadavků této směrnice;
- 12) „podstatnou změnou“ změna, která není uvedena v povolení k ukládání a která může mít významné účinky na životní prostředí nebo lidské zdraví;
- 13) „tokem CO₂“ tok látek vzniklý z procesů zachytávání CO₂;
- 14) „odpadem“ látky definované jako odpad v čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/12/ES;
- 15) „oblakem CO₂“ rozptýlený objem CO₂ v geologické formaci;
- 16) „migrací“ pohyb CO₂ uvnitř úložného komplexu;
- 17) „závažnou nesrovnalostí“ nesrovnalost v průběhu injektáže nebo ukládání nebo ve stavu samotného úložného komplexu, která s sebou nese riziko úniku nebo riziko pro životní prostředí či lidské zdraví;
- 18) „významným rizikem“ spojení pravděpodobnosti vzniku škod a rozsahu škod, jež nelze pominout, aniž by se tím v případě dotčeného úložiště zpochybnil účel této směrnice;
- 19) „nápravnými opatřeními“ opatření přijatá k nápravě závažných nesrovnalostí nebo likvidace úniků s cílem předejít uvolňování CO₂ z úložného komplexu nebo takové uvolňování zastavit;
- 20) „uzavřením“ úložiště definitivní ukončení injektáže CO₂ do daného úložiště;
- 21) dobou „po uzavření“ doba po uzavření úložiště, včetně doby po přechodu odpovědnosti na příslušný orgán;
- 22) „přepravní sítí“ síť produktovodů určených k přepravě CO₂ na úložiště, včetně připojených kompresních stanic.

KAPITOLA 2

VÝBĚR ÚLOŽIŠŤ A POVOLENÍ K PRŮZKUMU

Článek 4

Výběr úložišť

1. Členské státy si ponechávají právo určit oblasti, z nichž mohou být podle požadavků této směrnice vybrána úložiště. Jeho součástí je i právo členských států nepovolit úložiště v určitých oblastech svého území nebo na celém svém území.

2. Členské státy, které mají v úmyslu povolit na svém území geologické ukládání CO₂, provedou posouzení úložné kapacity dostupné v určitých oblastech svého území nebo na celém tomto území, a to také tím způsobem, že povolí průzkum podle článku 5. V rámci výměny informací stanovené v článku 27 může Komise mezi těmito členskými státy uspořádat výměnu informací a osvědčených postupů.

3. Vhodnost geologické formace pro použití jako úložiště se určí prostřednictvím charakterizace a posouzení potenciálního úložného komplexu a okolní oblasti na základě kritérií stanovených v příloze I.

4. Jako úložiště se zvolí pouze geologická formace, u níž za navrhovaných podmínek užívání nehrozí významné riziko úniku ani významná rizika pro životní prostředí nebo zdraví.

Článek 5

Povolení k průzkumu

1. Stanoví-li členské státy, že je zapotřebí provést průzkum za účelem získání informací potřebných pro výběr úložiště podle článku 4, zajistí, aby žádný takový průzkum neproběhl bez povolení k průzkumu.

V povolení k průzkumu může být případně zahrnuto i monitorování injecktážních zkoušek.

2. Členské státy zajistí, aby řízení o udělování povolení k průzkumu byla přístupná všem subjektům s potřebnými kapacitami a aby povolení byla udělována nebo zamítána na základě objektivních, zveřejněných a nediskriminačních kritérií.

3. Doba platnosti povolení nesmí překročit dobu nezbytnou k provedení průzkumu, pro nějž je uděleno. Členské státy však mohou platnost povolení prodloužit, pokud stanovená doba platnosti není dostatečná pro dokončení dotyčného průzkumu a pokud je průzkum prováděn v souladu s povolením. Povolení k průzkumu se udělují pro vymezený prostor.

4. Držitel povolení k průzkumu má výhradní právo prozkoumat dotyčný potenciální úložný komplex pro CO₂. Členské státy zajistí, aby během doby platnosti povolení nebyla povolena protichůdná využití dotyčného komplexu.

KAPITOLA 3

POVOLENÍ K UKLÁDÁNÍ

Článek 6

Povolení k ukládání

1. Členské státy zajistí, aby žádné úložiště nebylo provozováno bez povolení k ukládání, aby pro každé úložiště existoval pouze jeden provozovatel a aby v daném úložišti nebyla povolena protichůdná využití.

2. Členské státy zajistí, aby řízení o udělování povolení k ukládání byla přístupná všem subjektům s potřebnými kapacitami a aby povolení byla udělována na základě objektivních, zveřejněných a transparentních kritérií.

3. Aniž jsou dotčeny požadavky této směrnice, má při udělování povolení k ukládání pro dané úložiště přednost držitel povolení k průzkumu této lokality za předpokladu, že byl tento průzkum dokončen, že byly splněny všechny podmínky stanovené v povolení k průzkumu a že byla žádost o povolení k ukládání podána během doby platnosti povolení k průzkumu. Členské státy zajistí, aby během řízení o povolení k ukládání nebyla povolena protichůdná využití dotyčného komplexu.

Článek 7

Žádosti o povolení k ukládání

Žádosti o povolení k ukládání podávané příslušnému orgánu musí obsahovat alespoň tyto informace:

- 1) jméno a adresu potenciálního provozovatele;
- 2) doklad o odborné způsobilosti potenciálního provozovatele;
- 3) charakterizaci úložiště a úložného komplexu a posouzení předpokládané bezpečnosti ukládání podle čl. 4 odst. 3 a 4;
- 4) celkové množství CO₂, které má být injektováno a uloženo, a potenciální zdroje a způsoby přepravy, složení toků CO₂, rychlost a tlak injektáže a umístění zařízení k injektáži;
- 5) popis opatření, která mají zabránit závažným nesrovnalostem;
- 6) navrhovaný monitorovací plán podle čl. 13 odst. 2;

7) navrhovaný plán nápravných opatření podle čl. 16 odst. 2;	4) požadavky na složení toku CO ₂ a postup přijímání toku CO ₂ podle článku 12 a v případě potřeby další požadavky na injektáž a ukládání, zejména s cílem předejít závažným nesrovnalostem;
8) navrhovaný předběžný plán činnosti po uzavření podle čl. 17 odst. 3;	5) schválený monitorovací plán, požadavek provádět tento plán a požadavky na jeho aktualizaci podle článku 13 a dále požadavky na podávání zpráv podle článku 14;
9) informace poskytované podle článku 5 směrnice 85/337/EHS;	6) požadavek oznámit příslušnému orgánu případné úniky nebo závažné nesrovnalosti, schválený plán nápravných opatření a povinnost provádět tento plán nápravných opatření v případě úniků nebo závažných nesrovnalostí podle článku 16;
10) doklad o tom, že finanční záruka nebo jiný rovnocenný nástroj vyžadovaný podle článku 19 nabudou platnosti a účinnosti před zahájením injektáže.	7) podmínky uzavření a schválený předběžný plán činnosti po uzavření uvedený v článku 17;

Článek 8

Podmínky pro povolení k ukládání

Příslušný orgán vydá povolení k ukládání pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

1) příslušný orgán se na základě žádosti předložené podle článku 7 a na základě veškerých dalších příslušných informací přesvědčil, že	8) ustanovení týkající se změn, přezkumu, aktualizace a zrušení povolení k ukládání podle článku 11;
a) jsou splněny všechny příslušné požadavky této směrnice a dalších příslušných právních předpisů Společenství;	9) požadavek složit a zachovat finanční záruku nebo jiný rovnocenný nástroj podle článku 19.
b) provozovatel se nachází ve stabilní finanční situaci a je dostatečně odborně způsobilý a spolehlivý pro provoz a kontrolu úložiště a že je zajištěn profesionální a odborný rozvoj a odborná příprava provozovatele a všech pracovníků;	
c) v případě více než jednoho úložiště v jedné hydraulické jednotce jsou potenciální tlakové interakce takové, že při nich mohou všechna úložiště současně splňovat požadavky této směrnice;	
2) příslušný orgán vzal v úvahu případné stanovisko Komise k návrhu povolení podle článku 10.	

Článek 9

Obsah povolení k ukládání

Povolení obsahuje alespoň tyto informace:

- 1) jméno a adresu provozovatele;
- 2) přesné umístění a vymezení úložiště a úložného komplexu a údaje týkající se hydraulické jednotky;
- 3) požadavky na provoz úložiště, celkové množství CO₂, které je povoleno geologicky ukládat, limity tlaku v rezervoáru a maximální rychlost a tlak při injektáži;

Článek 10

Přezkum návrhů povolení k ukládání Komisí

1. Členské státy zpřístupní žádosti o povolení Komisi do jednoho měsíce od jejich obdržení. Rovněž zpřístupní další související materiály, k nimž příslušný orgán přihlíží při rozhodování o udělení povolení k ukládání. Uvede Komisi o všech návrzích povolení k ukládání a případných dalších materiálech, které byly při přijímání návrhu rozhodnutí vzaty v úvahu. Do čtyř měsíců od obdržení návrhu povolení k ukládání k němu může Komise vydat nezávazné stanovisko. Pokud se Komise rozhodne stanovisko nevydat, uvede o tom dotčený členský stát do jednoho měsíce od předložení návrhu povolení a uvede důvody.

2. Příslušný orgán oznámí konečné rozhodnutí Komisi, a pokud se jeho rozhodnutí odchyluje od stanoviska Komise, uvede důvody.

Článek 11

Změny, přezkum, aktualizace a zrušení povolení k ukládání

1. Provozovatel uvede příslušný orgán o veškerých změnách plánovaných v provozu úložiště, včetně změn týkajících se provozovatele. Příslušný orgán případně aktualizuje povolení k ukládání nebo podmínky povolení.

2. Členské státy zajistí, aby žádná podstatná změna nebyla provedena bez vydání nového nebo aktualizovaného povolení k ukládání podle této směrnice. V těchto případech se použije bod 13 první odrážka přílohy II směrnice 85/337/EHS.

3. Příslušný orgán přezkoumá a podle potřeby aktualizuje nebo, jako krajní možnost, zruší povolení k ukládání:

- a) pokud mu byly oznámeny jakékoli úniky nebo závažné nesrovnalosti podle čl. 16 odst. 1 nebo byl-li na ně upozorněn;
- b) pokud zprávy předložené podle článku 14 nebo environmentální kontroly provedené podle článku 15 svědčí o nedodržení podmínek povolení nebo rizicích úniků nebo závažných nesrovnalostí;
- c) pokud se dozví o jakémkoli jiném nedodržení podmínek povolení provozovatelem;
- d) pokud se to jeví jako nezbytné na základě nejnovějších vědeckých poznatků a technologického pokroku, nebo
- e) aniž jsou dotčena písmena a) až d), pět let po vydání povolení a poté každých deset let.

4. Po zrušení povolení podle odstavce 3 příslušný orgán buď vydá nové povolení k ukládání, nebo úložiště uzavře podle čl. 17 odst. 1 písm. c). Do vydání nového povolení k ukládání příslušný orgán dočasně přebírá všechny právní povinnosti související s kritérii pro přijímání, pokud se rozhodne pokračovat v injektáži CO₂, s monitorováním a nápravnými opatřeními v souladu s požadavky stanovenými v této směrnici, s vyřazením povolenek v případě úniku podle směrnice 2003/87/ES a s preventivními a nápravnými opatřeními podle čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2004/35/ES. Úhradu případných vzniklých nákladů příslušný orgán vymáhá na bývalém provozovateli, a to i čerpáním z finanční záruky podle článku 19. V případě uzavření úložiště podle čl. 17 odst. 1 písm. c) se použije čl. 17 odst. 4.

KAPITOLA 4

POVINNOSTI PŘI PROVOZU, PŘI UZAVÍRÁNÍ A PO UZAVŘENÍ

Článek 12

Kritéria a postup pro přijímání toku CO₂

1. Tok CO₂ musí být tvořen z naprosté většiny oxidem uhličitým. Nesmí do něj proto být přidán žádný odpad ani jiné látky za účelem jejich odstranění. Tok CO₂ nicméně může obsahovat náhodně přidružené látky ze zdroje či procesu zachytávání nebo

injektáže a stopovací látky přidané s cílem usnadnit monitorování a ověřování migrace CO₂. Koncentrace všech náhodných a přidaných látek musí být nižší než hodnoty, které by

- a) nepříznivě ovlivnily neporušenost úložiště nebo příslušné přepravní infrastruktury;
- b) představovaly významné riziko pro životní prostředí nebo lidské zdraví nebo
- c) byly v rozporu s platnými právními předpisy Společenství.

2. Komise může podle potřeby přijmout pokyny s cílem napomoci určit podmínky použitelné v jednotlivých případech pro dodržování kritérií stanovených v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby provozovatel

- a) přijímal a injektoval toky CO₂ pouze tehdy, byly-li provedeny analýza složení toků, včetně obsahu korozivních látek, a posouzení rizik a pokud posouzení rizik prokázalo, že úroveň kontaminace splňují podmínky stanovené v odstavci 1;
- b) vedl evidenci množství a vlastností dodaných a injektovaných toků CO₂, včetně složení těchto toků.

Článek 13

Monitorování

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel prováděl monitorování injektážních zařízení, úložného komplexu (včetně oblaku CO₂, je-li to možné) a podle potřeby okolního prostředí za účelem

- a) srovnání skutečného chování CO₂ a vody přítomné v úložišti s chováním modelovým;
- b) zjištění závažných nesrovnalostí;
- c) zjištění migrace CO₂;
- d) zjištění úniku CO₂;
- e) zjištění významných nežádoucích účinků na okolní prostředí, zejména na pitnou vodu, obyvatelstvo nebo uživatele okolní biosféry;
- f) posouzení účinnosti případných nápravných opatření přijatých podle článku 16;
- g) aktualizace posouzení bezpečnosti a neporušenosti úložného komplexu z krátkodobého a dlouhodobého hlediska, včetně posouzení toho, zda bude uložený CO₂ zcela a trvale zadržen.

2. Monitorování se provádí podle monitorovacího plánu vypracovaného provozovatelem podle požadavků stanovených v příloze II, včetně podrobností monitorování v souladu s pokyny stanovenými podle článku 14 a čl. 23 odst. 2 směrnice 2003/87/ES, předloženého příslušnému orgánu a jím schváleného podle čl. 7 bodu 6 a čl. 9 bodu 5 této směrnice. Plán se aktualizuje podle požadavků stanovených v příloze II a v každém případě každých pět let, aby se zohlednily změny týkající se posouzení rizika úniku, změny týkající se posouzení rizik pro životní prostředí a lidské zdraví, nové vědecké poznatky a dosažený pokrok v nejlepších dostupných technologiích. Aktualizované plány se opět předkládají příslušnému orgánu ke schválení.

Článek 14

Podávání zpráv provozovatelem

Tak často, jak stanoví příslušný orgán, a v každém případě nejméně jednou ročně předkládá provozovatel příslušnému orgánu

- 1) všechny výsledky monitorování podle článku 13 za období, o němž se podává zpráva, včetně informací o použité technologii monitorování;
- 2) množství a vlastnosti toků CO₂, včetně jejich složení, které byly dodány a injektovány v období, o němž se podává zpráva, a které byly zaevidovány podle čl. 12 odst. 3 písm. b);
- 3) doklad o složení a zachování finanční záruky podle článku 19 a čl. 9 bodu 9;
- 4) veškeré další informace, které příslušný orgán považuje za důležité pro účely posouzení dodržování podmínek povolení k ukládání a zvýšení znalostí o chování CO₂ v úložišti.

Článek 15

Kontroly

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly systém pravidelných a mimořádných kontrol všech úložných komplexů spadajících do oblasti působnosti této směrnice za účelem kontroly a prosazování dodržování požadavků této směrnice a za účelem monitorování účinků na životní prostředí a lidské zdraví.
2. Kontroly by měly zahrnovat činnosti jako prohlídky povrchových zařízení, včetně injektážních zařízení, posouzení injektáže a monitorování prováděných provozovatelem a kontrolu všech důležitých záznamů o úložišti vedených provozovatelem.
3. Pravidelné kontroly se provádějí nejméně jednou ročně během tří let po uzavření a poté každých pět let, dokud nedojde k přechodu odpovědnosti na příslušný orgán. Tyto kontroly se zaměřují na příslušná zařízení pro injektáž a monitorování a na

řadu významných účinků úložného komplexu na životní prostředí a na lidské zdraví.

4. Mimořádné kontroly se provádějí:
 - a) jsou-li příslušnému orgánu oznámeny úniky nebo závažné nesrovnalosti podle čl. 16 odst. 1 nebo je-li na ně upozorněn;
 - b) nasvědčují-li zprávy podle článku 14 nedostatečnému dodržování podmínek povolení;
 - c) za účelem prošetření závažných stížností vztahujících se k životnímu prostředí nebo lidskému zdraví;
 - d) v jiných situacích, kdy to příslušný orgán považuje za vhodné.

5. Po každé kontrole příslušný orgán vypracuje zprávu o výsledcích kontroly. Zpráva zhodnotí dodržování požadavků této směrnice a uvede, zda jsou zapotřebí další opatření. Zpráva se předá dotyčnému provozovateli a do dvou měsíců od kontroly se zveřejní v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

Článek 16

Opatření v případě úniků nebo závažných nesrovnalostí

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel případné úniky nebo závažné nesrovnalosti okamžitě oznámil příslušnému orgánu a přijal nezbytná nápravná opatření, včetně opatření vztahujících se k ochraně lidského zdraví. Případné úniky a závažné nesrovnalosti, které s sebou nesou riziko úniku, oznámí provozovatel rovněž příslušnému orgánu podle směrnice 2003/87/ES.
2. Nápravná opatření podle odstavce 1 se přijímají jako minimální na základě plánu nápravných opatření předloženého příslušnému orgánu a schváleného příslušným orgánem podle čl. 7 bodu 7 a čl. 9 bodu 6.
3. Příslušný orgán může provozovatele kdykoli požádat o přijetí nezbytných nápravných opatření a opatření vztahujících se k ochraně lidského zdraví. Tato opatření mohou doplňovat opatření stanovená v plánu nápravných opatření nebo mohou být odlišná. Příslušný orgán může též kdykoli přijmout nápravná opatření sám.
4. Nepřijme-li provozovatel nezbytná nápravná opatření, přijme nezbytná nápravná opatření sám příslušný orgán.
5. Příslušný orgán vymáhá úhradu nákladů vzniklých v souvislosti s opatřeními podle odstavců 3 a 4 na provozovateli, a to i čerpáním z finanční záruky podle článku 19.

Článek 17

Povinnosti při uzavírání a po uzavření

1. Úložiště se uzavře:
 - a) jsou-li splněny příslušné podmínky stanovené v povolení;
 - b) na základě odůvodněné žádosti provozovatele po schválení příslušným orgánem nebo
 - c) pokud příslušný orgán rozhodne o uzavření po zrušení povolení k ukládání podle čl. 11 odst. 3.
2. Po uzavření úložiště podle odst. 1 písm. a) nebo b) zůstává provozovatel nadále odpovědný za monitorování, podávání zpráv a přijímání nápravných opatření podle požadavků stanovených v této směrnici a za plnění všech povinností souvisejících s vyřazením povolenek v případě úniku podle směrnice 2003/87/ES a s preventivními a nápravnými opatřeními podle článků 5 až 8 směrnice 2004/35/ES, až do přechodu odpovědnosti za úložiště na příslušný orgán podle čl. 18 odst. 1 až 5 této směrnice. Provozovatel je dále povinen úložiště utěsnit a demontovat injektážní zařízení.
3. Povinnosti podle odstavce 2 jsou plněny na základě plánu činnosti po uzavření vypracovaného provozovatelem na základě osvědčených postupů a v souladu s požadavky stanovenými v příloze II. Předběžný plán činnosti po uzavření se předkládá příslušnému orgánu ke schválení podle čl. 7 bodu 8 a čl. 9 bodu 7. Před uzavřením úložiště podle odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto článku musí být předběžný plán činnosti po uzavření
 - a) podle potřeby aktualizován s přihlédnutím k analýze rizik, osvědčeným postupům a technologickým zlepšením;
 - b) předložen příslušnému orgánu ke schválení a
 - c) schválen příslušným orgánem jako konečný plán činnosti po uzavření.
4. Po uzavření úložiště podle odst. 1 písm. c) je příslušný orgán odpovědný za monitorování a přijímání nápravných opatření podle požadavků stanovených v této směrnici a za plnění všech povinností souvisejících s vyřazením povolenek v případě úniku podle směrnice 2003/87/ES a s preventivními a nápravnými opatřeními podle čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2004/35/ES. Požadavky na činnosti po uzavření podle této směrnice plní příslušný orgán na základě předběžného plánu činnosti po uzavření uvedeného v odstavci 3 tohoto článku, který se podle potřeby aktualizuje.
5. Příslušný orgán vymáhá úhradu nákladů vzniklých v souvislosti s opatřeními podle odstavce 4 na provozovatel, a to i čerpáním z finanční záruky podle článku 19.

Článek 18

Přechod odpovědnosti

1. Pokud bylo úložiště uzavřeno podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b), přecházejí veškeré právní povinnosti související s monitorováním a přijímáním nápravných opatření podle požadavků stanovených v této směrnici, s vyřazením povolenek v případě úniku podle směrnice 2003/87/ES a s preventivními a nápravnými opatřeními podle čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2004/35/ES na příslušný orgán z jeho vlastního podnětu nebo na žádost provozovatele, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) všechny dostupné důkazy nasvědčují tomu, že uložený CO₂ bude zcela a trvale zadržen;
 - b) uplynula minimální doba stanovená příslušným orgánem. Tato minimální doba není kratší než dvacet let, ledaže je příslušný orgán přesvědčen, že kritérium uvedené v odst. 1 písm. a) je splněno před jejím uplynutím;
 - c) byly splněny finanční povinnosti podle článku 20;
 - d) úložiště bylo utěsněno a injektážní zařízení byla demontována.
 2. Provozovatel vypracuje zprávu dokládající, že podmínka podle odst. 1 písm. a) byla splněna, a předloží ji příslušnému orgánu ke schválení přechodu odpovědnosti. Tato zpráva musí prokazovat alespoň
 - a) shodu skutečného chování injektovaného CO₂ s chováním modelovým;
 - b) neexistenci zjistitelných úniků;
 - c) skutečnost, že úložiště spěje ke stavu dlouhodobé stability.
- Komise může přijmout pokyny k posouzení údajů uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c), v nichž zdůrazní jakékoli dopady na technická kritéria důležitá pro stanovení minimálních dob podle odst. 1 písm. b).
3. Přesvědčí-li se příslušný orgán, že podmínky podle odst. 1 písm. a) a b) jsou splněny, vypracuje návrh rozhodnutí o schválení přechodu odpovědnosti. V návrhu rozhodnutí uvede postup, jakým se určuje, že podmínky podle odst. 1 písm. d) byly splněny, a veškeré aktualizované požadavky týkající se utěsnění úložiště a demontáže injektážních zařízení.
- Domnívá-li se příslušný orgán, že podmínky podle odst. 1 písm. a) a b) nejsou splněny, oznámí provozovateli důvody.

4. Členské státy zpřístupní zprávy podle odstavce 2 Komisi do jednoho měsíce od jejich obdržení. Rovněž zpřístupní další související materiály, k nimž příslušný orgán přihlíží při přípravě návrhu rozhodnutí o schválení přechodu odpovědnosti. Uvede Komisi o všech návrzích rozhodnutí o schválení vypracovaných příslušným orgánem podle odstavce 3, včetně případných dalších materiálů, které vzal příslušný orgán při svém rozhodování v úvahu. Do čtyř měsíců od obdržení návrhu rozhodnutí o schválení k němu může Komise vydat nezávazné stanovisko. Pokud se Komise rozhodne stanovisko nevydat, uvede Komisi o tom dotčený členský stát do jednoho měsíce od předložení návrhu rozhodnutí o schválení a uvede důvody.

5. Přesvědčí-li se příslušný orgán, že podmínky podle odst. 1 písm. a) až d) jsou splněny, přijme konečné rozhodnutí a oznámí je provozovateli. Příslušný orgán rovněž oznámí konečné rozhodnutí Komisi, a pokud se jeho rozhodnutí odchyluje od stanoviska Komise, uvede důvody.

6. Po přechodu odpovědnosti končí pravidelné kontroly podle čl. 15 odst. 3 a monitorování může být omezeno na úroveň, jež umožňuje zjištění úniků nebo závažných nesrovnalostí. Při zjištění úniků nebo závažných nesrovnalostí musí být monitorování podle potřeby zintenzivněno za účelem posouzení rozsahu problému a účinnosti nápravných opatření.

7. V případě pochybení provozovatele, včetně neposkytnutí dostatečných údajů, zatajení příslušných informací, nedbalosti, podvodu nebo nedodržení náležité obezřetnosti, vymáhá příslušný orgán na bývalém provozovateli úhradu nákladů vzniklých po přechodu odpovědnosti. Aniž je dotčen článek 20, nelze po přechodu odpovědnosti vymáhat úhradu žádných dalších nákladů.

8. Pokud bylo úložiště uzavřeno podle čl. 17 odst. 1 písm. c), považuje se přechod odpovědnosti za uskutečněný teprve v okamžiku, kdy všechny dostupné důkazy nasvědčují tomu, že uložený CO₂ bude zcela a trvale zadržen, a po utěsnění úložiště a demontáži injecktážních zařízení.

Článek 19

Finanční záruka

1. Členské státy zajistí, aby potenciální provozovatel, který žádá o povolení k ukládání, prokázal, že je schopen poskytnout vhodné finanční zajištění ve formě finanční záruky nebo jiného rovnocenného nástroje. Účelem finančního zajištění je zaručit, že bude možno dostat všem povinnostem vyplývajícím z povolení vydaného na základě této směrnice, včetně povinností při uzavírání a po uzavření a případných povinnostech plynoucích ze zahrnutí úložiště do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES. Tato finanční záruka musí nabýt platnosti a účinnosti před zahájením injecktáže.

2. Finanční záruka je pravidelně upravována s ohledem na změny vyhodnocených rizik úniku a odhadované náklady všech povinností vyplývajících z povolení vydaného na základě této směrnice a případných povinností plynoucích ze zahrnutí úložiště do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES.

3. Finanční záruka nebo jiný rovnocenný nástroj podle odstavce 1 zůstává platný a účinný

a) po uzavření úložiště podle čl. 17 odst. 1 písm. a) nebo b) až do přechodu odpovědnosti za úložiště na příslušný orgán podle čl. 18 odst. 1 až 5;

b) po zrušení povolení k ukládání podle čl. 11 odst. 3

i) až do vydání nového povolení k ukládání,

ii) je-li úložiště uzavřeno podle čl. 17 odst. 1 písm. c), až do přechodu odpovědnosti podle čl. 18 odst. 8 za předpokladu, že byly splněny finanční povinnosti uvedené v článku 20.

Článek 20

Finanční mechanismus

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel poskytl způsobem, o němž rozhodnou členské státy, příslušnému orgánu finanční příspěvek před přechodem odpovědnosti podle článku 18. Příspěvek provozovatele zohledňuje kritéria uvedená v příloze I nebo parametry vztahující se k historii ukládání CO₂ důležité pro určení povinností pro dobu po přechodu odpovědnosti a pokrývá přinejmenším předpokládané náklady na monitorování po dobu třiceti let. Tento finanční příspěvek lze použít na pokrytí nákladů vynaložených příslušným orgánem po přechodu odpovědnosti na zajištění úplného a trvalého zadržení CO₂ v geologických úložištích po přechodu odpovědnosti.

2. Komise může přijmout pokyny pro odhad nákladů uvedených v odstavci 1, které budou vypracovány v konzultaci s členskými státy s cílem zajistit provozovatelům transparentnost a předvídatelnost těchto nákladů.

KAPITOLA 5

PŘÍSTUP TŘETÍCH OSOB

Článek 21

Přístup k přepravní síti a úložištím

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby mohli potenciální uživatelé získat přístup k přepravním sítím a úložištím za účelem geologického ukládání vyrobeného a zachyceného CO₂ v souladu s odstavci 2, 3 a 4.

2. Přístup podle odstavce 1 se zajišťuje transparentním a nediskriminačním způsobem, který stanoví daný členský stát. Členský stát uplatňuje cíle rovného a otevřeného přístupu a přihlíží

- a) k úložné kapacitě, která je k dispozici nebo která může být přiměřeně zajištěna v oblastech stanovených podle článku 4, a k přepravní kapacitě, která je k dispozici nebo může být přiměřeně zajištěna;
- b) k podílu svých závazků v oblasti snížení emisí CO₂ podle mezinárodních právních nástrojů a právních předpisů Společenství, který zamýšlí splnit prostřednictvím zachytávání a geologického ukládání CO₂;
- c) k potřebě odmítnout přístup v případě neslučitelnosti technických specifikací, kterou nelze přiměřeně odstranit;
- d) k potřebě respektovat důvodné potřeby majitele nebo provozovatele úložiště nebo přepravní sítě a zájmy všech dalších uživatelů úložiště nebo sítě nebo případných dotčených zpracovacích či manipulačních zařízení.

3. Provozovatelé přepravních sítí a provozovatelé úložišť mohou odmítnout přístup z důvodu nedostatečné kapacity. Případné odmítnutí řádně odůvodní.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že provozovatel, který odmítl přístup z důvodu nedostatečné kapacity nebo nedostatečného připojení, provede veškerá nezbytná zdokonalení, jsou-li hospodárná nebo je-li za ně potenciální zákazník ochoten zaplatit, za předpokladu, že to nebude mít nepříznivý vliv na bezpečnost přepravy a geologického ukládání CO₂ pro životní prostředí.

Článek 22

Urovnávání sporů

1. Členské státy zajistí zavedení opatření pro urovnávání sporů, včetně zřízení orgánu nezávislého na stranách a majícího přístup ke všem důležitým informacím, aby umožnily urychlené řešení sporů týkajících se přístupu k přepravním sítím a k úložištím, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 21 odst. 2 a k počtu stran, které mohou být do jednání o tomto přístupu zapojeny.

2. V případě přeshraničních sporů se použijí opatření pro urovnávání sporů toho členského státu, který má pravomoc nad přepravní sítí nebo úložištěm, k nimž byl odmítnut přístup. Spadá-li v případě přeshraničních sporů dotčená přepravní síť nebo úložiště do pravomoci více členských států, konzultují dotčené členské státy postup navzájem s cílem zajistit jednotné uplatňování této směrnice.

KAPITOLA 6

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

Příslušný orgán

Členské státy zřídí nebo určí jeden nebo více příslušných orgánů odpovědných za plnění povinností stanovených v této směrnici. Je-li určen více než jeden příslušný orgán, zavedou členské státy opatření ke koordinaci práce těchto orgánů prováděné na základě této směrnice.

Článek 24

Přeshraniční spolupráce

V případech přeshraniční přepravy CO₂, přeshraničních úložišť nebo přeshraničních úložných komplexů plní příslušné orgány dotčených členských států požadavky této směrnice a všech ostatních příslušných právních předpisů Společenství společně.

Článek 25

Rejstříky

1. Příslušný orgán zřizuje a vede

- a) rejstřík udělených povolení k ukládání a
- b) trvalý rejstřík všech uzavřených úložišť a okolních úložných komplexů, včetně map a řezů jejich prostorového rozsahu a dostupných informací důležitých pro posouzení toho, zda bude uložený CO₂ zcela a trvale zadržen.

2. K rejstříkům uvedeným v odstavci 1 přihlížejí příslušné vnitrostátní orgány v příslušných řízeních v souvislosti s plánováním a povolováním jakékoli činnosti, která by mohla ovlivnit geologické ukládání CO₂ v registrovaných úložištích nebo která by mohla být tímto ukládáním ovlivněna.

Článek 26

Informování veřejnosti

Členské státy zveřejňují údaje o geologických úložištích CO₂ v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství.

Článek 27

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží Komisi každé tři roky zprávu o provádění této směrnice, včetně rejstříku podle čl. 25 odst. 1 písm. b). První zprávu zašlou Komisi do 30. června 2011. Zpráva se vypracovává na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise postupem podle článku 6 směrnice 91/692/EHS. Dotazník nebo osnova budou členským státům zaslány nejpozději šest měsíců před uplynutím lhůty pro předložení zprávy.

2. Komise uspořádá výměnu informací o uplatňování této směrnice mezi příslušnými orgány členských států.

Článek 28

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato pravidla Komisi do 25. června 2011 a oznámí jí neprodleně každou jejich případnou změnu.

Článek 29

Změny příloh

Mohou být přijata opatření, která mění přílohy. Tato opatření, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 30 odst. 2.

Článek 30

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

KAPITOLA 7

ZMĚNY

Článek 31

Změna směrnice 85/337/EHS

Směrnice 85/337/EHS se mění takto:

- 1) Příloha I se mění takto:
 - a) bod 16 se nahrazuje tímto:

„16. Produktovody o průměru větším než 800 mm a délce přesahující 40 km:

 - k přepravě plynu, ropy, chemikálií a
 - k přepravě toků oxidu uhličitého (CO₂) za účelem geologického ukládání, včetně připojených kompresních stanic.“;
 - b) doplňují se nové body, které znějí:

„23. Úložiště podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).“

24. Zařízení k zachytávání toků CO₂ za účelem geologického ukládání podle směrnice 2009/31/ES ze zařízení, na něž se vztahuje tato příloha, nebo ze zařízení o celkové roční kapacitě zachyceného CO₂ 1,5 megatuny nebo vyšší.

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

- 2) Příloha II se mění takto:
 - a) v bodě 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:
 - „i) Zařízení k zachytávání toků CO₂ za účelem geologického ukládání podle směrnice 2009/31/ES ze zařízení, na něž se nevztahuje příloha I této směrnice.“;
 - b) v bodě 10 se písmeno i) se nahrazuje tímto:
 - „i) Ropovody, plynovody a produktovody k přepravě toků CO₂ za účelem geologického ukládání (projekty neuvedené v příloze I).“

Článek 32

Změna směrnice 2000/60/ES

V čl. 11 odst. 3 písm. j) směrnice 2000/60/ES se za třetí odrážku vkládá nová odrážka, která zní:

„— injektáž toků oxidu uhličitého za účelem ukládání v geologických formacích, které jsou z přirozených příčin trvale nevhodné pro jiné účely, za předpokladu, že je tato injektáž provedena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*), nebo se na ni uvedená směrnice v souladu se svým čl. 2 odst. 2 nevztahuje.“

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článek 33

Změna směrnice 2001/80/ES

Ve směrnici 2001/80/ES se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 9a

1. Členské státy zajistí, aby provozovatelé všech spalovacích zařízení o jmenovitém elektrickém výkonu nejméně 300 MW, pro která bylo původní stavební povolení, nebo pokud stavební řízení neproběhlo, původní povolení k provozu uděleno po vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*) v platnost, posoudili, zda jsou splněny tyto podmínky:

— jsou dostupná vhodná úložiště,

- jsou technicky a ekonomicky proveditelná přepravní zařízení,
- je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání CO₂.

2. Jsou-li podmínky podle odstavce 1 splněny, zajistí příslušný orgán, aby byl v místě spalovacího zařízení vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování CO₂. Příslušný orgán určí, zda jsou tyto podmínky splněny, na základě posouzení podle odstavce 1 a dalších dostupných informací, zejména informací o ochraně životního prostředí a lidského zdraví.

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článek 34

Změna směrnice 2004/35/ES

V příloze III směrnice 2004/35/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„14. Provozování úložišť podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článek 35

Změna směrnice 2006/12/ES

V čl. 2 odst. 1 směrnice 2006/12/ES se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) plynné emise vypouštěné do ovzduší a oxid uhličitý zachycený a přepravený za účelem geologického ukládání a geologicky uložený v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*), nebo na který se uvedená směrnice v souladu se svým čl. 2 odst. 2 nevztahuje;

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článek 36

Změna nařízení (ES) č. 1013/2006

V čl. 1 odst. 3 nařízení (ES) č. 1013/2006 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„h) přeprava CO₂ za účelem geologického ukládání v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článek 37

Změna směrnice 2008/1/ES

V příloze I směrnice 2008/1/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„6.9 Zachytávání toků CO₂ ze zařízení, na něž se vztahuje tato směrnice, za účelem geologického ukládání podle směrnice

Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého (*).

(*) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114.“

KAPITOLA 8

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Přezkum

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice do devíti měsíců od obdržení zpráv podle článku 27.

2. Ve zprávě, již předloží do 31. března 2015, Komise zejména posoudí na základě zkušeností s uplatňováním této směrnice, s ohledem na zkušenosti s CCS a s přihlédnutím k technickému pokroku a nejnovějším vědeckým poznatkům:

- zda se dostatečně prokázalo trvalé zadržení CO₂ takovým způsobem, kterým se předejde nepříznivým účinkům na životní prostředí a případně veškerým následným rizikům pro lidské zdraví nebo kterým se dosáhne jejich co největšího omezení, a zda byla prokázána bezpečnost CCS pro životní prostředí a pro člověka,

- zda jsou stále nezbytné postupy týkající se přezkumu Komise, pokud jde o návrhy povolení k ukládání podle článku 10 a návrhy rozhodnutí o přechodu odpovědnosti podle článku 18,

- zkušenosti s ustanoveními článku 12 o kritériích a postupech pro přijímání toku CO₂,

- zkušenosti s ustanoveními článků 21 a 22 o přístupu třetích osob a ustanoveními článku 24 o přeshraniční spolupráci,

- ustanovení vztahující se na spalovací zařízení o jmenovitém elektrickém výkonu nejméně 300 MW uvedená v článku 9a směrnice 2001/80/ES,

- případné možnosti geologického ukládání CO₂ v třetích zemích,

- další rozvoj a aktualizaci kritérií stanovených v přílohách I a II,

- zkušenosti s pobídkami k uplatňování CCS u zařízení spalujících biomasu,
- potřebu další regulace rizik pro životní prostředí v souvislosti s přepravou CO₂,

a případně předloží návrh na revizi této směrnice.

3. Prokáže-li se dostatečně trvalé zadržení CO₂ takovým způsobem, kterým se předejde nepříznivým účinkům na životní prostředí a lidské zdraví a rizikům pro ně, nebo pokud to není možné, dosáhne jejich co největšího omezení, a prokáže-li se bezpečnost CCS pro životní prostředí a pro člověka i jeho ekonomická proveditelnost, zaměří se přezkum na to, zda je potřebné a možné zavést povinný požadavek výkonnostních emisních standardů pro nová velkokapacitní spalovací zařízení na výrobu elektřiny podle článku 9a směrnice 2001/80/ES.

Článek 39

Provedení a přechodná opatření

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 25. června 2011. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby následující úložiště spadající do oblasti působnosti této směrnice byla provozována v souladu s požadavky této směrnice nejpozději 25. června 2012.

- a) úložiště využívaná k 25. června 2009 v souladu se stávajícími právními předpisy;
- b) úložiště povolená v souladu s těmito předpisy nejpozději 25. června 2009, pokud se využijí nejpozději jeden rok po tomto dni.

Články 4, 5, čl. 7 bod 3, čl. 8 bod 2 a článek 10 se v těchto případech nepoužijí.

Článek 40

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 41

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

**KRITÉRIA PRO CHARAKTERIZACI A POSUZOVÁNÍ POTENCIÁLNÍHO ÚLOŽNÉHO KOMPLEXU
A OKOLNÍ OBLASTI PODLE ČL. 4 ODS. 3**

Charakterizace a posuzování potenciálního úložného komplexu a okolní oblasti podle čl. 4 odst. 3 se provádí ve třech krocích postupy, které se v době hodnocení osvědčily jako nejlepší, a podle kritérií stanovených níže. Příslušný orgán může povolit výjimky z jednoho nebo více těchto kritérií, pokud provozovatel prokázal, že tím není nepříznivě ovlivněna schopnost charakterizace umožňující rozhodování o vhodnosti podle článku 4.

Krok 1: Shromáždění údajů

Je třeba shromáždit dostatek údajů pro sestavení volumetrického a statického trojrozměrného (3-D) geologického modelu úložiště a úložného komplexu včetně nadloží a okolní oblasti včetně hydraulicky spojených oblastí. Tyto údaje musí zahrnovat alespoň tyto vnitřní vlastnosti úložného komplexu:

- a) geologické a geofyzikální parametry;
- b) hydrogeologické parametry (zejména existence podzemní vody určené ke spotřebě);
- c) inženýrské parametry rezervoáru (včetně objemových výpočtů objemu pórů pro injektáž CO₂ a maximální úložné kapacity);
- d) geochemické parametry (rychlosti rozpouštění, rychlosti mineralizace);
- e) geomechanické parametry (permeabilita, mezní tlak porušení nadloží);
- f) seizmicita;
- g) přítomnost a stav přírodních a umělých cest, včetně studní a vrtů, které by se mohly stát únikovými cestami.

Je třeba zdokumentovat tyto vlastnosti nejbližšího okolí komplexu:

- h) oblasti obklopující úložný komplex, které mohou být ovlivněny ukládáním CO₂ v úložišti;
- i) distribuce obyvatelstva v regionu ležícím nad úložištěm;
- j) blízkost cenných přírodních zdrojů (zejména oblastí Natura 2000 podle směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků ⁽¹⁾ a směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽²⁾, zdrojů pitné podzemní vody a uhlovodíků);
- k) činnosti v okolí úložného komplexu a možné interakce s nimi (například průzkum, těžba a ukládání uhlovodíků, geotermální využívání akviferů a využívání zdrojů podzemní vody);
- l) blízkost k potenciálnímu zdroji (zdrojům) CO₂ (včetně odhadů celkového potenciálního množství CO₂, které je hospodárné získat k uložení) a ke vhodným přepravním sítím.

Krok 2: Sestavení trojrozměrného statického geologického modelu

S využitím údajů shromážděných v kroku 1 se s pomocí počítačových rezervoárových simulátorů vytvoří trojrozměrný statický geologický model potenciálního úložného komplexu včetně nadloží a hydraulicky spojených oblastí a fluid nebo soubor takových modelů. Tento statický geologický model nebo modely podloží popíše komplex z těchto hledisek:

- a) geologická struktura fyzikální pasti;
- b) geomechanické, geochemické a průtočné vlastnosti nadloží rezervoáru (nadloží, těsnící horniny, porézní a propustné horizonty) a okolních formací;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

- c) popis systému zlomů a přítomnost jakýchkoli uměle vytvořených cest;
- d) plošný a vertikální rozsah úložného komplexu;
- e) objem pórového prostoru (včetně rozložení pórovitosti);
- f) základní rozložení fluid;
- g) veškeré další důležité vlastnosti.

Nejistota spojená s každým z parametrů použitých k vytvoření modelu se posoudí prostřednictvím vytvoření několika scénářů pro každý parametr a výpočtu příslušných mezí spolehlivosti. Posoudí se také případná nejistota spojená s modelem samotným.

Krok 3: Charakterizace dynamického chování úložiště, charakterizace citlivosti, posouzení rizik

Charakterizace a posouzení se provádějí na základě dynamického modelování skládajícího se ze simulace postupu injektáže CO₂ do úložiště s využitím trojrozměrného statického geologického modelu nebo modelů podloží vytvořených v kroku 2 v počítačovém simulátoru úložného komplexu.

Krok 3.1: Charakterizace dynamického chování úložiště

Přihlíží se alespoň k těmto faktorům:

- a) možná rychlost injektáže a vlastnosti toku CO₂;
- b) účinnost modelování sdružených procesů (tj. způsob, jakým na sebe vzájemně působí jednotlivé dílčí vlivy v simulátoru (simulátorech);
- c) reaktivní procesy (tj. způsob, jakým model zpětně zohledňuje reakci injektovaného CO₂ s minerály *in situ*);
- d) použitý rezervoárový simulátor (pro ověření některých poznatků může být zapotřebí využít více simulací);
- e) krátkodobé a dlouhodobé simulace (s cílem určit působení a chování CO₂ v řádu desetiletí a tisíciletí, včetně míry rozpustnosti CO₂ ve vodě).

Dynamické modelování poskytne představu o těchto parametrech:

- f) tlak a teplota úložné formace jako funkce rychlosti injektáže a kumulativního objemu injektáže v čase;
- g) plošné a vertikální rozšíření CO₂ v čase;
- h) vlastnosti toku CO₂ v rezervoáru včetně skupenských přeměn;
- i) mechanismy a míry zadržení CO₂ (včetně bodů přetoku a bočního a vertikálního utěsnění);
- j) druhotné zádržné systémy v celém úložném komplexu;
- k) úložná kapacita a tlakové gradienty v úložišti;
- l) riziko vzniku zlomů v úložné formaci (úložných formacích) a nadloží;
- m) riziko průniku CO₂ do nadloží;
- n) riziko úniku z úložiště (například opuštěnými nebo nevhodně utěsněnými vrty);
- o) rychlost migrace (v otevřených rezervoárech);
- p) míra utěsnění zlomů;

- q) změny chemických parametrů fluid ve formaci (formacích) a následné reakce (například změna pH, tvorba minerálů) a využití reaktivního modelování k posouzení účinků;
- r) vytlačení formačních fluid;
- s) zvýšená seizmicita a zdvihy povrchu.

Krok 3.2: Charakterizace citlivosti

Je třeba provést více simulací a určit citlivost posouzení na změny předpokladů přijatých ohledně jednotlivých parametrů. Simulace musí být založeny na měnících se parametrech ve statickém geologickém modelu nebo modelech podloží a měnících se rychlostních funkcích a předpokladech v dynamickém modelování. Jakákoli případná významná citlivost se vezme v úvahu při posuzování rizika.

Krok 3.3: Posouzení rizik

Posouzení rizik zahrnuje mimo jiné tyto prvky:

3.3.1 Charakterizace nebezpečí

Charakterizace nebezpečí spočívá v charakterizaci možnosti úniku z úložného komplexu zjištěných pomocí výše popsaného dynamického modelování a charakterizace bezpečnosti. Při charakterizaci nebezpečí se přihlíží mimo jiné k těmto faktorům:

- a) potenciální únikové cesty;
- b) potenciální rozsah úniků zjištěnými únikovými cestami (rychlosti proudění);
- c) rozhodující parametry mající vliv na případný únik (např. maximální tlak v rezervoáru, maximální rychlost injektáže, teplota, citlivost na jednotlivé předpoklady ve statickém geologickém modelu nebo modelech podloží apod.);
- d) druhotné účinky ukládání CO₂ včetně vytlačení původních formačních fluid a vytvoření nových látek uložením CO₂;
- e) veškeré další faktory, které by mohly představovat nebezpečí pro lidské zdraví nebo životní prostředí (např. fyzické struktury spojené s projektem).

Charakterizace nebezpečí zahrnuje plný rozsah provozních podmínek v zájmu ověření bezpečnosti úložného komplexu

3.3.2 Posouzení expozice – na základě vlastností prostředí a distribuce a činností obyvatelstva nad úložným komplexem a potenciálního chování a osudu CO₂ uniklého potenciálními únikovými cestami zjištěnými v kroku 3.3.1.

3.3.3 Posouzení účinků – na základě citlivosti konkrétních druhů organismů, společenstev nebo stanovišť v souvislosti s možnými úniky zjištěnými v kroku 3.3.1. Posouzení účinků v relevantních případech zahrnuje účinky expozice zvýšeným koncentracím CO₂ v biosféře (včetně půdy, mořských sedimentů a bentických vod (asfyxie; hyperkapnie) a poklesu pH v těchto prostředích v důsledku úniku CO₂). Posouzení účinků zahrnuje rovněž posouzení účinků dalších látek, které mohou být přítomny v unikajících tocích CO₂ (nečistoty přítomné v injektovaném toku nebo nové látky vzniklé po uložení CO₂). Tyto účinky se posoudí v delším časovém a prostorovém měřítku a v závislosti na různých rozsazích úniků.

3.3.4 Charakterizace rizik – součástí charakterizace rizik je posouzení bezpečnosti a neporušenosti úložiště v krátkodobém a dlouhodobém výhledu, včetně posouzení rizika úniku za zamýšlených podmínek užívání a nejhorsích dopadů na životní prostředí a zdraví. Charakterizace rizik se provádí na základě posouzení nebezpečí, expozice a účinků. Její součástí je posouzení zdrojů nejistoty určených v průběhu provádění jednotlivých kroků charakterizace a posouzení úložiště, a je-li to možné, popis způsobů, jimiž lze nejistotu snížit.

PŘÍLOHA II

**KRITÉRIA PRO VYPRACOVÁNÍ A AKTUALIZACI MONITOROVACÍHO PLÁNU PODLE ČL. 13 ODS. 2
A PRO MONITOROVÁNÍ PO UZAVŘENÍ****1. Vypracování a aktualizace monitorovacího plánu**

Monitorovací plán podle čl. 13 odst. 2 se vypracovává na základě analýzy posouzení rizik provedené podle kroku 3 v příloze I a aktualizuje za účelem splnění požadavků na monitorování stanovených v čl. 13 odst. 1 na základě těchto kritérií:

1.1. Vypracování plánu

Monitorovací plán poskytuje údaje o monitorování, které je třeba provádět v hlavních fázích projektu, včetně výchozího a provozního monitorování a monitorování po uzavření. Pro každou fázi se stanoví

- a) monitorované parametry;
- b) použité technické prostředky pro monitorování a zdůvodnění této volby;
- c) lokality pro monitorování a zdůvodnění výběru prostorového vzorkování;
- d) četnost provádění a zdůvodnění výběru časového vzorkování.

Parametry určené k monitorování se volí tak, aby byly splněny jeho účely. Plán však musí v každém případě zahrnovat nepřetržité nebo občasné monitorování těchto parametrů:

- e) prchavé emise CO₂ z injektážního zařízení;
- f) objemový tok CO₂ v ústích injektážních vrtů;
- g) tlak a teplota CO₂ v ústích injektážních vrtů (za účelem stanovení hmotnostního průtoku);
- h) chemická analýza injektovaného materiálu;
- i) teplota a tlak v rezervoáru (za účelem stanovení skupenských přeměn a stavu CO₂).

Volba technických prostředků pro monitorování vychází z osvědčených postupů dostupných v době přípravy projektu. Je třeba vzít v úvahu a podle vhodnosti využít tyto alternativy:

- j) technologie, které dokáží detektovat přítomnost, umístění a trasy migrace CO₂ pod povrchem i na povrchu;
- k) technologie, které poskytují informace o tlakově-objemovém chování a plošném a svislém rozložení oblaku CO₂ za účelem zlepšení numerické trojrozměrné simulace na trojrozměrných geologických modelech úložné formace vytvořených podle článku 4 a přílohy I;
- l) technologie, které mají široký plošný záběr a umožňují zachytit informace o případných dříve nezjištěných možných únikových cestách v celém prostorovém rozsahu úložného komplexu i vně něj v případě závažných nesrovnalostí nebo migrace CO₂ mimo úložný komplex.

1.2 Aktualizace plánu

Údaje shromážděné monitorováním se zakládají a vyhodnocují. Pozorované výsledky se porovnávají s chováním předpovězeným při dynamické trojrozměrné simulaci tlakově-objemového chování a vývoje nasycenosti provedené v rámci charakterizace bezpečnosti podle článku 4 a přílohy I kroku 3.

V případě významného odchýlení pozorovaného chování od předpokladů se provede překalibrování trojrozměrného modelu, aby tento odrážel pozorované chování. Překalibrování se provádí na základě údajů získaných z pozorování podle monitorovacího plánu; je-li to třeba ke zvýšení důvěry v předpoklady použité při překalibrování, obstarají se doplňující údaje.

Kroky 2 a 3 přílohy I se zopakují s využitím překalibrovaného trojrozměrného modelu nebo modelů, aby se získaly nové scénáře nebezpečí a rychlosti proudění a aby se upravilo a aktualizovalo posouzení rizik.

Jsou-li na základě porovnání skutečného chování rezervoáru s modelem a nové kalibrace modelu zjištěny nové zdroje, cesty a rychlosti proudění CO₂ nebo je-li zjištěno výrazné odchýlení od předchozího posouzení, monitorovací plán se odpovídajícím způsobem aktualizuje.

2. Monitorování po uzavření

Monitorování po uzavření se provádí na základě informací shromážděných a vymodelovaných v průběhu provádění monitorovacího plánu podle čl. 13 odst. 2 a podle bodu 1.2 této přílohy. Slouží zejména k získání informací potřebných pro účely čl. 18 odst. 1.

ROZHODNUTÍ PŘIJATÁ SPOLEČNĚ EVROPSKÝM PARLAMENTEM A RADOU

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 406/2009/ES

ze dne 23. dubna 2009

o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Konečným cílem Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC), která byla jménem Evropského společenství schválena rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽³⁾, je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. prosince 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. dubna 2009.

⁽³⁾ Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (2) Společenství zastává názor, který byl naposledy vyjádřen zejména Evropskou radou v březnu 2007, že za účelem dosažení tohoto cíle by celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu neměl být vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací, což znamená, že celkové emise skleníkových plynů by měly být do roku 2050 sníženy nejméně na 50 % úrovně roku 1990. Emise skleníkových plynů ve Společenství, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, by se měly snižovat i po roce 2020 v rámci činnosti, kterou Společenství vyvíjí jako příspěvek ke splnění tohoto globálního cíle v oblasti snižování emisí. Rozvinuté země, a tedy i členské státy Evropské unie, by měly nadále určovat směr a společně se zavázat, že své emise skleníkových plynů sníží do roku 2020 o 30 % v porovnání s úrovní roku 1990. Měly by tak učinit rovněž proto, aby společně snížily své emise do roku 2050 o 60 až 80 % v porovnání s úrovní roku 1990. K tomuto snižování emisí by měla přispívat všechna hospodářská odvětví, včetně mezinárodní námořní a letecké dopravy. Letecká doprava se na snižování emisí podílí díky svému zahrnutí do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (dále jen „systém Společenství“). Pokud členské státy do 31. prosince 2011 neschválí mezinárodní dohodu Mezinárodní námořní organizace, která by do svých cílů v oblasti snižování emisí zahrнула rovněž emise z mezinárodní námořní dopravy, nebo pokud Společenství do stejného dne neschválí žádnou takovou dohodu uzavřenou v rámci UNFCCC, měla by Komise předložit návrh na zahrnutí emisí z mezinárodní námořní dopravy do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost do roku 2013. Uvedený návrh by měl minimalizovat veškeré nepříznivé dopady na konkurenceschopnost Společenství a přihlížet rovněž k potenciálním přínosům pro životní prostředí.

- (3) Mimoto Evropská rada v březnu 2007 schválila za účelem dosažení tohoto cíle jako cíl Společenství 30 % snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ve srovnání s úrovní roku 1990, což představuje jeho příspěvek k celosvětové a komplexní dohodě pro období po roce 2012, pokud se ke srovnatelnému snížení emisí zaváže další rozvinuté země a pokud hospodářsky vyspělejší rozvojové země přispějí úměrně své odpovědnosti a schopnostem.

- (4) Evropská rada v březnu 2007 zdůraznila, že Společenství je odhodláno přeměnit Evropu ve vysoce energeticky účinnou ekonomiku s nízkými emisemi skleníkových plynů, a rozhodla, že až do uzavření celosvětové a komplexní dohody pro období po roce 2012, a aniž je dotčen její postoj v mezinárodních jednáních, Společenství přijímá pevný nezávislý závazek dosáhnout do roku 2020 snížení emisí skleníkových plynů o nejméně 20 % ve srovnání s rokem 1990.
- (5) Klíčovým prvkem pro splnění požadavků stanovených tímto rozhodnutím členskými státy je zvyšování energetické účinnosti. Komise by proto měla pečlivě sledovat, jak pokračuje úsilí o splnění cíle snížit spotřebu energie o 20 % do 2020, a v případě nedostatečného pokroku by měla navrhnout další opatření.
- (6) Směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾ vytvořila systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, který zahrnuje některá odvětví hospodářství. Aby bylo cíle snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 o 20 % oproti úrovni roku 1990 dosaženo co nejhospodárněji, měla by ke snížení emisí přispět všechna odvětví hospodářství. Členské státy by proto měly zavést dodatečné politiky a opatření za účelem dalšího omezení emisí skleníkových plynů ze zdrojů, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES.
- (7) Úsilí každého členského státu by mělo být určeno ve vztahu k úrovni jeho emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, z roku 2005 s vyloučením emisí ze zařízení, která v 2005 již existovala, avšak byla do systému Společenství zahrnuta až na období 2006–2012. Roční emisní přiděly platné na období 2013–2020 vyjádřené v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého by měly být stanoveny na základě přehodnocených a ověřených údajů.
- (8) Úsilí členských států o snížení emisí by mělo být založeno na zásadě vzájemné solidarity a potřebě udržitelného hospodářského růstu na území Společenství při zohlednění relativního HDP na obyvatele v jednotlivých členských státech. Členským státům, které mají v současnosti relativně nízký HDP na obyvatele, a tudíž předpoklady k vysokému nárůstu HDP, by mělo být povoleno své emise skleníkových plynů oproti roku 2005 zvýšit, ale tyto členské státy by měly toto zvýšení omezit a přispět k nezávislému závazku Společenství v oblasti snížení emisí. Členské státy, které mají v současnosti relativně vysoký HDP na obyvatele, by měly své emise skleníkových plynů v porovnání s rokem 2005 snížit.
- (9) Aby bylo nadále zajištěno, že je podíl na úsilí při provádění nezávislého závazku Společenství v oblasti snížení emisí
- spravedlivě rozdělen mezi členské státy, nemělo by být po žádném členském státě vyžadováno snížení emisí skleníkových plynů v roce 2020 o více než 20 % oproti úrovni roku 2005 a žádnému členskému státu by nemělo být povoleno zvýšit emise skleníkových plynů v roce 2020 o více než 20 % oproti úrovni roku 2005. Ke snížením emisí skleníkových plynů by mělo dojít v období 2013–2020. Každému členskému státu by se mělo povolit přenést z následujícího roku množství odpovídající nejvýše 5 % jeho ročního emisního přidělu. Členskému státu, jehož emise nedosahují ročního emisního přidělu, by se mělo povolit přenést svůj přebytek snížení emisí do následujících let.
- (10) Aby bylo možno vyrovnávat rozdíly mezi jednotlivými členskými státy v nákladech na snížení, měly by mít členské státy možnost převést část svého ročního emisního přidělu na jiný členský stát prostřednictvím umožnění vyšší geografické pružnosti a jako prostředek ke zvýšení celkové nákladové efektivity souhrnného závazku Společenství. Transparentnost těchto převodů by měla být zajištěna prostřednictvím povinnosti oznamovat převody Komisi a povinnosti vést záznamy o nich v registrech obou zúčastněných členských států. Tyto převody se mohou uskutečnit oboustranně výhodným způsobem, například formou aukce, přes prostředníky na trhu nebo formou dvoustranných ujednání.
- (11) V Unii by mělo dojít k výraznému snížení emisí skleníkových plynů. Je třeba omezit používání kreditů z projektů a využívat je pouze jako doplněk činnosti na domácím poli. Unie je stále odhodlána průběžně zlepšovat mechanismus čistého rozvoje (CDM) a bude usilovat o jeho zkvalitnění i v rámci vhodných mezinárodních postupů. Je důležité, aby kredity z projektových činností využívané členskými státy představovaly skutečné, ověřitelné, dodatečné a trvalé snížení emisí, měly jednoznačný přínos z hlediska udržitelného rozvoje a neměly žádné významné nepříznivé dopady na životní prostředí a sociální dopady. Členské státy by měly rovněž informovat o kritériích kvality, jež uplatňují na využívání těchto kreditů.
- (12) Aby byla členským státům při provádění jejich závazků poskytnuta pružnost, aby byl podpořen udržitelný rozvoj ve třetích zemích, zejména rozvojových, a aby byla poskytnuta jistota investorům, mělo by Společenství nadále uznávat určité množství kreditů z projektů snižování emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, než bude dosaženo nové mezinárodní dohody o změně klimatu (dále jen „mezinárodní dohoda o změně klimatu“). Členské státy by měly zajistit, že jejich politiky na nákup těchto kreditů zvýší spravedlivé zeměpisné rozšíření projektů, zejména díky zvyšování podílu certifikovaných snížení emisí (CER) zakoupených od nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních rozvojových zemí, a podpoří dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Členské státy by tudíž měly mít možnost používat kredity vydané za snížení emisí skleníkových plynů, kterých bylo dosaženo v období 2008–2012 a které jsou výsledkem projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během uvedeného období. Členské státy by také měly mít možnost používat kredity vydané za snížení emisí skleníkových plynů, kterých bude dosaženo po období 2008–2012 a které jsou výsledkem projektů, jež byly zaregistrovány během období 2008–2012, a výsledkem typů projektů způsobilých pro použití v systému Společenství během uvedeného období.
- (14) V nejméně rozvinutých zemích bylo provedeno velmi málo projektů CDM. Společenství podporuje spravedlivé rozdělení projektů CDM, a to i prostřednictvím Globální aliance pro změnu klimatu, jak je stanoveno ve sdělení Komise ze dne 18. září nazvaném „Založení globální aliance pro změnu klimatu mezi Evropskou unií a chudými rozvojovými zeměmi, které jsou změnou klimatu nejvíce ohroženy“, a proto je vhodné zajistit přijatelnost kreditů z projektů, které se začnou uskutečňovat až po období 2008–2012 v nejméně rozvinutých zemích a které patří mezi projekty způsobilé pro použití v systému Společenství během uvedeného období. Tato přijatelnost by měla pokračovat buď do roku 2020, nebo do přijetí příslušné dohody se Společenstvím, podle toho, co nastane dříve.
- (15) Za účelem poskytnutí větší pružnosti členským státům a pro podporu udržitelného rozvoje v rozvojových zemích by mělo být členským státům umožněno používat dodatečné kredity z projektů vyplývajících z dohod uzavřených Společenstvím se třetími zeměmi. Bez mezinárodní dohody o změně klimatu, která určuje přidělené množství pro rozvinuté země, nemohou projekty společné realizace po roce 2012 pokračovat. Kredity za snížení emisí skleníkových plynů pocházející z těchto projektů by však měly být nadále uznávány prostřednictvím dohod se třetími zeměmi.
- (16) Je důležité, aby si členské státy zachovaly možnost používat kredity CDM, jelikož se tak napomůže zajištění trhu pro tyto kredity po roce 2012. Aby byl zajištěn tento trh a další snižování emisí skleníkových plynů na území Společenství, a tím podpořeno provádění cílů Společenství v oblastech obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti, energetické bezpečnosti, inovace a konkurenceschopnosti, navrhuje se povolit, aby členské státy až do uzavření mezinárodní dohody o změně klimatu ročně využily kredity za snížení emisí skleníkových plynů pocházející z projektů ve třetích zemích až do výše 3 % emisí každého členského státu, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES v roce 2005, nebo v jiných členských státech. Členským státům by mělo být povoleno převést nevyužitou část tohoto množství na jiný členský stát. Některé členské státy se zápornou mezní hodnotou nebo s kladnou mezní hodnotou nejvýše 5 %, jak je stanoveno v tomto rozhodnutí, by měly mít povoleno vedle výše uvedených kreditů každoročně využívat dodatečné kredity do výše 1 % svých ověřených emisí za rok 2005 z projektů v nejméně rozvinutých zemích a malých ostrovních rozvojových zemích, za předpokladu splnění jedné ze čtyř podmínek stanovených v tomto rozhodnutí.
- (17) Tímto rozhodnutím by neměly být dotčeny přísnější cíle stanovené na úrovni členských států. Pokud členské státy omezují své emise skleníkových plynů, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, v rámci plnění přísnějšího cíle nad rámec povinností stanovený tímto rozhodnutím, neměla by se omezení používání kreditů za snížení emisí skleníkových plynů, která stanoví toto rozhodnutí, vztahovat na dodatečné snižování emisí k dosažení tohoto vnitrostátního cíle.
- (18) Ke zvýšení nákladové efektivity při dosahování vnitrostátních cílů, zejména v případě členských států s velmi náročnými cíli, mohou členské státy využít kredity pocházející z projektů na úrovni Společenství ve smyslu článku 24a směrnice 2003/87/ES.
- (19) Jakmile bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu, měly by členské státy přijímat kredity za snížení emisí pouze ze zemí, které uvedenou dohodu ratifikovaly, a podle společného přístupu.
- (20) Tím, že některá ustanovení tohoto rozhodnutí odkazují na přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím, není dotčena možnost, aby tuto dohodu uzavřely i členské státy.
- (21) Po přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu pro období po roce 2012 by se měly Společenství a jeho členské státy podle uvedené dohody podílet na financování měřitelných, vykazatelných, ověřitelných a vnitrostátní situaci odpovídajících opatření ke snížení emisí skleníkových plynů v rozvojových zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly, v souladu s cílem omezit celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu na 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací.
- (22) Po přijetí mezinárodní dohody o změně klimatu pro období po roce 2012 by se měly Společenství a jeho členské státy podle uvedené dohody podílet na financování pomoci rozvojovým zemím, které uvedenou dohodu ratifikovaly, a zejména na financování pomoci poskytované společenstvím a zemím nejvíce ohroženým změnou klimatu, s cílem podpořit jejich strategie na přizpůsobení se a snižování rizik.

- (23) Pokud Společenství neschválí žádnou mezinárodní dohodu o změně klimatu do 31. prosince 2010, měla by Komise předložit návrh na začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím do závazku Společenství v oblasti snížení emisí, v souladu s harmonizovanými postupy, který bude založen na činnosti, která probíhá v rámci UNFCCC, přičemž je třeba zajistit trvalost a ekologickou vyváženost příspěvků využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesnou evidenci, s cílem aby navrhovaný akt vstoupil v platnost od roku 2013. Komise by měla posoudit, zda je třeba odpovídajícím způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.
- (24) Pokrok v provádění závazků podle tohoto rozhodnutí by měl být každoročně vyhodnocen na základě zpráv podaných podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu ⁽¹⁾. Každé dva roky by mělo být provedeno posouzení plánovaného pokroku a provádění tohoto rozhodnutí by mělo být komplexně vyhodnoceno v roce 2016.
- (25) Případné úpravy oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES by měly být doprovázeny odpovídajícími úpravami maximálního množství emisí skleníkových plynů, na které se vztahuje toto rozhodnutí.
- (26) Po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím by mezní hodnoty emisí členských států měly být přizpůsobeny tak, aby bylo dosaženo závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů stanoveného v uvedené dohodě, při zohlednění zásady vzájemné solidarity mezi členskými státy a potřeby udržitelného hospodářského růstu ve Společenství. Množství kreditů z projektů snižování emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, jež každý členský stát může využívat, by mělo být zvýšeno až o polovinu dodatečného úsilí o snížení emisí podle tohoto rozhodnutí.
- (27) Registry zřízené podle rozhodnutí č. 280/2004/ES a ústřední správce jmenovaný podle směrnice 2003/87/ES by se měli využívat k zajištění přesného vykonávání a zaúčtování všech transakcí učiněných při provádění tohoto rozhodnutí.
- (28) Vzhledem k tomu, že závazek Společenství v oblasti snížení emisí ukládá úkoly nejen vládám členských států, ale i orgánům místní a regionální samosprávy a dalším místním a regionálním fóřům a organizacím prosazujícím určité myšlenky, měly by členské státy zajistit spolupráci mezi ústředními a místními orgány na různých úrovních.
- (29) Vedle jednotlivých členských států, vlád a organizací a orgánů na místní a regionální úrovni by se měli do plnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí zapojit i účastníci trhu, včetně domácností a jednotlivých spotřebitelů, bez ohledu na úroveň emisí skleníkových plynů, které jim lze přičítat.
- (30) Členské státy by měly zajistit dostatek finančních prostředků na využití nových inovativních technik, které umožní průmyslovým provozovatelům vytvářet nová pracovní místa, čímž se zvýší konkurenceschopnost a podpoří uskutečňování cílů stanovených v Lisabonské strategii.
- (31) Jelikož zvyšování výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů přispívá ke snížení emisí skleníkových plynů zvláště významným způsobem, měly by o ně členské státy usilovat v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů ⁽²⁾.
- (32) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (33) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení ročních emisních přidělů v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého pro období 2013–2020 a způsobů, jak usnadnit převody částí emisních přidělů mezi členskými státy a zvýšit transparentnost těchto převodů, a k přijetí opatření k provádění ustanovení souvisejících s registry a ústředním správcem. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (34) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽²⁾ Viz strana 16 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí stanoví minimální příspěvek členských států ke splnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů během období 2013 až 2020, pokud jde o emise skleníkových plynů ze zdrojů, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a pravidla pro uskutečňování tohoto příspěvku a jeho vyhodnocování.

Toto rozhodnutí upravuje rovněž hodnocení a uplatňování přísnějšího cíle Společenství, podle něhož by měly být emise sníženy o více než 20 %, který bude uplatňován poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu vedoucí ke snížení emisí nad rámec povinností podle článku 3, které se odrážejí v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- 1) „emisemi skleníkových plynů“ emise oxidu uhličitého (CO₂), metanu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), částečně fluorovaných uhlovodíků (HFC), zcela fluorovaných uhlovodíků (PFC) a fluoridu sírového (SF₆) z kategorií uvedených v příloze I vyjádřené ekvivalentem tun oxidu uhličitého podle rozhodnutí č. 280/2004/ES, s vyloučením emisí skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES;
- 2) „ročním emisním přídělem“ roční maximální povolené emise skleníkových plynů v období 2013–2020 uvedené v čl. 3 odst. 2.

Článek 3

Úrovně emisí pro období 2013–2020.

1. Každý členský stát omezí do roku 2020 své emise skleníkových plynů nejméně o procentní podíl stanovený pro daný členský stát v příloze II tohoto rozhodnutí s ohledem na jeho emise v roce 2005.

2. S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 zajistí každý členský stát se zápornou mezní hodnotou podle přílohy II, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, že v roce 2013 jeho emise skleníkových plynů nepřesáhnou jeho průměrné roční emise skleníkových plynů z let 2008, 2009 a 2010, které budou vykazány nebo oznámeny a ověřeny podle směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 280/2004/ES.

S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 zajistí každý členský stát s kladnou mezní hodnotou podle přílohy II, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, že v roce 2013 jeho emise skleníkových plynů nepřesáhnou úroveň definovanou lineární trajektorií s počátkem v roce 2009 na úrovni odpovídající jeho průměrným ročním emisím skleníkových plynů v letech 2008, 2009 a 2010, které budou vykazány a ověřeny podle směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 280/2004/ES, a s koncem v roce 2020 na mezní hodnotě tohoto členského státu stanovené v příloze II.

S výhradou odstavců 3, 4 a 5 tohoto článku a článku 5 omezí každý členský stát každoročně lineárně své emise skleníkových plynů, a to i využitím pružnosti podle tohoto rozhodnutí, aby zajistil, že jeho emise v roce 2020 nepřesáhnou jeho mezní hodnotu stanovenou v příloze II.

Jakmile budou k dispozici přezkoumané a ověřené údaje o emisích, budou do šesti měsíců přijata opatření pro stanovení ročních emisních přidělů na období 2013–2020 vyjádřených v tunech ekvivalentu oxidu uhličitého.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

3. Během období 2013–2019 může každý členský stát přenést z následujícího roku množství odpovídající nejvýše 5 % jeho ročního emisního přidělu. Pokud se emise skleníkových plynů členského státu nacházejí po zohlednění využití pružnosti podle tohoto odstavce a odstavců 4 a 5 pod úrovní jeho ročního emisního přidělu, může přenést část svého ročního emisního přidělu za daný rok, která překračuje jeho emise skleníkových plynů v tomto roce, do následujících let, a to až do roku 2020.

V letech 2013 a 2014 může členský stát požádat o přenos vyšší než 5 % v případě extrémních meteorologických podmínek, jež zapříčinily značný nárůst emisí skleníkových plynů v těchto letech oproti úrovni let s běžnými meteorologickými podmínkami. Za tímto účelem předloží členský stát Komisi zprávu, v níž tuto žádost zdůvodní. Komise ve lhůtě tří měsíců rozhodne, zda je možné zvýšení přenosu povolit.

4. Členský stát může převést nejvýše 5 % svého ročního emisního přidělu na daný rok na jiný členský stát. Přijímající členský stát může získané množství využít ke splnění svých závazků podle tohoto článku na daný rok nebo na jakýkoli následující rok až do roku 2020. Členský stát nesmí převést žádnou část ročního emisního přidělu, pokud v době převodu nesplňuje podmínky tohoto rozhodnutí.

5. Členský stát může převést část svého ročního emisního přídělu, která převyšuje jeho povolené skleníkové emise na daný rok, na jiné členské státy s přihlédnutím k využití pružnosti podle odstavců 3 a 4. Přijímající členský stát může využít získané množství ke splnění svých závazků podle tohoto článku na daný rok nebo na jakýkoli následující rok až do roku 2020. Členský stát nesmí převést žádnou část svého ročního emisního přídělu, pokud v době převodu nesplňuje podmínky tohoto rozhodnutí.

6. K usnadnění převodů uvedených v odstavcích 4 a 5 a ke zvýšení jejich transparentnosti budou přijata opatření uvádějící metody pro tyto převody.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

Článek 4

Energetická účinnost

1. Komise vydá do roku 2012 zprávu, v níž posoudí pokrok, jehož Společenství a jeho členské státy dosáhly při plnění cíle uvedeného v akčním plánu energetické účinnosti, obsaženém ve sdělení Komise ze dne 19. října 2006, totiž snížit spotřebu energie o 20 % do roku 2020 ve srovnání s projekcemi pro uvedený rok.

2. Komise případně navrhne do 31. prosince 2012 zpřísnění opatření nebo přijetí nových opatření, jimiž bude urychleno zvyšování energetické účinnosti, zejména za účelem pomoci členským státům při plnění závazku Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

Článek 5

Využití kreditů z projektových činností

1. Členské státy mohou využívat tyto kredity za snížení emisí skleníkových plynů k plnění svých povinností podle článku 3:

- certifikovaná snížení emisí (CER) a jednotky snížení emisí (ERU), jak jsou stanoveny ve směrnici 2003/87/ES, vydané na základě snížení emisí do 31. prosince 2012, která byla způsobilá pro použití v systému Společenství během období 2008–2012;
- CER a ERU vydané na základě snížení emisí od 1. ledna 2013 z projektů, jež byly zaregistrovány před rokem 2013, které byly způsobilé pro použití v systému Společenství během období 2008–2012;
- CER vydaná na základě snížení emisí dosažených v projektech provedených v nejméně rozvinutých zemích, která byla způsobilá pro použití v systému Společenství v období 2008–2012, dokud tyto země neratifikují příslušnou dohodu se Společenstvím nebo do roku 2020, podle toho, co nastane dříve;

- dočasná CER (tCER) nebo dlouhodobá CER (lCER) z projektů zalesňování a obnovy zalesnění, pokud se členský stát, který v období 2008–2012 použil tCER nebo lCER ke splnění svých závazků podle rozhodnutí 2002/358/ES⁽¹⁾, zaváže, že bude tyto kredity před uplynutím jejich doby platnosti nadále nahrazovat tCER nebo lCER nebo jinými jednotkami platnými podle Kjótského protokolu a že bude tCER a lCER použité podle tohoto rozhodnutí před uplynutím jejich doby platnosti postupně nahrazovat tCER, lCER nebo jinými jednotkami, které mohou být použity pro splnění těchto závazků. V případě nahrazování pomocí tCER nebo lCER členský stát plynule nahrazuje rovněž tato nová tCER nebo lCER před uplynutím jejich doby platnosti, dokud nejsou nahrazena jednotkami s neomezenou platností.

Členské státy by měly zajistit, aby jejich politiky nákupu těchto kreditů vedly ke spravedlivému zeměpisnému rozložení projektů a k dosažení mezinárodní dohody o změně klimatu.

2. Vedle odstavce 1 a v případě, že jednání o mezinárodní dohodě o změně klimatu nebudou uzavřena do 31. prosince 2009, může členský stát pro provádění svých povinností podle článku 3 použít dodatečné kredity za snížení emisí skleníkových plynů z projektů nebo dalších činností snižování emisí v souladu s dohodami uvedenými v čl. 11a odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

3. Pokud bude dosaženo mezinárodní dohody o změně klimatu uvedené v článku 1, mohou členské státy od 1. ledna 2013 používat pouze kredity z projektů ve třetích zemích, které uvedenou dohodu ratifikovaly.

4. Roční použití kreditů každým členským státem podle odstavců 1, 2 a 3 nepřekročí celkové množství rovnající se 3 % emisí skleníkových plynů tohoto členského státu v roce 2005 zvýšené o množství převedené podle odstavce 6.

5. Členské státy uvedené na seznamu v příloze III se zápornou mezní hodnotou nebo s kladnou mezní hodnotou nejvýše 5 %, jak je stanoveno v příloze II, smějí vedle kreditů využitých podle odstavce 4 každoročně využívat dodatečné kredity do výše 1 % svých ověřených emisí za rok 2005 z projektů v nejméně rozvinutých zemích a malých ostrovních rozvojových zemích za předpokladu, že je splněna jedna z těchto čtyř podmínek:

- přímé náklady na celkový balíček podle posouzení dopadů provedeného Komisí, připojeného k balíčku prováděcích opatření k cílům Unie v oblasti změny klimatu a energií z obnovitelných zdrojů pro rok 2020, přesahují 0,70 % HDP;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) náklady k dosažení cíle skutečně přijatého pro daný členský stát jsou nejméně o 0,1 % HDP vyšší ve srovnání s nákladově efektivním scénářem podle posouzení dopadů provedeného Komisí uvedeného v písmenu a);
- c) více než 50 % celkových emisí, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, pro daný členský stát je způsobeno emisemi souvisejícími s dopravou nebo
- d) daný členský stát má v oblasti obnovitelných zdrojů energie do roku 2020 cíl, který překračuje cíl 30 % stanovený směrnicí 2009/28/ES.
6. Každý rok může každý členský stát převést nevyužitou část svého ročního množství rovnající se 3 % uvedeným v odstavci 4 na jiný členský stát. Pokud roční využití kreditů členským státem nedosáhne množství uvedeného v odstavci 4, může členský stát přenést nevyužitou část tohoto množství do následujících let.
7. Členské státy mohou ke splnění svých závazků v oblasti snížení emisí použít rovněž kredity z projektů na úrovni Společenství vydané podle článku 24a směrnice 2003/87/ES, a to bez jakéhokoli množstevního omezení.

Článek 6

Podávání zpráv, hodnocení pokroku, změny a přezkum

1. Členské státy ve svých zprávách podaných podle článku 3 rozhodnutí č. 280/2004/ES uvedou
- a) své roční emise skleníkových plynů, které jsou výsledkem provádění článku 3;
- b) používání, zeměpisné rozdělení a druhy kreditů použitých v souladu s článkem 5 a kritéria kvality, která jsou na ně uplatňována;
- c) předpokládaný pokrok při plnění svých povinností podle tohoto rozhodnutí včetně informací o vnitrostátních politikách a opatřeních a o vnitrostátních projekcích;
- d) informace o dalších plánovaných vnitrostátních politikách a opatřeních, jejichž cílem je snížit emise skleníkových plynů nad rámec závazků podle tohoto rozhodnutí a s ohledem na provádění mezinárodní dohody o změně klimatu uvedené v článku 8.
2. V případě, že členský stát využívá kredity pocházející z typu projektů, které nemohou být použity účastníky systému Společenství, podrobně zdůvodní, proč tyto kredity použil.
3. Komise ve své zprávě předložené podle čl. 5 odst. 1 a 2 rozhodnutí č. 280/2004/ES vyhodnotí, zdali je pokrok dosažený členskými státy dostatečný ke splnění jejich povinností podle tohoto rozhodnutí.

Toto hodnocení zohlední pokrok v politikách a opatřeních Společenství a informace z členských států v souladu s články 3 a 5 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

Každé dva roky počínaje emisemi skleníkových plynů oznámenými pro rok 2013 zahrne toto hodnocení rovněž plánovaný pokrok Společenství v plnění jeho závazku v oblasti snížení emisí a členských států v plnění jejich povinností podle tohoto rozhodnutí.

4. Ve zprávě uvedené v odstavci 3 Komise celkově posoudí uplatňování tohoto rozhodnutí, zhodnotí mimo jiné využití a kvalitu kreditů pocházejících z mechanismu čistého rozvoje, uvede, zda jsou v odvětvích, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, zapotřebí další společné a koordinované politiky a opatření na úrovni Společenství, které by členským státům pomohly splnit jejich závazky podle tohoto rozhodnutí, a případně předloží vhodné návrhy.

5. K provedení tohoto rozhodnutí Komise případně předloží návrhy na změnu rozhodnutí č. 280/2004/ES a přijme změny rozhodnutí 2005/166/ES⁽¹⁾ s tím cílem, aby byly pozměňující akty použitelné ode dne 1. ledna 2013, aby zajistily zejména

- a) rychlejší, účinnější, transparentnější a nákladově efektivnější monitorování, vykazování a ověřování emisí skleníkových plynů;
- b) rozvoj odhadů členských států v oblasti emisí skleníkových plynů po roce 2020.

Článek 7

Nápravná opatření

1. Jestliže emise skleníkových plynů členského státu překročí roční emisní přiděl uvedený v čl. 3 odst. 2 při zohlednění pružnosti podle článků 3 a 5, použijí se tato opatření:

- a) od emisního přidělu členského státu na následující rok se odečte množství emisí v tunách ekvivalentu oxidu uhličitého, o které byl přiděl překročen, vynásobené koeficientem snížení ve výši 1,08;
- b) vypracuje se plán nápravných opatření v souladu s odstavcem 2 tohoto článku;
- c) dočasně se pozastaví možnost dotčeného členského státu převést část svého emisního přidělu a práv nabytých na základě společné realizace/mechanismu čistého rozvoje na jiný členský stát, dokud tento členský stát nedosáhne souladu s čl. 3 odst. 2.

(1) Rozhodnutí Komise 2005/166/ES ze dne 10. února 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. Členský stát, na který se použije odstavec 1, předloží Komisi do tří měsíců hodnocení a plán nápravných opatření, který obsahuje

- a) opatření, která členský stát přijme pro splnění svých specifických závazků podle čl. 3 odst. 2, přičemž přednost mají domácí politiky a opatření a uskutečňování akcí Společenství;
- b) časový plán provedení těchto činností, který umožní každoroční hodnocení pokroku.

Komise může k plánu nápravných opatření daného členského státu vydat stanovisko.

Před vydáním tohoto stanoviska může Komise předložit plán nápravných opatření k vyjádření Výboru pro změnu klimatu zmíněnému v čl. 13 odst. 1.

Článek 8

Úpravy použitelné po schválení mezinárodní dohody o změně klimatu Společenstvím

1. Do tří měsíců poté, co Společenství podepíše mezinárodní dohodu o změně klimatu, která do roku 2020 povede k závaznému snížení emisí skleníkových plynů o více než 20 % ve srovnání s úrovní roku 1990, jak je stanoveno v závazku 30 % snížení schváleném Evropskou radou v březnu 2007, předloží Komise zprávu, která zhodnotí zejména tyto otázky:

- a) povahu opatření dohodnutých na mezinárodních jednáních a povahu závazků v oblasti snížení emisí přijatých dalšími rozvinutými zeměmi, pokud jsou srovnatelné se závazky Společenství, a závazků hospodářsky vyspělejších rozvojových zemí přiměřeně přispět k dosažení těchto cílů úměrně své odpovědnosti a schopnostem;
- b) důsledky mezinárodní dohody o změně klimatu, a tedy i možnosti, které jsou zapotřebí na úrovni Společenství, aby bylo možné vyváženým, transparentním a spravedlivým způsobem pokročit k cíli 30 % snížení, přičemž je třeba vzít v úvahu práci vykonanou v rámci prvního kontrolního období Kjótského protokolu;
- c) konkurenceschopnost průmyslové výroby ve Společenství s ohledem na rizika přesunu zdrojů uhlíkových emisí;
- d) dopady mezinárodní dohody o změně klimatu na ostatní hospodářská odvětví Společenství;
- e) dopady na odvětví zemědělství Společenství, včetně rizik přesunu zdrojů uhlíkových emisí;

- f) vhodná ustanovení pro začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím ve Společenství;
- g) zalesňování, obnovu zalesnění, zamezení odlesňování a poškozování lesů ve třetích zemích v případě zavedení mezinárodně uznávaného systému zaměřeného na tuto oblast;
- h) potřebu dalších politik a opatření Společenství vzhledem k závazkům Společenství a členských států v oblasti snížení emisí skleníkových plynů.

2. Na základě zprávy uvedené v odstavci 1 Komise případně předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na změnu tohoto rozhodnutí podle odstavce 1, přičemž tato změna by měla vstoupit v platnost poté, co Společenství schválí mezinárodní dohodu o změně klimatu, a měla by vycházet ze závazků v oblasti snížení emisí, které mají být splněny podle uvedené dohody.

Návrh vychází ze zásad transparentnosti, hospodářské účinnosti, nákladové efektivity a spravedlivého rozdělení úsilí mezi členské státy v duchu solidarity.

3. Návrh případně umožní členským státům, aby vedle kreditů stanovených tímto rozhodnutím používaly také CER, ERU nebo jiné schválené kredity z projektů ve třetích zemích, které ratifikovaly mezinárodní dohodu o změně klimatu.

4. Návrh případně obsahuje také opatření, která členským státům umožní využít nevyužitou část dodatečného použitelného množství uvedeného v odstavci 3 v následujících letech nebo převést nevyužitou část tohoto množství na jiný členský stát.

5. Návrh případně obsahuje další opatření potřebná k dosažení povinných snížení v souladu s odstavcem 1 transparentním, vyváženým a spravedlivým způsobem, a zejména prováděcí opatření, která případně stanoví, že členské státy mohou využívat další typy kreditů z projektů nebo jiné mechanismy vytvořené na základě mezinárodní dohody o změně klimatu.

6. Na základě pravidel stanovených v rámci mezinárodní dohody o změně klimatu Komise případně navrhne začlenění emisí a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím do závazku Společenství v oblasti snížení emisí podle harmonizovaných variant zajišťujících trvalost a ekologickou vyváženost příspěvku využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesnou evidenci. Komise posoudí, zda je třeba odpovědným způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.

7. Návrh obsahuje vhodná přechodná a odkládací opatření, která se použijí v souvislosti se vstupem mezinárodní dohody o změně klimatu v platnost.

Článek 9

Postup týkající se využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví v případě, že nebude uzavřena mezinárodní dohoda o změně klimatu

Pokud Společenství do 31. prosince 2010 neschválí žádnou mezinárodní dohodu o změně klimatu, mohou členské státy upřesnit své záměry týkající se začlenění využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví do závazku Společenství v oblasti snížení emisí s ohledem na metody používané při činnostech prováděných v rámci UNFCCC. S přihlédnutím k upřesněním stanoveným členskými státy Komise do 30. června 2011 posoudí podmínky, podle nichž budou emise a jejich snižování v souvislosti s využíváním půdy, změnami využívání půdy a lesnictvím začleněny do závazku Společenství v oblasti snížení emisí, přičemž se zajistí trvalost a ekologická vyváženost příspěvku využívání půdy, změn využívání půdy a lesnictví a zároveň důsledné monitorování a přesná evidence. Komise případně předloží příslušný návrh s cílem, aby navrhovaný akt vstoupil v platnost od roku 2013. Komise ve svém posouzení zváží, zda je třeba odpovídajícím způsobem upravit příspěvek jednotlivých členských států.

Článek 10

Změny oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES a uplatňování článku 24a uvedené směrnice

Maximální množství emisí každého členského státu podle článku 3 tohoto rozhodnutí se upraví v souladu s množstvím

- a) povolenek na emise skleníkových plynů nebo kreditů za snížení emisí skleníkových plynů vydaných podle článku 11 směrnice 2003/87/ES, které je výsledkem změny rozsahu zdrojů podle této směrnice v souladu s konečným schválením národních alokačních plánů na období 2008–2012 Komisí podle směrnice 2003/87/ES;
- b) povolenek nebo kreditů vydaných podle článků 24 a 24a směrnice 2003/87/ES ohledně snížení emisí v členském státě, na který se vztahuje toto rozhodnutí;
- c) povolenek na emise skleníkových plynů ze zařízení, která nejsou vyloučena ze systému Společenství v souladu s článkem 27 směrnice 2003/87/ES, po dobu, kdy jsou vyloučena.

Komise zveřejní číselné údaje, které jsou výsledkem této úpravy.

Článek 11

Registry a ústřední správce

1. Registry Společenství a členských států zřízené podle článku 6 rozhodnutí č. 280/2004/ES zajišťují přesné zúčtování transakcí podle tohoto rozhodnutí. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.

2. Ústřední správce jmenovaný podle článku 20 směrnice 2003/87/ES vede prostřednictvím nezávislého protokolu transakcí automatickou kontrolu každé transakce podle tohoto rozhodnutí a v případě potřeby transakci zastaví, aby bylo zajištěno, že nedochází k žádným nesrovnalostem. Tyto informace se zpřístupňují veřejnosti.

3. Komise přijme opatření nezbytná k provedení odstavců 1 a 2.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto rozhodnutí jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 13 odst. 2.

Článek 12

Změny nařízení (ES) č. 994/2008

K provedení tohoto rozhodnutí Komise přijme změny nařízení Komise (ES) č. 994/2008 ze dne 8. října 2008 o normalizovaném a bezpečném systému registrů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES⁽¹⁾.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu, zřízený článkem 9 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 14

Zpráva

Komise vypracuje hodnotící zprávu o provádění tohoto rozhodnutí. V ní mimo jiné posoudí, jak provádění tohoto rozhodnutí ovlivnilo hospodářskou soutěž na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství a na mezinárodní úrovni. Komise předloží svou zprávu Evropskému parlamentu a Radě do 31. října 2016, případně s připojenými návrhy, zejména zda je vhodné diferencovat cíle členských států pro období po roce 2020.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 11.10.2008, s. 3.

*Článek 15***Vstup v platnost**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 16***Určení**

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

Ve Štrasburku dne 23. dubna 2009.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
P. NEČAS

PŘÍLOHA I

**KATEGORIE PODLE ČL. 2 BODU 1 TOHOTO ROZHODNUTÍ, DÁLE UPŘESNĚNÉ V PŘÍLOZE I,
KATEGORIE 1 AŽ 4 A 6, ROZHODNUTÍ 2005/166/ES**

Energie

— spalování paliva

— přechodné emise z paliv

Průmyslové procesy

Použití ředidel a dalších produktů

Zemědělství

Odpady

PŘÍLOHA II

MEZNÍ HODNOTY EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ JEDNOTLIVÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ PODLE ČLÁNKU 3

	Mezní hodnoty emisí skleníkových plynů členského státu v roce 2020 oproti úrovním emisí skleníkových plynů z roku 2005
Belgie	- 15 %
Bulharsko	20 %
Česká republika	9 %
Dánsko	- 20 %
Německo	- 14 %
Estonsko	11 %
Irsko	- 20 %
Řecko	- 4 %
Španělsko	- 10 %
Francie	- 14 %
Itálie	- 13 %
Kypr	- 5 %
Lotyšsko	17 %
Litva	15 %
Lucembursko	- 20 %
Maďarsko	10 %
Malta	5 %
Nizozemsko	- 16 %
Rakousko	- 16 %
Polsko	14 %
Portugalsko	1 %
Rumunsko	19 %
Slovinsko	4 %
Slovensko	13 %
Finsko	- 16 %
Švédsko	- 17 %
Spojené království	- 16 %

PŘÍLOHA III

ČLENSKÉ STÁTY PODLE ČL. 5 ODS. 5

Belgie

Dánsko

Irsko

Španělsko

Itálie

Kypr

Lucembursko

Rakousko

Portugalsko

Slovinsko

Finsko

Švédsko

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2009 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 000 EUR ročně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	100 EUR měsíčně (*)
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	700 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	70 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	40 EUR měsíčně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	500 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	360 EUR ročně (= 30 EUR měsíčně)
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

(*) Prodej podle jednotlivých čísel: do 32 stran: 6 EUR
od 33 do 64 stran: 12 EUR
více než 64 stran: cena stanovena jednotlivě

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v *Úředním věstníku* L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je *Úřední věstník* vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k *Úřednímu věstníku* (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh *Úředního věstníku*. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Placené publikace vydávané Úřadem pro úřední tisky jsou k dispozici u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

